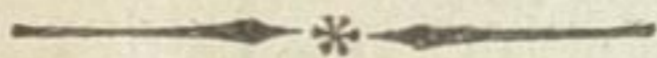

A E S C H Y L I
SEPTEM CONTRA THEBAS.

Α Ι Σ Χ Υ Λ Ο Σ.

Δράμα ποιήσας Ἄρεος μεστών.

Δ Ι Ο Ν Τ Σ Ο Σ.

ποίησας;

Α Ι Σ Χ Υ Λ Ο Σ.

ΤΟΥΣ ΕΠΤ' ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

ὁ θεασάμενος πᾶς ἄν τις ἀνὴρ ἠράσσει δαῖος εἶναι.
Aristoph. Ran. 1048. ed. Lipsf.

EDIDIT

CONRADUS SCHWENK.

TRAJECTI AD RHENUM,

APUD JOH. ALTHEER.

6437/

1818.

06358

A. B. S. C. H. Y. L. I.
SEPTIM. CONTRA THEBAR.

A. I. E. X. T. A. O. I.

Δεξια τοις κατ' Αποστολιν

ΔΙΟΝΤΙΟΙ.

τοιοις

A. I. E. X. T. A. O. I.

TOTI. XII. III. O. H. B. A. Z.

Επισημειωθησθε οτι ταυτα ειναι ταυτα
Αποστολιν. Καθ. εσθ. Ιησ.

LEIPZIG

CORRADUS SCHWENK.

TRINITY AD KATHOLIC.

LEIPZIG. A. L. T. H. E. R.

1847 / 1848
ORISS

(vi)

P R A E F A T I O.

Cum ante plures annos Septem contra Thebas edendi consilium cepissem, multis libris necessariis destitutus prima lineamenta notarum exaravi, quibus majoribus subsidiis oblatis adderem, quae ad editionem hujus tragoediae pertinere viderentur. Ad ditamentis multis congestis librario textum excu dendum tradidi, cujus tarditas tanta fuit, ut totam editionem intermissem, nisi pro foliis typis jam expressis magnum pretium dandum fuisset. Scho liis operam nullam navavi, additamenta retinui, ne majus tempus consumeretur, et solummodo linea menta prima, confusa et saepe parum decocta edi di. In corrigendo libro, qui mihi summo taedio

erat non multam adhibui diligentiam, quo factum est, ut vitia non pauca relictasint, et syllabae, voces et totae lineae exciderint. Exstant nisi prononisi, non quidem pro ne quidem &c. Textus et Scholiorum corrigenda quaedam ad calcem notarum adjeci. Omisforum quae sese mihi offerunt, feriem hic exhibere liceat.

V. 1. in fine. Oed. C. 31. *χὼ τι σοι λέγειν Εὐκαιρὸν ἐστίν.*

V: 6. lin. 3. Sic multus apud Romanos.

V. 7. lin. 5. Soph. El. 382. *ὑμνήσεις κακὰ* Hor. Sat. II, 1. 45. *tota cantabitur urbe.*

p. 199. lin. 22. Antig. 917. Philoct. 31. 55.

V. 17. lin. 9. Oed. C. 1699.

V. 18. lin. 2. Bekker ad Theogn. 441.

V. 19. lin. 8. *ἔξοιμήσιμος*. 27. *ἔξοικεω* — Thucyd. *ἔξαγιασθέντας* Ag. 649. *καὶ πλίσασα* Soph. El. 1087.

V. 24. lin. 12. Bacch. 238.

V. 43. lin. 15. Aeschyl. Edon. (Athen. XI.) *χαλκοδέτοις κοτύλαι.*

p. 209. lin. 2. Plutarch. Themist. C. II. p. 216.

V. 62. lin. 2. *ἡδὲ* Ald.

V. 213. lin. 1. Winkelmann. tom. IV. p. 350. Aelian. 9. 29.

V. 73. in fine Antig. 1083.

V. 76. lin. 9. Soph. El. 457. 599. Oed. C. 1708.

V. 80. lin. 4. Verba „lectio bona” pertinent ad *ἴδε*.

V.

- lin. 6. Soph. El. 1081. Philoct. 228. 487.
1132. Prom. 972. Bacch. 989. Equit.
986. Trach. 745.
- lin. 8. Perf. 927. Orest. 338. Antig 155.
Bacch. 193. Equit. 699. Av. 271. 277.
1347. 1422. &c.
- V. 85. in fine. Orest. 363.
- p. 218. lin. 13. Bacch. 413. *εὐπρ.* retineri potest.
- V. 108. lin. 7. Eum. 374.
- p. 222. lin. 2. Hor. Sat. II. 2. 76.
lin. 2. a fine. Soph. El. 59. 357.
- p. 233. lin. 20. Bacch. 1007. Xenoph. Hist. Gr. I. 6.
lin. 27. Hor. Od. II. 1. 25.
- V. 213. lin. 6. Oed. C. 1572.
- V. 216. lin. 5. Pac. 316.
- V. 219. lin. 5. Trach. 519. *πάταγος ἀνάμιγδα.*
- V. 248. 8. Perf. 983. Oed. C. 1711. 1413. Trach.
42. 476. Bacch. 991. Ran. 1096.
- V. 251. Leg. diis urbem et agrum urbis tenentibus
qui 252. 3. enumerantur. Oed. C.
750. Ag. 89. 90. Hippol. 1272.
- V. 256. lin. 5. *δορίπληθ'* Barocc. *δουρικτήτ'* Rob.
- V. 268. lin. 7. Oed. C. 1436. 1595.
- p. 242. in fine. Av. 771.
- p. 243. lin. 1. Oed. C. 1457. Trach. 505.
- V. 325. lin. 3. Ag. 80.
- V. 357. lin. 4. Antig. 1188. Philoct. 374. Bekker.
Anecd. p. 29. lin. 27. 113. *βαρξίζει.*
Ran. 879.
- V. 366. lin. 3. *ἴωσ' ἀθρογγες* Oed. C. 1549.
- V. 378. lin. 5. Bekker. Anecd. p. 324.

- V. 399. lin. 2. 889.
- V. 400. Antig. 768.
- V. 412. H. Grot. vert.
 Confilia vana corde qui volvunt suo
 Hos prodere index certa solet oratio.
- V. 419. lin. 2. Bacch. 3.
- V. 427. lin. 10. post κόμπος (ubi metrum fert, in
 Aeschlylo ponendum cf. Ran. 988.
 Equit. 704. &c. ed. Lipsf.)
- V. 464. lin. 2. Hor. Od. II. 2. 4. trepides aevi
 Sat. II. 2. 110. metuens futuri.
- V. 496. lin. 9. post Antig. 251. ibique Erf. 857
 sq. Plut. 81.
 lin. 12. Trach. 523.
- p. 266. lin. 2. El. 385. δὴ, γὰρ, permutata. Cf.
 Bekker. Anecd. p. 353. lin. 25.
- V. 579. lin. 5. Bekker. Anecd. p. 113. συμπατριώτης.
 p. 270. lin. 4. Hor. Od. III. 2. 39.
 p. 271. in fine. ἀναυδρον. Persf. 295. Erf. ad Antig.
 791. 881.
- V. 640. lin. 6. Cic. pro Cluent. 61. 170. quem-ne-
 mo alloqui nemo respicere vellet.
- V. 655. lin. 9. cf. Var. lect. Soph. El. 272.
 lin. 10. Ag. 1574.
- V. 666. lin. 2. (cf. 1055. πρὸς σφαγὰς πυρὸς. Soph.
 El. 19. ἀστρων εὐφρόνη &c.)
- V. 668. lin. 5. Phoenisf. 585.
- V. 670. lin. 11. Orest. 311. μελαγχρῶτες Εὐμενίδες.
 p. 279. lin. 1. non vero θαλασσόπλαγκτος „insula
 quam mare circum vagatur.” cf. Αι-
 γίπλακτος Ag. 310.

- V. 684. lin. 2. Plutarch. Alcib. p. 17 sq.
V. 719. lin. 1. cf. Argum. initio.
V. 748. lin. 12. Od. I. 3. 40. iracunda fulmina. 15.
34. iracunda clasfis.
p. 288. lin. 2. Bacch. 357. 364. Ran. 350.
V. 800. Cf. Boekh. de Tragg. C. VI.
lin. 5. infra 835. Prom. 917. Oed. C. 1031.
Bekker. Anecd. p. 424. lin. 31.
V. 813. lin. 5. Av. 25.
V. 842. Semich. signum ante Schuetz. aberat.
V. 860. lin. 3. ἴσον — Rob. Turn. Pauwio pro-
bante.
V. 862. lin. 2. επιχ. cum φιλ. jungendum putat
Pauw.
V. 866. lin. 5. τάρων et Δόμων.
lin. 4. a fine. Brunck. ad Antig. 1011. Hor.
Od. II. 9. 3. inaequales procellae.
lin. ultima. Antig. 794. Trach. 357. Phoe-
nisf. 209. Iph. A. 1253. Nub. 1023.
Ran. 342.
p. 297. lin. 1. Equit. 1096.
V. 874. lin. 4. Equit. 97.
V. 911. Ἡ, ἢ] Μονόμετρον. Schol. Metr.
V. 912. Ε. δ κ. στ.] Ἰαμβικὸι τρεῖς διμετροι. Schol.
Metr.
V. 928. τάλαντα δ. Schuetz. ante quem Ism. tri-
buebantur.
V. 929. lin. 4. Equit. 1161.
V. 930. Ante Schuetz. cum fine vs. praeced. Anti-
gonae tribuebantur.

V. 943. lin. 3. et ordo personarum inversus usque
ad 950.

V. 955. lin. 6. Orest. 215. βορρύχων πινῶδες Prom.
515. Sallust. bello Cat. LIII. effoe-
ta parentium.

V. 965. in fine. Av. 1389.

p. 307. lin. 2. ante τύμβον. Vict. Stanl. Pauw. pri-
mus σε delend. vidit.

lin. 3. ante Brunck. Schol. β.

Υπόθεσις τῆς τοῦ Αἰσχύλου Τραγωδίας ἢ ἐπιγράφεται

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ. (rectius ΘΗΒΑΣ Ran. 1048.)

Ο Λαίος τοῦ Λαβδάκου υἱὸς ὢν, ἐβασίλευεν ἐν Θή-
βαις, γυναῖκα κεκτημένος Ἰοκάστην, τὴν θυγατέρα
τοῦ Μενοικέως· ἢ συνελθεῖν καὶ τέκνα ποιῆσαι οὐκ
ἐτόλμα, τὰς τοῦ Πέλοπος δεδιώς ἀράς. Φασὶ γὰρ
ὅτι τὸν τοῦ Πέλοπος υἱὸν Χρῦσιππον, ὃς ἦν αὐτῷ ἐξ
ἄλλης γυναικὸς, καὶ οὐκ ἐκ τῆς θυγατρὸς τοῦ Οἰνο-
μάου Ἰπποδαμείας, ὁ Λαίος ἤρπασεν, ἐρασθεὶς αὐ-
τοῦ, καὶ αὐτῷ συνεγένετο, καὶ πρῶτος ἐν ἀνθρώ-
ποις τὴν ἀρρένοφθορίαν ὑπέδειξε, καθὼς περ δὲ καὶ
ὁ Ζεὺς ἐν θεοῖς, τὸν Γανυμήδην ἀρπάσας. ὅπερ ὁ
Πέλοψ μαθὼν, τὸν Λαίον καταγράσατο ἐξ οἰκείας
Φονευθῆναι γονῆς. ἐπεὶ γοῦν ὁ Λαίος δι' ὃν εἴρηται
τρόπον ἄπαις ἤδη παρήκμαζεν, εἰς τὸ τοῦ Απόλλω-
νος μαντεῖον παρεγένετο, ἐρωτήσων εἰ δέοι τεκνώσα-
σθαι· ἐξήνεγκε δὲ αὐτῷ τὸ χρησθήριον,

* 5

Μὴ

Μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βία.

λαβῶν δὲ τὸν χρησμὸν καὶ ἀπελθὼν ἐφύλαττε μὴ συν-
ευᾶσθαι τῇ ἰδίᾳ γυναικί. ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν τῷ οἴνῳ
βαρυνθεὶς, συνῆλθε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, ἀφ' ἧς ἔσχε
τὸν Οἰδίποδα. Φοβηθεὶς δὲ τὸν χρησμὸν εἰποντα,

Εἰ γὰρ τεκνώσεις παιδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ Φύς,
καθὼς καὶ Πέλοψ κατηράσατο ἠνίκα ὁ Οἰδίπους ἐ-
γεννήθη· διατορήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ χρυσέους
κρίκους διαπερονησάμενος, ἐν Κιθαιρῶνι τοῦτον ἐξέ-
θετο. εὐρόντες δὲ τινες αὐτὸν ποιμένες καὶ ἀναλα-
βόντες, ἀνήνεγκαν τῷ τότε βασιλεῖ Κορίνθου Πολύ-
βῳ· ὃς λαβὼν αὐτὸν, ἐπιμελείας ἤξιωσε, καὶ εἰς
ἀνδρῶν ἡλικίαν ἤγαγεν. ἔπειτα δὲ Οἰδίπους παρὰ τι-
νος ὑβρισθεὶς καὶ ὀνειδισθεὶς ὡς νόθος ἐς καὶ οὐ γνή-
σιος τοῦ Πολύβου, ἀπῆλθεν ἐρωτήσων εἰς τὴν Πυ-
θίαν, ἤγουν εἰς τὸ τοῦ Απόλλωνος μαντεῖον, τίς τε
εἶη καὶ τίνος υἱός. εἶπε δὲ αὐτῷ τὸ μαντεῖον, ὅτι
πρόκειται σοι Φονεῦσαι τὸν πατέρα σου, καὶ μητρί
σου συνευνασθῆναι. ἀκούσας δὲ τοῦ χρησμοῦ, κατέ-
λειψεν ἀπελθεῖν εἰς Κόρινθον πρὸς τὸν Πόλυβον, διὰ
τὰ εἰρημένα, ὡς δοκᾶν τὸν Πόλυβον λέγειν τὸ χρη-
σμῆριον πατέρα, καὶ τὴν αὐτοῦ γυναῖκα, μητέρα· καὶ
ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐς Θήβας ὁδόν. διεπορεύετο δὲ τὴν
ὁδὸν ἐκείνην καὶ ὁ Λαίιος ὁ τούτου πατήρ, ἀπερχό-
μενος καὶ οὗτος εἰς τὸ μαντεῖον, ἐρωτήσων περὶ τοῦ
παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντος παιδός, ἤγουν τοῦ Οἰδίποδος,
τὶ γέγονε. ἐπεὶ δὲ συνήντησαν ἀμφω, οἱ τοῦ Λαίου
δορυφόροι πρὸς τὸν Οἰδίποδα εἶπον, παραχώρησον
ῶ ξένη τῷ βασιλεῖ τῆς ἐδοῦ. ὁ δ' οὐκ ἐπέισθη. πλη-
γεῖς

γείς δὲ παρὰ τοῦ Λαίου, ἐμάνη ἐπὶ τούτῳ, καὶ
 ἀπέκτεινεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ· ἕνα
 δὲ μόνον ἀφῆκεν, ὃς σραφεῖς οἴκοι ἀπήγγειλε πάν-
 τα. ἔλθων δὲ εἰς Θήβας ὁ Οἰδίπους ὕσερον, εὔρε κα-
 κὸν αὐτοῖς ἐπικείμενον μέγα, τὴν Σφίγγα· ἣτις αἰ-
 νίγματα ἔλεγε, καὶ τὸν μὴ ἰσχύοντα λύσαι αὐτὰ,
 κατήσθιε. προέκειτο δὲ τότε παρὰ τῶν Θηβαίων τῷ
 εὐρόντι τὸ αἰνίγμα τῆς Σφίγγος, βραβεῖον, ἢ τοῦ
 Λαίου γυνὴ Ιοκάστη, δοθησομένη αὐτῷ εἰς γάμον. εἰ-
 πούσης οὖν τῆς Σφίγγος τὸ αἰνίγμα τὸ, τετράπους
 δίπους τὲ καὶ πάλιν τρίπους, ὃ σημαίνει τὸν ἄνθρω-
 πον, ἐφεῦρε τοῦτο ὁ Οἰδίπους· ἢ δὲ Σφίγξ μανεῖσα
 ἀνεῖλεν αὐτήν. συνελθὼν οὖν ὁ Οἰδίπους τῇ ἰδίᾳ μη-
 τρὶ, παῖδας ἐποίησε τέσσαρας, τὸν Πολυνεΐκην καὶ
 τὸν Ετεοκλῆν, τὴν Αντιγόνην καὶ τὴν Ισμήνην. ὕσε-
 ρον δὲ μαθὼν τὸ ἀνόμημα ὃ ἔδρασεν, ἐτύφλωσεν ἐ-
 αὐτὸν, τοῖς δὲ εἰρημένοισι υἱοῖς αὐτοῦ τὴν βασιλείαν
 κατέλειψεν. ἐπεὶ δὲ οὗτοι τοῦτον ὄντα τυφλὸν ἐν οἰ-
 κίσκῳ καθεῖρξαν, κατηράσατο αὐτοὺς ὥστε διὰ ξί-
 φους καὶ πολέμου τὴν βασιλείαν διαπερίσασθαι. οὗ
 ἕνεκα καὶ φοβούμενοι, τὸ ὁμοῦ μὲν εἶναι ἐν ταῖς
 Θήβαις καὶ βασιλεύειν κατέλειψαν· συμπεφωνήκασι
 δὲ ἵνα τοῦ ἑνὸς ἐξερχομένου τῆς πόλεως καὶ ἀποδη-
 μοῦντος, ἐπὶ χρόνον ἕνα ὁ ἕτερος βασιλεύοι καὶ πάλιν
 τοῦ ἀποδημοῦντος εἰσερχομένου, ὑποχωροίη ὁ
 ἕτερος· ὡς ἂν ἐκ τούτου φύγωσι τὴν ἀράν. ὁ γοῦν
 Πολυνεΐκης πρῶτος ὢν, ἐκράτησεν ἐν χρόνῳ ἐνὶ τῆς
 βασιλείας, εἶτα ἐξῆλθε, τῷ Ετεοκλεῖ παραχωρήσας
 αὐτῆς. τοῦ χρόνου δὲ συμπληρωθέντος, ἐπὶ τὸ βα-

σιλεύειν ὁ Πολυνείκης καὶ αὖθις εἰς τὰς Θήβας πα-
 ρεγένετο, κατὰ τὸ συμπεφωνημένον· μὴ παραδεχ-
 θεὶς δὲ ὑπὸ Ἐτεοκλέους, εἰς τὴν τοῦ Ἀργούς βασιλεία
 Ἀδρασὸν ἀπήλθε, καὶ τούτου γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ
 γέγονεν, ἐπὶ ὑποσχέσει τοιαύτῃ, ἵνα συνεργήσῃ αὐ-
 τῷ ὁ Ἀδρασὸς ἐπανελθεῖν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν, καὶ
 βασιλείας δράξασθαι. λαβὼν τοίνυν ἐκ τοῦ Ἀργούς
 στρατιὰν πλείσσην, ἀπεισιν εἰς Θήβας κατὰ τοῦ οἰ-
 κείου ἀδελφοῦ. ἔνθα καὶ αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
 ὑπ' ἀλλήλων ἐφονεύθησαν.

Ἡ μὲν οὖν σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Θηβαίῃς ὑπόκει-
 ται· ὁ δὲ χορὸς ἐκ Θηβαίων ἐστὶ παρθένων· ἡ δὲ ὑπό-
 θεσις, στρατιὰ Ἀργείων πολιορκούσα Θηβαίους, τοὺς
 καὶ νικήσαντας· καὶ θάνατος Ἐτεοκλέους καὶ Πολυ-
 νείκους. ἐπιγέγραπται δὲ ὑπόθεσις τῶν ἑπτὰ ἐπὶ
 Θηβαίῃς, διὰ τὸ ἑπτὰ στρατηγούς φυλάσσειν τὰς
 πύλας τῶν Θηβῶν. εἰσὶ δὲ αὐταὶ αἱ Θῆβαι, ἑπτά-
 πύλοι· αἱ δὲ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ οὔσαι, ἑκατοντάπυλοι.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΟΙΜΙΑ

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

ΤΡΑΓΩΔΙΑ

Ἐπτα ἐπιθῆβαις.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ.

ΙΣΜΗΝΗ.

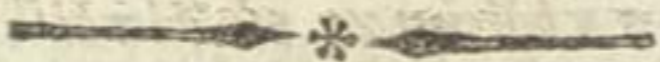
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΚΗΡΥΞ.

Προλογίζει δὲ Ἐτεοκλῆς, παρασκευάζων τὸν τῶν
Θηβαίων δῆμον εἰς Φρουρὰν τῆς πόλεως.

ΑΙΣΧΤΛΟΥ

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ. ΔΗΜΟΣ ΤΩΝ ΘΗΒΑΙΩΝ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Κάδμου πολίται, χρὴ λέγειν τὰ καίρια,

Ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως
Οἶακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.

Εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεῶν·

Εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι,

Ἐτεοκλῆς ἂν εἰς πολλὰ κατὰ πτόλιν

Ἵμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν Φροιμίῳ πολυῤῥόβοις,

Οἰμώγμασιν θ', ὧν Ζεὺς ἀλεξητήριος

Ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.

Ἵμᾶς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι

Ἦβης ἀκμαίας, καὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ,

βλάστημον ἀλδαίνοντα σώματος πολὺν

ὄραν ἔχονθ' ἕκαστον, ὥστε συμπρεπές,
 Πόλει τ' ἀρήγειν, καὶ θεῶν ἐρχωρίων
 Βωμοῖσι, τιμὰς μὴ ἔξαλειφθῆναι ποτε,
 Τέκνοις τε, γῆ τε μητρί, Φιλτάτη τροφῶ.

15

Ἡ γὰρ νέους ἐρποντας εὐμενεῖ πέδῳ,
 Ἄπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὄτλον,
 Ἐθρέψατ' οἰκιστῆρας ἀσπίδιφόρους
 Πιστούς, ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε.

20

Καὶ νῦν μὲν ἔς τὸδ' ἡμᾶρ εὖ ῥέπει θεός·
 Χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηρουμένοις
 Καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
 Νῦν δ' ὡς ὁ μάντις Φησὶν, οἰωνῶν βότῆρ,
 Ἐν ᾧσιν νωμῶν καὶ Φρεσίν, πυρὸς δίχα

25

Χρηστηρίου ὄρνιθας ἀψευδεῖ τέχνη·
 Οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων
 Λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαιίδα
 Νυκτῆγορεῖσθαι κἀπιβουλεύσειν πόλει.

Ἄλλ' εἰς τ' ἐπάλλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων

30

Ὀρμᾶσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχία,
 Πληροῦτε θωρακεῖα, κἀπὶ σέλμασιν
 Πύργων στάθητε, καὶ πύλων ἐπ' ἐξόδοις
 Μίμνοντες εὐθαρσεῖτε, μὴδ' ἐπιλύδων
 Ταρβεῖτ' ἄγαν ὄμιλον· εὖ τελεῖ θεός.

35

Σκοποῦς δὲ κἀγὼ καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ

Ἐπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὄδῳ.

Καὶ τᾶνδ' ἀκούσας, οὔτι μὴ ληφθῶ δόλῳ.

ΕΤΕ-Ε

ΕΤΕΟΚΛΗΣ. ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἐτεόκλεες, Φέριστε Καδμείων ἀναξ,
 Ἦκω σαφῆ τὰ κείθεν ἐκ στρατοῦ Φέρων· 40
 Αὐτὸς κατόπτης δ' εἴμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων.
 Ἄνδρες γὰρ ἑπτὰ, θούριοι λοχαγέται,
 Ταυροσφαγοῦντες εἰς μελάνδετον σάκος,
 Καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου Φόνου,
 Ἄρην, Ἐνυὼ καὶ Φιλαίματον Φόβον 45
 Ὀρκωμότησαν, ἣ πόλει κατασκαφὰς
 Θέντες, λαπάξιν ἄστῃ Καδμείων βίᾳ,
 Ἦ γῆν θανόντες τήνδε Φυράσειν Φόνω·
 Μνημεῖά θ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους
 Πρὸς ἄρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον, δάκρυ 50
 Λεῖβοντες οἶκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα.
 Σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείᾳ Φλέγων
 Ἐπνει, λεόντων ὡς Ἄρην δεδορκότων.
 Καὶ τῶνδε πύστις οὐκ ὄγνω χρονίζεται.
 Κληρουμένους δ' ἔλειπον, ὡς πάλῳ λαχῶν 55
 Ἐκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.
 Πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως
 Πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγευσσαι τάχος.
 Ἐγγυὲς γὰρ ἤδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς
 Χωρεῖ, κονίει, πεδία δ' ἀργηστής ἀφρὸς 60
 Χραίνει σταλαγμαῖς ἵππικῶν ἐκ πνευμόνων.

Σὺ δ', ὥστε νηὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος
 Φράξαι πόλισμα, πρὶν καταιγίσει πνεῦα
 "Αρεὸς βοᾷ γὰρ κῦμα χερσαίου στρατοῦ.
 Καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὠκιστος λαβέ·
 Κἀγὼ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον
 Ὀφθαλμὸν ἔξω, καὶ σαφηνεῖα λόγου
 Εἰδῶς τὰ τῶν θύραθεν, ἀβλαβὴς ἔσει.

65

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ, καὶ πολιτισσοῦχοι θεοί,
 Ἄρά τ', Ἐριννὺς πατὴρ ἢ μεγασθενής,
 Μὴ μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον
 Ἐκθαμνίσῃτε δηάλωτον, Ἑλλάδος
 Φθόγγον χέουσαν, καὶ δόμους ἔφεστίους·
 Ἐλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν,
 Ζυγοῖσι δουλείοισι μήποτε σθέθειν·
 Γένεσθε δ' ἀλκὴ ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν·
 Πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.

70

75

Χ Ο Ρ Ο Σ.

Ορεῦμαι φοβερὰ μεγάλ' ἄχη·
 Μεθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπών·
 ῥεῖ πολὺς ὧδε λεῶς πρόδρομος ἵππότας.
 Αἰθέρια κόνις με πείθει φανεῖσ'
 "Αναυδὸς σαφὴς ἔτυμος ἄγγελος·
 Ἐλεδεμνὰς πεδιοπλόκτυπός

80

T

Τ' ἐγχρίμπτεται βοᾶ, ποτᾶται, βρέμει
 Δ' ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὀροτύπου. 85

Ἰώ, ἰώ, ἰώ, ἰώ. θεοὶ θεαί

Τ' ὀρόμενον κακὸν

Ἄλεύσατε. βοᾶ

Ἵπὲρ τειχέων ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαὸς εὐπρεπής,

Ἐπὶ πόλιν διώκων. 90

Τίς ἄρα ρύσεται;

Τίς ἄρ' ἐπαρκέσει θεῶν ἢ θεῶν;

Πότερα δῆτ' ἐγὼ ποτιπέσω βρέτη δαιμόνων;

Ἰὼ μάκαρες εὐέδροι,

Ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι τί μελλομεν ἀγᾶστονοι;

Ἀκούετ', ἢ οὐκ ἀκούετ' ἀσπίδων κτύπον; [95

Πέπλων καὶ στεφέων πόντ' εἰ μὴ νῦν,

Ἀμφὶ λιτᾶν ἔξομεν;

Κτύπον δέδορκα πάταγος οὐχ ἑνὸς δορός.

Τί ρέξεις; προδώσεις παλαιῶν Ἄρης τᾶν

τεῶν γᾶν; 100

ὦ χρυσοπήληξ δαῖμον, ἐπίδ' ἐπίδε πόλιν,

Ἄν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου.

Θεοὶ πολιτισσοῦχοι χθονός,

Ἴτ', ἴτε πάντες,

Ἴδετε παρθένων ἰκέσιον λόχον δουλοσύνας ὕπερ. 105

Κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν

Δοχμολόφων ἀνδρῶν καχλάζει, πνοαῖς Ἄρεος ὀρόμενον.

Ἄλλ', ὦ Ζεῦ πάτερ παντελής,

Πάντως ἀρήξον δαίτων ἄλωσιν.

Ἀργεῖοι γὰρ πόλισμα Κέδμου 110

Κυπλοῦνται φόβος δ' ἀρήϊων ὅπλων

Διάδετοι δὲ γενύων ἰππέων
 Κινύρονται φόβον χαλινοί.
 Ἐπτὰ δ' ἀγήνορες πρέποντες στρατοῦ
 Δορυσίοις σαγαῖς, πύλαις ἐβδόμαις 115
 Προσίστανται, πάλω λαχόντες.
 Σὺ τ' ὦ Διογενὲς Φιλόμαχον κράτος,
 Ῥυσίπολις γενοῦ Παλλάς, ὅθ' ἵππιος ποντομέδων ἀναξ,
 Ἴχθυβόλω μαχανᾶ, Ποσειδᾶν,
 Ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου 120
 Σὺ τ', Ἄρης, Φεῦ, Φεῦ, Κάδμου ἐπώνυμον
 Πόλιν φύλαξον, κήδεσαί τ' ἐναργῶς.
 Καὶ Κύπρις, ἄτε γένους προμάτωρ,
 Ἄλευσον. σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος
 Γεγόναμεν· λιταῖσιν σε θεοκλύτοις 125
 Ἀπύουσαι πελαζόμεσθα.
 Καὶ σὺ Λύκει' ἀναξ, λύκειος γενοῦ
 Σθρατῶ δαίω, στόνων αὐτᾶς.
 Σὺ τ' ὦ Λητογένεια κούρα,
 Τόξον εὖ πυκάζου 130
 Ἄρτεμι Φίλα.
 ἔ, ἔ, ἔ.
 Ὀτοβον ἀρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω,
 ὦ πότνι' Ἥρα.
 Ἐλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι, 135
 Ἄρτεμι Φίλα.
 ἔ, ἔ, ἔ.
 Δορυτίνακτος δ' αἰθὴρ ἐπιμαίνεται.
 Τί πόλις ἄμμι πάσχει; τί γενήσεται; 140

Ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός; 140

ἔ ἔ ἔ ἔ.

Ἄκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθάς ἔρχεται.

ὦ φίλ' Ἀπολλον,

Κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων

Καὶ Διόθεν πολεμόκραντον ἀγνὸν τέλος, ἐν
μαχαισίν τε μάκαιρ' ἀνασσ' 145

Ὅγκα πρὸ πόλεως

Ἐπτάπυλον ἔδος ἐπιρρύου.

στροφῇ. Ἰὼ παναλκείς θεοί,

Ἰὼ τέλειοι τέλειαί τε γᾶς

Τᾶσδε πυργοφύλακες, 150

Πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ'

Ἐτεροφώνῳ μοι στρατῶ.

Κλύετε παρθένων, κλύετε πανδίκους χειροτόνους λιτάς.

ἀντιςρ. Ἰὼ φίλοι δαίμονες,

Λυτήριοι ἀμφιβάντες πόλιν, 155

Δείξαθ' ὡς φιλοπόλεις,

Μέλεσθε δ' ἱερῶν δημίων,

Μελόμενοι δ' ἀρήξατε.

Φιλοθύτων δέ τοι πόλεως ὀργίων μνήστορές ἐστέ μοι.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Τμᾶς ἐρωτῶ, θρέμματ' οὐκ ἀνασχετά, 160

Ἥ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια,

Στρατῶ τε θάρσος τῶδε πυργηρουμένῳ,

Βρέτη πεσούσας πρὸς πολιισσούχων θεῶν,

Αὔειν, λακάζειν, σωφρόνων μισήματα;

Μήτ' ἐν κακοῖσι, μήτ' ἐν εὐεστοῖ Φίλῃ 165

Εὐνοϊκος εἶην τῷ γυναικείῳ γένει.

Κρατοῦσα μὲν γάρ, οὐχ ὀμιλητὸν θράσος,

Δείσασα δ' οἴκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν.

Καὶ νῦν πολίταις τάςδε διαδρόμους Φυγᾶς

Θεῖσαι διερρόθήσατ' ἀψυχον κάκην· 170

Τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλλετε·

Αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν ἐνθοδὲν πορθοόμεθα.

Τοιαῦτα δ' ἂν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις.

Κεῖ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται

Ἄνῆρ, γυνή τε χῶ τι τῶν μεταίχμιον, 175

Ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλευέσεται,

Λευστῆρα δήμου δ' οὔτι μὴ Φύγη μόρον.

Μέλει γὰρ ἀνδρὶ, μὴ γυνὴ βουλευέτω

Τάξωθεν· ἐνδὸν δ' οὔσα μὴ βλάβην τίθει.

Ἦκουσας, ἢ οὐκ ἤκουσας, ἢ κωφῆ λέγω; 180

ΧΟΡΟΣ.

στρ. α. ὦ Φίλον Οἰδίπου τέκος ἔδεις' ἀκού-

σασα τὸν ἄρματόκτυπον ὄτοβον, ὄτοβον
 Ὅτε τε σύριγγες ἔκλαγξαν ἐλίτροχοι,
 Ἴππικῶν τ' ἀ[γρ]ύπνων
 Πηθαλίων διὰ στόμα 185
 Πυριγενετῶν χαλινῶν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Τί οὔν; ὁ ναύτης ἄρά γ' ἐς πῶραν Φυγῶν
 Πρύμνηθεν εὔρε μηχανὴν σωτηρίας,
 Νεῶς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι;

ΧΟΡΟΣ.

ἀντιςρ. ἀ. Ἄλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθαν ἄρ-
 χαῖα βρέτη, θεοῖσιν πισυνος, νιφάδος 190
 Ὅτ' ὀλοᾶς νιφομένας βρόμας ἐν πύλαις,
 Δὴ τότε ἦρθην φόβῳ
 Πρὸς μακάρων λιτάς, πόλεως
 Ἴν' ὑπερέχοιεν ἀλκῶν. 195

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Πύργον στέγειν εὔχεσθε πολέμιον δόρυ;

ΧΟΡΟΣ.

Οὐκοῦν τάδ' ἔσται πρὸς θεῶν;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Ἄλλ' οὔν θεοὺς
 Τοὺς τῆς ἀλούσης πόλεος, ἐκλείπειν λόγος.

ΧΟΡΟΣ.

στρ. β. Μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίπαι θεῶν
 Ἄδε πανήγυρις, μήδ' ἐπίδοιμι τάνδ' 200
 Ἄστυδρομουμέναν πολιν, καὶ στράτευμ'
 Ἄπτόμενον πυρὶ δαίῳ.

ΕΤΕ

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Μή μοι θεούς καλοῦσα βουλεύου κακῶς.

Πειθαρχία γάρ ἐστὶ τῆς εὐπραξίας

Μήτηρ, γυνή, σωτήρος· ὧδ' ἔχει λόγος.

205

ΧΟΡΟΣ

ἀντιστρ. β. Ἔστι θεοῖς δ' ἔτ' ἰσχύς καθυπερτέρα.

Πολλάκι δ' ἐν κακοῖσιν τὸν ἀμήχανον

Κακὸν χαλεπᾶς δύας ὑπερθ' ὀμμάτων

Κρημναμέναν νεφέλαν ὀρθοῖ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Ἄνδρῶν τάδ' ἐστὶ, σφάγια καὶ χρηστήρια

210

Θεοῖσιν ἔρδειν, πολεμίων πειρωμένων·

Σὸν δ' αὖ τὸ σιγαῖν, καὶ μένειν εἴσω δόμων.

ΧΟΡΟΣ.

στρ. γ. Διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον,

Δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.

Τίς τάδε νέμεσις στυγεῖ;

215

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Οὔτι φθονᾷ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος·

Ἄλλ' ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχχνους τιθῆς,

Ἐκηλος ἴσθι, μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

ἀντιστρ. γ. Ποταίνιον κλύουσα πάταγον ἅμα *

Ταρβοσύνῳ Φόβῳ τάνδ' ἐς ἀκρόπτολιν,

220

Τίμιον ἔδος, ἰκόμαν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Μὴ νῦν, εἰάν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους

Πύθησθε, κωκυτοῖσιν ἀρπαλίζετε.

Τού-

Τούτῳ γὰρ Ἄρης βόσκειται Φόνῳ βροτῶν.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ μὴν ἀκούω γ' ἰππικῶν Φρυαγμάτων. 225

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Μὴ νῦν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἀκού' ἄγαν.

ΧΟΡΟΣ.

Στένει πόλισμα γῆθεν, ὡς κυκλουμένων.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Οὐκ οὖν ἔμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλευεῖν πέρι;

ΧΟΡΟΣ.

Δέδοικ', ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεται.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Οὐ σῖγα; μὴδεν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πόλιν. 230

ΧΟΡΟΣ.

Ἦ ξυντέλεια, μὴ προδῶς πυργώματα.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Οὐκ εἰς Φθόρον σιγῶσ' ἀνασχῆσει τάδε;

ΧΟΡΟΣ.

Θεοὶ πολῖται, μὴ με δουλείας τυχεῖν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Αὐτὴ σὺ δουλοῖς καὶ με καὶ πᾶσαν πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἦ παγκρατὲς Ζεῦ τρέψον εἰς ἐχθροὺς βέλος. 235

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Ἦ Ζεῦ, γυναικῶν οἶον ὠπασας γένος.

ΧΟΡΟΣ.

Μοχθηρόν, ὥσπερ ἄνδρας ὧν ἀλῶ πόλις.

ΕΤΕ-

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Παλινστομείς αὖ, θιγγάνουσ' ἀγαλμάτων;

ΧΟΡΟΣ.

Ἄψυχία γὰρ γλώσσαν ἀρπάζει φόβος.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Αἰτουμένω μοι κοῦφον εἰ δόξης τέλος.

240

ΧΟΡΟΣ.

Λέγοις ἂν ὡς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Σίγησον, ὦ τάλαινα, μὴ φίλους φόβει.

ΧΟΡΟΣ.

Σιγῶ. ξὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Τοῦτ' ἄντ' ἐκείνων τοῦπος αἰροῦμαι σέθεν.

Καὶ πρὸς γε τούτοις, ἐκτὸς οὐσ' ἀγαλμάτων 245

Εὐχου τὰ κρείσσω, ξυμμάχους εἶναι θεούς·

Κάμῶν ἀκούσασ' εὐγμάτων, ἔπειτα σὺ

Ἵολολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιάνισον

Ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς,

Θάρσος φίλοις, λύουσα πολέμιον φόβον. 250

Ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολιτισσοῦχοις θεοῖς

Πεδιονόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκύποις,

Δίρκης τε πηγαῖς, οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω,

Εὖ ξυντυχόντων, καὶ πόλεως σεσωσμένης,

Μήλοισιν αἰμάσσοντας ἐστίας θεῶν, 255

Ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν ὧδ' ἐπεύχομαι

Θήσειν τρόπαια, πολεμίων δ' ἐσθήματα

Λάφυρα δαίων δουρυπληχθ' ἀγνοῖς δόμοις.

Τοῖς

Τοιαῦτ' ἐπέυχου μὴ φιλοστόνωσ θεοῖς
 Μῆδ' ἐν ματαίοις κἀγρίοις ποιφύγμασιν. 260
 Οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον.
 Ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας ἔξ, ἐμοὶ ξὺν ἐβδόμῳ
 Ἀντιρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον,
 Εἰς ἐπτατειχεῖς ἐξόδους τάξω μολῶν,
 Πρὶν ἀγγελοῦσπερ χνούστε, καὶ ταχυρρόθους 265
 Λόγους ἰκεσθαι, καὶ φλέγειν χρεῖας ὕπο.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

Ἐτροφή α. **Μ**έλει, φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ
 Γείτονες δὲ καρδίας μεριμναί
 Ζωπυροῦσι τάρβος,
 Τὸν ἀμφιτειχῆ λεών' 270
 Δράκοντά δ' ὡς τις τέκνων
 Ὑπερδέδοικε λεχέων δυσευνάτειρα
 Πάντροφος πελειάς.
 Τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους
 Πανδημεῖ, πανομιλεῖ 275
 Στείχουσιν. τί γένωμαι;
 Τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν
 Ἰάπτουσι πολίταις
 Χερμάδ' ὀκρῖόεσσαν.
 Παντὶ τρόπῳ, διογενεῖς 280
 Θεοί, πόλιν καὶ στρατὸν
 Καδμογενῆ ρύεσθε.

- ἀντιφρ. α. Ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον
 Τὰςδ' ἀρειον, ἐχθροῖς ἀφέντες
 Τὰν βαθύχθον' αἴαν 285
 Ἵδωρ τε Διρκαῖον εὐ-
 τραφέστατον πωμάτων
 Ὅσων ἴησι Ποσειδᾶν ὁ γαίαοχος
 Τηθύος τε παῖδες;
 Πρὸς τὰδ', ὦ πολιοῦχοι 290
 Θεοί, τοῖσι μὲν ἔξω
 Πύργων, ἀνδρολέτειραν
 Καὶ τὰν ρίψοπλον ἄταν
 Ἐμβαλόντες, ἀροισθε
 Κῦδος τοῖς δὲ πολίταις 295
 Καὶ πόλεως ρυτῆρες
 Εὐεδροί τε στάθητ'
 Ὀξυγόοις λιταῖσιν.
- στροφή β. Οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ὧδ' ὠγυγίαν
 Ἄιδι προιάψαι, δορὸς ἄγραν, 300
 Δουλείαν ψαφαρᾶ σποδῶ,
 Ἵπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν,
 Περθομέναν ἀτίμως,
 Τὰς δὲ κεχειρωμένας ἀγεσθαι
 Ἐ, ἔ, ἔ, νέας τε καὶ παλαιὰς 305
 Ἴππηδὸν πλοκάμων
 Περιρρήγνυμένων Φαρέων.
 Βοᾶ δ' ἐκκενουμένα πόλις,
 Λαῖδος ὀλλυμένας μιζοθρόου,
 Βαρείας τοι τύχας προταρβῶ. 310
 ἀν.

ἀντιςρ. β'. Κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόποις, ὤμοδρόπων
 Νομίμων προπάροιθεν, διαμεΐψαι
 Δωμάτων στυγεράν ὁδόν.

Τί; τὸν Φθίμενον γὰρ προλέγω
 Βέλτερά τῶνδε πράσσειν. 315

Πολλὰ γάρ, εὖτ' ἂν πόλις δαμασθῆ,
 "Ε, ἔ, ἔ, δυστυχῆ τε πράσσειν.

"Αλλος δ' ἄλλον ἄγει

Φονεύει, τὰ δὲ καὶ πυρφορεῖ.

Καπνῶ χραίνεται πόλισμ' ἅπαν' 320

Μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας

Μιαίνων εὐσέβειαν "Αρης.

στροφή γ'. Κορκορυγαὶ δ' ἀνα [μὲν] ἄστῦ, ποτὶ
 πτόλιν δ' ὀρκάνα

Πυργῶτις πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ δορὶ καίνεται

Βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι 325

• Τῶν ἐπιμαστιδίων

'Αρτιβρεφεῖς βρέμονται.

'Αρπαγαὶ δὲ διαδρομαῖν ἐμαίμονες

Ευμβάλλει φέρων φέροντι

Καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ 330

Εὐννομον θέλων ἔχειν,

Οὔτε μείον, οὔτ' ἴσον λελημμένος;

Τίν' ἐκ τῶνδ' εἰκᾶσαι λόγος πάρα;

ἀντιςρ. γ'. Παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμάδις πεσῶν
 ἀλγύνει

Κυρήσας πικρὸν δ' ὄμμα τῶν θαλαμηπόλων

Πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος [335

B

Γ 24

Γᾶς δόσις οὐτιδανοῖς

Ἐν ῥοθίοις Φορεῖται.

Δρωῖδες δὲ καινοπήμονες νέαι

Τλήμονες, εὐνὰν αἰχμάλωτον 340

Ἄνδρὸς εὐτυχοῦντος, ὡς

Δυσμενοῦς ὑπερτέρου

Ἐλπίς ἐστὶ νύκτερον τέλος μολεῖν

Παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίρροθον.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Ὅ τοι κατόπτῃς, ὡς ἔμοι δοκεῖ, στρατοῦ 345

Πευθῶ τιν' ἡμῖν, ὦ Φίλαι, νέαν φέρει,

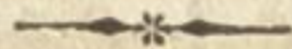
Σπουδῇ διώκων πομπίμους χνοᾶς ποδῶν.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ β'.

Καὶ μὴν ἄναξ ὁδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος

Εἶσ' ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν

Σπουδῇ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα. 350

ΑΓΓΕΛΟΣ. ΕΤΕΟΚΛΗΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Λέγοιμ' ἄν, εἰδῶς εὔ, τὰ τῶν ἐναντίων,

Ὡς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἴληχεν πάλον.

Τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι Προιτίσι

Βρέμει πόρον δ' Ἴσμηνὸν οὐκ ἔᾶ περᾶν

Ὁ μάντις. Οὐ γὰρ σφάγια γίγνεται καλά. 355

Tu-

Τυδεὺς δὲ μαργᾶν, καὶ μάχης λελιμμένος,
Μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὡς δράκων, βοᾷ.
Θένει δ' ὄνειδει μάντιν Ὀϊκλείδην σοφόν,

Σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχία·
Τοιαῦτ' αὐτᾶν, τρεῖς κατασκίους λόφους 360

Σείει, κράνους χαίτωμ', ὑπ' ἀσπίδος δὲ τῶ
Χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον·

Ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε,

Φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυγμένον·

Λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει, 365

Πρέσβιστον ἄστρον, νυκτὸς ὀφθαλμός, πρέπει.

Τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σαγαῖς,

Βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίαις· μάχης δ' ἐρῶν,

Ἴππος χαλινῶν ὡς κατασθμαίνων, μένει,

Ὅστις βοῆν σάλπιγγος ὀρμαίνει μένων. 370

Τίν' ἀντιτάξεις τῶδε; τίς Προΐτου πυλῶν

Κλείθρων λυθέντων, προστατεῖν Φερέγγυος;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὐ τιν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ·

Οὐδ' ἐλκοποιὰ γίγνεται τὰ σήματα,

Λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουσ' ἄνευ δορός. 375

Καὶ νύκτα ταύτην, ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος

Ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν,

Τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἢ νοιά τινι.

Εἰ γὰρ θανόντι νύξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι,

Τῶ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε 380

Γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον,

Καὺτὸς καθ' αὐτοῦ τὴν ὕβριν μαντεύσεται.
 Ἐγὼ δὲ Τυδεΐ κεδνὸν Ἄστακοῦ τόκον
 Τόνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων,
 Μάλ' εὐγενῆ τε, καὶ τὸν Αἰσχύνης θρόνον 385
 Τιμῶντα, καὶ στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους.
 Αἰσχροῦ γὰρ ἀργός, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ.
 Σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο,
 Ῥίζωμ' ἀνεῖται, κάρτα δ' ἐστ' ἐγχώριος,
 Μελάνιππος ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ. 390
 Δίκη δ' ὁμαίμων κάρτα νιν προστέλλεται
 Εἴργειν τεκούση μητρὶ πολέμιον δόρυ.

ΧΟΡΟΣ.

στρ. α. Τὸν ἀμόν νυν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν
 Θεοὶ δοῖεν, ὡς δικαίως πόλεως
 Πρόμαχος ὄρνυται· τρέμω δ' αἱματηφόρους
 μόρους ὑπὲρ φίλων 395
 Ὀλομένων ἰδέσθαι.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Τούτῳ μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί·
 Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἠλέκτραισιν εἴληχεν πύλαις,
 Γίγας ὅδ' ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένου
 Μείζων, ὁ κόμπος δ' οὐ κατ' ἀνθρώπον φρονεῖ· 400
 Πύργοις δ' ἀπειλεῖ δεῖν' ἅ μὴ κραῖνοι τύχη·
 Θεοῦ τε γὰρ θέλοντος, ἐκπέρσειν πόλιν,
 Καὶ μὴ θέλοντός, φησιν, οὐδὲ τὴν Διὸς
 Ἔριν πέδῳ σκήψασαν ἐκποδῶν σχέθειν.
 Τὰς δ' ἀστραπάς τε καὶ κεραυνίους βολὰς 405

Με-

Μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν προσήκασεν.
 Ἔχει δὲ σῆμα, γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,
 Φλέγει δὲ λάμπας διὰ χερῶν ὠπλισμένη.
 Χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν ΠΡΗΨΩ ΠΟΛΙΝ.
 Τοιῶδε φωτὶ πέμπε . . . Τίς ξυστήσεται; 410
 Τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Καὶ τῶδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.
 Τῶν τοι ματαίων ἀνδράσιν φρονημάτων
 Ἡ γλῶσσο' ἀληθῆς γίγνεται κατήγορος.
 Καπανεύς δ' ἀπειλεῖ, δρᾶν παρεσκευασμένος, 415
 Θεοὺς ἀτίζων, κάπογυμνάζων στόμα
 Χαρᾶ ματαία, θνητὸς ὢν, ἐς οὐρανὸν
 Πέμπει, γεγωνᾶ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη.
 Πέποιθα δ' αὐτῶ ξὺν δίκῃ τὸν πυρφόρον
 Ἡξεῖν κεραυνόν, οὐδὲν ἐξηκασμένον 420
 Μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν τοῖς ἡλίου.
 Ἄνῆρ δ' ἐπ' αὐτῶ, κεῖ στόμαργός ἐστ' ἄγαν,
 Αἶθων τέτακται λῆμα, Πολυφόντου βία,
 Φερέγγυον φρούρημα, προστατηρίας
 Ἄρτεμιδος εὐνοίαισι, σὺν τ' ἄλλοις θεοῖς. 425
 Λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.

ΧΟΡΟΣ.

αντισρ. α. Ὅλοιθ' ὃς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται,
 Κεραυνοῦ δέ νιν βέλος ἐπισχέθου,
 Πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον; πωλικῶν θ' ἐδω-
 λίων ὑπερκόπῳ

Δορί ποτ' ἐκλαπάξαι. 430

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις
 Δέξω. Τρίτῳ γὰρ Ἐτεόκλῳ τρίτος πάλος
 Ἐξ ὑππίου ἠήθησεν εὐχάλκου κράνουσ,
 Πύλαισι Νήιτησι προσβαλεῖν λόχον.
 Ἴππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένασ 435
 Δινεῖ, θελούσασ πρὸς πύλαισ πεπτωκένας.
 Φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον·
 Μυκτιροκόμποισ πνεύμασιν πληρούμενοισ.
 Ἐσχημάτισται δ' ἀσπίσ οὐ σμικρὸν τρόπον·
 Ἄνῆρ δ' ὀπλίτησ κλίμακοσ προσαμβάσεισ 440
 Στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον, ἐκπέρσαι θέλων,
 Βοᾶ δὲ χ' οὔτοσ γραμμάτων ἐν ξυλλαβαῖσ,
 Ὡσ οὐδ' ἂν Ἄρησ σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων.
 Καὶ τῶδε Φωτὶ πέμπε τὸν Φερέγγυον
 Πόλεωσ ἀπείργειν τῆσδε δούλειον ζυγόν. 445

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Πέμποιμ ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχη δὲ τῶ.
 Καὶ δὴ πέπεμπτ', οὐ κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων·
 Μεγαρεὺσ Κρέοντοσ σπέρμα, τοῦ Σπαρτῶν γένουσ,
 Ὃσ οὔτι μάργων ἱππικῶν Φρυαγμαμάτων
 Βρόμον φοβηθεῖσ ἐκ πυλῶν χωρήσεται· 450
 Ἄλλ' ἢ θανῶν τροφεῖα πληρώσει χθονί,
 Ἢ καὶ δὴ ἄνδρε, καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδοσ
 Ἐλῶν, λαφύροισ δῶμα κοσμήσει πατρός.
 Κόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ, μηδέ μοι φθόνει λέγων.

ΧΟΡΟΣ.

στρ. β'. Επεύχομαι τάδε μὲν εὐτυχεῖν, 445
 ἰὼ πρόμαχ' ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.
 Ὡς δ' ὑπέρυχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει
 Μαινομένα Φρενί, τῶς νιν
 Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων 460
 Ὀγκας Ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίσταται
 Ἴππομέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος
 Ἄλω δὲ πολλήν, ἀσπίδος κύκλον λέγω,
 Ἐφριξα δινήσαντος· οὐκ ἄλλως ἐρῶ.
 Ὁ σηματουργὸς δ' οὐ τις εὐτελής ἄρ' ἦν, 465
 Ὅστις τόδ' ἔργον ὠπάσεν πρὸς ἀσπίδι,
 Τυφῶν' ἰέντα πυρπνόον διὰ στόμα
 Λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν·
 Ὀφρων δὲ πλεκτάναισι περιδρομον κύτος
 Προσηδάφισται κοιλογάστορος κύκλου. 470
 Αὐτός δ' ἐπηλάλαξεν, ἔνθεος δ' Ἄρει
 Βακχᾶ πρὸς ἀλκήν, θυίας ὡς, φόβον βλέπων.
 Τοιοῦδε φωτὸς πείραν εὖ φυλακτέον.
 Φόβον γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Πρῶτον μὲν Ὀγκὰ Παλλάς, ἧτ' ἀγχίπτολις, 475
 Πύλαισι γείτων, ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ' ὕβριν,
 Εἶργει νεοσσᾶν ὡς δράκοντα δύσχιμον·
 Ὑπέρβιος δὲ, κεδνὸς Οἴνοπος τάκας

Ἄνῆρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ἠρέθη, θέλων
 Ἐξιστορήσαι μοῖραν ἐν χρεῖα τύχης 489
 Οὔτ' εἶδος, οὔτε θυμόν, αὐθ' ὄπλων σχέσιν
 Μωμητάς· Ἑρμῆς δ' εὐλόγως ξυνήγαγεν.
 Ἐχθρὸς γὰρ ἄνηρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται
 Εὐνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων
 Θεούς. Ὁ μὲν γὰρ πυρπνόον Τυφῶν' ἔχει 485
 Ἵπερβίῳ δὲ Ζεὺς πατήρ ἐπ' ἀσπίδος
 Σταδαῖος ἦσται, διὰ χερὸς βέλος φλέγων·
 Κοῦπω τις εἶδε Ζῆν' ἀπὸ νικώμενον.
 Τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων.
 Πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἔσμεν, οἱ δ' ἠσσημένων, 490
 Εἰκὸς δὲ πράξειν ἄνδρας ὧδ' ἀντιστάτας
 Εἰ Ζεὺς γε Τυφῶ καρτερώτερος μάχῃ.
 Ἵπερβίῳ τε, πρὸς λόγον τοῦ σήματος,
 Σωτήρ γένοιτ' ἂν Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχῶν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀντιστρ. β'. Πέποιθα δὴ τὸν Διὸς ἀντίτυπον 495
 ἔχοντ' ἀφίλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέματος,
 Δαίμοσιν ἐχθρὸν εἰκασμα, βροτοῖς τε καὶ
 Δαροβίοισι θεοῖσιν,
 Πρόσθε πυλᾶν κεφαλὰν ἰάψειν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Οὕτως γένατο. Τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω 500
 Πέμπταισι προσταχθέντα Βορρείαις πύλαις
 Τύμβαν κατ' αὐτὸν διογενοῦς Ἀμφίονος.
 Ὅμνυσι δ' αἰχμὴν, ἣν ἔχει, μᾶλλον θεοῦ

Σέ-

Σέβειν πεποιθώς, ὀμμάτων θ' ὑπέρτερον,
Ἦ μὴν λαπάξειν ἄστυ Καδμείων, Βία 505

Διός. Τόδ' αὐδ' αἰ μητρὸς ἐξ ὄρεσκούου
Βλάστημα καλλίπρωρον, ἀνδρόπαις ἀνήρ.

Στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηίδων

Ἦρας Φυούσης, ταρφύς ἀντέλλουσα θρίξ.

Ὅ δ' ὤμόν, οὔτι παρθένων ἐπώνυμον 510

Φρόνημα, γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων προσίσταται.

Οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ' ἐφίσταται πύλαις.

Τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ

Σάκει, κυκλωτῷ σώματος προβλήματι,

Σφίγγ' ὤμόσιτον, προσμεμηχανευμένην 515

Γόμφοις, ἐνώμα, λαμπρὸν ἔκκρουστον δέμας·

Φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ Φῶτα Καδμείων ἕνα,

Ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῶδ' ἰάπτεσθαι βέλη.

Ἐλθὼν δ' ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην,

Μακρᾶς κελεύθου δ' οὐ καταισχυνεῖν πόρον 520

Παρθενοπαῖος Ἀρκάς· ὁ δὲ τοιόςδ' ἀνήρ,

Μέτοικος, Ἄργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφάς,

Πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ', ἅ μὴ κραῖνοι θεός.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Εἰ γὰρ τύχοιεν, ὧν Φρονοῦσι, πρὸς θεῶν

Αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασιν, 525

Ἦ θ' ἂν πανώλεις παγκακῶς τ' ὀλοίατο.

Ἔστιν δὲ καὶ τῶδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα,

Ἄνῆρ ἀκομπος, χεῖρ δ' ὄρᾳ τὸ δράσιμον,

Ἄκτωρ, ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου.

Ὃς οὐκ ἔάσει γλῶσσαν ἔργμάτων ἄτερ
 Ἔσω πυλῶν ρέουσαν, ἀλδαίνειν κακά,
 Οὐδ' εἰσαμείψαι θηρός, ἐχθίστου δάκους,
 Εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος.
 Ἐξῶθεν εἴσω τῷ φέροντι μέμψεται,
 Πυκνοῦ κροτισμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν. 535
 Θεῶν θελόντων, κἂν ἀληθεύσαιμ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

στρ. γ'. Ἰκνεῖται λόγος διὰ στηθέων
 Τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἴσταται,
 Μεγάλα μεγαληγύρων κλύων
 Ἄνοσίων ἄνδρων. Εἴθε γὰρ θεοὶ 540
 Τούσδ' ὀλέσειαν ἐν γᾶ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἐκτον λέγοιμ' ἂν ἄνδρα σωφρονέστερον
 Ἄλκην τ' ἄριστον, μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν.
 Ὅμολωσίσιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος
 Κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν 545
 Τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταρακτορα,
 Μέγιστον Ἄργει τῶν κακῶν διδάσκαλον,
 Ἐριννύος κλητῆρα, πρόσπολον Φόνου
 Κακῶν τ' Ἀδράστῳ τῶνδε βουλευτήριον
 Καὶ τὸν σὸν αὖθις πρόσμορον ἀδελφεὸν 550
 Ἐξυπτιάζων ὄνομα, Πολυνείκους βίαν,
 Δις τ' ἐν τελευτῇ τοῦνομ' ἐνδατούμενος,
 Καλεῖ, λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα
 Ἥ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλὲς

Κα

Καλόν τ' ἀκοῦσαι καὶ λέγειν μεθυστέροις, 555

Πόλιν πατρίαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς

Πορθεῖν, σπράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα;

Μητρὸς τὲ πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη;

2 Πατρίς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ

Ἄλοῦσα πᾶς σοι ξύμμαχος γενήσεται; 560

Ἐγωγε μὲν δὴ τήνδε πιανώ χθόνα

Μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός.

Μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.

00 Τοιαῦθ' ὁ μάντις, ἀσπίδ' εὐκυκλον νέμων

Πάγχχαλκον ἠῦδα. Σῆμα δ' οὐκ ἐπὶν κύκλωι 565

Οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,

Βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος

Ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλευμάτα.

200 Τούτω σοφούς τε κάγαθούς ἀντηρέτας

Πέμπειν ἐπαινᾶ. Δεινὸς δὲ θεοὺς σέβει. 570

κατακλῆσι ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς

Δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστέροις.

Ἐν πάντι πράγει δ' ἐστ' ὁμιλίας κακῆς

00 Κάκιον οὐδέν, καρπὸς οὐ κομιστέος

Ατῆς ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται. 575

Ἦ γὰρ ξυνεισβάς πλοῖον εὐσεβῆς ἀνὴρ

Ναύτησι θερμοῖς, καὶ πανουργία τινί,

Ἦ ολωλεν ἀνδρῶν ξὺν θεοπτύστῳ γένει

Ἦ συμπολίταις ἀνδράσιν, δίκαιος ὢν,

200 Ἐχθροξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσι, 580

Ταυ-

Ταυτοῦ κυρήσας ἐνδίκως ἀγρεύματος
 Πληγείς θεοῦ μάστιγι παγκοίνω δάμη.
 Οὔτος δ' ὁ μάντις, υἱὸν Ὀϊκλέους λέγω,
 Σώφρων, δίκαιος, ἀγαθός, εὐσεβῆς ἀνὴρ,
 Μέγας πρόφήτης, ἀνοσίοισι συμμιγείς 585

Θραυστόμοισιν ἀνδράσιν, φρενῶν βία,
 Τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν,
 Διὸς θέλοντος, ξυγκαθελκυσθήσεται.
 Δοκῶ μὲν οὖν σφε μὴδὲ προσβαλεῖν πύλαις,
 Οὐχ ὡς ἄθυμον, οὐδὲ λήματος κάκη 590

Ἄλλ' οἶδεν ὡς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχη,
 Εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου.
 Φιλεῖ δὲ σιγαῖν, ἢ λέγειν τὰ καίρια.
 Ὅμως δ' ἐπ' αὐτῶ φάτα, Λασθένους βίαν,
 Ἐχθρόξενον πυλῶρον ἀντιτάξομεν. 595

Γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἠβῶσαν φέρει,
 Ποδᾶκες ὄμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται
 Παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἀρπάσαι δόρυ.
 Θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς.

ΧΟΡΟΣ.

ἀντιστρ. γ'. Κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτᾶς 600
 Ἡμετέρας τελεῖθ' ὡς πόλις εὐτυχῆ.
 Δορίπονα κάκ' ἐκτρέποντες γᾶς
 Ἐπιμόλους· πύργων δ' ἐκτοθεν βαλῶν
 Ζεὺς σφε κᾶνοι κεραυνῶ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Τὸν ἑβδομον δὴ τόνδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις 605
 Λέ-

Λέξω, τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον, πόλει
 Οἷας γ' ἀράται καὶ κατεύχεται τύχας·
 Πύργοις ἐπεμβὰς κάπικηρυχθεὶς χθονί,
 Ἀλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσας,
 Σοὶ ξυμφέρεσθαι, καὶ κτανῶν θανεῖν πέλας, 610
 Ἥ ζῶντ' ἀτιμασθήρα τῶς σ' ἀνδρηλάτην
 Φυγῆ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον.

Τοιαῦτ' αὔτει, καὶ θεοὺς γενεθλίους
 Καλεῖ πατρώας γῆς, ἐποπτῆρας λιτῶν
 Τῶν ὧν γενέσθαι πάγχυ, Πολυνείκους βία. 615

Ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὐκυκλον σάκος,
 Διπλοῦν τε σῆμα προσμεμηχανευμένον.
 Χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχιστὴν ἰδεῖν
 Ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἠγουμένη·
 Δίκη δ' ἄρ' εἶναί φησιν, ὡς τὰ γράμματα 620

Λέγει· ΚΑΤΑΞΩ Δ' ἌΝΔΡΑ ΤΟΝΔΕ, ΚΑΙ
 ΠΟΛΙΝ

ἘΞΕΙ, ΠΑΤΡΩΩΝ ΔΩΜΑΤΩΝ Τ' ἘΠΙ-
 ΣΤΡΟΦΑΣ.

Τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τὰ ξευρήματα.
 Σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γινῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖς·
 Ὡς οὔ ποτ' ἀνδρὶ τῶδε κηρυκευμάτων 625
 Μέμψει, σὺ δ' αὐτὸς γινῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Ἦ θεομανὲς τε καὶ θεῶν μέγα στύγος,
 Ἦ πανδάκρυτον ὦμόν Οἰδίπου γένος·
 Ὡιμοί, πατὴρ δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι.

Ἄλλ'

Ἄλλ' οὔτε κλάειν, οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει, 630

Μὴ καὶ τεκνωθῆ δυσφορώτερος γόος.

Ἐπωνύμῳ δὲ κάρτα Πολυνεΐκει λέγω·

Τάχ' εἰσόμεσθα τὰπίσημ' ὅπη τελεί·

Εἴ νιν κατάξει χρυσότευκτα γράμματα

Ἐπ' ἀσπίδος Φλύοντα σὺν Φοίτῳ Φρεναῖν. 635

Εἰ δ' ἢ Διὸς παῖς παρθένος Δίικη παρῆν

Ἔργοις ἐκείνου καὶ Φρεσίν, τάχ' ἂν τόδ' ἦν·

Ἄλλ' οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον,

Οὔτ' ἐν τροφαῖσιν, οὔτ' ἐφηβήσαντά πω,

Οὔτ' ἐν γενείου ξυλλογῇ τριχώματος 640

Δίικη προσεΐπε καὶ κατηξιώσατο·

Οὐδ' ἐν πατρώας μὴν χθονὸς κακουχίᾳ

Οἶμαι νιν αὐτῷ συμπαραστατεῖν πέλας·

Ἢ δῆτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος

Δίικη, ξυνοῦσα Φωτὶ παντόλμῳ Φρένας. 645

Τούτοις πεπορθῶς εἶμι, καὶ ξυστήσομαι

Αὐτός· τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος;

Ἄρχοντί τ' ἄρχων καὶ κασιγνήτῳ κάσις,

Ἐχθρὸς ξὺν ἐχθρῷ στήσομαι· Φέρ' ὡς τάχος

Κνημίδας, αἰχμὴν, καὶ πετρῶν προβλήματα. 650

ΕΤΕΟΚΛΗΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

Μὴ φίλτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γένη
 Ὀργὴν ὁμοῖος τῷ κάκιστ' αὐδωμένῳ·
 Ἄλλ' ἄνδρας Ἀργείοισι Καδμείους ἄλις
 Ἐς χεῖρας ἔλθειν. αἷμα γὰρ καθάρσιον·
 Ἄνδρῶν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ᾧδ' αὐτόκτονος, 655
 Οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Εἴπερ κακὸν φέροι τις αἰσχύνῃς ἄτερ
 Ἔστω μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσι.
 Κακῶν δὲ καίσχεράν οὐ τιν' εὐκλειαν ἔρεῖς.

ΧΟΡΟΣ.

στρ. α. Τί μέμονας, τέκνον; μή τι σὲ θυμοκλή- 660
 θῆς δορίμαργος ἄτα φερέτω· κακοῦ δ'
 Ἐκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός,
 Ἴτω κατ' οὖρον, κῦμα Κωκυτοῦ λαχόν,
 Φοίβῳ στυγῆθεν πᾶν τὸ Λαίου γένος.

ΧΟΡΟΣ.

ἀντιστρ. α. Ὀμοδακῆς σ' ἄγαν ἴμερος ἐξοτρύ- 665
 νει πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν
 Αἵματος οὐ θεμιστοῦ.

ΕΤΕΟ-

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Φίλου γὰρ ἐχθρὰ μοι πατὴρ τέλει' Ἄρα
 Ξηροῖς ἀκλαύστοις ὄμμασιν προσιζάνει
 Λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.

ΧΟΡΟΣ.

στροφῆ. β'.

Ἄλλὰ σὺ μὴ ποτρύνου, κακὸς οὐ κεκλήσειβιον εὖ κυρή-
 σας· μελαναιγίς οὐκ εἴσι δόμων Ἐρινύς, ὅταν ἐκ χερῶν
 Θεοὶ θυσίαν δέχωνται. [670

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα·
 Χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται.
 Τ' οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον;

ΧΟΡΟΣ.

ἀντιστροφῆ. β'.

Νῦν ὅτε σοι παρέστακεν' ἐπεὶ δαίμων λήματος ἀντροπαί-
 α χρονία μεταλλακτὸς ἴσως ἂν ἔλθοι θαλερωτέρῳ 375
 Πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Ἐξέζεσεν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα,
 Ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων
 Ὀψεις, πατρῶων χρημάτων δατήριοι.

ΧΟΡΟΣ.

Πείθου γυναιξί, καίπερ οὐ στέργων ὄμως. 680

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Λέγοιτ' ἂν ὦν ἄνη τις, οὐ δὲ χρὴ μακρὰν.

ΧΟΡΟΣ.

Μὴ λθῆς ὁδοὺς σὺ τὰςδ' ἐφ' ἐβδόμῃσι πύλαις.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.

ΧΟΡΟΣ.

Νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾶ θεός.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

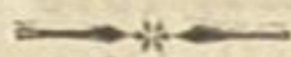
Οὐκ ἄνδρ' ὀπλίτην τοῦτο χρῆ στέργειν ἔπος. 685

ΧΟΡΟΣ.

Ἄλλ' αὐτάδελφον αἶμα δρέψασθαι θέλεις;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Θεῶν δίδόντων, οὐκ ἂν ἐκφύγοι κακά.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

στροφῆ ἄ.

Πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον

Θεόν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν,

Παναληθῆ, κακόμαντιν,

690

Πατὴρ εὐκταίαν Ἐριννὺν

Τελέσαι τὰς περιθύμους

Κατάρας βλαψίφρονος Οἰδιπόδα'

Παιδολέτωρ δ' Ἔρις ἅδ' ὀτρύνει.

ἀντιστρ. ἄ.

Ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾶ.

695

Χάλυβος Σκυθῶν ἄποικος,

Κτεάνων χρηματοδαίτας,

Πικρὸς ὠμόφρων σίδαρος,

Χθόνα ναίειν διαπήλας,

С

Ἄοπά

Ὀπόσαν ἄν καὶ φθιμένοις κατέχειν, 700
 Τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους.
 στροφή β'. Ἐπειδὴν αὐτοκτόνως
 Αὐτοδαίκτοι θάνωσι,
 Καὶ χθονία κόνις πῆν
 Μελαμπαγές αἶμα Φοίνιον, 705
 Τίς ἄν καθαρμούς πόροι,
 Τίς ἄν σφε λούσειεν; ὦ
 Πόνοι δόμων νέοι παλαιοῖσι συμμιγείς κακοῖς.
 ἀντισηρ. β'. Παλαιγενῆ γὰρ λέγω
 Παραβασίαν ὠκύποινον· 710
 Αἰῶνα δ' ἔς τρίτον μένει,
 Ἄπολλωνος εὔτε Λαῖος
 Βία, τρίς εἰπόντος ἐν
 Μεσομφάλοις Πυθικοῖς
 Χρηστηρίοις, θνάσκοντα γέννας ἄτερ, σώζειν πόλιν,
 στροφή γ'. Κρατηθεῖς δ' ἐκ φίλων ἀβουλίαις, [715
 Ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῶ,
 Πατροκτόνον Οἰδιπόδα, ὅστε μὴ πρὸς ἀγνάν
 Σπείρας ἄρουραν, ἴν' ἐτράφη,
 ῥίζαν αἱματόεσσαν, 720
 Ἐτλα. παράνοια σύναγε
 Νυμφίους Φρενώλεις·
 ἀντισηρ. γ'. Κακῶν δ', ὡσπηρ θάλασσα, κῦμα ἄγει·
 Τὸ μὲν πίτνον, ἄλλο δ' αἰεῖρει
 Τρίχαλον, δ' καὶ περὶ πρύμναν πόλεως καχλάζει. 725
 Μεταξὺ δ' ἀλλὰ δι' ὀλίγου
 Τείνει πύργος ἐν εὐρεί.

Δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι

Μὴ πόλις δαμασθῆ.

στροφὴ δ'. Τέλεια γὰρ παλαίφατοι ἀραί,

Βαρεῖαι καταλλαγαί,

730

Τὰ δ' ὅλοα τελλόμεν' οὐ παρέρχεται.

Προπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει

Ἄνδρῶν ἀλφηστᾶν

Ὀλβος ἄγαν παχυνθείς.

ἀντιςρ. δ'. Τίν' ἀνδρῶν γὰρ ποσόνδ' ἐθαύμασαν 735

Θεοί, καὶ ξυνέστιοι

Πόλεως, πουλύβοτος τ' αἰῶν βροτῶν

Ὅσον τότε Οἰδίπουν ἴτιον

Ἄναρπαξάνδραν

Κῆρ' ἀφελόντα χώρας;

740

στροφὴ ε'. Ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων

Ἐγένετο μέλεος ἀθλίων

Γάμων, ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν,

Μαινομένα κραδίᾳ

Δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν

745

Πατροφόνῳ χερὶ τῶν

Κρεισσοτέκνων δ' ὀμμάτων ἐπλάγχθη.

ἀντιςρ. ε'. Τέκνοις δ' ἀραίαις

Ἐφῆκεν, ἐπικότους τροφᾶς,

Αἰ αἰ, πικρογλώτσους ἀράς,

750

Καί σφε σιδαρονόμῳ

Διαχείριᾳ ποτὲ λαχεῖν

Κτήματα νῦν δὲ τρέω

Μὴ τελέσῃ καμψίπους Ἐριννύς.

C 2

ΑΓ-

ΑΓΓΕΛΟΣ. ΧΟΡΟΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Θαρσεῖτε παῖδες μητέρων τεθραμμένοι. 755

Πόλις πέφευγεν ἤδε δούλειον ζυγόν·

Πέπτωκεν ἀνδρῶν ὀμβρίμων κομπάσματα·

Πόλις δ' ἐν εὐδία τε, καὶ κλυδωνίου

Πολλαῖσι πληγαῖς ἀντλόν οὐκ ἔδέξατο.

Στέγει δὲ πύργος, καὶ πύλας Φερεγγύοις 760

Ἐφραξάμεσθα μονομάχοισι προστάταις·

Καλῶς ἔχει τὰ πλείστ' ἐν ἑξ πυλώμασι·

Τὰς δ' ἐβδόμας ὁ σεμνὸς ἐβδομαγέτας

"Ἀναξ Ἀπόλλων εἶλετ', Οἰδίπου γένει

Κραίνων παλαιᾶς Λαΐου δυσβουλίας. 765

ΧΟΡΟΣ.

Τί δ' ἐστὶ πρᾶγμα νεόκοτον πόλει παρόν;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

[Πόλις σέσωσται, βασιλέες δ' ὀμόσποροι]

"Ἄνδρες τεθναῶσιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων . . .

ΧΟΡΟΣ.

Τίνες; τί δ' εἶπας; παραφρονῶ φόβῳ λόγου.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Φρονοῦσα νῦν ἄκουσον, Οἰδίπου γένος . . . 770

ΧΟΡΟΣ.

Οἱ γὼ τάλαινα, μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν.

ΑΓ-

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Οὐδ' ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένοι.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐκεῖθι κῆλθον; βαρέα δ' οὖν, ὅμως φράσον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἠναίρουτ' ἄγαν.

ΧΟΡΟΣ.

Οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅμα. 775

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος.

Τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύσασθαι πάρα.

Πόλιν μὲν εὖ πράττουσαν, οἱ δ' ἐπιστάται,

Δισσῶ στρατηγῶ, διέλαχον σφυρηλάτῳ

Σκύθη σιδήρῳ κτημάτων παμπησίαν. 780

Ἐξουσι δ' ἦν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονός,

Πατρὸς κατ' εὐχὰς δυσπότητους φορούμενοι.

Πόλις σέσωσται· βασιλείῳ δ' ὁμοσπόροιν

Πέπωκεν αἷμα γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.

—*—

Χ Ο Ρ Ο Σ.

ὦ μεγάλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι 785

Δαίμονες, οἱ δὴ Κάδμου πύργους

Τούσδε ρύεσθε·

Πότερον χαίρω, κάπολολύξω

Πόλεως ἀσινεῖ σωτήρι,

C 3

H

- Ἦ τοὺς μογέροὺς καὶ δυσδαίμονας 790
 Ἄτεκνους κλαύσω πολεμάρχας;
 Οἱ δῆτ' ὀρθῶς κατ' ἔπωνυμίαν
 Καὶ πολυνεικεῖς
 Ὦλοντ' ἄσεβεῖ διανοία.
 στροφή. Ὦ μέλαινα καὶ τελεία 795
 Γένεος, Οἰδίπου τ' Ἄρά,
 Κακὸν με καρδία τί περιπιτνεῖ κρύος;
 Ἐτευξα τύμβω μέλος
 Ὡς θυιάς, αἱματοσταγεῖς
 Νεκροὺς κλύουσα δυσμόρως θανόντας, ἢ δύσορnis
 Ἄδε ξυναυλία δορός. [800
 ἀντισηρ. Ἐξέπραξεν, οὐδ' ἀπέϊπε
 Πατρόθεν εὐκταῖα φάτις
 Βουλὰὶ δ' ἄπιστοι Λαίου διήρκεσαν.
 Μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν, 805
 Καὶ θέσφατ' οὐκ ἀμβλύνεται.
 Ἴω πολύστονοι τόδ' εἰργάσασθ' ἄπιστον. ἦλθε δ'
 Αἰακτὰ πῆματ' οὐ λόγῳ.
 μοναστρ. Τάδ' αὐτόδηλα, προὔπτος ἀγγέλου λόγος,
 Διπλαῖ μέριμναι, διδυμάνορα 810
 Κάκ', αὐτοφόνα, δίμοιρα,
 Τέλεια τάδε πάθη. τί φῶ;
 Τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων,
 Δόμων ἐφέστιοι.
 Ἄλλὰ γόνων, ὦ φίλαι, κατ' οὔρου 815
 Ἐρέσσειτ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν
 Πί-

Πίτυλον, ὃς αἰὲν δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται
 Τὰν ἄστονον, μελάγκροκον ναύστολον θεωρίδα,
 Τὰν ἀστιβῆ Ἀπόλλωνι, τὰν ἀνάλιον,
 Πάνδοκου, εἰς ἀφανῆ τε χέρσον. 820

Ἄλλα γὰρ ἤκουσ' αἰδ' ἐπὶ πρᾶγος
 Πικρὸν Ἀντιγόνη τ' ἠδ' Ἰσμήνη·
 Θρήνον ἀδελφοῖν οὐκ ἀμφιβόλως
 Οἶμαι σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων
 Στήθεων ἦσειν, ἄλγος ἐπάξιον. 825

Ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον Φήμης
 Τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐριννύος
 Ἰαχεῖν, Αἶδα τ'
 Ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν.

ΧΟΡΟΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ ΙΣΜΗΝΗΣ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰὼ δυσἀδελφόταται τασῶν, ὅποσαι 830
 Στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται,
 Κλαίω, στένομαι, καὶ δόλος οὐδεὶς
 Μὴ ἢ Φρενὸς ὀρθᾶς με λιγαίνειν.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ α΄.

στροφῆ α΄. Ἰὼ ἰὼ δύσφρονες,
 Φίλων ἄπιστοι, καὶ κακῶν ἀτρύμονες, 835
 Δόμους πατρώους ἐλόντες μέλεσι σὺν αἰχμᾶ.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ β΄.

Μέλεοι δῆθ', οἱ μελέους θανάτους
 Εὔροντο δόμων ἐπὶ λύμα.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ α΄.

ἀντιφρ. α΄.

Ἴω ἰὼ δωμαίων
 Ἐρειψίτοιχοι, καὶ πικρὰς μοναρχίας 840
 Ἰδόντες, ἤδη διήλλαχθε συν σιδάρῳ.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ β΄

Κάρτα δ' ἀληθῆ πατὴρ Οἰδιπόδα
 Πότνι Ἐριννὺς ἐπέκρανευ.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ α΄.

στρ. β΄.

Δι' εὐωνύμων τετυμμένοι . . .

ΗΜΙΧΟΡΟΣ β΄

Τετυμμένοι δῆθ', ὁμοσπλάγχθων τε πλευρωμάτων. 845

ΗΜΙΧΟΡΟΣ α΄

Αἰ̄ αἰ̄ δαιμόνιοι,
 Αἰ̄ αἰ̄ δ' ἀντιφόνων
 Θανόντων ἀραί.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ β΄

Διανταίαν λέγεις πλαγάν.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ α΄.

Δόμοισι καὶ σώμασι πεπλαγμένους ἔννεπῳ. 850

ΗΜΙΧΟΡΟΣ α΄.

Ἄναυδάτῳ μένει
 Ἄραίῳ τ' ἐκ πατὴρ
 Διχόφρονι πότμῳ.

ΧΟΡΟΣ.

ἀντιςρ. Διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος, 855
 Στένουσι πύργοι, στένει πέδον Φίλανδρον· Μενεΐ

Κτέανα τ' ἐπιγόνους,
 Δι' ὧν αἰνομόροις
 Δι' ὧν νεῖκος ἔβα,
 Καὶ θανάτου τέλος,
 Ἐμοιράσαντο δ' ὄξυκάρδιοι 860

Κτήμαθ', ὥστ' ἴσον λαχεῖν,
 Διαλλακτῆρι δ' οὐκ
 Ἀμεμφία φίλοις,
 Οὐδ' ἐπίχαρις Ἄρης.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ α'.

στρ. γ'. Σιδαρόπλακται μὲν ὧδ' ἔχουσι. 865
 Σιδαρόπλακται δὲ τοὺς μένουσι,
 Τάχ' ἂν τις εἶποι, τίνες;
 Τάφων πατρῶων λάχαι.
 Δόμων μάλ' ἀχῶ ἐπ' αὐτοὺς

Προπέμπει δαϊκτῆρ γόος, αὐτόστονος, αὐτοπήμων, 370
 Δαϊόφρων, οὐ φιλογαθῆς, ἐτύμως δακρυχέων
 Ἐκ φρενός, ἅ, κλαιομένας μου, μινύθει,
 Τοῖνδε δυαῖν ἀνάκτοι.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ β'.

ἀντιςρ. γ'. Πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν
 Ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίταις, 875
 Ξένων δὲ πάντων στίχας
 Πολυφθόρους ἐν δαί.

Δυσδαίμων σφὶν ἅ τεκοῦσα

Πρὸ πασῶν γυναικῶν ὀπόσαι τεκνογόνοι κέκληνται.

Παῖδα τὸν αὐτὰς πόσιν αὐτᾶ θεμένα, τοὺςδ' ἔτεχ' οἱ

Δ' ὧδ' ἔτελεύτασαν ὑπ' ἀλλαλοφόνοις [880

Χερσὶν ὁμοσπόροισιν.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ α'.

στρ. δ. Ὀμόσποροι δῆτα καὶ πανωλέθροι διατομαῖς

οὐ φίλαις,

"Εριδι μαινομένα, νείκεος ἐν τελευτᾷ.

Πέπαιται δ' ἔχθος, ἐν δὲ γαίᾳ 885

Ζωὰ φονορῦτῳ

Μέμικται, κάρτα δ' εἶσ' ὄμαιμοι.

Πικρὸς λυτῆρ νεικέων

Ὁ πόντιος ξεῖνος ἐκ

Πυρὸς συθείς θηκτὸς σίδαρος 890

Πικρὸς δὲ χρημάτων

Κακὸς δατητὰς Ἄρης,

Ἄράν γε πατρὸς τιθεὶς ἀληθῆ.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ β'.

ἀντιστρ. δ. Ἐχουσι μοῖραν λαχόντες, ὧ μέλει διος-

δότην ἀχέων.

Ἵπὸ δὲ σώματι γᾶς πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται.

Ἴω πολλοῖς ἐπαιθήσαντες [895

Πόνοισι γέ δόμοι

Τελευτᾷ δ' αἰδ' ἐπιλάλαξαν

Ἄραι τὸν ὄξυν νόμον,

Τετραμμένου παντρόπῳ 900

Φυ-

Φυγᾶ γένους. Ἐστακε δ' Ἄτας
Τρόπαιον ἐν πύλαις,
Ἐν αἷς ἐθείνοντο, καὶ
Δυσὶν κρατήσας ἔληξε δαίμων.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Παισθεὶς ἔπαισας.

905

ΙΣΜΗΝΗ.

Σὺ δ' ἔθανες κατακταγών.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Δορὶ δ' ἔκτανες.

ΙΣΜΗΝΗ.

Δορὶ δ' ἔκτανες.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Μελεόπονος.

ΙΣΜΗΝΗ.

Μελεοπαθής.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἴτω γόος.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ἴτω δάκρυα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Προκείται κατακτάς.

910

Ἡὲ ἢ, μαίνεται γόοισι φρήν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ἐντὸς δὲ καρδία ζένει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἴω Ἴω πολυδάκρυτε σὺ.

ΙΣΜΗ-

ΙΣΜΗΝΗ.

Σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Πρὸς Φίλου γ' ἔφθισο.

915

ΙΣΜΗΝΗ.

Καὶ Φίλον ἔκτανες.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Διπλᾶ λέγειν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Διπλᾶ δ' ὄρᾶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Αχέων τοίων τὰδ' ἐγγύθεν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Πέλας δ' αἰδ' ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἰὼ μοῖρα βαρυδόταιρα μογερά,

920

Πότνια τ' Οἰδίπου σκιά,

Μέλαινά τ' Ἐριννύς, ἧ μεγασθενής τις εἶ.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ἡὲ ἦε, δυσθέατα πῆματ' ἐδείξατ' ἐκ φυγᾶς ἐμοί.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Οὐδ' ἴκεθ' ὡς κατέκτανεν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Σωθεὶς δὲ πνεῦμ' ἀπώλεσεν.

925

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Απώλεσε δῆτα.

ΙΣΜΗΝΗ.

Καὶ τὸ τοῦδ' ἐνόσφισεν.

ΙΣΜΗ-

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Τάλαν γένος.

ΙΣΜΗΝΗ.

Τάλανα καὶ παθόν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Δύσωνα κήδε' ὁμώνυμα.

ΙΣΜΗΝΗ.

Διυγρα τριπάλτων πημάτων.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ολοὰ λέγειν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ολοὰ δ' ὄραν.

930

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἴω μοῖρα βαρυδότειρα μογερά,

Πότνια τ' Οἰδίου σκιά,

Μέλαινά τ' Ἐριννύς, ἧ μεγασθενής τις εἶ.

Σὺ τοίνυν οἶσθα διαπεραῖν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Σὺ δ' οὐδὲν ὕψερον μαθῶν.

935

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἐπεὶ κατήλθες ἐς πόλιν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Δορός γε τῷδ' ἀντηρέτας.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἵλοα λέγειν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ἵλοα δ' ὄραν.

ΑΝ-

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἴω, ἰὼ πόνος,
 Ἴω, ἰὼ κακὰ
 Δώμασι, καὶ χθονί,
 πρὸ πάντων ὄ μοι.

940

ΙΣΜΗΝΗ.

Ἴω, ἰὼ, καὶ πρόσω γ' ἔμοι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἴω, ἰὼ, δυστάνων κακῶν, ἀναξ
 Ἐτεόκλεις, ἀρχηγέτα.

945

ΙΣΜΗΝΗ.

Ἴω πάντων πολυπονώτατοι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἴω δαιμονᾶντες ἐν ἅτα.

ΙΣΤΗΝΗ.

Ἴω, ἰὼ, ποῦ σφε θήσομεν χθονός.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἴώ, ἰὼ, ὅπου τιμιώτατον.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ἴω, ἰὼ, πῆμα πατρὶ πάρευνον.

950

ΧΟΡΟΣ. ΑΝΤΙΓΟΝΗ. ΙΣΜΗΝΗ. ΚΗΡΥΞ.

ΚΗΡΥΞ.

Δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρῆ
 Δήμου προβούλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως

Ἐτεο-

Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ', ἐπ' εὐνοίᾳ χθονός,
 Θάπτειν ἔδοξε γῆς Φίλαις κατασκαφαίς.
 Ἐργῶν γὰρ ἐχθρούς, θάνατον εἴλετ' ἐν πόλει 955
 Ἱεραῖν πατρώων δ' ὅσιος ἂν μομφῆς ἄτερ
 Τέθνηκεν, οὐπὲρ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν.
 Οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν.
 Τούτου δ' ἀδελφὸν τόνδε Πολυνεῖκους νεκρὸν
 Ἐξω βαλεῖν ἄθραπτον, ἀρπαγὴν κυσίν, 960
 Ὡς ὄντ' ἀναστατήρα Καδμείων χθονός,
 Εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδῶν ἔσται δορὶ
 Τῷ τοῦδ' ἄγος δὲ καὶ θανάων κεκτῆσεται
 Θεῶν πατρώων, οὐς ἀτιμάσας ὄδε,
 Στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν, ἤρει πόλιν. 965
 Οὕτω πετεινῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ
 Ταφέντ' ἀτίμως, τοῦπιτίμιον λαβεῖν
 Καὶ μὴτ' ὀμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα,
 Μήτ' ὀξυμόλποις προσσέβειν οἰμώγμασιν,
 Εἶναι δ' ἀτιμον ἐκφορᾶς Φίλων ὑπο. 970
 Τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω,
 Ἦν μὴ τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλη,
 Ἐγὼ σφε θάψω, κἀνὰ κίνδυνον βαλαῶ,
 Θάψασ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν, οὐδ' αἰσχύνομαι 975
 Ἐχουσ' ἀπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει.
 Δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγγχρον, οὐ πεφύκαμεν,
 Μητρὸς ταλαίνης, κἀπό δυστήνου πατρός.

Τοι-

Τοιγὰρ θέλουσ' ἄκοντι κοινῶναι κακῶν,
Ψυχὴ, θανόντι ζῶσα, συγγόνῳ Φρενί. 980

Τούτου δὲ σάρκας οὐδὲ κοιλογάστορες
Λύκοι σπάσσονται· μὴ δοκησάτω τινί.
Τάφον γὰρ αὐτῷ καὶ κατασκαφᾶς ἐγώ,
Γυνὴ περ οὔσα, τῷδε μηχανήσομαι,
Κόλπῳ φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος, 985
Καυτὴ καλύψω· μηδὲ τῷ δόξῃ πάλιν·
Θάρσει, παρέσται μηχανὴ δραστήριος.

ΚΗΡΥΞ.

Αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τόδε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.

ΚΗΡΥΞ.

Τραχὺς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγῶν κακά. 990

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Τράχυν', ἄθραπτος οὗτος οὐ γενήσεται.

ΚΗΡΥΞ.

Ἄλλ' ὃν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφῳ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἦδη τὰ τοῦδ' οὐ διατετίμηται θεοῖς;

ΚΗΡΥΞ.

Οὐ, πρὶν γε χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Παθῶν κακῶς κακοῖσιν ἀντημείβετο. 995

ΚΗΡΥΞ.

Ἄλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἑνὸς τόδ' ἔργον ἦν.

ΑΝ-

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν.

Ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρηγόρει.

ΚΗΡΥΞ.

Ἄλλ' αὐτόβουλος ἴσθ'· ἀπεννέπω δ' ἐγὼ.

ΧΟΡΟΣ.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ α'.

Φεῦ, φεῦ.

ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς 1000

Κῆρες Ἐρινύες, αἴτ' Οἰδιπόδα

Γένος ὠλέσατε πρυμνόθεν οὕτως.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι;

Πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλάειν,

Μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβον 1005

Ἄλλὰ φοβοῦμαι κάποτρέπομαι

Δεῖμα πολιτῶν.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ β'.

Σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων

Τεύξη· κείνος δ' ὁ τάλας ἄγχοος

Μονόκλαυτον ἔχων θρήνον ἀδελφῆς 1010

Εἴσιν. τίς ἂν οὖν ταῦτα πίθοιτο;

ΗΜΙΧΟΡΟΣ α'.

Δράττω τε πόλις καὶ μὴ δράττω

D

Τοῦς

Τοὺς κλαίοντας Πολυνεΐκην.

Ἡμεῖς μὲν ἴμεν, καὶ ξυνθάψομεν
 Αἶδε πρόπομποι. καὶ γὰρ γενεᾶ 1015
 Κοινὸν τόδ' ἄχος, καὶ πόλις ἄλλως
 Ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ Β΄.

Ἡμεῖς δ' ἅμα τῷδ', ὥσπερ τε πόλις
 Καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.
 Μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἰσχύον 1020
 Ὅδε Καδμείων ἤρυξε πόλιν
 Μὴ ν' ατραπήναι, μηδ' ἄλλοδαπῶν
 Κύματι Φωτῶν
 Κατακλυσθῆναι ταμάλιστα

Σ Χ Ο Λ.

α. 1. **Κ**άδμου πολίται] ὁ Ετεοκλῆς προλογίζει, καὶ παρασκευάζων τὸν λαὸν ἅπαντα πρὸς Φρουρὰν τῆς πόλεως, φησὶν, Ω Κάδμου πολίται, ἦτοι ὦ θηβαῖοι, πρέπει λέγειν τὰ καίρια καὶ τὰ ἐνδεχόμενα, ἢ τὰ ἀναγκαῖα, τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον ὅστις φυλάσσει καὶ ἔχει καὶ φέρει τὸ πρᾶγος, ἦγουν πρᾶγμα καὶ ἐξουσίαν, ἐν πρύμνῃ, ἦγουν ἐν τῇ ἀρχῇ, νωμῶν καὶ κινῶν καὶ οἰακονομῶν οἵακα πόλεως, ἦγουν τὴν τῆς πόλεως κυβέρνησιν, μὴ κοιμῶν καὶ κοιμίζων καὶ ἀναπαύων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐν ὕπνῳ, τροπικῶς δὲ τῷ λόγῳ ἐχρήσατο ὁ ποιητὴς, πρύμνην καλῶν τὴν ἀρχὴν τῆς πόλεως, οἵακα δὲ τὴν ταύτης κυβέρνησιν.

β. 1. Κάδμου πολίται] προλέγει νῦν Ετεοκλῆς ὡς εἰ κινδυνεύσει πρὸς πόλεμον, θρήνοις καὶ ᾠδαῖς τιμῆσαι ἂν αὐτὸν τοὺς πολίτας· οὐχ', ὡς οἴονται τινες, ἀτιμάσαι αὐτὸν καὶ ὑβρίσαι, τὸ ὑμναῖτο ἀντὶ τοῦ ἀτιμάζοιτο ἐκλαμβάνοντες· ὅτι δὲ ἀληθές ἐστι τοῦτο, καὶ οὐχ' ὅπερ ἐκεῖνοί φασι, μαρτυρεῖ τὰ οἰμώμασι. πῶς γὰρ ἂν αἶόν τ' ἦν ἅμα μὲν ὑβρίζειν

αὐτὸν, ἅμα δὲ θρήνοις τιμᾶν; ἀλλὰ ὑμνοῖτο καὶ θαυμάζοιτο ὑπὸ τῶν ἀσῶν ἐν πολλοῖς ἐπαίνοις, ὡς ὑπὲρ τῆς πατρίδος κεκινδυνευκῶς, καὶ θρήνων ἀξιοῖτο ἀνὰ πᾶσαν τὴν πόλιν. ἐπεὶ καὶ τὸ τοῦ προοιμίου ὄνομα οὐκ ἄλλο οὐδὲν ἢ τὸν ἐπαινον δηλοῖ. πρὸ γὰρ τῶν οἴμων καὶ τῶν ὁδῶν οἱ παλαιοὶ τοὺς ἐπαίνους ἤδον. ὡσπερ ἐστὶ καὶ τὸ ἐγκώμιον τὸ ἐν κώμαις καὶ ρενωποῖς λεγόμενον. κώμας γὰρ ἐκάλουν τοὺς ρενωπούς. ἴσως δ' ἂν τις ἐνταῦθα ἐνσαίη, λέγων, ὡς οὐ καιρὸν εἶχε τοιαῦθ' ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς τοὺς πολίτας λέγειν Ετεοκλῆς. καὶ Φαμὲν, ὡς οὐ παρακελευόμενος ταῦτα λέγει, ἀλλ' εἰκάζων καὶ διονεὶ μαντευόμενος, ἐπειδὴ καὶ εὐκτικῶ ἀλλ' οὐ προσακτικῶ ἐχρήσατο ῥήματι. χρῆ λέγειν] ἐκεῖνον. τὰ καίρια] τὰ ἐνδεχόμενα καὶ ἀρμόζοντα τῷ καιρῷ.

β. 2. Οἷσις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως] ἀρχὴν καὶ ἐξουσίαν πόλεως ἔχει. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ἐν τῇ νηὶ κυβερνήτου.

α. 3. Οἷακα νωμῶν] κυβερνήτης ὢν τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων. καλῶς ὁ ποιητὴς τὸν ἄρχοντα τῆς πόλεως ἐξισοῖ τῷ τῆς νηὸς κυβερνήτῃ. ὅπερ γὰρ ὁ κυβερνήτης ἐν τῇ νηὶ, τοῦτο αὐτὸ καὶ ἀρχηγὸς ἐν τῇ πόλει. μὴ κοιμώμενος, ἐκ τοῦ φροντίζειν ὑπὲρ τῆς πόλεως. καὶ Ομηρος, Οὐ χρῆ παννύχιον εὐδειν βουληφόρον ἄνδρα.

β. 3. Οἷακα νωμῶν] ἐξουσίαν διεξάγων, κινῶν ὅσις ἐν πρύμνῃ καθήμενος καὶ τοὺς οἷακας ἔχων, τουτέστι, τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἐξουσίαν τῆς πόλεως, μὴ κοιμῶν] ἀναπαύων, ἀλλὰ εὐφροντίζων.

α. 4. Εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν] εἰ μὲν γὰρ καλῶς, φησὶ, πράξαιμεν, τῆς εὐπραξίας ἢ αἰτία ἐπὶ τοὺς θεοὺς ἀναφέρεται. τῆς δὲ δυσπραξίας, ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας. διὸ καὶ φησιν, εἰ δ' αὖτε καὶ πάλιν συμφορὰ καὶ δυστυχία τύχοι, ἤγουν ἔαν δυστυχίσωμεν, καὶ κακῶς πάθωμεν (ὃ περ μὴ γένοιτο) ὁ Εἰτεοκλῆς ἄν (τοῦτ' ἔστιν ἐγὼ) εἰς ὧν, πολὺς κατὰ πόλιν ὑμνοῖτο καὶ λοιδοροῖτο καὶ ὑβρίζοιτο ὑπὸ τῶν πολιτῶν διὰ κακῶν καὶ πολυτρόφων ὑβρέων, καὶ ψόγων καὶ ὀνειδισμῶν, ὧν τινῶν τούτων ὁ Ζεὺς γένοιτο ἀλεξητήριος, ἐπώνυμος τῇ πόλει καθμείων, ἀντὶ τοῦ οὕτως ὀνομαζόμενος ἐν Θήβαις. τοῦτο γὰρ ἔχει ἐπώνυμον ἐν Θήβαις ὁ Ζεὺς, καὶ ἐκεῖ Ζεὺς τιμᾶται ἀλεξητήριος. φησὶν οὖν, συμφώνως ἑαυτῷ τιμᾶτο.

β. 4. Εὖ πράξαιμεν] εὐτυχίσαιμεν. αἰτία θεοῦ] τῆς εὐτυχίας τῆς πόλεως ὑπερμαχοῦντος.

β. 5. Αὐθι] πάλιν. μὴ γένοιτο] εἴθε.

β. 6. Πολὺς] δέον πολὺ εἰπεῖν πολὺς εἶπε, πρὸς τὸ Εἰτεοκλῆς.

α. 7. Ὑμνοῖτο] ὑμνεῖσθαι μέσον.

β. 7. Ὑμνοῖτο] ἐπαινοῖτο. Φροιμίσις πολυτρόθοις] ἐπαίνοις παμπολλοῖς.

β. 8. Οἰμώγμασι] θρήνοις. ὧν] οἰμωγμάτων. ἀλεξητήριος] ἀποσοβητής.

β. 9. Επώνυμος] ἐπειδὴ πολλαὶ Διὸς προσηγορίαι, καλεῖται γὰρ Φιλοξένιος, ἀλεξητήριος, καὶ ἕτερα, διὰ τοῦτο εἶρηκεν ἐπώνυμος. δέον δὲ ἐπωνύμως εἰπεῖν ἐπώνυμος εἶπε πρὸς τὸ Ζεὺς.

α. 10. Τὸν ἐλλείποντ' ἔτι] τὸν ἐλλείποντα ἔτι ἢ

λικίας ἀκμαίας [καὶ ὀξύτατης, ἦτοι τὸν νεάζοντα
καὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ, ἦτοι τὸν γηραιὸν καὶ παρη-
ρηκότα καὶ παρακμάσαντα ὑπὸ τοῦ χρόνου.

β. 10. Ἰμάς δὲ χρῆ] τοῦτο κατὰ ἄθροισιν καὶ
μερισμὸν. ἐλλείποντα] ξερούμενον.

β. 11. Ἡβης ἀκμαίας] ἡλικίας ἀκμαζούσης καὶ
πρὸς μάχην ἐπιτηδείας, ἀλλ' ἔτι μειράκιον ὄντα.
καὶ ἔξηβον χρόνῳ, ἀντὶ τοῦ, γέροντα ὄντα.

α. 12. Βλάσημον] ἦτοι αὐξησιν καὶ προκοπὴν αὐ-
ξοντα καὶ βλασάνοντα σωματικὴν, ὡς ἀκμαῖον καὶ
νεανικὸν εἶναι πρὸς μάχην.

β. 12. Βλάσημον ἀλδαίνοντα σώματος] ἦτοι τὴν
αὐξησιν καὶ προκοπὴν αὐξοντα καὶ βλασάνοντα σώ-
ματος, ὡς ἀκμαῖον καὶ νεανικὸν εἶναι πρὸς μάχης.

α. 13. Ωραν] Φροντίδα, ἡλικίαν. Ἰν' ἢ ὁ νοῦς οὗ-
τος, ἕκασον ὑμῶν ἔχοντα Φροντίδα τῆς πόλεως, ἢ
ἕκασον κατὰ τὴν ἡλικίαν ἑαυτοῦ, βοηθεῖν τῇ πόλει,
ὡς πρέπον ἐσίν.

β. 13. Ωραν] Φροντίδα τῆς πόλεως. ἕκασον] μει-
ράκιον, γέροντα, νεανίσκον. ὡς τι συμπρεπὲς] κα-
θὼς ἐσίν ἀρμόζον τῇ ἑαυτοῦ ἡλικίᾳ. δεόν δὲ εἰπεῖν
καὶ τὸν ἀλδαίνοντα ἀσυνδέτως ἐξήνεγκε, ὡς τοὺς
μὲν γέροντας σὺν τοῖς μειρακίοις λιτὰς ποιεῖσθαι,
τοὺς δὲ νέους μάχεσθαι.

β. 14. Ἀρήγειν] βοηθεῖν.

β. 15. Εξαλειφθῆναι] πεπαῦσθαι.

α. 16. Τέκνοις τὲ] κοινὸν τὸ ἀρήγειν.

β. 16. Τέκνοις] ἀρήγειν ἀπὸ κοινοῦ. γῆ τε μη-

τρι,

τρλ, Φιλτάτη τροφῶ] βροτῶν· τουτέσι τῇ μητρὶ τῇ
Φιλτάτη τῶν ἐν ἀνθρώποις μητέρων.

α. 17. Ερποντας] κυρίως περὶ παίδων τὸ ἔρποντας.

β. 17. Η] αὐτή. νέους] ὑμᾶς ὄντας.

α. 18. Πανδοκοῦσα] ὑποδεχομένη. πάντα πόνον
τῆς παιδικῆς ἡλικίας ὑποδεχομένη.

β. 18. Πανδοκοῦσα παιδίας ὄτλον] δεχομένη παι-
δεύσεως κακοπάθειαν, πόνον.

β. 19. Οἰκισῆρας ἀσπιδοφόρους] οἰκήτορας πολε-
μισὰς καὶ ἀνδρείους.

α. 20. Οπως γένοισθε] πισοὶ δηλονότι, πρὸς τὸν
ὑπὲρ αὐτῆς κίνδυνον πρόθυμοι.

β. 20. Πισοὺς] βεβαίους. ὅπως γένοισθε πρὸς
χρέος τόδε] ἵνα ὑπάρξῃτε πρὸς τὴν παροῦσαν χρεῖαν
ἣν ὑμῶν ἔχει ἡ πόλις ὑπὲρ τῆς αὐτῆς σωτηρίας.

β. 21. Ες τόδ' ἡμαρ εὖ ῥέπει θεὸς] μέχρι τῆσδε
τῆς ἡμέρας καλῶς ἡμῖν ἐκ τύχης ἔχει τὰ πράγματα.

β. 22. Χρόνον] κατὰ. πυργηρουμένοις] πολιορκου-
μένοις.

β. 23. Τὰ πλείω] κατὰ. ἐκ θεῶν] ἐκ τῆς αὐτῶν
βοηθείας. κυρεῖ] ὑπάρχει.

α. 24. Οἰωνῶν βοτηρ] σκοπὸς, ὁ Τειρεσίας.

β. 24. Ο μάντις] ὁ Τειρεσίας. οἰωνῶν βοτῆρ]
ποιμὴν. διὰ τὸ τὰς πτήσεις αὐτῶν ἀνιχνεύειν ἐν ταῖς
μαντείαις.

α. 25. Εν ὡσὶ νωμῶν] ἐξ ἀκοῆς γὰρ τὰς πτήσεις
διέκρινεν, οὐχ ὁρᾶν ὁ Τειρεσίας ἐπέβαλλε τῇ τέ-
χνῃ, ἥτοι ἑτέρου ὑπαγορευόντος, οὐκ αὐτὸς ὢν αὐτό-
πτης τῶν ὀρνέων. πυρὸς δίχα] οὐκ ἐμπύροις χρώμενος.

β.

β. 25. Εν ὡσὶ νωμῶν] διεξάγων. τὸ ἐν ὡσὶ καὶ Φρεσὶ λέγει, ἐπειδὴ τυφλὸς ὢν ἠρώτα τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα πᾶς αἱ ὄρνιθες ἵπτανται, καὶ παρ' αὐτῆς ἀκούων ἐλογίζετο κατὰ νοῦν, καὶ τὰς μαντείας ἐποίει. τὸ δὲ πυρὸς δίχα εἶπε πρὸς τὸ συναγόμενον ἀπὸ τοῦ ἐν ὡσὶ καὶ Φρεσὶ νωμῶν χρησηρίου ὄρνιθας, ἢ ἢ ὁ δι' ὄρνιθων μαντευόμενος, καὶ οὐ διὰ πυρός.

α. 26. Χρησηρίου] μαντευτικούς.

β. 26. Χρησηρίου ὄρνιθας] τοὺς τῆς μαντείας εὐφόρους καὶ συντελεῖς.

β. 27. Οὗτος] σκόπει τὴν σύνταξιν, εἰπὼν γὰρ ἄνω νῦν δὲ, καὶ δέον οὕτω ποιήσασθαι τὴν ἀπόδοσιν· νῦν δὲ ὡς ὁ μάντις φησὶν ὑπὸ τοῦ πολεμίων ἐπιβουλεύομεθα, οὕτω δέον εἰπεῖν, τίνα διὰ μέσου ἐπανάληψιν ἐποίησε, καὶ ἄλλως τὴν σύνταξιν ἔτρεψεν. ἔυρηται δὲ πολλὰ τοιαῦτα καὶ παρὰ λογοποιοῖς.

β. 28. Προσβολὴν Αἰχμίδου] ἐπίλευσιν τοῦ τῶν Αἰχμίδων στρατοῦ.

α. 29. Νυκτιγορεῖσθαι] ἐν νυκτὶ ἀγορεύειν καὶ βουλεύεσθαι.

β. 29. Νυκτιγορεῖσθαι] ἐν νυκτὶ ἀγείρεσθαι.

α. 30. Ἀλλ' ἔς τ' ἐπάλξεις] ἀλλὰ πάντες σὺν παντευχίᾳ καὶ σὺν πᾶσι τοῖς ὅπλοις, ἤγουν ὀπλισμένοι, ὀρμᾶσθε, σοῦσθε ὁμοίως ἐς τὰς ἐπάλξεις καὶ τοὺς προμαχῶνας τῶν πύργων, καὶ ἐπὶ τὰς πύλας, καὶ ἐπὶ τοῖς σέλμασι καὶ ταῖς καθέδραις καὶ ταῖς κατασκευαῖς τῶν πύργων σάθητε, μίμνοντες δὲ καὶ ἐπιμένοντες καὶ καρτεροῦντες, θαρσεῖτε, μηδὲ
λίαν

λίαν φοβεῖσθε τὸν ὄμιλον καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐπηλύ-
δων, ἦγουν τῶν ἀπὸ ξένης ἐλθόντων πολεμίων. εὖ
καὶ καλῶς ὁ θεὸς παράσχοι ἡμῖν, καὶ ἀγαθὰ πρά-
ξειεν. ὄμιλος ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ ὄμου τὴν ἴλην
ἔχειν.

β. 30. Ἐπάλξεις] τείχη. πύλας πυργωμάτων] ἐν
γὰρ πύργοις αἱ πύλαι.

β. 31. Σοῦσθε] ὀρμᾶσθε. παντευχία] πανοπλία.

α. 32. Πληροῦτε θωρακεῖα] τὰ τείχη, διὰ τὸ τὴν
πόλιν ὡς θώρακα ἔχειν αὐτά. σέλμασι] ταῖς καθέ-
δραις, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν νηῶν.

β. 32. Πληροῦτε θωρακεῖα] γεμίζετε ἑαυτῶν τὰς
ἐπάλξεις. σέλμασι] σάσσει, καθέδραις.

β. 34. Εὐθαρσεῖτε] θαρρόντες ἀτρέπτως ἴσασθε.
ἐπηλύδων] ξένων.

α. 35. Εὖ τελεῖ θεός] καλὰ θεὸς παρέχει.

β. 35. Ταρβεῖτε] ἐκπλήττεσθε καὶ φοβεῖσθε.
ὄμιλον] πλῆθυν. εὖ τελεῖ θεός] καλῶς ὁ θεὸς ἀεὶ
ποιεῖ ὡς καὶ τὸν ἡμῶν ὄλεθρον οὐκ ἐθελήσει.

α. 36. Σκοποῦς δὲ καὶ ἐγὼ] καὶ ἐγὼ δὲ, Φησὶν Ε-
τεοκλῆς, ἐπεμψα σκοποῦς καὶ ἐπιτηρητὰς καὶ κα-
τοπτῆρας τοῦ στρατοῦ τῶν Ελλήνων, οὕστινας πέ-
ποιθα καὶ θαρρῶ μὴ ματᾶν καὶ ματαιοπονεῖν ἐν τῇ
ὁδῷ. τοῦτ' ἔστι, μὴ μάτην ἀπελθεῖν, ἀλλὰ μαθεῖν
ἅπαντα, καὶ κατοπτεῦσαι τὸν στρατὸν τῶν Ελλήνων.
καὶ ἀπὸ τούτων μαθὼν ἐγὼ, οὐδαμῶς ἂν ληφθῶ
καὶ κρατηθῶ τῶν Ελλήνων δόλω. τὸ δὲ μὴ, παρέλκων.

β. 36. Σκοποῦς] κατασκόπους. στρατοῦ] τῶν πο-
λεμίων.

Ε

β.

β. 37. Ματᾶν ὀδῶ] ματαίως ἀνύσαι τὴν τῆς κατασκοπῆς πορείαν.

β. 38. Ληφθῶ δόλω] κρατηθῶ δόλω τῶ τῶν πολεμίων.

α. 39. Ετεόκλεες, Φέρισε] ἄγγελος ἔλθων φησὶ πρὸς τὸν Ετεοκλέα, ὃ Φέρισε βασιλεῦ τῶν Καδμείων, ἤκω καὶ ἔρχομαι φέρων σοι σαφῆ καὶ φανερά πάντα τὰ ἐκεῖσε· καὶ αὐτὸς δ' ἐγὼ εἶμι κατάσκοπος τῶν πραγμάτων, οὐχ ὑπ' ἄλλων ταῦτα μαθών.

β. 39. Φέρισε] ὑπέρτατε.

β. 40. Ηκω] ἤλθον· σαφῆ] φανερά. τὰκεῖθεν ἐκ στρατοῦ] τῶν πολεμίων. τὸ ἐκεῖθεν καὶ τὸ στρατοῦ ἐκ παραλλήλου, μεθερμηνευτικὸν ὄν τοῦ στρατοῦ τὸ ἐκεῖθεν. φέρων] σοί.

β. 41. Κατόπτις] θεατῆς. τῶν πραγμάτων] ἅ καθ' ἡμῶν οἱ πολέμιοι μέλλουσιν ἐργάζεσθαι.

α. 42. Θούριοι λοχαγέται] ὀρμητικοὶ πρὸς πόλεμον. λοχαγέται ἤγουν στρατηγοί.

β. 42. Θούριοι λοχαγέται] πολεμικοὶ στρατηγοί.

α. 43. Ταυροσφαγοῦντες ἐς] οὕτω θύοντες ἐπάνω τῶν ἀσπίδων ἐμαντεύοντο. Μελάνδετον σάκος] ἦτοι τὸ μελανθὲν τῶ αἵματι· ἢ τὸ ἐκ μελαινῶν βυρσῶν κατασκευασμένον. τὸ μελάνδετον δὲ καλῶς ἐπὶ ξίφους ῥηθείη, ἐπὶ δὲ σάκους παρέλκει τὸ δετὸν, ὡς ἐπὶ τοῦ κελαινεφὲς τὸ νέφες. ἢ τὸ περιφέρειαν σιδηρᾶν ἔχον· μέλας γὰρ ὁ σίδηρος.

β. 43. Ταυροσφαγοῦντες] ταύρους σφάττοντες. μελάνδετον σάκος] διὰ σιδήρου δεδεμένην ἀσπίδα.

β. 44. Θιγγάνοντες] ψαύοντες. χερσὶ] ταῖς αὐ-
τῶν. Φόνου] αἵματος.

β. 45. Ενυὼ] μάχην. Φιλαίματον Φόνον] τὸν αἵ-
ματι χαίροντα εὐφορον τοῦ Φόνου θεόν. ἔυρηται καὶ
Φόβον.

α. 46. Ωρκωμότησαν] ὄρκους ἐποίησαν εἰς τὸν Α-
ρην τὲ καὶ τὴν Ενυὼ, καὶ τὸν Φιλαίματον Φόβον,
(Φόβος δὲ καὶ Δεῖμος θεράποντες Αρεως) τοῦτο ὤμο-
σαν ἢ ἀλαπάξειν καὶ κατασκάψειν τὴν πόλιν τῶν
Θηβαίων, θέντες καὶ ποιήσαντες ταύτη τῇ πόλει κα-
τασκαφάς· ἢ ἀποθανεῖν ἐν ταύτῃ τῇ γῆ.

β. 46. Ωρκωμότησαν] ὤμοσαν. κατασκαφάς] πορ-
θήσεις καὶ ἀφανισμούς.

β. 47. Λαπάξειν] ἐκπορθήσειν.

β. 48. Τήνδε] τὴν τῶν Θηβαίων. Φυράσειν Φόνω]
βάψειν τῷ αἵματι.

α. 49. Μνημεῖα θ' αὐτῶν] περόνας ἢ τρίχας, ἢ τι
τοιοῦτον. ἔθος γὰρ ἦν τοὺς ἐν πολέμῳ τοῖς ὀκείοις
πέμπειν σημεῖα, ἢ περόνας, ἢ ταινίας, ἢ βοσρύχους,
ἢ τι τοιοῦτον.

β. 49. Μνημεῖα] ἐνθυμήσεις.

α. 50. Εξεφον] ἀντὶ τοῦ ἐπλήρου, πρὸς ἄρμα δὲ
Αδράσου, ἐπεὶ Αμφιάραιος αὐτοῖς ἐμαντεύσατο, μό-
νον Αδρασον σωθήσεσθαι. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς ἰσορίας
ἔλαβεν, ὅτι ἐσώθη ὁ Αδρασος· ἐπεὶ πόθεν ἤδεσαν ὅτι
δὴ Φεύζεται; Ἀλλως. ὁ Αμφιάραιος, εἰς τῶν Ἀρ-
γείων ὦν, οἷα μάντις, προεῖπεν αὐτὸν μόνον τὸν Α-
δρασον καὶ τὸ αὐτοῦ ἄρμα ὑποσρέψειν ἐκ Θηβῶν,
τοὺς δὲ ἄλλους ἐκεῖσε ἀπολείσθαι. διὰ τοῦτο γοῦν

Ἐκαστος τῶν Ἀργείων ἐξωγράφει τῷ ἄρματι τοῦ Ἀδράσου τὴν οἰκείαν μορφήν, ἵνα ἔαν συμβῆ ἀπολωλέναι αὐτοὺς ἐκεῖσε, ὑποσρέψῃ δὲ ὁ Ἀδρασος μόνος μετὰ τοῦ οἰκείου ἄρματος, θεῶνται ἐν εἰκονίσμασιν ὑπὸ τε τῶν γονέων καὶ Φίλων καὶ πολιτῶν.

β. 50. Εξεφον] περιετίθουν. ὁ μάντις Ἀμφιάραος εἰς ὧν τῶν ἐπτὰ στρατηγῶν ἔφη καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ἄλλους ἐξ ἐν Θήβαις πεσεῖν Ἀδρασον δὲ μόνον εἰς Ἀργος ἀναχωρήσειν. διὰ τοῦτο ἕκαστος ἐδίδου αὐτῷ ἢ δακτύλιον ἢ ἄλλο τι ὃ εἶχεν ἀγαγεῖν εἰς Ἀργος, ἵνα οἱ σφῶν πατέρες ταῦτ' ἔχοντες μέμνωνται αὐτῶν.

α. 51. Οἶκτος δ' οὔτις ἦν] οὐκ ἦν ἔλεος διὰ τῆς γλώττης αὐτῶν προῖων ἐκθιλύνων τὴν ὀρμήν. ἦγουν, οὐκ ἦν παρ' αὐτοῖς Φιλόψυχος λογισμὸς, οὐδ' οἶκτον ζωῆς ἐν γλώττῃ προέφερον, ἀνακόπτοντα αὐτοὺς τοῦ ἐγχειρήματος. σιδηρόφρων γὰρ καὶ ἀκαμπῆς καὶ σκληρὸς θυμὸς αὐτῶν ἔπνει ἀναπτόμενος τῇ ἀνδρείᾳ, δεδορκότων καὶ βλεπόντων αὐτῶν Ἀρην, ἦτοι Φονικὸν καὶ πολεμικὸν ὄρώντων, ὡς λεόντων.

β. 51. Λεῖβοντες] χέοντες. οἶκτος] ἔλεος. διὰ σόμα] ἑαυτῶν, ἢ διὰ οὐ μόνον ὅταν δηλοῖ αἰτίαν συντάσσεται αἰτιατικῇ, ἀλλὰ καὶ ὅταν δηλοῖ καὶ ἐνέργειαν, οὐ γὰρ μόνον φημὲν ὅτι διὰ τῶν ρητόρων πάνθ' ἡμῖν τὰ χρηστὰ, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ρήτορας. εὐρήσεις δὲ καὶ προῖων, διὰ σόμα πυριγενετῶν χαλινῶν· οἱ πολλοὶ δὲ ἀγνοοῦντες ἀντὶ τῆς εἰς λαμβάνουσι, διὰ σόμα ἀντὶ τοῦ εἰς σόμα λέγοντες.

β. 52. Σιδηρόφρων] σκληρὸς καὶ ἀκαμπτος. θυμὸς] αὐτῶν. φλέγων] θερμῶς κινούμενος.

α. 54. Πύσις οὐκ ὄκνω χρον.] εἰς ἐπέκτασιν πολλοῦ καιροῦ. μετ' οὐ πολὺ δὲ ταῦτα γνώστη τῇ πείρᾳ. ἢ περὶ τούτων ἀκοή αὐ βραδέως γέγονε. ταχὺ γὰρ ἤγγειλα.

β. 54. Τῶνδε πύσις] τούτων Φήμη, ἀκοή. οὐκ ὄκνω χρονίζεται] οὐκ ἀναβολῇ βραδύνει.

α. 55. Κληρουμένους δ' ἔλειπον] κατέλειψα δὲ αὐτοὺς ἐκεῖσε κλῆρον ποιουμένους, ὅπως ἕκαστος αὐτῶν ἄγοι λόχον καὶ ἐνέδραν καὶ τάξιν πολεμικὴν πρὸς πύλας, πάλω καὶ κλήρω τοῦτο λαχῶν. κλήρους γὰρ ποιησαμένων τῶν ἐπτά λοχαγῶν, μία πύλη ἑκάσῳ ἐδόθη πρὸς Φυλακὴν.

β. 55. Κληρουμένους] κλήρους βάλλοντας. ὡς] ἴνα. πάλω] κλήρω.

β. 56. Λόχον] ἐνέδραν.

β. 57. Εκκρίτους] ἐξειλεγμένους.

β. 58. Τάγχευσαι] ὡς ταγὸς καὶ ἡγεμῶν τῆς πόλεως τάξαι.

β. 59. Εγγύς] τῆς πόλεως. ἤδη] ἀπὸ τοῦ νῦν.

α. 60. Αργησιῆς] λευκός.

β. 60. Κονίει] κόνιν ἐγείρει. ἀργησιῆς] λευκός.

β. 61. Χραίνει] βρέχει. σαλαγμοῖς] ρανίσι.

α. 62. Σὺ δ' ὡσε νηὸς] σὺ δ' ὡσπερ ἀγαθὸς κυβερνήτης νεὸς, φράξαι καὶ φρούρησον τὴν πόλιν. Κεδνός] ἀσφαλῆς, βέβαιος.

β. 62. Ως] ὡσπερ. κεδνὸς οἰακοςρόφος] συνετὸς κυβερνήτης.

α. 63. Καταιγίσαι] σφοδρῶς καταπνεῦσαι τὰς πνοὰς τοῦ πολέμου. τροπικὸς δὲ ὁ λόγος. ὠφέλε γὰρ

εἰπεῖν πνοᾶς ἀνέμου, ἀλλὰ περὶ πολέμου λέγων διὰ τοῦτο καὶ τὴν τροπὴν φυλάττει, νῆα μὲν τὴν πόλιν ὀνομάζων, πνοᾶς δὲ Ἀριος τὴν σφοδρότητα τοῦ πολέμου, κῦμα δὲ χερσαῖον τὴν σύρροισαν τοῦ πλήθους τοῦ στρατοῦ τῶν ἐναντίων.

β. 63. Φράξαι] Φύλαξον καὶ ἀσφαλίσαι. καταγίσει] καταβαλεῖν καὶ ἀνατρέψαι. χρήται δὲ δι' ὄλου τῆ μεταφορᾶ.

α. 64. Βοᾶ γὰρ κῦμα] πρὸς τὸ πνεῦμα ἐπήγαγε τὸ κῦμα· παρακεκινδυνευμένως δὲ εἶπε κῦμα χερσαῖον.

β. 64. Κῦμα χερσαῖον στρατοῦ] ἐπειδὴ τὸ κῦμα θαλάσσης ἐστὶ, διὰ τοῦτο χερσαῖον εἶπε. δηλοῖ δὲ ἐντεῦθεν τὴν σφοδρὰν τοῦ στρατοῦ ῥύμην.

α. 65. Καὶ τῶνδε καιρὸν] τοῦτ' ἐστὶ, μὴ ἐκπέσης τοῦ δέοντος χρόνου.

β. 65. Τόνδε καιρὸν] τὸν τῆς προσβολῆς ἐκείνων. ὅσις ὠκιστος] ταχύτατος, ἤγουν πρόλαβε ταχέως τὴν ἐκείνων ἔφοδον.

β. 66. Καὶ γὰρ] καὶ ἐγὼ ἔξω τὰ ἐπίλοιπα ὀφθαλμὸν ἡμεροσκόπον πισόν· τουτέστιν ἀπελθὼν αὐθις ἐκείσε καὶ ἕκαστα τῶν πραττομένων σκοπῶν, ἀγγελά σοι. καλεῖται δὲ τὸν ὀφθαλμὸν ἡμεροσκόπον, ἐπειδὴ ὡσπερ τοὺς κατασκόπους ἔχομεν, οὕτω καὶ τοὺς οἰκείους ὀφθαλμούς. τὸ δὲ πισόν λέγει, ὅτι ὁ ἰδὼν τι μᾶλλον τοῦ ἀκούσαντος ἐπίσταται, καὶ μαρτυρεῖ ἢ παροιμία, ὀφθαλμοὶ ὠτίων πισότεροι. τὰ λοιπὰ] τούτων. πισόν] βέβαιον.

α. 67. Οφθαλμὸν ἔξω] ἀσφαλῶς φυλάξω.

β.

β. 67. Σαφηνία λόγου] ἀκριβεσάτη ἀγγελία τοῦ ἑμοῦ λόγου.

β. 68. Τῶν θύραθεν] τῶν πολεμίων.

β. 69. Πολισσοῦχοι θεοὶ] οἱ τὴν πόλιν συνέχοντες καὶ φυλάσσοντες.

β. 70. Εριννὺς] φθοροποιή. πατὴρ] τοῦ ἡμετέρου.

β. 71. Πρυμνόθεν] ριζόθεν. πανώλεθρον] ποταπὴν.

α. 72. Ελλάδος φθόγγον χέουσαν] ἡγουν τὴν μὴ βάρβαρον οὔσαν, ἀλλ' Ἑλληνίδα καὶ αὐτήν.

β. 72. Εκθαμνίσητε] ἐκσπάσητε. δηιάλωτον] ὑπὸ πολέμου ἠφανισμένον. Ελλάδος φθόγγον χέουσαν] διάλεκτον ἤτοι Ἑλληνίδα οὔσαν.

β. 73. Δόμους ἐφεσίους] τῶν πολιτῶν, ἢ ἑμῶν.

α. 75. Μήποτε σχέθειν] ἀπαρέμφατον ἀντὶ τοῦ προσακτικοῦ. ἀντὶ τοῦ, μήποτε σχῆτε ἐν ζυγοῖς τοῖς δουλείοις τὴν ἐλευθέραν πόλιν.

β. 75. Ζυλοῖσι δουλείοισι] ἤτοι δουλεία. μήποτε σχέθειν] ἐθελήσατε κρατηθῆναι.

α. 76. Ξυνὰ] κοινωφελῆ καὶ ὑμῖν.

β. 76. Αλκή] δύναμις καὶ βοήθεια. Ξυνὰ] ἡμῖν καὶ ὑμῖν.

α. 78. Θρέομαι φοβερὰ μεγάλ' ἄχη] ἤτοι θρηνώ, βοῶ φοβερὰς μεγάλας θρηνωδίας. εὐπτόητος γὰρ ἡ τῶν παρθένων ἡλικία πρὸς φόβον, μάλιστα πρὸς πολιορκίαν. τὸ δὲ φοβερὰ, ἢ διὰ τὰ φοβερὰ ἄχη ἢ φοβερὰ γινομένη, ὃ ἔστιν ἐπίτρομος.

β. 78. Θρέομαι] φοβοῦμαι. ἄχη] τὰ ἐπερχόμενα δηλονότι.

α. 79. Μεθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπῶν] ἀφεί-

ται

ται ὁ ὄχλος ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου. οἶον, ἤδη τὴν ὄρμην ποιοῦνται ἐπὶ τὴν πόλιν ἡμῶν οἱ πολέμιοι. ταῦτα δὲ φανταζόμεναι λέγουσιν ὡς ἀληθῆ. τὸ δὲ χ πρὸς τὴν διαφορὰν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στρατόπεδου. στρατόπεδον γὰρ καλεῖται τὸ ἐνδιαίτημα τοῦ στρατοῦ.

β. 79. Μεθεῖται] ἐκ τοῦ οἰκείου τόπου ἐφ' ἡμᾶς ὀρμᾶται. στρατόπεδον] τὸν τόπον ἐν ᾧ ἐκεῖτο.

α. 80. Ρεῖ πολὺς δ' ᾧδε] ὁ ἵππικὸς στρατὸς συγκεχώρηται καὶ ἀφίεται, πρὸς τὴν πόλιν ὀρμᾶ, πρόδρομος, ἤτοι προπορευόμενος τῶν ἐτέρων· τὸ τοῦ στρατοῦ ὄλον, τουτέστιν, ἅπαν τὸ τοῦ στρατοῦ πλῆθος ρεῖ, ὀρμᾶ, χέεται, κινεῖται. ἀσυνδέτως ταῦτα. πείθει δὲ με ταῦτα σκοπεῖν ὁ ἐν τῷ ἀέρι ἀναφερόμενος κονιορτὸς, ὁ ἀναυδὸς καὶ ἀφωνὸς ὢν, σαφῆς δὲ καὶ φανερὸς καὶ ἀληθῆς μηνυτὴς τούτων, ἤγουν, ἡ τοῦ κονιορτοῦ κίνησις, ἵππέων πλῆθος σημαίνει ἐπέρχεται. αἰθερία δὲ κόνις, ἡ αἰρομένη μέχρι τοῦ αἰθέρος, καίτοι ἀφωνὸς οὔσα, ἐναργῆς ἐστίν, ὡσπερ ἄγγελος, καὶ ἀληθῆς. φαντάζονται δὲ ταῦτα πάντα.

β. 80. Ρεῖ] δίκην ρεύματος ἐπεισι. πρόδρομος] προτρέχων, ποταπός.

β. 81. Αἰθερία κόνις] καὶ μέχρις αἰέρος φθανοῦσα ταῖς τῶν ἵππων ὀπλαῖς. με πείθει] ἐπειδὴ τὸ πείθειν διὰ λόγου γίνεται, διὰ τοῦτο εἶπε τὸ ἀναυδὸς.

β. 82. Σαφῆς ἔτυμος ἄγγελος] φανερὸς ἀληθῆς μηνυτὴς, ὡς κατ' ἐμοῦ γίνεται.

α. 83. Ελεδεμνάς] ὁ ἐλαύνων καὶ διεγείρων τῶν δεμνίων. πεδιοπλόκτυπος] καὶ τὸ τῆς γῆς δέ μου πέδον

δον

θον κατακτυπούμενον τοῖς ὅπλοις, ποιεῖ μου τοῖς ὡσι προσπελάζειν τὸν ἦχον.

β. 83. Ελεδεμνάς] ἐλαύνων ἐμὲ ἐκ τῶν δεμνίων καὶ οὐκ ἔων καθεύδειν, Φόβον ἐμβαλὼν. πεδιοπλόκ- τυπός] κτύπον ἐν τῷ πεδίῳ τοῖς ὅπλοις ἐγείρουσα.

α. 84. Βρέμει] ἠχεῖ τρόπον ποταμῶν τὰ πεδία τῆς γῆς μου.

β. 84. Εγχερίμπτεται βοᾶ] ἔπεισι καὶ πλησιάζει ἦχος. ποτᾶται] ἐναέριος φέρεται, ἠχεῖ ἢ βοῇ τῶν ὅπλων.

β. 35. Αμαχέτου] πρὸς ὃ μὴ δύναται τις μαχή- σασθαι, ἦτοι κατασχεῖν φερόμενον. ὄροκτύπου] τοῦ κτύπον ἐν τῷ ὄρει ἐγείροντος τῆ φορᾶ. ἢ τοῦ ἔχον- τος ἐν τῷ ὄρει καὶ ὄρμᾶν.

β. 86. Ἰῶ, ἰῶ, ἰῶ] ᾧ ᾧ ᾧ. ορόμενον] ταρασσό- μενον καὶ ἐγειρόμενον, φερόμενον. ἀλεύσατε] ἀποσο- βήσατε.

α. 87. Βοᾶ ὑπὲρ τειχέων ὃ] σὺν θορύβῳ καὶ ὄχλῳ ὁ Αργεῖος λαὸς ὁ λευκὰς ἀσπίδας ἔχων ὄρνυται καὶ διεγείρεται καὶ ὄρμᾶ ὑπεράνω τῶν τειχέων, εὐπρε- πῆς, ἦτοι τοῖς ὅπλοις κεκοσμημένος, ἐπὶ τὴν πόλιν πρέτων, προορᾶ γὰρ ὡσανεὶ ὁ τῶν παρθένων χορὸς πᾶς ὁ τῶν Αργείων ὄχλος ἄνοδον ἐπὶ τῶν Θηβαϊκῶν τειχῶν μέλλει ποιήσασθαι.

β. 87. Βοᾶ] ἐσίν.

β. 88. Ορνυται] ὄρμᾶται. εὐτρεπῆς] ποταπὸς, ἔτοιμος.

β. 89. Διώκων] ἐλαύνων, σπεύδων.

β. 90. Ρύσεται] ἡμᾶς τῶν τσιούτων.

β. 90. Επαρκέσει] βοηθήσει ἡμῖν.

α. 91. Πότερα δήτ' ἐγὼ] πρὸς τὰ εἰδῶλα τῶν θεῶν πέσω, παρακαλῶν καὶ δυσωπῶν αὐτούς, ἢ ἄλλο τὸ πράξω.

β. 91. Πότερα] ποιόν· ἐπειδὴ τὸ πότερα δυοτικὴν ἔμφασιν ἔχει. Φαμὲν γὰρ, ποτέρα ποιήσω, τότε ἢ τότε; ἐνταῦθα τὸ μὲν ἐν σκέλος εἶπεν, ἐπειδὴ συντελεῖ, τὸ δὲ ἕτερον παρήκεν, θεὸν εἰπεῖν, ἢ οὐ προσπέσω· ὡς πρὸς τὸ δαιμίνων πρῶτον ὑπόσιζε, ἵνα ἢ μὲν ὑποσιγμὴ εἴη διότι ὁ λόγος κρεμάται, ἢ δὲ σιγμὴ, διότι εἰ τὸν λόγον ἀπέδωκας, ἐσιξας ἂν ἐν τῷ τελεί τῆς ἀποδόσεως· τῶν δὲ μὴ ταῦτα δεχομένων βραχὺς λόγος, ἱκανὴ γὰρ τὴν ἐκ τῆς ἀγνοίας διδάσσει δίκην. ποτιπέσω] προσπέσω.

β. 92. Βρέτη] εἰκόνας.

α. 93. Εὔεδροι] ἐπ' ἀγαθῷ ἰδρυμένοι. ἢ ἐπὶ τῶν ἰδίων, Φησὶ, καθεδρῶν καθεζόμενοι.

β. 93. Εὔεδροι] ἂν οἶκοι ἐν τοῖς ναοῖς.

α. 94. Ακμάζει βρετέων ἔχεσθαι] τοῦτό Φησὶ, καιρὸς ἐστὶ νῦν ἔχεσθαι βρετέων ἢτοι προσπίπτειν τοῖς εἰδώλοις τῶν θεῶν, καὶ παρακαλεῖν αὐτούς. τί βραδύνομεν, καὶ οὐχ ἰκετεύομεν, ὦ ἀγάστονοι, ἡμεῖς αἱ ὑπὸ τοῦ ζόνου ἀγόμεναι καὶ κατεχόμεναι, ἢ, λίαν θρηνοῦσαι. ταῦτα δὲ τινὲς τῶν τοῦ χοροῦ γυναικῶν πρὸς τὰς ἑτέρας Φασιν. Ἄλλως. καιρὸς ἤκει, αἶον ἀκμῆς καὶ ὀξυλαβίας χρήζει τὰ πράγματα.

β. 94. Ακμάζει βρετέων ἔχεσθαι] ἀκμὴ καὶ και-

ρός

ρός ἐσιν εἰδώλων ἄπτεσθαι ἐπὶ δεήσει. ἀγάστονοι;] ἄγαν σενάζουσαι μόνον, καὶ οὐχ ἰκετεύουσαι.

α. 95. Ακούετ' ἢ] ἐπεὶ ἀγνώτες εἰσι, τοῦτό φα-
σιν, ἄρα φανταζόμεθα, ἢ ἀληθῶς ἀκούομεν;

α. 96. Πέπλων καὶ σεφέων] πότε σεφῆ ρίψομεν
ἢ πέπλους ἐπὶ γῆς, ἢ νῦν, τραπεῖσαι ἐπὶ λιτανείαν
τὴν περὶ ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως; παρετίθεσθαι
γὰρ καὶ πέπλους, καὶ ἐνέδρουν καὶ πέπλους τὰ ἀ-
γάλματα. Ομηρος, πέπλον ὅσιν τοι χαρίεις.

β. 96. Πέπλων] τῶν ἐν τοῖς ἀγάλμασι σεφέων]
τῶν περὶ αὐτὰ σεφάνων. πότε] ἔξομεν. ἀμφὶ λι-
τῶν] περὶ παράκλησιν. ἔξομεν] οἷονεὶ διατεθά-
μεν. ὁ γὰρ περὶ τι διατιθεῖς ἄντικρυς τοῦτο κα-
τέχει. τὸ ἔξομεν οὕτω νόει, ὡς ἔφημεν, συνάπ-
των πρὸς τὸ ἀμφὶ λιτῶν, τὸ δὲ ἀμφὶ λιτῶν πρὸς
τὸ πέπλων καὶ σεφάνων· χράνται δὲ τούτῳ εἰς
τοιαύτην σημασίαν καὶ οἱ ῥήτορες· καὶ μαρτυρεῖ
ὁ Σύριος Λουκιανὸς λέγων, ἔπειτ' ἀμφὶ πλοῦν εἶ-
χωμεν. ἀγκοοῦντες δὲ τινες τὸ ἔξομεν ἀντὶ τοῦ
ἐξόμεθα λέγουσι, συνάπτοντες πρὸς τὸ πέπλων,
ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς, ὅποτε ἰκέτευον τοὺς αὐ-
τῶν θεοὺς, ἐν χερσὶν ἔχειν τοὺς αὐτῶν πέπλους καὶ
σεφάνους, καὶ διὰ τούτων αὐτοὺς ἐξιλεοῦσθαι.

α. 97. Κτύπον δέδορκα] μετήγαγε τὰς αἰσθήσεις
πρὸς τὸ ἐνεργέστερον. ὡς, Ηκουσας ὁ κόραξ οἷος ἦλθ'
ἐξ ὄρεου. ὁ μέντοι ὀκτάσημος ρυθμὸς ὡς καὶ παρ'
Εὐριπίδῃ, Ἐγὼ δὲ οὔτε τοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμι-
μον ἐν γάμοις, πολὺς ἐσιν ἐν θρηνωδίᾳ, καὶ ἐπιτή-
δειος πρὸς θρήνουσ καὶ σεναγμούς.

β. 97. Κτύπον δέδορκα] κατανοῶ. ὁ γὰρ κατανοῶ, τοῦτο δέδορκα τοῖς τοῦ νοῦ ὀφθαλμοῖς. πάταγος] κτύπος.

α. 98. Τί ρέξεις] τί ποιήσεις ὦ παλαίχθων Αρης, προδώσεις ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν; παλαίχθων] ἀντὶ τοῦ, ὁ ἐκ παλαιοῦ κληρωσάμενος τήνδε γῆν. τιμᾶται γὰρ παρὰ Θηβαίοις ὁ Αρης. διὸ καὶ ἄρειον τεῖχος καὶ ἀρητιάς κρήνη παρ' αὐτοῖς. Αρης ἀπτικόν. ὦ Αρης κλητικόν. οἱ δὲ γράφουσιν, ὦ Αρη. ἱερὰ δὲ Θήβη τοῦ Αρεως. ἔσιν οὖν πάλαι τὴν γῆν κατέχων

β. 98. Ρέξεις] ποιήσεις. παλαίχθων Αρης] ὁ πάλαι καὶ ἐξ ἀρχῆς τὴν τῶν Θηβῶν χθόνα λαχὼν εἰς οἴκησιν. παρὰ Θηβαίοις ὁ Αρης τιμᾶται, Ἀρμονία γὰρ ἡ τούτων προμήτηρ, Ἀφροδίτης καὶ Αρεος ἦν παῖς· καλεῖται δὲ ἐνταῦθα καὶ ἄρειον τεῖχος, καὶ ἀρειτράς κρήνη, ἣν ὁ Αρης τηρεῖ καὶ ἐπισκοπεῖ. Τὰν σὰν γᾶν] πόλιν δηλονότι.

α. 99. Επιδ' ἔπιδε πόλιν] ἠθικὸν τὸ δις ἀναφωνῆσαι. δειλίαν γὰρ ἐμφαίνουσι διὰ τούτου.

β. 99. Χρυσοπήληξ] χρυσοῦν περικεφαλαίαν ἔχων. Επιδε] ἦτοι εὐμενῶς βλέψον,

α. 100. Εὐφιλήταν] εὖ πεφιλημένην.

β. 100. Εὐφιλήταν] ἀγαπητήν.

β. 101. Πολισσοῦχοι χθονὸς] οἱ τὴν πόλιν καὶ τὴν περὶ αὐτὴν γῆν συνέχοντες.

α. 102. Ἰτ', ἴτε πάντες] τινὲς ἴτ' ἴτε Φασί· διὰ δὲ τὸ κακόφωνον εἶναι τὸ τ, τὸ θ προελήφθη τῶ ποιη-

ποιητῆ. ἄλλοι δὲ ἴθι ἐνικῶς λέγουσι, πρὸς τὸν Ἀρην τοῦτο ἀποτείνοντες, τὸ δὲ ἕτερον εἰς τοὺς θεούς. ὁ δὲ νοῦς ἐστὶ τοιοῦτος, ἔλθετε ὦ θεοὶ σύμπαντες ἴδετε καὶ θεάσασθε τὸν ἱκέσιον λόχον τῶν παρθένων, ἤγουν τὸ πλῆθος καὶ τὴν συνάθροισιν τῶν παρθένων γυναικῶν, τὴν ἱκετεύουσαν ὑμᾶς ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι δούλας αὐτὰς τοῖς ἐχθροῖς. Ἄλλως. σαφὲς ἐνταῦθα ὅτι ἐκ παρθένων ἐστὶν ὁ χορός. ἐπίδετε, Φησὶν, ἡμᾶς ἱκετεύουσας τρόπον δουλῶν. ἱκετεύομεν γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ εἰς δουλείαν ἀχθῆναι.

β. 103. Παρθένων] ἡνῶν. ἱκέσιον λόχον] παράκλητον συνεδρίαν, ἀγοράν. Δουλοσύνας ὑπὲρ] δουλείας ὑπὲρ τοῦ μὴ λύσαι.

α. 105. Κῦμα γὰρ περὶ πτόλιον δοχμολόφων ἀνδρῶν] ταῦτα τροπικῶς εἶπεν. ἦτοι, ὀργὴ καὶ θυμὸς τῶν δοχμολόφων ἀνδρῶν ταῖς πνοαῖς ταῖς ἐκπεμπομέναις τοῦ ζώματος αὐτῶν, καχλάζει καὶ τῶν ῥινῶν ἔξωθεν. δοχμολόχων δὲ, τῶν ἐπινυόντων τοὺς λόφους, ἦτοι τὰ κράνη αὐτά· ἐν γὰρ τῇ κινήσει συμβαίνει πλαγιάζεσθαι τοὺς λόφους. ἢ δοχμολόφων, τῶν κορυθαιόλων. καὶ Ὀμηρος ἔφη, κορυθαίολος Ἐκτωρ. τὸ γὰρ κινούμενον κράνος τῆδε κακεῖσε, θόχμιον γίνεται τε καὶ λέγεται. ἢ δὲ κίνησις κατηγορεῖται τοῦ ἐμπράκτου. ἄλλοι δὲ δοχμολόφων φασὶ, διότι οἱ πολεμοῦντες κόρυδας ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἐπέφεροντο, τρεῖς λόφους ἔχούσας, νεύοντας τῆδε κακεῖσε.

β. 106. Δοχμολόφων] ἦτοι πᾶν ἔχόντων τοὺς

F §

λό-

λόφους δοχμίους ἐν τῷ κινεῖσθαι. Λόφος δὲ ἔστιν ἢ λεγομένη ἵππουρις, ἣν ἄνω τοῦ κράνου τηγνύουσιν.

α. 106. Καχλάζει πνοαῖς] ταῖς πνοαῖς τῶν ἀνδρῶν καχλάζει, ὡς περ κῦμα· καχλάζει δὲ οὐ Βορέου ἢ Νότου πνοῆ, ἀλλὰ τῆ τοῦ Ἀρεως.

β. 106. Καχλάζει] ἤχει. Ορόμενον] διεγειρόμενον.

α. 108. Παντελές] πάντων ἔχων τέλος, πάντως ἄρηξον δαίτων ἄλωσιν] πάντως καὶ ἡμῖν βοήθησον, ὡς μὴ ὑπὸ τὴν πολεμίων ἄλωσιν γενέσθαι.

β. 108. Παντελές] τὸ παντελές ἢ πρὸς τὸ Ζεῦ νοητέον οὕτω, ὡ Ζεῦ παντελές ἦτοι, ὡ πάντα τελῶν, ἢ ὁ κατὰ πάντα τέλειος· ἢ πρὸς τὸ ἄρηξον, οὕτω, ἄρηξον παντελές, ἡγουν διόλου. πάντως] ἀληθές.

β. 109. Ἀρηξον] βοήθησον ἡμῖν. δαίτων ἄλωσιν] σὴν τῶν πολεμίων κατασρφήν.

α. 111. Φόβος δ' ἀρηίων] λείπει ἢ ὑπό. ὁ ὑπὸ τῶν ἀρηίων ὅπλων Φόβος ταρασσει.

β. 111. Κυκλοῦνται] κυκλοῦσι. Φόβος] ἡμῖν. ἀρρείων] πολεμικῶν.

α. 112. Διάδετοι δὲ γενύων] ἢ σομάτων. κινύρονται Φόνον] ἦτοι ἤχόν τινα Φονικὸν καὶ Φονεργάτην ἐκπέμπουσιν. Ἄλλως, θρηνοῦσιν ἡμῶν τὴν ἀναίρεσιν καὶ οἶον προφωνοῦσιν οἱ ἐν ταῖς γένυσι τῶν ἵππων χαλινοί.

β. 112. Διάδετοι γενύων ἵππείων] πανταχόθεν δεδεμένοι ἵππικῶν σομάτων.

β.

β. 113. Κινύρονται] ἤχοῦσιν ἡμῖν.

β. 114. Αγήνορες πρέποντες στρατοῦ] ἄγαν ἀνδρείοι, ἔξοχοι πρέπουσι γὰρ ἐν τοῖς ἄλλοις οἱ ἔξοχοι προὔχοντες.

α. 115. Δορυσσόοις] ταῖς δια τῶν δοράτων σωζούσαις πανοπλίαις, πολεμικαῖς πανοπλίαις.

β. 115. Δορυσσόοις σαγαῖς] πολεμικαῖς πανοπλίαις. δορυσσόος πανοπλία ἢ ἐν τῷ δορὶ καὶ ἐν τῷ πολέμῳ σώους διατηροῦσα τοὺς ἔχοντας.

β. 116. Πάλῳ] κλήρῳ.

α. 117. Σύ τ' ὦ Διογενές] σύ τε ὦ κράτος ἐν πόλεμοις Αθηνᾶ. ὑπὸ δὲ τῆς ἀγωνίας οὐχ ἓνα θεὸν ἐπικαλοῦνται, ὡς παρθένοι. καὶ ταῦτα δὲ δόχμικὰ ἐσὶ καὶ ἴσα, ἔάν τις αὐτὰ ὀκτασήμεως βαίῃη. ῥυθμοὶ γὰρ εἰσι. βαίνονται δὲ οἱ ῥυθμοὶ, διαιρεῖται δὲ τὰ μέτρα, καὶ οὐ βαίνεται.

β. 117. Διογενές] ἐκ Διὸς γεννηθέν. Φιλόμαχον] πολεμικόν.

β. 118. Ρυσίπτολις] ῥυομένη τὴν πόλιν. Ἰππειος] ἰππικός· ἢ διὰ τὸ ὕδωρ ταχὺ, ἢ διότι τῷ Πέλοπι πρῶτος ἄρμα παρεσχεν.

α. 119. Αναξ ἰχθυβ.] καὶ σὺ ὦ Πόσειδον, θεὸς ἀνάσσεις ἐπὶ θήρᾳ ἰχθύων.

β. 120 Ἰχθυβόλῳ μηχανᾷ] τῷ κάμακι ἢ τῇ τριαίνῃ.

α. 121. Επίλυσιν δίδου] πάλιν δὲ εἶπε τὸ ἐπίλυσιν. τεταραγμένης καὶ ψυχῆς ταῦτα ἦθη, καὶ ἐμφάσεως ἕνεκα λεγόμενα.

β.

β. 121. Επίλυσιν] ἀπαλλαγὴν. Φόβων] τῶν νῦν.
δίδου] ἡμῖν.

β. 122. Κάδμου ἐπάνυμον] Καδμεῖοι οἱ Θη-
βαῖοι.

α. 123. Κήδεσαί τ' ἐναργῶς] κηδεσῆς ἐναργῶς γέ-
νοῦ. Ἀρμονίαν γὰρ τὴν Ἀφροδίτης καὶ Ἀρεως εἶχεν
ὁ Κάδμος. ἢ ἀντὶ τοῦ, Φρόντισον ἡμῶν καὶ τῆς πό-
λεως ἐναργῶς.

β. 123. Κέδεσαί τ' ἐναργῶς] Φρόντισον Φανερώς.

α. 124. Καὶ Κύπρις, ἄτε γένους] Κύπρις ἢ Ἀ-
φροδίτη λέγεται· ταύτης δὲ καὶ Ἀρεως θυγάτηρ ἢ
Ἀρμονία ἐγένετο, ἣν ὁ Κάδμος ἔλαβεν εἰς γυναῖκα.
ἀφ' ἧς οἱ ἀπὸ τοῦ Κάδμου πάντες γεγόνασι. Φησὶν
οὖν ὁ χορὸς πρὸς τὴν Ἀφροδίτην καὶ τὴν ταύτης θυ-
γατέρα Ἀρμονίαν, βοήθησον ἡμῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἵ-
ματος τοῦ σοῦ ἐγεννήθημεν, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ σου κα-
ταγόμεθα.

β. 125. Κύπρις] ὦ. ἄτε] ἥτις. Γένους] τοῦ ἡμε-
τέρου. προμάτωρ] ἐξ Ἀρεως καὶ Ἀφροδίτης Ἀρμονία,
ἢ Καδμου γυνή.

β. 125. Ἀλευσον] ἀποσόβησον τὰ παρόντα. σέ-
θεν] σοῦ. ἐξ αἵματος] τοῦ γένους, ἥτοι τῆς Ἀρμο-
νίας τῆς σῆς θυγατρὸς.

α. 126. Θεοκλύτοις] μεγάλαις, ἅς καὶ ὁ θεὸς
ἀκούσειεν.

β. 126. Λιταῖς σε θεοκλύτοις ἀπύουσαι] παρα-
κλήσεσιν αἷς ἄνθρωποι τοὺς θεοὺς καλοῦσιν εἰς ἔλεον
ἐπικαλούμεναι.

β. 127. Πελαζόμεθα] τῷ σῷ βωμῷ πλησιάζομεν.

α. 128. Λύκει ἄναξ, λύκειος γενοῦ] Λύκειόν Φάσι τὸν Απόλλωνα, ἢ διὰ τὸ ἐν τῇ Λυκίᾳ τῇ πόλει τιμᾶσθαι αὐτὸν, ἢ διὰ τὸ ἀνατίθεσθαι αὐτῷ λύκον ὡς ἱερὸν, ἢ διὰ τὸ λύκους ἀνελεῖν. ἢ, ὅ, γε κρείττον ἐσι, διὰ τὸ λυκόφως ποιεῖν, τῆς νυκτὸς ὑποχωρησάσης. Απόλλων γὰρ ὁ Ἥλιος. Ἄλλως. πολέμιος. οἶον, ὡς περ λύκος, αὐτοῖς ἐφόρμησον, ἀνθ' ὧν ἡμεῖς νῦν θρηνοῦμεν. οὕτως τινὲς τὸ λύκειος. ἢ, ἐπιβλαβῆς τοῖς πολεμίοις ἐπὶ τῆς αὐτῆς τῶν ζόνων γενοῦ, οἶον ἐπὶ τοῦ πολέμου.

β. 128. Λύκει ἄναξ] ὁ λύκον ὀλέσας ποτέ. Λυκειος γενοῦ] φθορεὺς, καὶ οἶος ἐφάνης λύκῳ ποτέ.

β. 129. Στρατῷ δαίῳ] τῷ τῶν πολεμίων. Στόνων αὐτᾶς] τῶν ἡμετέρων σεναγμάτων ἀκροατής.

β. 130. Λατογένεια] ἐκ Λητους γεννηθεῖσα.

α. 131. Εὖ πυκάζου] ἦτοι ἐντέχνως καὶ ἐπισημόνως ἐντεινε τὸ τόξον. τὸ γὰρ πύκα ἀντὶ τοῦ ἐπισημόνως παραλαμβάνεται.

β. 131. Εὖ πυκάζου] εὐτρέπιζε κατὰ τῶν πολεμίων.

α. 133. Οττοβον ἀρμάτων] ἀκούω, Φησί, τὸν τῶν χυοῶν κτύπον.

β. 133. Οττοβον] κτύπον. ἀρμάτων] τῶν πολεμίων.

β. 134. Πότνια Ἡρα] σεβασμία. τὸ πότνια Ἡρα καὶ τὸ Ἀρτεμι Φίλα ἐπιφωνήματά ἐσι πρὸς τοὺς θεοὺς διὰ μέσου τῶν σεναγμάτων λεγόμενα, εἰς οἶκτον αὐτοὺς προκαλούμενα. τοιαῦτα δὲ καὶ προῖων εὐρήσεις.

G

α.

α. 135. Ελακον ἀξόνων] περὰ τὸ τοῦ Ομήρου, — μέγα δ' ἔβραχε Φήγιος ἄξων. τοῦτο ἄξων εἴρηται. χνοῖαι δέ εἰσι τὰ ἀκραξόνια, περὶ αἷ χοινικίδες, αἱ καὶ παραξονίτιδες λέγονται. λέγουσι δὲ καὶ μετὰ τοῦ ἰοί ποιηταὶ τὸ χνοῖαι.

β. 135. Ελακον] ἤχησαν. ἀξόνων] τῶν ἐν τοῖς ἄρμασι. Βριβομένων] βαρυνομένων τοῖς ἐφεσῶσι. χνοῖαι] αἱ ὀπαὶ; ἦτοι τὰ ἄρματα περιφραστικῶς.

β. 137. Δορυτίνακτος δ' αἰθῆρ] διὰ τῶν δοράτων τῶν πολεμίων κινούμενος ὁ αἶθρ ταρασσεται.

β. 138. Αμμιν] ἡμῖν.

β. 139. Ποῖ δ' ἔτι τέλος;] τοῦ εἰς νίκην ἢ εἰς ὄλεθρον. θεός] τύχη.

α. 140. Ακροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθᾶς] ἀκροβολίζεσθαι ἔστι τὸ ἐν πολέμοις κατάρχεσθαι. Λιθᾶς] λιθᾶς, ἦτοι σωρὸς λίθων, ἔρχεται ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων, ἦτοι τῶν μικρῶν πυργισκίων τῶν ἀκροβόλων, ἦτοι τῶν πόρρωθεν βαλλομένων, διὰ τὸ ἐν ἄκρῳ τῶν τειχῶν καὶ ἄνωθεν ἴσασθαι.

β. 140. Λιθᾶς] σωρεία λίθων. ἔρχεται] τὸ ἔρχεται, εἰ μὲν νοήσεις ἀπὸ Θηβαίων πρὸς τοὺς πολεμίους, τὸ ἀκροβόλων ἀντὶ τοῦ ἐξ ἄκρων τοῦ τείχους εἰς τρώσιν τῶν πολεμίων πεμπομένων ἑρεῖς. εἰ δὲ ἀπὸ τῶν πολεμίων πρὸς τοὺς Θηβαίους, ἀκροβόλων ἀντὶ τοῦ εἰς τρώσιν τῶν ἐν τοῖς ἄκροις ἐσαμένων τοῦ τείχους πεμπομένων ἐκ πολεμίων· ταῦτα δὲ λέγει ὁ χορὸς οὐχ ὅτι ἀληθῶς ἐγένετο, ἀλλ' Αἰσχύλος ἐξεπιτηδὲς τοῦτο ποιεῖ τὴν τῶν γυναικῶν παριζῶν Φύ-
σιν,

σιν, ἥνικα ταραχθεῖεν φόβῳ, καὶ τὰ οὐκ ὄντα φονταζομένων.

β. 141. Ω Φίλ' Απολλον] ὦ Απολλον, καὶ δέον εἰπεῖν ὦ Ζεῦ, τέλος ἡμῖν πολεμόκραντον ἀγνόν καὶ ἀναίμακτον δός· ὁ δὲ οὐχ οὕτως ἔφη, ἀλλὰ πρὸς τὸ τέλος τὸν λόγον ἐποιήσατο. ἐς δὲ τὸ αὐτό.

α. 142. Κόναβος ἐν πύλαις] κόναβος καὶ ἦχος καὶ κτύπος τῶν σακέων καὶ ἀσπίδων τῶν ὑπὸ χαλκοῦ συνδεδεμένων, ἐν μάχαις τὲ τέλος καὶ πλήρωμα ζωῆς (ἦτοι θάνατος) ἀγνόν, ἐν τῷ πολέμῳ πληρωθὲν, ἢ ὑπὸ τοῦ πολέμου γενόμενον. ἐπεὶ γὰρ μιὰς ὁ ἐν πολέμῳ φόνος, ἀγνόν μᾶλλον τοῦτον ἔφησεν, ἐπεὶ οἱ πολεμίους ἀποκτείναντες, καθαροί εἰσι μᾶλλον ἢ οἱ φίλους ἀνελόντες. τέλος δὲ ὁ φόνος καὶ ὁ πόλεμος· τέλος γὰρ τινες τοῦ βιότου ἐν τούτῳ πολλάκις εὐρίσκουσι. τέλος δὲ τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς ὁ θάνατος.

β. 142. Κόναβος] κτύπος ἐσί. Χαλκοδέτων σακέων [ἐκ σιδήρου δεδεσμένων ἀσπίδων.

β. 143. Διόθεν] ἐκ τοῦ Διός. πολεμόκραντον] τὸν πόλεμον κράναν καὶ τελειῶσαν. Αγνόν] καθαρὸν, ἀναίμακτον.

α. 143. Μάκαιρ' ἀνασσ' Οὔκα] Οὔκα ἢ Αθηνᾶ παρὰ Θηβαίοις ἐτιμᾶτο. ἐπεύχεται δὲ, τὴν ἐπιχώριον Αθηνᾶν καλῶν εἰς βοήθειαν, ὡς ὁ Θετταλὸς τὸν Δία, λέγων, [Π. Π. 233.] Ζεῦ ἀνα Δωδωναίῃ. Καὶ ὁ Λύκιος τὸν Απόλλωνα, [Π. Π. 514.] Κλυθι ἀναξ ὅς πσυ Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ Εἷς. Καὶ ὁ Ἰδαῖος, Ζεῦ πάτερ Ἰδηθεν μεδέων. Οὔκαίᾳ τοίνυν ἢ Αθηνᾶ τιμᾶται

παρὰ Θηβαίοις. Ογκα δὲ παρα Φοίνιξιν ἢ Αθηνᾶ, καὶ Ογκαῖαι πύλαι. μέμνηται τούτου καὶ Αντίμαχος καὶ Ριανός. Φοίνιξ δὲ τὸ γένος ἄνωθεν ὁ Κάδμος ἐτύγχανεν ὁ τῶν Θηβαίων οἰκιστῆς, διὸ καὶ ὡς ἐκ Φοινίκων κατηγμένος, Ογκαν Αθηνᾶν παρὰ Θηβαίοις τιμᾶσθαι ἐποίησε.

α. 145. Πρὸ πόλεως ἐπτάπυλον ἔδος ρύου] οὕτως ρητέον, ὦ μάκαιρ' ἀνασσα Ογκα, ὦ μακαρία θεὰ, Αθηνᾶ πρὸ τῆς πόλεως γενομένη, βοήθησον αὐτῇ. κάλλιον δὲ εἰπεῖν, τὸ πρὸ τῆς πόλεως, οὕτως, ὦ Ογκα Αθηνᾶ ἢ πρὸ τῆς πόλεως, ἦτοι οὔσα ἐζωγραφημένη πρὸ τῆς πόλεως, ἦγουν ἐμπροσθεν, ρύου τὸ ἐπτάπυλον ἔδος, ἦτοι τὴν ἐπτάπυλον πόλιν τῶν Θηβαίων. γίνωσκε γὰρ ὅτι ἐζωγράφουν ταύτην πρὸ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως. ἦν καὶ ὁ Λυκόφρων πυλαίτιδα λέγει, διὰ τὸ ἄνωθεν ἴσασθαι ταύτην τῶν τῆς πόλεως πυλῶν.

β. 145. Ογκα] Αθηνᾶ Φοινίκων γλώττη. Ἐπτάπυλον ἔδος] τὰς Θήβας.

α. 146. Παναλκεῖς θεοὶ] κατὰ πάντα βοηθοί. τοῦτο γὰρ ἴδιον θεῶν.

β. 147. Παναλκεῖς] παντοδύναμοι.

β. 148. Τέλειοι] ἀκελλιπεῖς ἀνελλιπέες γὰρ τὸ θεῖον.

β. 150. Δορύπονον] ποταπὴν, αἰχμάλωτον.

α. 151. Ἐτεροφώνῳ στρατῶ] τῶ μὴ βοιωτιάζοντι, ἐπειδὴ γὰρ Ἕλληνες καὶ οἱ Ἀργεῖοι, οὐκ εἶπεν βαρβαροφώνῳ. Ἄλλως. τῶ ἔχοντι ἄνδρας ἐκ πολλῶν ἐθνῶν. Ομηρος, Ἄλλη δ' ἄλλων γλώσσα.

β. 151. Ἐτεροφώνῳ] ἀλλογλώσσῳ.

α. 152. Κλύετε παρθένων] ἀκούετε ἡμῶν τῶν παρ-
θένων, δικαίως εἰς οὐρανὸν ἀνεχουσῶν τὰς χεῖρας.
τοῦτο δὲ τὴν ἐκ ψυχῆς ἰκετείαν δηλοῖ. καὶ Ομηρος,
Χεῖρας ἀνασχόντες, μεγάλ' εὐχετόωντο.

β. 152. Πανδίκους] δικαίας, ὑπὲρ τῆς πατρίδος
αὐτῶν φερομένας. Χειροτόνους λιτὰς] μετὰ χειρῶν
τάσεως γενομένας.

α. 154. Λυτήριοι ἀμφιβάντες] ὡ θεοὶ περὶ τὴν
πόλιν ἐλθόντες λυτήριοι, ἤτοι ἀφανισαὶ τῶν κακῶν,
καὶ σωτῆρες, ἐξ ἔργων αὐτῶν δείξατε ὅτι φιλοπό-
λιες ἐσὲ, ἤτοι τὴν ἡμετέραν ἀγαπῶντες πόλιν. Αλ-
λως. ἀμφιβάντες, παρὰ τὸ, Ὁς Χρύσην ἀμφιβέ-
βηκας.

β. 155. Ως] ὅτι. Φιλοπόλιες] ἐσέ.

α. 156. Μέλεσθ' ἱερῶν δημίων] ἤτοι, φροντίζετε
τῶν ἀνακειμένων καὶ ἀνατεθειμένων ἐν τοῖς ὑμῶν να-
οῖς ἱερῶν, δημίων, τῶν ἀπὸ τοῦ δήμου. κοινῇ γὰρ
πάντες ἐκείνοις ἀνετίθουν χρήματα. περιφρασικῶς
οὖν εἶπε τοῦτο, μέλλων εἰπεῖν, φροντίζετε τῶν ναῶν
ὑμῶν, μὴ κατασκαφθῶσιν ὑπὸ τῶν πολεμίων, καὶ
ἀναφαιρεθῇ τὰ ἐν αὐτοῖς ἀναθήματα. Αλλως. μελέ-
την ἔχετε τῶν ἱερῶν δημοσίων.

β. 156. Μέλεσθε] φροντίζετε. ἱερῶν δημίων] τῶν
δημοσίων γινομένων ὑμῖν παρὰ τῶν πολιτῶν θυμάτων.

β. 157. Ἀρήξατε] ἡμῖν.

α. 158. Φιλοθύτων] τῶν προσφίλων μετὰ θυιαμάτων
ἡμῖν μυσηρίων.

β. 158. Μνήσορες ἐσε] μνεΐαν καὶ ἐνθύμησιν ἔχοντες.

α. 159. Ὑμᾶς ἐρωτῶ θρέμματ' οὐκ ἀνασχετὰ, Ἡ

ταῦτ' ἄριστα] καθ' ὑπόκρισιν, ἢ ἐν ἐρωτήσει μετ' ἐπι-
τιμήσεως ἀναγνωσέον. ὁ Ετεοκλῆς ἀκούσας τῶν παρ-
θένων ὀδυρομένων καὶ παρακαλουσῶν τοὺς θεοὺς, Φη-
σὶ πρὸς αὐτάς, ἐρωτῶ ὑμᾶς θρέμματα οὐκ ἀνασχε-
τὰ, ἦτοι ἐμοὶ φορτικὰ καὶ βᾶρος ἐτώσιον νομιζό-
μενα, μὴ ἀνεχόμενα καὶ μὴ βασαζόμενα παρ' ἐμοί,
ἄρα ταῦτα, ἃ ποιεῖτε, σωτήρια τῷ στρατῷ καὶ τῇ
πόλει τυγχάνουσι· δηλονότι τὸ πεσοῦσας ὑμᾶς πρὸς
τὰ εἰδῶλα τῶν πολιτισσούχων θεῶν, αὔειν, ἦτοι βοᾶν
καὶ θρηνεῖν καὶ φωνεῖν, σωφρόνων μισήματα, τοῦτ'
ἔστι τὰ μισούμενα τοῖς σώφροσιν. Ἄλλως. εἰώθασιν
οἱ ποιηταὶ δόγματά τινα εἰς ὠφέλειαν τῶν ἀκούον-
των εἰσφέρειν. οὕτως καὶ ὁ Αἰσχύλος ἐνταῦθα εἰσά-
γει τὸν Ετεοκλέα ἀπαγορεύοντα μετὰ ἀπειλῆς, μὴ
ἀπάγειν τὸν ὄχλον εἰς δειλίαν, ὥστε διὰ φόβον αὐ-
τοὺς φυγεῖν. ἀλόγοις δὲ ζώοις παρέβαλε τὰς παρ-
θένους, ὅτι ἐν φαντασίᾳ γεγόνασι πρῶτον μὲν γυ-
ναικεῖα καὶ δειλῆ, δεύτερον δὲ οὐκ ἀληθεῖ. εἰσὶ γὰρ
καὶ φαντασῖαι ἀληθεῖς.

β. 160. Θρέμματ' οὐκ ἀνασχετὰ] γεννήματα ἃ
οὐ δύναται τις ὑπομένειν.

β. 161. Η] ὄντως, ἄρα. ταῦτα] ἃ ποιεῖτε.

β. 162. Πυργηρουμένῳ] πολιορκουμένῳ, ἢ τῷ ἐν
πύργοις ἰσαμένῳ.

β. 163. Βρέτη] εἰδῶλα. πολιτισσούχων] τῶν τὴν
πόλιν συνεχόντων.

α. 164. Αὔειν, λακάζειν] ταῦτα ἐπὶ τῶν ὀρνέων
λέγεται. ἀλόγοις οὖν ζώοις παρενέβαλε τὰς παρθέ-
νους. λακάζειν δὲ τὸ ἠχεῖν, γίνεται ἀπὸ τοῦ λήκω

ρή-

ρήματος, κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς α, καὶ κατὰ παραγωγήν. Σωφρόνων μισήματα] ταῦτα, τὸ προσπίπτειν τοῖς ξοάνοις, καὶ βοᾶν. ταῦτα οὖν ἅ πράττετε, μισήσειαν ἂν οἱ εὖ φρονοῦντες ἄνδρες.

β. 164. Αὔειν] βοᾶν. σωφρόνων μισήματα] ἅ οἱ σώφρονες ἄνδρες μισοῦσιν.

α. 165. Εὐεσοῖ] εὐδαιμονία, εὐετηρία.

β. 165. Εὐεσοῖ] εὐτυχία.

α. 167. Οὐχ ὀμιλητὸν θράσος] ἐν θορύβοις οὐ καθεκτόν.

β. 167. Κρατοῦσα] νικᾶσα. οὐχ ὀμιλητὸν θράσος] οὐκ οἶάτε ὀμιλεῖσθαι ὑπ' ἀσχέτου θρασυνομένη χαρᾶς.

β. 168. Οἴκω] τῆς αὐτῆς. πλέον] τοῦ δέαντος.

β. 169. Διαδρόμους Φυγᾶς] διὰ πάσης τῆς πόλεως ὑφ' ἡμῶν γενομένας.

α. 170. Διερρόθήσατε] διὰ τοῦ θορύβου ἐμβεβλήκατε. Κάκην] δειλίαν.

β. 170. Θεῖσαι] ποιήσασαι. διερρόθήσατε] ἐνεβάλετε. ἄψυχον κάκην] δειλίαν. ὡσπερ γὰρ τὴν ἀνδρείαν ἔψυχόν φαμεν, οὕτω καὶ τὴν δειλίαν ἄψυχον.

β. 171. Τὰ τῶν θύραθεν] τὰ τῶν πολεμίων. ὡς ἄρισα] λίαν. ὀφέλλετε] ἀυξετε ἀνυποσάτους ἐκείνους οἷς ποιεῖτε δεικνύουσαι, ἢ ὅτι κατεπτοηκότας ἡμᾶς ἂν αἰσθονταί, πολὺ μᾶλλον θρασυνηθόνται.

α. 172. Αὐτοὶ δ' ὑπ' αὐτῶν ἐνδοθεν] αὐτοὶ δὲ καὶ ἡμεῖς ὑπ' αὐτῶν (ἦτοι ὑφ' ὑμῶν τῶν γυναικῶν, δεικτικῶς) πορθούμεθα. τοῦτ' ἔσι, καὶ μὴ πολεμούμεθα. γράφεται καὶ, ὑφ' αὐτῶν, ἦτοι αὐτοὶ δι' ἑαυτῶν.

β. 173. Συνκαίων] συγκατοικῶν.

α. 174. Κ' εἰ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς] τοῦτό φησιν ὁ Ετεοκλῆς πρὸς τὸν χορὸν, ὅτι ἐὰν μή τις ἀκουσεται τῆς ἐμῆς ἐξουσίας, καὶ τὸ ἐμὸν ποιήσῃ προσταγμα, εἴτε ἀνὴρ, εἴτε γυνὴ, εἴτε τι τούτων μεταίχμιον, καὶ μέσον, ὀλεθρία ψῆφος κατ' αὐτοῦ συμβουλεύσεται. τὸν θάνατον δὲ λιθόλευσον, τὸν διὰ βολῆς λίθων γινόμενον, οὔτι μὴ Φύγη, οὐδαμῶς ἐκ Φύγη. τὸ δὲ μὴ, παρέλκον.

β. 174. Αρχῆς τῆς ἐμῆς] ἤγουν ὁ ἐγὼ προστασσω.

α. 175. Μεταίχμιον] καὶ τὸ μέσον λέγεται μεταίχμιον. εἰπὼν οὖν ἀνδρᾶ καὶ γυναῖκα, ἀναγκαίως δίδωσι νοῆσαι τὸ τούτων μέσον, καὶ παῖδα νεογνὸν πρὸς τὴν τῶν ἐκατέρων ἡλικίαν. Ἄλλως. νέος ἢ γέρων. ἀκαίρως δὲ ἢ λέξις τὸ μεταίχμιον. καὶ δηλοῖ τὸν ἀληθῶς ὀργιζόμενον. Ἄλλως. κεκινδύνευται τῷ Αἰσχύλῳ ἐνταῦθα τὸ μεταίχμιον. γένους γὰρ ὄντος τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς, μέσον ἄλλο εἶη. εἰ μὴ ἄρα τις λέγοι ὅτι ὀργιζόμενος οὕτως εἴρηκεν, ὡς καὶ παρὰ Δράκοντι τῷ νομοθέτῃ. ἐκεῖνος γὰρ ὑπὲρ τοῦ μηδὲν ἀμαρτάνειν, φησὶ, κἄν ὄσρακον ἢ τὸ ἀποκτεῖναν, κἄν ξύλον, κἄν σίδηρος, κἄν χαλκός, συνεκβάλλεσθαι.

β. 175. Χῶ, τι τῶν μεταίχμιον] ὅπερ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν μέσον. τοῦτο δὲ φησιν οὐχ ὅτι ἐστὶ τι γένος ἀνδρῶν μεταξὺ καὶ γυναικῶν, ἀλλ' ἵνα δείξῃ τὸ τῆς προσταγῆς ἀκριβές. οἱ δὲ τοὺς εὐνούχους λέγοντες ἐρρώσαν.

α. 177. Δήμου δ' οὔτι] τὸν ἐκ δήμου συζηῆσαι μόρον.

β. 177. Λευσηῖρα] λιθασικόν. οὔτι] οὐδαμῶς.

α. 178. Μέλει γὰρ] ἀνδρὶ γὰρ διὰ Φροντίδος ἐστὶ τὰ ἔξωθεν, μὴ γυνὴ περὶ τούτων βουλευέτω. ἔνδον δὲ οὔσα ἡσύχαζε, καὶ μὴ βλάβην ποίει τῇ πόλει, δειλαινομένη καὶ κλαίουσα καὶ τοὺς πολίτας θορυβοῦσα.

β. 178. Μέλει] διὰ Φροντίδος ἐστὶ.

β. 179. Βλάβην τίθει] ποίει, πρὸς τοὺς πολίτας, ὀλολύζουσα καὶ σπαραττομένη.

α. 181. Ω φίλον] ἀπολογοῦνται διότι ἐθορύβησαν.

β. 181. Εδεισα] ἐφοβήθη.

β. 182. Ἀρματόκτυπον ὄττοβον] τὸν ἀρμάτων γινόμενον κτύπον. ὄττοβον] σημειῶσαι τὴν σύνταξιν, πρῶτον μὲν γὰρ πρὸς τὸ ἀκούσασα συνέταξε τὸ ὄττοβον, εἶτα ἐνήλλαξε διὰ τοῦ ὅτι, καὶ πάλιν τῇ προτέρα συντάξει ἐχρήσατο, ἀπὸ κοινοῦ πρὸς τὸ χαλινῶν τὸ ὄττοβον ἐκδεχόμενος.

α. 183. Σύριγγες ἐκλαγξαν] περιφραστικῶς τοὺς τροχοὺς φησι. σύριγγες δὲ εἰσι τὰ ξύλα τὰ μέσον τοῦ περιφεροῦς ξύλου τοῦ τροχοῦ διαπερονούμενα. τὸ μὲν γὰρ αὐτῆς ἐστὶ μέγα, τὸ δὲ ἕτερον τούτων μικρότερον, ἄλλο δὲ αὐτοῦ δευτέρου μικρότερον, λόγον τοῦ αὐλῶν τοῦ συρίγγων ἐπέχοντα. Ελίτροχοι] περὶ ἃς ἐλίσσονται οἱ τροχοί. ἵππικῶν] ἵππικὰ πηδάλια λέγει καὶ τοὺς χαλινούς. ὡσπερ τὸ πηδάλιον ἐν τῇ νῆϊ, οὕτω καὶ ὁ χαλινὸς ἐν τῷ ἵππῳ.

β. 183. Σύριγγες ἐκλαγξαν] αἱ ὀπαὶ τοῦ ἄξονος ἤχησαν. ἐλίτροχοι] αἱ συνελοῦσαι τοὺς τροχοὺς δέων τὸ ἄρμα ἐλαύνεται. ἵππικῶν τ' αὐπνῶν] τῶν μὴ τοὺς ἵππους ἐώντων ἡρεμεῖν, ἀλλ' ἐλαυνόντων δρόμον.

α. 184. Αύπνων] τῶν μὴ ἐόντων με ἢ ρεμεῖν.

β. 185. Πηδαλίων διὰ ζόμα] τῶν ἵππων, καθάπερ τὴν ναῦν τὰ πηδάλια· ἐσι δὲ τὸ διὰ ζόμα πρὸς τὸ πηδάλιον.

β. 186. Πυριγενετᾶν χαλινῶν] τῶν ἐκ πυρὸς χαλκευθέντων. τὸν ὄττοβον ἀπὸ κοινοῦ λάμβανε.

α. 187. Τί οὖν; ὁ ναύτης] ὁ Ετεοκλῆς, εἰπόντος τοῦ χοροῦ ὅτι διὰ τοῦτο ἔφυγον πρὸς τοὺς ναοὺς τῶν θεῶν, ὅτι ἐφοβήθη ἀκούσασα τὸν κτύπον τῶν ἀρμάτων καὶ τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων, φησὶ πρὸς αὐτὸν, τί οὖν, ὁ ναύτης ἄρα τῆς νηὸς καταποντιζομένης ἐν τῇ θαλάσῃ, εὔρε μηχανὴν σωτηρίας, φυγῶν ἀπὸ πρύμνης εἰς πῶραν; οὕτως οὖν οὐδὲ ὑμεῖς μηχανὴν σωτηρίας εὐρήσετε περιῖοῦσαι τὴν πόλιν, καὶ καταλείψασαι τὰ οἰκεῖα οἰκήματα.

β. 187. Τί οὖν] ἔσω τοῦτο ὃ λέγεις. ἄρα] ἐκ παραλλήλου. ἐς πῶραν φυγῶν] καθάπερ ὑμεῖς ἄνω καὶ κάτω τῆς πόλεως ἰοῦσαι.

β. 188. Πρύμνηθεν] ἀπὸ τῆς πρύμνης. μηχανὴν σωτηρίας] μέθοδον τοῦ πῶς δεῖ σεσῶσθαι.

β. 189. Καμούσης] χειμαζομένης. πρὸς] ἐν.

α. 190. Ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον] ὅτε βρόμος καὶ ἦχος καὶ κτύπος γέγονεν ἐν πύλαις (τοῦτο δὲ ἔξωθεν, νιφάδος νιφομένης ὀλοῆς) τότε δὴ ἦλθον πρὸς ἀρχαῖα καὶ πατρῶα εἶδωλα τῶν θεῶν, θαρρῶν τοῖς θεοῖς· τότε ἦρθον πρὸς μακάρων λιτάς· ἄσυνδέτως ταῦτα. ἢ οὕτως, ἐπὶ τὰ δαιμόνων ἦλθον βρέτη, διότι βρόμος ἐν πύλαις νιφάδος ὀλοῆς νιφομένης, ἦγουν συχναῖν βελῶν καταφερομένων πρὸς τὴν

τὴν

τὴν πόλιν, καὶ οὕτω τὸ ἐξῆς· τότε δὴ ἦλθον πρὸς μακάρων λιτάς.

β. 190. Ἀλλ' οὐ μάτην ἐφερόμην πρὸς τὴν πόλιν. ἀρχαῖα βρέτη] τὰ ἐξ ἀρχῆς ὄντα τῆ πόλει ἀγάλματα.

α. 191. Ἀρχαῖα βρέτη] ἡγουν τὰ πατρῶα εἶδωλα τῶν θεῶν. ἄλλως. ἀρχαῖα, βασιλικά παρὰ τὴν ἀρχὴν. Νιφάδος] νιφάδα φησὶ τὸ τῶν πολεμίων πλῆθος.

β. 191. Πίσυνος] θαρρόυσα. νιφάδος ὅτ' ὀλοᾶς] βλέπων καὶ λίθων σωρείας ἐπ' ὀλεθρίαν.

β. 192. Νιφομένης] δίκην χιόνος πιπτούσης. βρόμος] ἦχος ἐγένετο.

β. 193. Ἡρθην] διηγέρθην. λιτάς] δεήσεις.

α. 195. Ὑπερέχοιεν ἀλκᾶν] τὴν ἑαυτῶν ἀλκὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἔχοιεν.

β. 195. Ἀλκᾶν] βοήθειαν.

α. 196. Πύργον ζέγειν εὔχεσθε] τὸν πύργον, ἦτοι τὰ ἡμέτερα τείχη, μένειν ἀσφαλῶς, καὶ ζέγειν καὶ ὑπομένειν τὸ πολεμικὸν δόρυ. οὐκ οὖν ταῦτα, ἀ φῆς, ἔσαι πρὸς θεῶν, τὸ ἀλκὴν καὶ βοήθειαν παρέχειν ἡμῖν. ἄλλως. τοῦτο εὔχεσθε, διαμένειν ἡμῶν τὰ τείχη ἀπλῶς, ὥς τὸ δόρυ ζέγειν καὶ ἀπείργειν τοὺς πολεμίους.

β. 196. Πύργον] ἦτοι τὴν πόλιν, ἀπὸ μέρους. ζέγειν] ὑπομένειν.

α. 197. Ἀλλ' οὖν θεοὺς] οὐκ ἀλόγως λέγει, τοὺς τῆς πόλεως θεοὺς φεύγειν, πορθηθείσης αὐτῆς. λέγεται γὰρ ὅτι ὅτε ἔμελλε πορθηθῆναι ἡ Τροία, ἐφά-

τέρα τῆς εὐπραξίας τῆς σωτῆρος, λέγων, ἡ πειθαρχία γυνὴ ἐστὶ μήτηρ τῆς σωτῆρος εὐπραξίας. οὗτος λέγεται λόγος ἐμφαίνων ὅτι καλὸν ἐστὶ τὸ πειθαρχεῖν. πειθόμεναι γὰρ αἱ πόλεις τοῖς κρατοῦσιν, εὐπράττουσιν. Ἄλλως. γυνὴ σωτῆρος. λείπει Διός· ἵνα ᾗ, γυνὴ Διὸς σωτῆρος.

β. 204. Πειθαρχία] ἡ εὐπειθία. ἐνταῦθ' Αἰσχύλος σωματοποιεῖ τὴν πειθαρχίαν. λέγει δὲ ὡς ὁ πειθόμενος τῶν τὰ λῶσα συμβουλεύοντι, οὗτος ἄριστα πράσσει.

α. 205. Ὡς ἔχει λόγος] οἰκείως ἔχουσα πρὸς τὸ σῶζεσθαι.

β. 205. Σωτῆρος] σωσικῆς. ὧδε] οὕτως.

α. 206. Ἐστὶ θεοῖς δὲ τ' ἰσχύς] ὁ χορός φησι πρὸς τὸν Εἰσοκλέα, ἀληθές ἐστιν ὅτι ἡ πειθαρχία μήτηρ τῆς σωσικῆς εὐπραξίας πέφυκεν· ἐστὶ δὲ καὶ τοῖς θεοῖς δύναμις ὑπερέχουσα πάντα. πολλάκις δὲ ἡ τῶν θεῶν ἰσχύς τὴν ἀμήχανον νεφέλην καὶ ἐκ χαλεπῆς δύης κρεμαμένην ὑπερθεν τῶν ὀμμάτων, ὀρθοῖ, καὶ ἀποσοβεῖ αὐτήν.

β. 206. Ἐστὶ] καλῶς εἶπας τοῦτο. καθυπερτέρα] ὑψηλοτέρα τῆς πειθαρχίας.

β. 207. Ἀμήχανον] εἰς ἣν οὐκ ἔχει τις μηχανήσασθαι.

β. 208. Ἐκ χαλεπᾶς δύας] κακῆς τύχης. ὑπερθε] ὑπεράνω.

β. 209. Κρημαμένην] ὑπερκειμένην. νεφέλαν ὀρθοῖ] τὴν τῆς ἀθυμίας σκοτουμένην ἐγείρει καὶ εἰς ταύναντία τρέπει.

β. 210. Σφάγια] θύματα. τὰ σφάγια καὶ χρητήρια ἐκ περαλλήλου· οὐ γὰρ μόνον χρητήρια τὰ μαντεύματα, ἀλλὰ καὶ τὰ θύματα· ἢ ὅτι θύοντες τοῖς θεοῖς καὶ αὐτῶν περὶ τοῦ δεομένου τὰς μαντείας δεχόμεθα, ἢ ὅτι μέρος μαντικῆς ἐστὶ τὸ καὶ διὰ σφαγίων τὰς μαντείας ποιῆσθαι, ὁρῶντας τὴν τοῦ ζώου χολήν, καὶ τὸ ἥπαρ, καὶ τὴν κύσιν.

β. 211. Ερδειν] ποιεῖν. πειρωμένων] πειρᾶν λαμβανόντων καὶ ἐγχειρούντων αὐτοῖς πρὸς πόλεμον.

α. 212. Σὸν δ' αὖ] γυναικός ἐστὶ τοῦτο.

β. 212. Σὸν] ἐστὶ. ἔσω δόμων] ἐντὸς τῶν δόμων.

α. 213. Διὰ θεῶν, πόλιν] διὰ τῆς ἐπικουρίας τῶν θεῶν, νεμόμεθα τὴν πόλιν ἀδαμασον, μὴ δαμαζομένην παρὰ τῶν πολεμίων καὶ καταπονουμένην, τὸν ὄχλον δὲ τῶν δυσμενέων καὶ τῶν ἐχθρῶν ἀποσέγει καὶ ὑπομένει καὶ καρτερεῖ ὁ πύργος καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως.

β. 213. Διὰ θεῶν] διὰ τῆς αὐτῶν βοηθείας. νεμόμεσθα] οἰκοῦμεν. ἀδάμασον] ποταπὴν, ἀπόρθητον.

β. 214. Οχλων] εἰ δὲ τὸ ὄχλων μικρογραφήσεις, τὸ ἀποσέγει ἀντὶ τοῦ ὑπομένει μόνον ἑρεῖς, τὴν ἀπὸ ἀργῆν λαμβάνων, τὸ δὲ διὰ θεῶν κατὰ κοινοῦ, τὸ δὲ, τί τάδε, εἰ μὲν εἴξεις εἰς τὸ τί, τὸ τάδε νέμεσις συγεῖ κατ' ἐρώτησιν εἴποις οὕτω, τί φῆς, τάδε τὸ διὰ τῆς βοηθείας τῶν θεῶν οἰκεῖν καὶ σώαν ἔχειν τὴν πόλιν μεμπτόν ἐστιν. εἰ δὲ οὐ εἴξεις, καθ' ὀμαλισμὸν εἴποις ἀντὶ τοῦ, τί ταῦτα ἄ ποιῶ, λέγω δὴ τὸ δεῖσθαι τῶν θεῶν, μεμπτὰ λογίζονται. εἰκότως δὲ εἶπε τὸ νέμεσις συγεῖ καὶ οὐκ αὐτὸ μισεῖς,

βα-

βαρὺς γὰρ ἂν εἶχεν ὁ λόγος εἰ αὐτοπροσώπως πρὸς αὐτὸν ἐτείνετο. Πύργος ἀποσέγει] ἤγουν ἀπὸ μακρὰν ἐκείνων ὑπομένει, τουτέστιν οὐχ ὑπ' ἐκείνων.

α. 215. Τί τάδε νέμεσις συγεί;] ὁ χορὸς φησι πρὸς τὸν Ετεοκλέα, τί τάδε, ἅ φημι περὶ τῶν θεῶν, εὐεργέτας τούτους ἀποκαλῶν, συγεί ἢ νέμεσις, ἦτοι ἢ ἀπὸ σοῦ μέμψις; ὁ δὲ πρὸς αὐτὴν, οὐ φθονῶ.

β. 215. Τί τάδε νέμεσις συγεί] ἦτοι μεμπτά ἐσι.

α. 216. Οὔτι φθονῶ] οὐδαμῶς νεμεσῶ σοι τοῦ τιμῶν τοὺς θεοὺς, καὶ οὐδεὶς ταῦτα ὄρων σε ποιοῦσαν μισήσειεν· ἀλλ' ἵνα μὴ τοὺς πολίτας ποιῆς δειλοὺς, ἴσθι καὶ ὑπαρχε ἐκηλος καὶ ἥσυχος, καὶ μὴ λίαν φοβοῦ.

β. 216. φθονῶ] μέμφομαι.

β. 217. Ὡς] ἵνα. κακοσπλάγχχνους] δειλοὺς. τιθῆς] ποιῆ.

α. 218. Εκηλος ἴσθι] γράφεται καὶ εὐκηλος. τὸ γὰρ υ μέτρον ἔνεκα ποτὲ παραλαμβάνεται.

β. 218. Ευκηλος ἴσθι] ἥσυχος ἔσο.

α. 219. Ποταίνιον κλύουσα] ὁ χορὸς πάλιν ἀνελθὼν εἰς τὸ τεῖχος τῆς πόλεως, φησὶ, νεωστὶ γεγενημένον καὶ πρόσφατον κτύπον καὶ ἤχον ἀκούσασα, σὺν φόβῳ παρεγενόμην εἰς ταύτην τὴν ἀκρόπολιν, ἔδος τίμιον.

β. 219. Ποταίνιον] πρόσφατον. πάταγον] κτύπον. ἅμα] σὺν.

β. 221. Τίμιον ἔδος] διὰ τὸ τοὺς θεοὺς ἐνταῦθα ἰδρῦσθαι. ἢ ὅτι τὸ τῆς Αθανᾶς ἄγαλμα ἐνταῦθα ἦν. εὔρηται γὰρ ἔδος καὶ τὸ ἄγαλμα καὶ παρὰ ποιηταῖς καὶ λογοποιοῖς.

α. 222. Μὴ νῦν ἔαν θνήσκοντας] Εἰτεοκλῆς Φησὶ πρὸς τὸν χορὸν ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως ἰσάμενον, μὴ ἀρπαλίζετε ἐν κωκυτοῖς. μὴ ἀρπάζετε τὸ θρηνεῖν, ἔαν τινὰς ἀκούσητε σφαττομένους ἢ ἡττημένους.

β. 223. Πύθισθε] μάθητε. κωκυτοῖσιν ἀρπαλίζετε] θρήνοις ὀρμάτε.

α. 224. Ἀρῆς βόσκεται] ἐν τούτῳ γὰρ τῷ ὀδυρεσθαι καὶ θρηνεῖν βόσκεται ὁ Ἀρῆς, ἥτοι τρέφεται ἐν αἵμασι τῶν σφαττομένων τῷ φόβῳ τῶν βροτῶν. χαυνούμενοι γὰρ ὑπὸ τῶν θρήνων καὶ τῶν ὀδυρμῶν, οὐκέτι κυρίως μαχόμενοι ἴσανται ἀνδρείως, καὶ κατὰ ἀντιπάλων ἀνδρικῶς στρατευόμενοι, ἀλλὰ τὰ νῦτα κλίνοντες, ἀναιροῦνται εὐθύς.

β. 224. Τούτῳ] δέον οὕτω εἰπεῖν τούτῳ εἶπεν πρὸς τὸ Φόνῳ, ὥσπερ ἐστὶ καὶ τὸ ξύλινον μόρον ἦν παγίδα καλέουσιν. ἢ μὲν συνάπτετο τούτῳ πρὸς τὸ Φόνῳ, ἀλλ' οὕτω λέγε, ἐν τούτῳ γὰρ τῷ κωκυτοῖσιν ἀρπαλίζειν βόσκεται ὁ Ἀρῆς, ἐν τῷ Φόνῳ τῶν βροτῶν.

β. 225. Καὶ μὴν ἀκούω] πᾶς οὖν μὴ θρηνῶ;

α. 226. Μὴ νῦν ἀκούουσα] κἄν ἀκούῃς, προσποιουῖ μὴ ἀκουεῖν.

β. 226. Εμφανῶς] φανερώς. μὴ ἀκού ἄγαν] ἀλλ' ἐθελοκώφει.

α. 227. Ως κυκλ.] ὡς κυκλούντων τὴν πόλιν τῶν πολεμίων, σείεται, φησὶν, ἢ ἡμετέρα γῆ.

β. 227. Ως κυκλουμένων] ἡμῶν ἀπὸ τῶν πολεμίων.

β. 228. Οὐκοῦν] τὸ λοιπόν.

β.

β. 229. Δέδοικα] φοβοῦμαι. ἀραγμὸς ὀφέλλεται]
ἡτύπος αὐξάνεται.

β. 230. Τῶνδ'] ἄν λέγεις.

α. 231. Ω ξυντέλεια] τὸ κοινὸν ἄθροισμα τῶν
θεῶν, μεταφορικῶς. κυρίως γὰρ ἡ τῶν στρατιωτῶν
ἄθροισις· τέλος γὰρ τὸ τάγμα. Ομηρος, [Il. X. 56.]
Ελθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος.

β. 231. Ξυντέλεια] ἄθροισμα τῶν θεῶν, ἐκ μεταφο-
ρᾶς τῆς εἰς τὸ κοινὸν εἰσφορᾶς, ἣν καλοῦσι ξυντέλειαν.

β. 232. Οὐκ ἐς φθόρον] οὐκ εἰς φθορὰν ἀπελθοῦ-
σα ἀφώνως μένεις. εἰώθαμεν δὲ τοιούτοις λόγοις πρὸς
τοὺς ἐνοχλοῦντας χρῆσθαι. φθόρον] φθοράν. ἀνασχῆ-
ση] ὑπομενεῖς.

α. 233. Θεοὶ πολῖται] τοὺς ἰδίους καὶ πατρώους
ἐπικαλοῦνται θεοὺς, μὴ εἰς δουλείαν ἐμπεσεῖν.

β. 233. Μὴ με δουλείας τυχεῖν] θελήσητε.

α. 234. Αὐτὴ σὺ δουλοῖς] θρηνοῦσα δηλονότι καὶ
κράζουσα σὺ ἡμᾶς δούλους ποιεῖς.

β. 234. Πόλιν] πᾶσαν.

β. 235. Παγκρατῆς] πανίσχυρε. τὸ παγκρατῆς,
εἰ μὲν πρὸς τὸ ὦ Ζεῦ συνάψεις, ἀρσενικὴ κλητικὴ
ἔστιν, εἰ δὲ πρὸς τὸ βέλος οὐδετέρα εὐθεῖα.

β. 236. Ωπασας] παρέσχεσ τῷ βίῳ.

β. 237. Μοχθηρὸν] ὥπασε· ὥσπερ ἄνδρας] μοχθη-
ροὺς ὥπασε.

α. 238. Παλινσομεῖς] δυσφημεῖς, καίτοι τῶν ἀ-
γαλμάτων ἔχομένη.

β. 238. Παλινσομεῖς] ἡγοῦν πάλιν σωμυλεύεις.
θιγγάνουσα] ψεύουσα.

α. 239. Αψυχία γὰρ] ὑπὸ φόβου συναρπάζομαι.

β. 239. Αψυχία] δειλία.

α. 240. Αἰτουμένω] εἰ δόξης καὶ παράσχοις τέλος τῆ αἰτήσει, ἀβαρές σοι ἐσίν. ἦτοι, ἐὰν ἐμοὶ ζητοῦντί σοι τὸ σιωτᾶν παράσχοις τέλος, καὶ ποιήσης τὸ ἐμὸν θέλημα, ἀβαρές σοι ἐσί. Τέλος] γράφεται λόγον.

β. 240. Αἰτουμένω] εἰ παράσχοις ἐμοὶ αἰτουμένω τι κουφὸν καὶ ἀβαρές σοι, τέλος μοι δόξης τὸ πεπληρῶσθαι λέγω τὴν αἰτήσιν. ἢ οὕτω, εἰ αἰτουμένω ἐμοὶ δόξης τέλος τῆς αἰτήσεως, κουφὸν καὶ ἀβαρές ἐσαι σοί.

α. 241. Λέγοις ἂν] λέγε, φησὶ, ταχέως. καὶ ἐὰν δυνατὸν ἦ, γνώσομαι σιγαῶν, ἢ ὑπακούειν. γνώσομαι γὰρ εἰ δυνατόν μοι ποιεῖν ὃ κελεύεις.

β. 241. Λέγοις ἂν] τὴν αἰτήσιν. τάχ' ἂν εἴσομαι] εἰ κουφὸν τὸ τῆς αἰτήσεως τέλος.

β. 242. Τάλαινα] ἀθλία.

α. 243. Σιγαῶ σὺν ἄλλοις] ὁ χορὸς φησὶ πρὸς τὸν Ετεοκλέα, ὅτι τὸ σὸν βούλημα ποιῶ, ἰδοὺ σιγαῶ σὺν τοῖς ἄλλοις πᾶσι πείσομαι καὶ πάθω τὸ μόρσιμον, ἤγουν τὸ πεπρωμένον. τοῦτ' ἐσί, τὸ εἰμαρμένον μετὰ πάντων τῶν ἄλλων πείσομαι ἐγὼ, εἴτι μοι ἀπόκειται.

β. 243. Τὸ μόρσιμον] τὸ μεμοιρασμένον.

α. 244. Τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων] εἰπόντος τοῦ χοροῦ σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον, φησὶν Ετεοκλῆς πρὸς αὐτὸν, ὅτι καὶ τοῦτο τὸ ἔπος, τὸ, ὅτι σὺν τοῖς ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον, προέκκρικα ἐκεί-

νων,

νων, ἦτοι τῶν ἄλλων ὧν εἴρηκας. Ἄλλως. ἀντ' ἐκείνων, ἦγουν ἀνθ' ὧν ἄλλων δυσφήμως εἴρηκας, τοῦτο μᾶλλον παρὰ σοῦ αἰροῦμαι. Ἄλλως, τοῦτο μᾶλλον ἢ τὰ προειρημένα ἐπαιναί.

β. 244. Τοῦτο] ὃ λέγεις. ἀντ' ἐκείνων] ὧν ἐποίεις κλαίουσα πρὸς τὰ ἀγάλματα.

α. 245. Καὶ πρὸς γε] σὺν τούτοις δὲ οἷς τὴν ψυχὴν μου κατέθελξας, ἐκσὰς ἀπὸ τῶν ἀγαλμάτων τῶν θεῶν, καὶ μὴ ἐχόμενος αὐτῶν, ὡς περὶ τοῦ θανεῖν δεδοικῶς, εὐχου τοὺς θεοὺς βοηθεῖν ἡμῖν.

β. 245. Τούτοις] οἷς νῦν προῦκρινας.

α. 248. Ολολυγμὸν] καὶ πρῶτον ἐμοῦ εὐχαμένου, εἶτα σὺ ὕμνησον ὀλολυγμὸν ἱερὸν, ἦται ὕμνον, καὶ εὐχὴν ἱερὰν, ἐξευμενίζουσας τοὺς θεοὺς. Ἄλλως. διέζειλε τὸν ὀλολυγμὸν τοῦ παιῶνος. καὶ γὰρ μόνη τῇ Ἀθηνᾶ, δαίμονι οὔσῃ πολεμικῇ, ὀλολύζουσι, τοῖς δὲ ἄλλοις θεοῖς παιωνίζουσιν. ὁ γοῦν ποιητὴς [II. VI. 301.] ἐπὶ τῶν Τρωιάδων Φησὶν, Αἰ δ' ὀλολυγῆ πάσαι Ἀθήνη χεῖρας ἀνέσχον. καὶ ἐπὶ τῶν Ἑλληνίδων, αἰ δ' ὀλόλυξαν Θυγατέρες τὲ νυοί τε. ἢ δὲ διάνοια ἀπλῆ Φησὶν αὐτῶ, κἄμοῦ εὐχαμένου ἀκούσασα. πῶς δὲ, ἐπιφέρει. νικήσας Φησὶ τρόπαια ἀναθήσειν αὐτοῖς τοῖς θεοῖς, καὶ θυσίας ποιήσειν. οὐ γὰρ ματαίως οὐδὲ γυναικείας εὐχὰς ἐπιτελέσω. ἀλλὰ παρὰ ταῖς θυσίαις δεῖ σε ὀλολύζειν, ὡς ἔθος Ἑλληνικόν.

β. 248. Ολολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιώνισον] μετὰ συντριβῆς εὐχὴν ἐξιλαστικὴν ἄσον.

α. 249. Ἑλληνικὸν νόμισμα] ἦτοι κατὰ τὸν νόμον τὸν Ἑλληνικὸν τῆς βοῆς τῆς παρὰ ταῖς θυσίαις γινο-

μένης. ἢ, ὡς νενόμισαι τοῖς Ἑλλησι παρὰ ταῖς θυ-
σίαις ὀλολύζειν. Θυσιάδος βοῆς] θυσιάδος, τῆς παρὰ
ταῖς θυσίαις γινομένης. ἀφ' ἧς ἐνίοτε καὶ ἡ βάκχη-
σημαίνει γὰρ τοῦτο καὶ τὴν καθαρὰν ἐσθήτα, ὡς
παρ' Εὐριπίδῃ. ἢ, ἢ νενόμισαι τοῖς Ἑλλησιν ἐν μά-
χαις· ἢ, ὡς νενομισμένον Ἑλλησι παρὰ τὰς θυσίας
ὀλολύζειν. Ἄλλως. θυσιάδος βοῆς, ἐνθουσιαστικῆς.

β. 249. Ἑλληνικῆς νόμισμα] ὡς εἰώθασιν ποιεῖν
Ἕλληνες. θυσιάδος βοῆς] τῆς περὶ τὰς θυσίας γενο-
μένης.

α. 250. Θάρσος Φίλοις] ἦτοι διὰ τῶν τοιούτων
εὐχῶν θάρσος ἐμποιοῦσα τοῖς Φίλοις, καὶ λύουσα
τὸν ἐν αὐτοῖς ἐνόντα τῶν πολεμίων φόβον. τὸ γὰρ
εὐχεσθαι τοῖς θεοῖς, θάρσος ἐμποιεῖ τοῖς Φίλοις.
κατὰ δέ τινας, πολέμιον φόβον τὸν ὀλολυγμὸν ἐξη-
γήσατο, ἐν τῷ, λύουσα πολέμιον φόβον. καὶ γὰρ
πολέμιον φόβον λέγει τὴν ἣν ἐποίει ὁ χορὸς πρὸς
τοὺς θεοὺς θρηνώδη ὀλολυγὴν, ἢ τοὺς πολίτας δει-
νῶς κατεπολέμει καὶ ἐξετάραττε. τοῦτ' ἐστὶ, τὸν
φόβον ὃν ὁ χορὸς ἐποίει τῷ ὀλολύζειν καὶ κλαίειν.

β. 250. Θάρσος Φίλοις] τὸ γὰρ μετὰ σιγῆς
ὕμνους πρὸς θεοὺς ποιεῖσθαι καὶ ἐξευμενίζειν διὰ
θυσίας αὐτοὺς τῇ πόλει, ὥσπερ εἰώθασιν ποιεῖν Ἑλ-
ληνες; καιρῶν ὁμοίων ἐπισιάντων, τοῦτο θάρσος ἐστὶ
τοῖς οἰκείοις, καὶ τοῦ πολεμίων ἀπαλλαγῆ φόβου,
ὥσπερ ἐστὶ τοῦ μπαλιν δειλίας ἐμποιοητικὸν τὸ χωρεῖν
ἄνω καὶ κάτω θρήνοις καὶ ὄδυρμοῖς, καὶ τὰ ζῆν
ἀπολέγεσθαι.

β. 251. Πολισσούχοις] τοῖς τῆς πόλεως φύλαξι.

α. 252. Πεδιονόμοις] ἦτοι τοῖς κληῖρον τῶν ἀλσῶν καὶ τῶν πεδίων ἀφωρισμένων ἔχουσιν ἑαυτοῖς. ἄλσῃ γὰρ καὶ παραδείσους καὶ πεδία λιπαρὰ οἱ πολῖται ἐκτέμνοντες τῶν ἰδίων κτημάτων, ταῦτα τοῖς θεοῖς ἀνετίθεσαν.

β. 252. Πεδιονόμοις] τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῷ πεδίῳ. ἀγορᾶς ἐπισκόποις] τοῖς ἐν ἀγορᾷ τοὺς ναοὺς ἔχουσι.

α. 253. Οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω] καλῶς εἶπεν, οὐκ ἀριθμῶ τοὺς ἀπὸ τῶν Θηβῶν, τῆς ἐμῆς δηλαδὴ πόλεως (Ἰσμηνὸς γὰρ ποταμὸς τῶν Θηβῶν) ὡς δήλου ὄντος ὅτι τιμῶνται καὶ ὑπ' ἐμοῦ ἐγγράφονται τοῖς τιμωμένοις. πᾶς γὰρ οὐ; ὅτι τοῖς τοῦ Ἰσμηνοῦ θύω πᾶσι, τῶν πραγμάτων εὐτυχῶς ἀποβάντων. Ἄλλως. οὐδὲν λέγω τοὺς θεοὺς τοὺς ἀπὸ τοῦ Ἰσμηνοῦ ἀλλὰ μόνον τοὺς ἀπὸ τῆς Δίρκης. ἐτιμῶντο γὰρ καὶ αὐτοὶ οἱ ἀπὸ τοῦ Ἰσμηνοῦ παρὰ τοῖς Θηβαίοις. κατέλειψε δὲ εἰπεῖν ἅπαντας, διὰ τὸ θαρρεῖν καὶ ἐν ὀλίγαις δεήσεσιν εἰσακουσθῆναι. Ἄλλως. οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω, ἀντὶ τοῦ, σὺν τῷ Ἰσμηνῷ. κατὰ σχῆμα δὲ ἡ φωνή. οἶον, λέγω ἔτι σὺν τῷ Ἰσμηνῷ. θύω οὖν αὐτοῖς πᾶσι, τῶν πραγμάτων εὐτυχῶς ἀποβάντων. Ἄλλως. καινῶς εἶπεν, οὐκ ἀριθμῶ τὸν Ἰσμηνὸν, ὡς δήλου ὄντος ὅτι τιμᾶται καὶ ἐγγράφεται τοῖς τιμωμένοις.

[β. 253. Δίρκης τε πηγαῖς] ταῖς ἐν αὐταῖς Νύμφαις. οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω] οὐδ' ἀφαίρω τοῦ λόγου καὶ τῆς εὐχῆς τὸν Ἰσμηνὸν, καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ θεοὺς. πρῶτον καθολικῶς εἶπεν ταῖς τῆς χώρας θεοῖς, εἶτα

μερικῶς ἐπήνεγκε, πολισσούχοις λέγων καὶ πεδιο-
νόμοις καὶ ἀγορᾶς ἐπισκόποις. ἐπεὶ δὲ καὶ τοὺς ἐκ-
τὸς τῆς πόλεως εἰπεῖν ἔδει, περιεκτικὸν γὰρ ἡ χώρα
τῆς πόλεως, οὐκ εἶρηκε καὶ τοῖς ἐν ταῖς πηγαῖς τῆς
Δίρκης θεοῖς, ἀλλὰ ταῖς πηγαῖς τῆς Δίρκης μόνον
ἔφη, τουτέστι ταῖς ἐν αὐταῖς κατοικοῦσαις Νύμφαις·
εἶτα πάλιν ἐνήλλαξε τὴν σύνταξιν, καὶ φησὶν, οὐδ'
ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω, οὐκ ἀφαίρω τοῦ λόγου καὶ τῆς
εὐχῆς τὸν Ἰσμηνὸν καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ θεοὺς.

β. 254. Εὖ ξυντυχόντων] τῶν πραγμάτων.

β. 255. Εξίας] τοὺς βωμούς.

α. 256. Επεύχομαι θήσειν] λείπει ἡμᾶς.

β. 256. Ωδε] ὡς ἔφην.

α. 257. Τρόπαια] παρατηρητέον ὅτι οὐδέπω ἦν ἡ
τῶν τροπαίων ὀνομασία κατὰ τὸν Ετεοκλέα· ὡς ἀνε-
βίβασε τὰ κατὰ τὸν χρόνον ὁ Αἰσχύλος. Εσθήμα-
τα ἀναθήσω πρὸ τῶν ναῶν, τὰ λάφυρα.

β. 257. Θήσειν] ἡμᾶς. τρόπαια] τῆς νίκης. πολε-
μίων δ' ἐσθήματα] τὰς πανοπλίας.

β. 258. Δαΐων] τῶν πολεμίων. δαυρίπληχθα] διὰ
τοῦ ἐμοῦ δορὸς σκυλευθέντα. ἀγνοῖς] καθαροῖς θήσειν.

β. 259. Τοιαῦτα] οἷα ἐμοῦ ἤκουσας. Φιλοσόπως]
θρηνητικῶς.

α. 260. Ποιφύγμασι] οἷον ἐκφοβήμασι, τοῖς δυ-
ναμένοις ἐκπλήξαι τοὺς ἀκούοντας.

β. 260. Ματαίοις] ἀνωφελέσι. ποιφύγμασιν]
θρήνοις, βραῖς.

β. 261. Οὐ γὰρ τι μᾶλλον] τὸ οὐ γὰρ θρηνοῦσα
μᾶλλον ἢ μὴ θρηνοῦσα, ἐκφύγης ὅ σοι παθεῖν πέ-

πρω-

πρωταί. ἀλλ' εἰ καὶ διὰ παντὸς θρήνοις ἐκδοίης σαυ-
τὴν, οὐδὲν σοι τοῦτο λυσιτελήσει πρὸς τὸ μὴ παθεῖν
σε τὰ πεπρωμένα. μάρσιμον] μεμοιρασμένον.

α. 262. Εγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας] ἢ ἐπὶ πρὸς τὸ ἐχθροῖς.
ἐγὼ δὲ παραμενόμενος ἐπ' ἄνδρας ἐξ σὺν ἐμοὶ ἐβδό-
μῳ, τάξω εἰς ἑπτατειχεῖς ἐξόδους, ἦτοι εἰς τὰς
ἑπτὰ πύλας πόλεως, ἀντηρέτας καὶ ἀντιμάχους
τοῖς ἐχθροῖς (ἀπὸ τοῦ ἀνταίρω ῥήματος) πρὶν ἰκε-
σθαι καὶ παραγενέσθαι πρὸς ἡμᾶς λόγους μινυτὰς
συνεχεῖς καὶ κατεπεύγοντας ἡμῶν τὴν ἐξοδον, ἡμᾶς
ἐκείσε ἀπελθεῖν. Ἄλλως. ἐγὼ δὲ σὺν ἐμαυτῷ ἄλλως
ἐξ (ὥς ἐσὶν αὐτὸς ἑβδομὸς) ἀντιτάτας τοῖς πολε-
μίοις ποιήσομαι ταῖς ἑπτὰ πύλαις, καὶ σπεύσω ἐγὼ
τάξαι λοχαγούς πρὶν ἢ τὰ πράγματα κατεπεύξῃ,
ὥστε δι' ἀγγέλων συχρῶν ἐξάγειν τὸ στρατεύμα.

β. 262. Εγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας] οὕτως σύντασσε,
ἐγὼ δὲ μολῶν ἐπ' ἄνδρας ἐξ, τάξω αὐτοὺς τὸν μέ-
γαν τρόπον ἐς ἑπτατείχεις ἐξόδους σὺν ἐμοὶ ἐβδό-
μῳ, ἀντηρέτας τοῖς ἐχθροῖς. μὴ λάβοις δὲ εἰς τὸ
τὸν μέγαν τρόπον ἐξῶθεν κατὰ, ἀλλ' ὡς φάμεν
τάττω τάξιν, οὕτω καὶ τούτων.

β. 263. Ἀντηρέτας] ἀντιπάλους. τὸν μέγαν τρό-
πον] τὸ γὰρ διατάττειν στρατηγούς καὶ στρατεύματα
μεγιστὸν ἐστὶ καὶ τοῦ βασιλέως ἄξιον.

β. 265. Σπερχνοὺς] ταχεῖς, σπουδαίους.

β. 266. Φλέγειν] ἐκκαίειν, δαμάζειν.

α. 267. Μέλει, φόβῳ δ' οὐχ] Φησὶν ὁ χορὸς,
μέλει ἢ ψυχὴ μου, ἦτοι φροντίζει ὧν εἶπεν ὁ Εἰσο-
κλῆς· ἀλλ' ὁ ἐν ἐμοὶ φόβος οὐκ ἠρεμεῖν ἐᾷ καὶ ἡσυ-

χά-

χάζειν ἐμέ. ἢ δὲ ἐν τῇ καρδίᾳ μου μέριμνα τὸν ἐμὸν
 φόβον ἀνανεοῦται τὸν ἀμφὶ τείχη λεῶν.

β. 267. Μέλει] Φροντίς ἐσί μοι ὧν εἶπον. οὐχ
 ὑπνώσει κέαρ] οὐ καταραθυμήσει καὶ οἶονεὶ τοῦ
 Φροντίζειν χαλάση, μὴ νήφη τοῦ φόβου πείθοντος,
 ἀλλὰ πρὸς δάκρυα καὶ οἰμωγὰς ἔχειν παρασκευά-
 ζοντος· αἱ γὰρ ἐν τῇ ψυχῇ μου Φροντίδες φόβον
 ἀνάπτουσι τὸν ἀμφιτειχῆ λεῶν, τουτέστι φοβου-
 μαι, ἐσί δὲ ὁ φόβος οὐχ ἕτερος, ἀλλ' ἢ ὁ περίξ
 τῶν πολεμίων στρατός, οὗτος γὰρ ἐμβάλλει τὸν φό-
 βον, περιϊσάμενος καὶ πολιορκῶν τὴν πόλιν. οὕτω
 λέγε καὶ μὴ λάμβανε ἔξωθεν ἀμαθῶς τὸ διὰ, λέ-
 γων, διὰ τὸν ἀμφιτειχῆ λαόν.

α. 268. Γείτονες] αἱ δ' ἐν τῇ καρδίᾳ μέριμναι
 ἀνάπτουσι τὸν ἐν ἐμοὶ φόβον. ἢ καρδία μου, Φησί,
 δέδοικε τὸν πολιορκοῦντα στρατὸν, ὡς δράκοντα ὑπὲρ
 τῶν νεοσσῶν πελειάς.

β. 269. Ζωπυροῦσι] ἀνάπτουσι.

β. 270. Ἀμφὶ] περί.

α. 271. Δράκοντα δ' ὡς] δέδοικε γὰρ ἢ καρδία
 μου. τὸν γὰρ δὲ σύνδεσμον ἀντὶ τοῦ γὰρ νοητέον.

α. 272. Λεχέων δυσευνήτορας πάντροφος πε-
 λειάς] λεχέων, τοῦτ' ἐσί, νεμομένων ἐπὶ τῆς κα-
 λιᾶς. ταύτην γὰρ λέχος εἶπεν. οἶον τῶν ἐν ὠρισμένῳ
 τόπῳ μενόντων, καὶ μήπω δυναμένων ἵπτασθαι. δυ-
 σευνήτορας δὲ, δυσευνήτους, διὰ τὸν φόβον τοῦ
 δράκοντος. πάντροφον δὲ τὴν πελειάδα Φησὶν, ὅτι
 πάντα τὰ ὄρνεα ἀπαξ τοῦ ἔτους τίκτει, ἢ δὲ περι-
 σερὰ αἰεὶ· διὸ ἀνάκειται τῇ Ἀφροδίτῃ. περισερὰ δὲ
 εἶ-

εἴρηται ἢ περισσὰ ἐράσῃ, πλεονάζοντος τοῦ τ κατὰ τὸ μέσον.

β. 272. Ὑπερδέδοικε] ἀπὸ τούτου λάμβανε τὸ ἕξωθεν τὸ δέδοικα, ἵνα ἦ οὕτως, δέδοικα ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.

β. 272. Δυσευνήτειρα] ἄγρυπνος διὰ τὸν φόβον.

β. 273. Πάντροφος πελειᾶς] ἢ δι' ὅλου τοῦ ἔτους τίκτουσα, διὸ καὶ ἀνάκειται τῇ Ἀφροδίτῃ.

β. 274. Τοὶ μὲν] ἄλλοι.

β. 275. Πανδημεὶ] καὶ τὰ συσήματα καὶ πλήθη.

α. 277. Ἀμφιβόλοισι] πάντοθεν βαλλομένοις. ἢ ἀμφοτέρωθεν.

β. 277. Τοὶ] ἄλλοι. ἀμφιβόλοισι] τὸ ἀμφιβόλοισ οὐχ ὡς Φασίτινες, τοῖς ἀμφοτέρωθεν βαλλομένοις· ἀλλὰ ἀμφιβόλοισ πολίταις τοῖς ἀμφίβολον καὶ οὐ βέβαιον ἔχουσι τὸ εἶναι πολίταις, ἀλλὰ μέσοις οὖσι καὶ κινδυνεύουσιν ἐκπεσεῖν τοῦ προσρήματος διὰ τὸν ἐπιηρημένον τῇ πόλει κίνδυνον.

α. 278. Ἰάπτουσι] μετὰ βλάβης βάλλουσι.

β. 278. Ἰάπτουσι] πέμπουσι.

β. 279. Χερμάδα] χεροπληθῆ λίθον. ὀκρίοεσσαν] χαλεπὴν.

β. 280. Παντὶ τρόπῳ] πάσῃ μηχανῇ καὶ σπουδῇ. διογενεῖς] οἱ ἐκ Διὸς ἔχοντες τὸ γένος ἅτε πατρὸς ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

α. 282. Καδμογενῆ] ἀπὸ Κάδμου γὰρ οἱ Θηβαῖοι.

β. 282. Ρύεσθε] κίνδυνον.

α. 283. Ποῖον δ' ἀμείψεσθε] ποῖον δὲ πέδον ἕτερον (ἢ γουν ποίαν γῆν) ἀμείψεσθε ἄρειον καὶ βέλτιον

Κ

καὶ

καὶ κρείττον ταύτης τῆς γῆς· ἀντὶ τοῦ ποῖον ἄλλθ
 γῆς δάπεδον οἰκήσετε· ἐχθροῖς ἀφέντες καὶ καταλεί-
 ψαντες καὶ δόντες τὴν αἴαν, καὶ τὴν γῆν βαθύχθονα
 καὶ λιπαράν· ὕδωρ τε πάλιν τὸ τῆς Δίρκης τῆς πηγῆς
 ἀφέντες τὸ εὐτρεφέςατον τῶν ποταμῶν ὀπόσων ἴησι
 καὶ ἐκπέμπει ὁ Ποσειδᾶν ὁ γαιήσχος, οἱ παῖδες τε
 τῆς Τηθύος ἤγουν τῆς γῆς. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ, ποῖον
 οἰκήσετε δάπεδον, ἐντεῦθεν μετασάντες. εἴρηται δὴ
 καὶ ἐν Ξοανηφόροις Σοφοκλέους, ὡς οἱ θεοὶ ἀπὸ τῆς
 Ἰλίου φέρουσιν ἐπὶ τῶν ὤμων τὰ ἑαυτῶν ξόανα, εἰ-
 δότες ὅτι ἀλίσκεται. εἰάν ταύτην, φησὶ, τὴν γῆν προ-
 δάτε τοῖς πολεμίοις, ποῖαν βελτίονα αὐτῆς εὐρήσετε;

β. 284. Ἀρειον] κρείττον.

α. 285. Βαθύχθονα] εὐγειον.

β. 285. Βαθύχθονα] λιπαράν· τὴν εἰς βάθος δε-
 χομένην τὰ πέρατα.

α. 238. Ὄσων ἴησι Ποσειδᾶν] τὸν Ποσειδᾶνα λέγει
 ἐκπέμπειν τοὺς ποταμοὺς, ὅτι ὑργᾶς οὐσίας δεσπό-
 τῆς οὗτος ἐσιν. ἢ, ὅτι ἐκ τῆς θαλάσσης οἱ ὄμβροι
 ἀναδίδονται, εἶθ' οὕτως ῥήγνυνται. ἐκ δὲ τούτων οἱ
 χεῖμαρροι γίνονται. Τηθύος δὲ παῖδας πάλιν τοὺς
 ποταμοὺς ὀνομάζει. μυθεύεται γὰρ ὅτι ὁ Οὐρανὸς
 συμμιγείς τῇ Γῇ, ἀπέτεκε τὸν Ωκεανὸν καὶ τὴν Τη-
 θύν, καὶ ἄλλους οὐκ ὀλίγους παῖδας τε καὶ θυγατέ-
 ρας. ὁ δὲ Ωκεανὸς μιγείς Τηθύι τῇ αὐτοῦ ἀδελφῇ,
 ἐγέννησε τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰς πηγὰς τὰς οὐσας
 ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὕτους λέγονται οἱ ποταμοὶ παι-
 δες Τηθύος.

β. 288. Ὄσων ἴησι] ἐκπέμπει. σπογγοειδοῦς γὰρ
 οὔ-

οὔσης τῆς γῆς, ἐκ τῆς θαλάττης εἰς τοὺς πόρους αὐ-
τῆς εἰσιδὼν ὕδωρ, εἰ μὲν ξενοὶ τινες τύχοιεν ὄντες οἱ
πόροι, ὡσπερ διηθίζεται τοῦτο καὶ γλυκὺ ἐκ τῆς γῆς
ἀναρρήγνυται· εἰ δ' αὖ εὐρεῖς, ἀλμυρὸν, πλὴν ὅσον
οὐχ οἶον ἦν ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ πολὺ τῆς ἀρχαίας ποιό-
τητος παραλλάττειν, ὥστε καὶ οἱ εἰσβάλλοντες εἰς
αὐτὴν ποταμοὶ, ἐξ ὧν ἔφαμεν πόρων, πάλιν εἰς αὐ-
τοὺς ἀποκαθίζονται.

α. 290. Πρὸς τὰ δ' ὧ πολιοῦχοι θεοὶ] πρὸς ταῦτα
ὧ πολιοῦχοι θεοὶ, τοῖς μὲν ἔξω πύργων, ἤτοι τοῖς
πολεμίοις, ἐμβαλόντες, ἄταν καὶ βλάβην τὴν τοὺς
ἄνδρας φθείρουσαν, καὶ τὴν ποιοῦσαν ρίπτειν τὰ
ὄπλα, ἄροισθε κῦδος, ἤτοι ἔξετε δόξαν. τοῖς δὲ πο-
λίταις σάθητε εὐεδροὶ τε καὶ καλῶς ἠδρασμένοι καὶ
εὐσήρικτοι, καὶ ἀμετάκλιτοι φύλακες τῆς πόλεως,
οἴονεὶ δυσωπηθέντες ταῖς ὀξυγόοις λιταῖς ἡμῶν. Αλ-
λως, πρὸς τὰδε, ἀντὶ τοῦ, διὰ ταῦτα, πρὸς ταῦτα
ὧ πολῖται θεοὶ τοῖς μὲν ἔξω τοῦ τείχους Ἀχαιοῖς ἄτην
ἐμποιήσατε, ὥς τε αὐτοὺς τὰ ὄπλα ρίψαι· τούτου
δὲ γενομένου, πρὸς ἡμῶν τῶν πολιτῶν πάνυ ἂν ὑμνήσθε.

β. 291. Τοῖσι μὲν ἔξω] τοῖς πολεμίοις.

β. 293. Ρίψοπλον ἄταν] τὴν ρίψαι παρασκευά-
σαν αὐτοὺς τὰ ὄπλα.

β. 294. Ἀροῖτε] λάβοιτε ἂν.

β. 295. Κῦδος] δόξαν.

β. 296. Ρυτήρες] φύλακες.

β. 297. Εὐεδροὶ] εὐκάθεδροι.

α. 298. Οξυγόοις λιταῖσι] διὰ τὰς ὀξυθρηκῆτους
λιτὰς ἡμῶν.

Κ 2

- β. 298. Λιταῖσιν] ἡμῶν.
- β. 299. Ωγυγίαν] ἀρχαίαν.
- α. 300. Δορὸς ἄγραν] διὰ δόρατος ἀγρευθεῖσαν.
- β. 300. Προιάψαι] δοῦναι.
- α. 301. Ψαφαρᾶ σποδῶ] ἀσθενεῖ, ἐλαφρᾶ.
- β. 301. Ψαφαρᾶ σποδῶ] λεπτῇ γῆ, ἦτοι τῷ Ἀργεῖ λεπτόγειον γὰρ τοῦτο, διὸ καὶ διψηρόν.
- β. 301. Θεόθεν] βουλευσει θεῶν.
- α. 304. Τὰς δὲ κεχειρωμένας] τὰς δὲ νέας καὶ γηραιὰς ἀγεσθαι κεχειρωμένας ἀπὸ τῶν πλοκάμων, ἵππηδὸν ἦτοι δίκην ἵππων, τοῦτ' ἔστι μετὰ ἀνάγκης. οἱ γὰρ ἵπποι μετὰ ἀνάγκης ἔλκονται. καὶ Ομηρὸς Φησιν, (ἴμο οὐκ) ἄκοντε πετέσθην. Ἄλλως, ἵππηδὸν ἀγεσθαι, ὑπὸ ἵππων σύρεσθαι τῶν πλοκάμων μετὰ ἀνάγκης.
- β. 304. Κεχειρωμένας] κεκρατημένας.
- α. 305. Ε ἔ ἔ] διέκοψε τὸν λόγον τῷ θρήνῳ.
- β. 306. Ἰππηδὸν] δίκην ἵππου.
- β. 307. Περιεῤῥηγμένων] ἐσχισμένων.
- α. 308. Βοᾶ δ' ἐκκενουμένα] θρηνεῖ δὲ ἡ πόλις ἐκκενουμένη, τῆς λαΐδος, ἀντὶ τοῦ λήϊδος, ἦγουν τῆς λείας τουτέστι τῶν πολιτῶν, ὀλλυμένης καὶ φθειρομένης, τῆς μιξοθρόου, ἦτοι τῆς θροῦν καὶ βοῆν ποιουμένης ἀνάμικτον· χυναῖκες γὰρ καὶ παῖδες ἀκμάζοντες καὶ ἀρτιγενῆ βρέφη καὶ ἄνδρες καὶ γέροντες ἐποιοῦντο τὸν θρήνον σύμμικτον.
- β. 309. Λαΐδος] λήϊδος, λαοῦ. μιξοθρόου] τῶν μεμιγμένων θρόων ἀποτυχούσης ἢτε ἐξ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ γερόντων καὶ παίδων οὔσης.
- β. 310. Τύχας] τὰς μελλούσας δηλονότι. προταρβῶ] πρὸ τοῦ γενέσθαι φοβοῦμαι.

α. 311. Κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόποις] ἄξιον μεγάλου κλαυθμοῦ ταῖς κόραις ταῖς ἄρτι δρεπομέναις τὴν παρθενίαν, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν εἰς ὥραν γάμου, αἰχμαλωτισθῆναι καὶ δούλαις εἰς τὴν ξένην χώραν ἀπελθεῖν. Ἄλλως. κλαυτὸν δὲ καὶ θρήνου ἄξιον ἔσεται ταῖς ἀρτιτρόποις, ταῖς ἄρτι ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ἐπὶ τὴν τελειοτέραν τραπέισαις, ἀπὸ τῶν ἑαυτῶν δωμάτων διαμεῖψαι, καὶ ὀδεῦσαι ὄδον συγεράν καὶ μίσους ἄξιαν. ἦτοι διακορηθῆναι καὶ διαπαρθενευθῆναι ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ὠμοδρόπων. Ἄλλως. εἰ μὲν διὰ τοῦ τ' ἀρτιτρόποις, ταῖς νεωστὶ τραπέισαις ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας, καὶ ἠβησάσαις· εἰ δὲ διὰ τοῦ δ' ἀρτιτρόποις, ταῖς ἄρτι δρεπομέναις. ταῖς δὲ παρὰ τὴν ἄκμην, φησὶ, διακορευομέναις ἔσαι κλαυθμὸς, ἢ ταῖς διαμειβούσαις τὴν τῆς αἰχμαλωσίας ὄδον, ἔσαι δάκρυα. ὠμοδρόπων νομίμων προπάροιθεν] κλαυτὸν ἔστι τὸ διαπαρθενευθῆναι ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ὠμοδρόπων, προπάροιθεν νομίμων, ἦτοι τοῦ νενομισμένου καιροῦ, δρεπομένων καὶ τρυγωμένων. τὰ γὰρ ἔξω τοῦ καιροῦ δρεπόμενα καὶ μήπω πεπανθῆναι τῷ χρόνῳ φθάσαντα, πάντως ἀγλευκῆ τυγχάνουσι, καὶ πικρίας πολλῆς ἀνάμεσα. Ἄλλως. ὠμοδρόπων. ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν τὴν παρθενίαν αὐτῶν καὶ ἠβην ὠμὴν καὶ ἄωρον δρεπομένων, πρὸ τῶν νομίμων γάμων.

β. 311. Κλαυτὸν] ἄξιον θρήνων. ἀρτιτρόποις] ταῖς νέαις ταῖς ἄρτι δρεπομέναις ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας πρὸς τὴν τελειωτέραν. ὠμοδρόπων] τὸ παρθέτους ἀτίμως ἐκ τῶν δωμάτων ἐλκομένας, διαμεῖψαι συγεράν ὄδον, ἦτοι ἐφθάρθαι πρὸ τοῦ νενομισμένου

χρόνου, ἐπειδὴ παρὰ τάξιν γέγονεν, ἄξιόν ἔστι θρήνου. ἢ τὸ διαμεΐψαι συγεράν ὁδὸν ἀντὶ τοῦ ἀτίμως δημοσίᾳ ἔλκεσθαι, ὅπερ ἔστι λυπηρὸν ταῖς οἰκουρούσαις καὶ παρθενευούσαις γυναῖξιν. δέον εἰπεῖν ὠμοδρόπως, ὠμοδρόπων εἶπε πρὸς τὸ νομίμων.

β. 312. Νομίμων] ὧν ἂν κατὰ νόμους ἔτυχον, διαμεΐψαι] ὁδεῦσαι.

β. 313. Δωμάτων] ἀπό. συγεράν] ἄτιμον.

α. 314. Τί; τὸν φθίμενον] τί γὰρ δεῖ πολλὰ λέγειν; ὁ προτεθνηκώς, εὐτυχῶς πράσσει πλεόν τοῦ ζῶντος. οἱ τελευτήσαντες, φησὶ, καὶ μὴ τοιαύτης πειρώμενοι συμφορᾶς, ἄμεινον ἡμῶν πράττουσι.

β. 314. Τί] φημί τοῦτο. τὸν φθίμενον] νεκρόν.

β. 315. Βέλτερα τῶνδε] καλλίω τῶν ἐν ταῖς πολιορκίαις.

β. 316. Δαμασθῆ] πορθηθῆ.

β. 317. Πράσσει] πάσχει.

β. 319. Τὰ δὲ πυρφορεῖ] ἄλλος δὲ τῆς πόλεως οἶον οἴκους καίει καὶ πῦρ φέρουσι.

α. 320. Καπνῶ δὲ] χαλεπώτερος γὰρ ὁ καπνὸς τῶν ἐλεπόλεων καὶ πετροβολισμῶν· καὶ πόρθησιν πολλῶ δεινότεραν τῆς ἐκ τῶν τοιοῦτων πορθήσεως ὑπαιρίττεται.

β. 320. Χραίνεται] μελαίνεται.

β. 321. Λαοδάμας] ὄλεθρος τοῦ λαοῦ.

β. 322. Εὐσέβειαν] τὰ ἱερά καὶ τὴν εἰς θεοῦ τιμὴν.

α. 323. Κορκορυγαὶ] ταραχαί, κεκωμώδηται δὲ ἢ λέξις. [Aristoph. Nub. 386. Pac. 989. Lysist. 491. ed. Lipsf.]

β. 323. Κορκορυγαὶ] ἄσημαι βοαί, κορκορυγὴ γὰρ

κμ

κυρίως τὸ ἐν τοῖς νεοσφαγέσι τῶν ζώων ἔσθθεν ἀπὸ τῶν ἐντέρων ἤχουσι πνεῦμα πρὸς τὴν σφαγὴν ἀπαντῶν, ἢ τὸ τῆς ἀρτηρίας πνεῦμα τῆς πλησίον οὔσης τῆς τὴν σφαγὴν δεχομένης φλεβός. ὀρκάνη γὰρ εἶδος δικτύου. ἀνὰ ἄστυ] γίνονται.

α. 323. Ορκάνη] τὸ θηρευτικὸν δίκτυον, ὃ καὶ σαργάνη καλεῖται.

β. 323. Ποτὶ πτόλιον] ἐσίν. ὀρκάνα] συνέχουσα ἢ πύργον περιλαμβάνουσα. ἢ τὸ πυργῶτις ἀντὶ τοῦ μεγάλης.

α. 324. Πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ δορὶ καίνεται] παρὰ τὸ Ὀμηρικόν, — ἀνὴρ δ' ἀνδρ' ἐδνοπάλιζεν. [Il. IV. 47.]

α. 325. Βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι] ἢ βληχὴ κυρίως ἐπὶ τῶν προβάτων λέγεται ἢ λαμβάνεται, ἢ χῶ τινα καὶ φωνὴν ποῖαν ἄσημον ἐκπεμπόντων. ἐξελάβετο δὲ τοῦτο ὁ ποιητὴς καὶ ἐπὶ τῶν νεογνῶν καὶ ἀρτιγε-
νῶν καὶ ἀτελῶν βρεφῶν, ὡς τοιαῦδε τῆ φωνῆ, ἀσή-
μῳ δηλαδὴ καὶ ἀναρθρῳ, χρωμένων. ἃ παρὰ τῶν πο-
λεμίῳν ἀρπαζόμενα ἀπὸ μαζῶν, αἱμάσσεται, ὥστ' ἀναρθρον φωνὴν καὶ προβατώδη προίεσθαι.

β. 325. Βληχαὶ δ' αἱματόεσσαι] ἄσημοι βοῶν ἀπὸ αἵματος καὶ φόνου γενόμενοι.

β. 326. Τῶν ἐπιμασιδίων] νηπίων.

β. 327. Ἀρτιτρεφεῖς] ἀρτιτρεφῶν, ἢ τοὶ νεογνῶν, ἔδει εἰπεῖν πρὸς τὸ μασιδίων, ἐπήνεγκε δὲ πρὸς τὸ βληχαὶ αἵτινες τῶν νηπίων ἦσαν.

α. 328. Ομαιμόνες] συγγενεῖς. Ἕλληνες γὰρ πάν-
τες. οἷον μετὰ αἵματος γινόμενοι. ἢ τῶν ὀμαιμόνων
καὶ συγγενῶν, καὶ ἐξ ἐνὸς γένους.

β.

β. 328. Αρπαγαὶ δὲ διαδρομαῖν ὁμαίμονες] Φεύγων, ὁ γὰρ ἀρπάζων τι Φεύγει μήπως καταληφθῆ, ὅθεν ὁμαίμονα τὴν φυγὴν τῆς ἀρπαγῆς εἶπε.

β. 329. Ευμβολεῖ] συναντᾶ.

α. 331. Εὐνομον] κοινωνόν.

α. 332. Οὔτε μείον, οὔτ' ἴσον] διὰ τούτων τοὺς πλεονεκτοῦντας ἐμφαίνει. ὁ γὰρ μήτε ἔλασσον μήτε ἴσον τῷ προλαβόντι λαβεῖν αἰρούμενος, φαίνεται πλείονος ὀρεγόμενον. τινὲς δὲ τὸ λελιμμένοι διὰ τοῦ ι γράφουσιν, οἷον λελιμμένοι καὶ ἐπιθυμοῦντες. ὠφείλε δὲ πρὸς τοῦτο, μείονος καὶ ἴσου, γράφεσθαι, ἀλλὰ λαμβάνουσιν ἔξωθεν τὸ λαβεῖν, καὶ λέγουσιν, οὔτε μείον οὔτε ἴσον ἐπιθυμοῦντες λαβεῖν. λελημμένοι οὖν διὰ τοῦ η, ἐκ τοῦ λήβω τὸ λαμβάνω. τὸ δὲ λελιμμένοι διὰ τοῦ ι, ἐκ τοῦ λίπτω τὸ ἐπιθυμᾶ.

β. 332. Λελιμμένοι] ἐπιθυμοῦντες λαβεῖν.

α. 333. Τίν' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι] τί δεῖ ὑπονοῆσαι ἐκ τούτων, ἢ πένθη καὶ συμφοράς;

β. 333. Τίν' ἐκ τῶνδε] τῶν ἐν ἀλώσεσι συμβαινόντων· λέγει δὲ ὅτι πάνθ' ὅσα ἂν εἴπωμεν ἐλάττω τῶν τότε συμβαινόντων ἐροῦμεν.

β. 334. Παντοδαπὸς δὲ καρπὸς] σῖτος, κριθή, κέγχρος, πάνθ' ὁμοῦ χρήματα.

β. 334. Χαμάδις] ἐπίγειος. ἀλγύνει] λυπεῖ. κυρήσας] τίνι, τοῦτο δὲ ἄλλως εἰπεῖν ἔδει, οὐ γὰρ ὁ καρπὸς ἐντυγχάνει τινι, ἀλλὰ τῷ καρπῷ τις ἐντυγχάνει.

α. 335. Πικρὸν δ' ὄμμα] πικρὰ θέα τῶν παρθένων ἀποσπωμένων ἐκ τῶν θαλάμων.

β.

β. 335. Πικρὸν δ' ὄμμα] τὸ δὲ πικρὸν ὄμμα διὰ τοῦτο φησὶν, ὅτι σκυλευόμεναι θρῆνον ἐγείρουσι, καὶ τὸ αὐτῶν ὄμμα ἐκτῆκουσι γόοις κατ' Εὐριπίδην, ἢ ὅτι ὄραντες αὐτὰς ἕτεροι ἀθλίως ἐλκομένας, δακρύων σαλαγμοὺς ἐξ ὀφθαλμῶν καθίασιν. θαλαμηπόλων] νέων νυμφῶν ἢ οἰκούρων, θάλαμος γὰρ οὐ μόνον ὁ πασὸς, ἀλλὰ καὶ ὁ οἶκος.

α. 336. Πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος] ἡ πολλὴ δὲ δόσις καὶ καρπὸς τῆς γῆς, ἡ ἀκριτόφυρτος καὶ ἀναμεμιγμένη, φέρεται ἐν τοῖς τοῦ πολέμου ρεύμασιν. οὐτιδανοῖς] ἀχρείοις. ἤτοι ἀνευφράντοις.

β. 336. Ακριτόφυρτος] ἀδιαίρετος.

α. 337. Οὐτιδανοῖς ἐν ῥόθιοισι] οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸ γένος δένος λέγουσι, καὶ γῆν δᾶν, καὶ γνόφον δνόφον. εὐφυᾶς δὲ ὁ ποιητὴς τῶν ῥόθιοισι προσέθηκε τὸ οὐτιδανοῖς, ἐπειδὴ γὰρ τὰ ῥόθια καὶ τὰ τῆς θαλάσσης ὑγρὰ κέλευθα, δι' αὐτῶν γὰρ ὁ πλοῦς, τὰ ζωαρκῆ κομίζει ταῖς πόλεσιν, ἐξ ὧν αὐταὶ συνίστανται, ὁ ποιητὴς ἐνταῦθα εἰπὼν ῥόθιοισιν, ἵνα μή τις ἐπ' ὠφελείᾳ νοήσῃ, οὐτιδανοῖς προσέθηκε. Ἄλλως. ἐπειδὴ τὰ κύματα ἔσθ' ὅτε ὠφέλειαν παρέχεται ταῖς πόλεσι· δι' αὐτῶν γὰρ ὁ πλοῦς τὰ ἐπιτήδεια κομίζει· προσέθηκεν ἐπιτήδες τὸ οὐτιδανοῖς, οἷον ἀχρείοις. τροπικῶς δὲ ῥόθια εἶπε τὰ συνεχῆ κινήματα τῶν πολεμίων. Ἄλλως. ταῖς ὑβριστικαῖς κινήσεσι τῶν πολεμίων. ἢ τούτους ῥόθια φησὶν, ἐπειδὴ συντόνως πολεμοῦσι. Ἄλλως. ὡς ἐπὶ ναυαγίοις.

β. 337. Γᾶς δόσις] σῖτος.

β. 339. Δμῶίδες] ἐν γὰρ τῇ ἀλώσει οὐ μόνον

L

γραῖαι

γραῖαι γυναῖκες δουλείας ἀνάγκη φέρονται, ἀλλ' ἴδοις ἂν καὶ νέας δούλας γενομένας, ἄρτι πρῶτον δυσυχησάσας πλήμονας καὶ ἀθλίας εἰς τὴν αὐτῶν εὐνήν αἰχμάλωτον, ζώντων τῶν οἰκείων ἀνδρῶν καὶ ὀρώντων αὐτὰς ὑφ' ἐτέρων εἰς μίξιν βιαζομένας, ἕτε δυνατότερον. καὶ οὔτε μὲν εἰποῖς λαμβάνων τὴν εἰς ἕξωθεν εἰς τὸ εὐνήν· ἐτέρως δὲ οὔτω, δοῦλαι δὲ εἰσὶ τότε νέαι γυναῖκες, ἐκ νέου δυσυχήσασαι πλήμονες καὶ ἀθλίας, εὐτυχοῦντων τῶν οἰκείων ἀνδρῶν τὴν αὐτῶν εὐνήν αἰχμάλωτον, τουτέστιν ὀρώντων αὐτὰς ὑπὸ τῶν πολεμίων πασχούσας ἄθεσμα καὶ οὐ δυναμένων ἀμύνειν, μείζον γὰρ αὐτῶν ἰσχύουσιν οὔτοι, ὃ καὶ κρείττον. μὴ ξενισθῆς δὲ, εἰ τὸ εὐτυχήσαι ἐπὶ κακοῦ λαμβάνεις, δέον ἐπὶ καλοῦ, ὡς καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ μαρτυρεῖ. οὐ καὶ μόνον εὐτυχήσαι λέγομεν χρήματα, ἀλλὰ καὶ εὐτυχήσαι ἵππου ἀπώλειαν οἶονεὶ κτήσασθαι. ἐστὶ δὲ ἡ τοιαύτη εὐτυχία οὐ κυρίως, ἀλλὰ παρακεκινδυνευμένη.

α. 340. Εὐνᾶν αἰχμάλωτον] μεταστᾶσαι εἰς δουλείαν, οἴσουσι τὴν τῶν πολεμίων εὐνήν.

β. 341. Εὐτυχοῦντος] κτωμένου.

β. 342. Ὑπερτέρου] κρείττονος.

β. 343. Νύκτερον τέλος] ἦτοι δυσυχίαν περιφραστικῶς, ἥτις ἀμαυροῖ τοὺς ἔχοντας.

β. 344. Επὶ ῥόθον] αὐξητικόν.

β. 345. Στρατοῦ] τῶν πολεμίων.

β. 346. Πευθῶ] ἀγγελίαν.

α. 347. Χνόας ποδῶν] μεταφορικῶς εἶπε τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν. Ἄλλως, τὸ συνεχὲς κίνημα τῶν ποδῶν

πα-

παραβόλως χνόας εἶπεν. τὸ γὰρ ἄκρον τὸ ἐντιθέμενον τῇ χοινικίδι, χνόη καλεῖται.

β. 347. Διώκων] Φέρων. πομπίμους] ὀδευτικάς. χνόας] τὰ ἄκρα, ἤτοι τοὺς πόδας.

α. 348. Καὶ μὴν ἄναξ] καὶ μὴν αὐτὸς ὁ Ετεοκλῆς ἐπείγεται, ἀκουσόμενος τὰ παρὰ τοῦ ἀγγέλου λεγόμενα, ὡς ταῦτα ἀρτίως ἀκουσόμενος, ὥστε κολλῆσαι τῇ διανοίᾳ ἢ τοῖς ὠσίν, ἀκούσαντα.

α. 349. Ἀρτίκολλον] ἐν συναφῇ ἀρμόδιον, ἢ τὸν ἀρτίως κολλώμενον.

β. 349. Εἶς] πορεύεται. ἀρτίκολλον] ποταπὸν, ὀλόκληρον.

α. 350. Σπουδῇ δέ] ἔοικε δέ, φησὶ, καὶ ὁ ἀγγελος ἐκ τῆς ἄγαν ἐπιφαινομένης σπουδῆς μὴ ἡδρασμένον ἔχειν τὸν αὐτοῦ πόδα, ἀλλ' ἄστατον. Ἄλλως. ἢ τούτου δέ σπουδῇ οὐπω τέλος ἔχει, ἀλλ' ἐπείγεται. τὸ γὰρ ἀπηρτισμένον, καὶ τέλος ἔχει, μεθ' ὃ οὐκ ἄλλο πρακτέον.

β. 350. Οὐκ ἀπαρτίζει] ἄρτιον καὶ ὀλόκληρον ποιεῖ, καὶ εἰς τὸ καθεσθηκὸς ἄγει.

α. 351. Λέγοιμ' ἂν] ὁ ἀγγελος ὁ παρὰ τοῦ Ετεοκλέους ἀποσαλεῖς κατάσκοπος τῶν πολεμίων, ἐλθὼν, φησὶ, λέγοιμ' ἂν πάντα τὰ τῶν ἐναντίων, καλῶς ταῦτα γινώσκων, πᾶς τε ἕκαστος ἔλαβε κλήρον ἐν ταῖς πύλαις. ἐπειδὴ γὰρ ἐπτάπυλος ἦν ἡ πόλις τῶν Θηβαίων, κλήρους ἔβαλλον οἱ πρώτιστοι τῶν ἄλλων στρατηγοὶ τῶν Ἀργείων, ποίαν ἂν πύλην λάβοι ἕκαστος. ἰδὼν οὖν ἅπαντα, ἔρχεται καὶ ἀπαγγέλλει ταῦτα, καὶ φησιν ὅτι ὁ Τυδεὺς ἄρτι μὲν

βρέμει καὶ ἤχει, καὶ ὀργίλον καὶ μανικὸν πνέει πρὸς ταῖς πύλαις ταῖς Προϊτίσιν (αἱ γὰρ οὕτω καλούμεναι πύλαι ἔλαχον αὐτῶ) ὁ δὲ Ἀμφιάραος ὁ μάντις οὐκ ἀφίησιν αὐτὸν περᾶν τὸν Ἰσμηνὸν ποταμὸν, λέγων ὅτι οὐ καλὰ θύματα γίνεται. ὁ δὲ Τυδεὺς μαινόμενος καὶ μάχης ἐπιθυμῶν, βοᾷ, καὶ μαίνεται, ὥσπερ ὁ δράκων τῶ τοῦ ἡλίου ὑπεκκαύματι, τότε γὰρ μά- λιστα μαίνεται. θένει δὲ καὶ τύπτει ἐν ὄνειδει, ἤτοι βάλλει ὄνειδισμοῖς, τὸν μάντιν Οἰκλείδην τὸν υἱὸν τοῦ Οἰκλέους τὸν Ἀμφιάραον.

β. 352. Ως] καθά.

α. 353. Τυδεὺς] αἰδεσθεὶς τὰ Ὀμηρικὰ ἐγκώμια, πρῶτον αὐτὸν καταλέγει ὁ Αἰσχύλος. Μεσημβριναῖς] τότε γὰρ μάλιστα μαίνεται.

β. 353. Προϊτίσι] ταῖς ἀπὸ Προΐτου.

β. 354. Βρέμει] μαίνεται, ὄρμα.

β. 355. Ο μάντις] Ἀμφιάρεως. σφάγια] τὰ θύ- ματα.

β. 356. Μαργῶν] μαινόμενος. λελιμμένος] ἐπι- θυμῶν.

β. 357. Μεσημβριναῖς] Φύσει γὰρ ψυχρὸς ὢν ὄφιν ἐν μεσημβρία ἀκμάζοντος τοῦ ἡλίου θερμαινό- μενος, εὐκίνητός ἐστι καὶ συριγμοῖς προσέχει. κλαγ- γαῖσιν] ἤχοις, ἐστὶ δὲ ποία φωνὴ κυρίως ἐπὶ οἰσῶν καὶ ἐπὶ γεράνων λεγομένη ὡς Ὀμηρὸς φησι.

β. 358. Θένει] τύπτει. ὄνειδει] ἐν. Οἰκλείδην] τὸν υἱὸν τοῦ Οἰκλέους.

α. 359. Σαίνειν] ἐκκλίνειν.

β. 359. Σαίνειν] εὐλαβεῖσθαι. ἀψυχία] δειλία.

α. 360. Τοιαῦτ' αὐτῶν] τοιαῦτα φωνῶν, σείει καὶ
κινεῖ τρεῖς κατασκίους λόφους. ἢ γὰρ τούτου περι-
κεφαλαία τρεῖς λόφους ἦν ἔχουσα. χαίτωμα δὲ ταύ-
τας εἴρηκε, διὰ τὸ δίκην χαίτης ἐπικαμπῶς ἴσασθαι
ἄνωθεν, ἢ διὰ τὸ τρίχας ἐξ ἵππων χαίτης ἔχειν
ἄνωθεν. ἀπὸ δὲ τῆς ἀσπίδος τούτου οἱ κώδωνες οἱ
χαλκήλατοι καὶ ἀπὸ τοῦ χαλκοῦ κατεσκευασμένοι
κλάζουσι φόβον. Τρεῖς κατασκίους] νεωτερικὸν τοῦτο.

β. 360. Αὐτῶν] κατὰ τοῦ μάντεως βοῶν. κατασ-
κίους] σκίαν ἔχοντας ἀπὸ τῆς ἐν αὐτοῖς οὔσης ἵπ-
πούρεως, ἣν καὶ χαίτωμα καλεῖ, ἐπειδὴ καὶ κράνας
εἶπε, χαίτη γὰρ τῆς κεφαλῆς ἢ θρίξ.

β. 361. Ἰπ' ἀσπίδος] ὑποκάτω.

β. 362. Κλάζουσι] ἐκπέμπουσιν, ἤχοῦσιν.

α. 363. Ἐχει δ' ὑπέρφρον] ἔχει δὲ ἐπὶ τῆς ἀσπί-
δος ὑπέρφρον καὶ ὑπερήφανον σημεῖον τοῦτο, κατε-
σκευασμένον οὐρανὸν λάμποντα ἐν ἄστροις. ἢ λαμπρὰ
δὲ πανσέληνος ἢ οὔσα φέγγος τὸ τιμιώτατον τῶν
ἄσρων, πρέπει ἐν μέσῳ τῷ σάκει, καὶ ἐν μέσῃ τῇ
ἀσπίδι.

β. 363. Ἰπέρφρον] σοβαρόν. σῆμ'] σημεῖον. Ἰσέον
ὅτι ὁ Τυδεὺς ὑποκάτω μὲν τῆς ἀσπίδος κώδωνας εἶ-
χε προσπεπηγμένους, ἴν' ὄχλον παρέχη, καὶ φο-
βερὸς δοκῆ τοῖς ἀκούουσιν. ἐπάνω δέ τοι, οὗ ἦν τὸ
σημεῖον, ἢ μὲν ἐπιφάνεια πᾶσα μέλαινα ἦν, εἶτα
κατεσκεύασεν ἐν ἐπιχρῶσῳ χαλκῷ περίξ μὲν ἀντ'
οὐρανοῦ ἐντὸς δίκην ἄσρων φωλίδας διῦσαιμένας ἀπ'
ἀλλήλων, ἐν δὲ τῷ ὀμφαλῷ φωλίδα ἑτέραν εὐρεῖαν
ἐν ὁμοιώματι σελήνης ὀλοτελοῦς· προσβαλόντος δὲ

τοῦ ἡλίου τῷ τοιαύτῳ ἐπιχρῦσῳ χαλκῷ, αἴγλη τις ἐντεῦθεν ἀπήντα τοῖς ὀράσι καὶ οὐ προσβλέπειν ἠδύναντο· ὅτι δὲ ἦν πᾶσα ἢ ἐπιφάνεια μέλαινα, δῆλον ἐκ τοῦ, Καὶ νύκτα ταύτην ἦν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος.

β. 364. Φλέγονθ'] ἐκλάμποντα τετυγμένον] κατεσκευασμένον.

β. 365. Ἐν μέσῳ σάκει] ἐν τῷ ὀμφαλῷ.

α. 366. Πρέσβισον ἄσρων] καὶ Πίνδαρος [Olymp. I. 6. fragm. p. 59. 60 ed. Heyne] ἄσρον τὸν ἡλίον φησι. Νυκτὸς ὀφθαλμὸς] ἐφερμηνευτικὸν ἐστὶ τοῦτο. τῆς νυκτὸς γὰρ ὀφθαλμὸς ἢ σελήνη ἐστίν, ὥσπερ καὶ τῆς ἡμέρας ὁ ἡλῖος.

β. 366. Πρέσβισον] ὑπέρτατον. πρέπει] λάμπει.

α. 367. Τοιαῦτ' ἀλύων] τοιαῦτα ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις καὶ κενοδόξοις σαγαῖς καὶ πανοπλίαις, βοᾶ παρὰ τοῖς τείχεσι τοῦ Ἰσμηνοῦ ποταμοῦ. τὸ δὲ ἐξῆς, οὕτως, ἀσθμαίνει καὶ σπεύδει ὡς ἵππος πολεμιστῆς, σάλπιγγος ἀκούων, ἐπιθυμῶν πολέμου, ὅτε εἴργεται πρὸς τοῦ ἐπιβάτου. τὸ δὲ, ἵππος ὡς κατασθμαίνων, μένει, ἀντιστροφὴ ἐστίν, ἀντὶ τοῦ ὡς ἵππος.

β. 367. Ἀλύων] ἀδημονῶν, δυσχεραίνων ὅτιπερ οὐκ ἐᾷ ὁ μάντις περᾶν. σαγαῖς] πανοπλίαις.

β. 369. Κατασθμαίνων] καταφρυαττόμενος. μένει] ἐκδέχεται τὸν πόλεμον ὁ Τυδεύς.

β. 370. Ορμαίνων] σφαδάζων· μένει] ἐκδέχεται.

α. 371. Τίν' ἀντιτάξεις] ἀντὶ τοῦ, τίνα ᾧ Ἐτεόκλεις, ἀντιπαρατάξεις καὶ ἀντισησεις τούτῳ ἀντίμαχον; τίς βέβαιος καὶ ἀξιόχρεως (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ Φερέγγυος) προΐσασθαι τῶν Προΐτου πυλῶν,

λυ-

λυθέντων τῶν κλείθρων, ἤτοι ἀνοιχθέντων τῶν πυλῶν; ἢ τὸ Φερέγγυος, οὕτως ῥητέον, τίνα ἀντιτάξεις τούτῳ ὡς τε πρόϊσασθαι τῶν τοῦ Προίτου πυλῶν, λυθέντων τῶν κλείθρων, ἤτοι ἀνοιγείσῃν τῶν πυλῶν. τὸ δὲ ἐξῆς, τίς Φερέγγυος, ἀντὶ τοῦ, τίς Φέρων τὸ ἴσασθαι αὐτοῦ πλησίον; γύη γὰρ λέγεται τὸ πλησίον.

β. 371. Ἀντιτάξεις] ἀντιθήσεις. τίς Προίτου πυλῶν] ἐντεῦθεν δείκνυσιν ὅτι εἰς ταύτην Τυδεὺς τέτακται.

β. 372. Προσατεῖν] φυλάσσειν, ὑπερμαχεῖν. Φερέγγυος] ἀσφαλῆς, ἀξιόχρεως.

β. 373. Κόσμον] διὰ κόσμησιν, καθ' ὄπλισιν. τρέσαιμ'] δειλιάσαιμι.

α. 374. Οὐδ' ἐλκοποιᾶ] ταῦτα παρ' Ἀλκαίου εἴρηται. οὐ τιτρώσκει τὰ ἐπίσημα ὄπλα, οὐδὲ αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ δύναμιν ἔχει, εἰ μὴ ἄρα ὁ Φέρων αὐτὰ δύναμιν ἔχοι, καὶ γενναῖος ἦ.

β. 375. Δάκνουσι] λυποῦσι.

α. 376. Καὶ νύκτα ταύτην ἦν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος] κυρεῖν καὶ ὑπάρχειν, τάχα ἂν αὕτη ἢ νύξ τινὲ γένοιτο. οὕτως γὰρ εἰπεῖν ὤφειλεν· εἶπε δὲ, τάχα ἂν ἢ ἄνοια μάντις τινὲ γένοιτο· ἐπιφέρει δὲ ὡσπερ ἐξηγούμενος, εἰ γὰρ Φέροντι σῆμα τοῦτο τὸ ὑπέρομον, ἤτοι τῷ ἔχοντι ἐπὶ τῆς ἀσπίδος τὴν νύκτα ἐξωγραφημένην, ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι ἢ νύξ (ἤγουν, ἔαν καλυφθῇ τῇ νυκτὶ τοῦ θανάτου) γένοιτο ἂν τοῦτο τὸ σῆμα ἐπώνυμον τῇ αὐτοῦ ἀναιρέσει. Ἀλλως ὁ νοῦς, ταύτην δὲ ἦν λέγεις εἶναι νύκτα ἐπὶ τῆς ἀσπί-

ἀσπίδος, τάχα προμαντεύσεται τῷ φοροῦντι, ὅτι
χωρήσει ὑπὸ νύκτα.

β. 377. Μαρμαίρουσαν] ἐκλάμπουσαν. κυρεῖν]
ὑπάρχειν.

β. 378. Τάχ' ἂν γένοιτο] ἡ σύνταξις· τάχα ἂν
καὶ ἴσως γένοιτο ἂν τινι ἤγουν τῷ Τυδεΐ ἢ ἀνοια
μάντις, καὶ προμηνύτριά τινος κακοῦ, ἣν λέγεις
νύκτα ὑπάρχειν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἐν τοῖς ἄστροις τοῦ
αὐρανοῦ ἐκλάμπουσαν, ταύτην γὰρ ἀνοϊαν καλεῖ ὡς
ἀπονενοσημένην καὶ δίχα νοῦ ἐνσημωθεῖσαν.

β. 380. Ὑπέρκομπον] σοβαρόν.

α. 382. Κ' αὐτὸς καθ' αὐτοῦ] ὅτι φέρει ἐπὶ τῆς
ἀσπίδος νύκτα καὶ τὴν πανσέληνον.

β. 383. Κεδνὸν] συνετὸν. ὅρα ὡς εἰκότως αἰρεῖται
τοὺς ἀντιπάλους Ετεοκλῆς, καὶ μᾶλλον ἐναντίους
οἷς ὁ ἄγγελος περὶ τῶν Αργείων διέξεισιν. ὁ μὲν γὰρ
ὑπέρφρονας αὐτοὺς καὶ τὰ μεγάλα Φυσᾶντας ὑπ'
ἀνοΐας φησὶν, Ετεοκλῆς δὲ σώφρονας αὐτοῖς καὶ συ-
νετοῦς ἀντιτάττει.

α. 384. Τόνδ' ἀντιτάξω] καλῶς ἀντέταξε τὸν μὴ
τοῖς ἠθέσιν αὐτοῦ συμφωνοῦντα, ἀλλ' ἐναντίον. αἰ-
σχύνης δὲ θρόνον, αὐτὴν τὴν αἰδᾶ ὀνομάζει. ὑπερ-
φρονας δὲ λόγους τοὺς ὑπερηφάνους φησὶν. οἷον, οὐ-
τε ὑπερήφανα λέγει ὡς ὁ Τυδεὺς, ἀλλὰ καὶ μισεῖ
τοὺς ὑπερηφάνους.

β. 384. Προσατεῖν] πρόσάτην.

β. 385. Μάλ' εὐγενῆ] οὐκ ἐθέλοντα ὑπὲρ ἄνθρω-
πον φρονεῖν. τὸν αἰσχύνης θρόνον τιμᾶντα] ἵνα μὴ
περιπέσῃ αἰσχύνῃ καταγωνισθεῖς.

α. 387. Δίσχραϊν γὰρ ἀργός] ἀργός ἐστὶ τῶν κα-
κῶν λόγων, ἢ τῶν ἔργων. Φιλεῖ δὲ τὸ μὴ εἶναι κα-
κός, ἢ τῶ τρόπῳ, ἢ ὡς Ομηρος, ἐντὶ τοῦ δειλός.

β. 387. Ἀργός] ἀμέτοχος. κακός] δειλός.

α. 389. Κάρτα δ' ἐς' ἐγχάριος] γνήσιος πολίτης
ἐκ τῶν σπαρτῶν, οὐ τῶν μετὰ Κάδμου ἐπηλύδων.

β. 389. Ἀνεΐται] ἀνέφυσεν, ἀνεβλάσησε, ἢ κα-
ταλέλειπται.

α. 390. Ἐργον δ' ἐν] ἐν τοῖς τοῦ Ἀρεως κύβοις
κρινεῖ αὐτοὺς ὁ πόλεμος.

β. 390. Ἐν κύβοις] ἐν τοῖς ἀγῶσιν τοὺς κύβους
καλεῖ, διὰ τὸ τῆς νίκης ἀμφίβολον.

α. 391. Δίκη δ' ὀμαίμων] τὸ τῆς συγγενείας δι-
καιον σέλλει αὐτὸν ἐς τὴν μάχην.

β. 391. Ομαίμων] γράφεται καὶ ὁ δαίμων καὶ
δμαίμων, καὶ πρὸς μὲν τὸ ὀμαίμων οὕτως ἔρεϊς,
προπέμπη αὐτὸν δίκη ὀμαίμων, τουτέστιν, ἐπειδὴ
ὑπὲρ τῆς ἐνεγκούσης σρατεύει, οἰκείως καὶ δικαίως
σρατεύει· τὸ δὲ δαίμων προφανές ἐστίν, ὁ δαίμων
γὰρ καὶ ἡ τύχη προπέμπει αὐτὸν ἐν δίκη, ἢ ἡ δίκη
ἢ θεά, νιν] αὐτόν. προσέλλεται] προπέμπει.

β. 392. Τεκούση] μὴ εἴποις τὸ τεκούση ἀντὶ τοῦ
τῆς τεκούσης, ἀλλ' ὡσπερ Φαμέν ἀφαιρῶ σοι τόδε,
οὕτω καὶ εἶργω σοι τόδε.

β. 393. Ἀμὸν] ἐμόν.

α. 394. Ως δικαίως πόλεως] ὅτι δικαίως τρομά-
χεται τῆς πόλεως.

β. 394. Ως] ὅτι.

α. 396. Ἰπὲρ Φίλων ὀλομένων] ἢ ὑπὲρ περισσά.

M

β.

β. 397. Οὕτως] ὡς εὐχῆ.

β. 398. Ηλεκτραῖσιν] ταῖς ἀπὸ Ηλέκτρας καλου-
μέναις. εἴληχε] διὰ κλήρου τέτακται.

α. 399. Γίγας ὄδ' ἄλλος] Καπανέα ἐγκωριάζων
καὶ τὸ μέγεθος αὐτοῦ, Φησὶ, γίγας ὄδ' ἄλλος. Φαί-
νεται οὖν ὅτι ἐνέλιπεν ἐν τοῖς περὶ Τυδέως εἶπειν ὅτι
γίγας ἐστὶν ἢ γίγασιν ὅμοιος. Τοῦ πάρος λελεγμένου]
τοῦ Τυδέως. Ομηρος, [Π. ν. 801.] Τυδεὺς τοι μικρὸς
μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητῆς.

β. 400. Ο κόμπος] αὐτοῦ.

β. 401. Κράνοι] τελειώσει.

α. 403. Οὐδὲ τὴν Διὸς Εριν] ἦτοι οὐδὲ τὴν ὄργην
καὶ τὸν θυμὸν τοῦ Διὸς τῇ γῇ ἐπελθόντα Φησὶν ἐκ-
ποδῶν σχέθειν, καὶ κρατήσειν, ἦτοι ποιήσειν αὐτὸν
μακρὰν τῆς πόλεως. Ἄλλως, οὐδὲ τὸν τοῦ Διὸς σκη-
πτὸν εἰς γῆν κατενεχθέντα, ἢ αὐτοῦ τοῦ Διὸς Φιλο-
νεικήσαντος, ἐμπεδῶν γενήσεσθαι αὐτῷ, λέγει.

β. 403. Οὐδὲ τὴν Διὸς Εριν] τὸ οὐδὲ τὴν Διὸς Εριν
διπλῶς νόει, ἢ τὴν θεᾶν Εριν τὴν θυγατέρα Διὸς, ἢ
ἀντὶ τοῦ οὐδὲ τὸν Δία αὐτὸν ἐλθόντα ἐξ οὐρανοῦ,
καὶ ἐρίσαντα αὐτῷ δυνηθῆναι κωλύσαι αὐτὸν μὴ πορ-
θῆσαι τὴν πόλιν.

β. 404. Σκήψασαν] ἐπελθοῦσαν. ἐμποδῶν σχέ-
θειν] κωλύσειν αὐτὸν τῆς πορθήσεως.

α. 405. Τὰς δ' ἀστράπας] τὰς δ' ἀστράπας τε καὶ
τὰς κεραυνίας βολὰς τοῦ Διὸς παρείκασε καὶ ὠμοίωσε
μεσημβρινοῖς θάλπεσιν, ἦτοι, ἔφησε δύνασθαι φέ-
ρειν καὶ ὑπομένειν τὰς τοῦ Διὸς ἀστράπας καὶ τοὺς
κεραυνοὺς, ὥσπερ τὰς μεσημβρινὰς τοῦ ἡλίου φο-
ρὰς, ἦτοι τὰ μεγάλα καὶ καυσικὰ καύματα.

β. 405. Ασραπὰς] αἷς ὁ Ζεὺς πρὸς τοὺς ἀσεβεῖς καὶ ὑπέρχρονας χρήται.

β. 406. Προσεΐκασεν] προσωμοίωσεν.

α. 407. Ἐχει δὲ σῆμα] ἡ δὲ ἀσπίς αὐτοῦ σημεῖον ἔχει ἄνδρα γυμνὸν λαμπάδα βαζάζοντα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἀνθ' ὄπλου, καὶ φωνοῦντα διὰ τῶν ἐν αὐτῷ κεχρυσωμένων γραμμάτων, πρήσω τὴν πόλιν. Ἄλλως. ἔχει δὲ ἐν τῇ ἀσπίδι αὐτοῦ ἐζωγραφημένον ἄνδρα γυμνὸν, κατέχοντα τῇ χειρὶ λαμπάδα ἀναπτομένην. οὐκ ἄλλο τί δηλοῦντος τοῦ σημεῖου, ἀλλ' ἢ ὡσπερ ὁ γυμνὸς κώλυσι οὐκ ἔχει εἰς τὸ δραμεῖν, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἀκώλυτοι καὶ χωρὶς ἐμποδίου ταύτην ἀναπρήσομεν, ἢ γυμνήν αὐτὴν παντελῶς ἐργασόμεθα, ἔπειτα δὲ καὶ καύσομεν.

β. 408. Διὰ χερῶν] τοῦ ἐν τῇ ἀσπίδι ἀνδρός. ὠπλισμένη] ὡς ὄπλον κρατουμένη.

β. 410. Ξυσησεται] συμπαρατάξεται.

β. 411. Τρέσας] δειλιάσας.

α. 412. Καὶ τῶδε κέρδει] εἰπόντος τοῦ ἀγγέλου πρὸς τὸν Ετεοκλῆν, τίς τῶ τοιούτῳ ἀνδρὶ ξυσησεται, ἢ τίς ἀντιμαχόμενος ἔσαι αὐτῷ καὶ ἀντιπαλαμώμενος; τίς ὑπομενεῖ, μὴ πτοηθεῖς, ἄνδρα ὑπέρκομπον; (λέγει δὲ τὸν Καπανέα) Φησὶν ὁ Ετεοκλῆς πρὸς αὐτὸν, ὅτι σὺν τῶδε τῷ κέρδει καὶ ἄλλο κέρδος τίκτεται. τοῦτ' ἔσι, καὶ σὺν τῷ ἔχειν ἄνδρα ἰκανὸν πρὸς πόλεμον αὐτῷ συζηῆναι καὶ τῇ μάχῃ ἀντικαλαμήσασθαι, καὶ πόλεμον ἐπίσης αὐτῷ προσαγαγεῖν, ἔχομέν τι καὶ ἕτερον κέρδος, δηλαδή τὸ νικῆσαι. Ἄλλως. πρὸς τῷ μεῖναι, νικῆσαι. τοῦτο γάρ ἐσι κέρδει κέρδος.

β. 412. Τῶδε κέρδει] τῷ ἀντιζάτην ἔχειν ἰκανόν, κέρδος ἄλλο] τὸ εἶναι αὐτὸν μεγάλαινον καὶ θεῶν ὑπέρφρονα.

α. 413. Τῶν τοι ματαίων] ἡ γλαῖσσά ἐστιν ἀληθῆς διδάσκαλος τῶν ἐν ἀνθρώποις ματαίων φρονιμάτων. θεατρίζει γὰρ οἷα ἕκαστος φρονεῖ. εἰ μὲν συνετὸς καὶ ταπεινὸς ἐστὶ, συνετὰ καὶ ταπεινὰ φθέγγεται. εἰ δὲ μωρὸς καὶ ὑπέρογκος, μωρὰ πάλιν καὶ ἐπηρμένα βοᾷ.

β. 414. Ἡ γλαῖσσ'] ἐπειδὴ γὰρ διὰ τῆς γλώττης τὰ κομπάσματα φέρεται, κατήγορον αὐτὴν τούτων γίνεσθαι φησὶ, τουτέστιν, οἱ κομπάζοντες δυσυχία περιπίπτοντες ὑσερον αὐτοὶ ὑπ' αὐτῶν ἐξελέγχονται, ἐπὶ κακῷ σφίσι ἀποβάλλοντες τοῦ κόμπου.

α. 415. Καπανεύς δ' ἀπειλεῖ] ὁ Καπανεύς δὲ ὠπλισμένος ἀπειλεῖ κακὰ ποιεῖν εἰς ἡμᾶς, τοὺς θεοὺς ἀτιμάζων, καὶ τὸ σῶμα μὴ κατέχων καὶ παιδεύων, ἄνθρωπος ὢν φθαρτὸς, πέμπει εἰς οὐρανὸν τῷ Δίῳ ἐπιταραχώδη, ἡγουν ὑβρίζει τὸν θεὸν τὸν Δία, ἐν χαρᾷ ματαίᾳ καὶ ψευδεῖ· οὐ γὰρ οἶδεν ὅπως αὐτῷ τὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἀποβήσεται. θαρρῶ δὲ αὐτῷ ἐπελθεῖν τὸν καυσικὸν κεραυνὸν, κατ' οὐδὲν ἴσον τοῖς μεσημβρινοῖς τοῦ ἡλίου θάλπεσιν, ἀλλὰ φλέγοντα καὶ ἀπολλύοντα. ὅπερ ἐγένετο.

β. 415. Δράν] ἡμᾶς κακὰ. παρεσκευασμένος] ἠὲ τρεπισμένος.

β. 416. Ἀτίζων] ἀτιμάζων. ἀπογυμνάζων] ἀναιδῶς ἀποκαλύπτων καὶ διανοίγων.

β. 417. Ματαία] ἀνωφελεῖ.

- β. 418. Κῦμαίνοντ'] θρασέα, βλάσφημα.
- β. 419. Ἐν δίκη] δικαίως.
- β. 420. Εξεικασμένον] ἰμοιωμένον ὡς αὐτός Φησι.
- α. 422. Ἄνῆρ δ' ἐπ' αὐτῷ] ἐπ' αὐτῷ δὲ τῷ Καπα-
νεΐ, εἰ καὶ Φλύαρος καὶ ὑπέρκομπος ἄγαν ἐσὶν, τέ-
τακται ἄνῆρ, αἴθων δηλαδή. τοῦτο τὸ αἴθων οἱ μὲν
διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφουσι, καὶ συντάσσουσιν
οὕτως, ἄνῆρ ἐπ' αὐτῷ αἴθων καὶ πρόθυμος καὶ διά-
πυρος τέτακται ἐν βίᾳ, ἦτοι ἐν δυνάμει, λήμα Πο-
λυφόντου, περιφραστικῶς ὁ Πολυφόντης. οἱ δὲ διὰ
τοῦ ο μικροῦ, καὶ συντάσσουσιν οὕτως, ἄνῆρ δ' ἐπ'
αὐτῷ τέτακται, αἴθων λήμα, ἦτοι φρόνημα δρασή-
ριον καὶ διάπυρον καὶ τὰ πολεμικὰ ἐμπειρότατον,
Πολυφόντου βία, ἦτοι περιφραστικῶς ὁ Πολυφόντης,
ὡς τὸ Ηρακλείη βίη, Ηρακλῆς. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ, εἰ
καὶ ἄγαν ἐστὶ μαριώδης τὸν λόγον ὁ Καπανεὺς, ἀλλ'
ὅμως ἀντιτέτακται καὶ ἀνθέστηκεν αὐτῷ ἀκίνητος τῷ
παρασῆματι ἢ δυνάμει τοῦ Πολυφόντου, μηδὲν δε-
δοικυῖα.
- β. 422. Στόμαργος] Φλύαρος.
- β. 423. Αἴθων] διάπυρος.
- α. 424. Φερέγγυον Φρούρημα] ἱκανὸς Φρουρεῖν τὴν
πατρίδα.
- β. 424. Φερέγγυον] ἀσφαλές, πιστότατον. πρα-
σατηρίας Ἀρτέμιδος] ὅτι ἐν ταῖς πύλαις αἷς ὑπερμα-
χεῖν ἔμελλεν ἡ Ἀρτεμις ἦν, καὶ τούτων προσάτις
ἐγγέγραπτο, ἢ ἱερεὺς ἦν αὐτῆς.
- α. 425. Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι] ὡς τοῦ Πολυφόντου
ἱερέως ὄντος τῆς Ἀρτέμιδος. ἀφιέρωται δὲ τῇ Ἀρτέ-

μιδι ἢ τῶν Θηβαίων πόλις· διὰ τοῦτο οὖν οὕτως λέγει, εὐνοίαις τῆς Ἀρτέμιδος καὶ τῶν ἄλλων πολιούχων θεῶν.

β. 425 Εὐνοίαισι] ἐν ταῖς ἀγάπαις.

α. 427. Ολοῖθ' ὅς πόλει] ὁ χορὸς εὐχόμενος Φησὶν, εἴθε ὄλοιτο ὅς μεγάλως ἐγκαυχᾶται κατὰ τῆς πόλεως ἡμῶν. βέλος δὲ τοῦ κεραυνοῦ ἐπισχέθοι καὶ κρατοῖ αὐτὸν, πρὶν εἰς τὸν ἐμὸν οἶκον θορεῖν καὶ πηδᾶν καὶ ὄρμαῖν, ἐκ τῶν πωλικῶν τε καὶ παρθενικῶν ἐδωλίων καὶ καθεδρῶν (πῶλοις γὰρ αἱ παρθένοι εἰκάζονται) ἐκπορθῆσαι καὶ ἐξαρπάσαι ἐμέ.

β. 427. Μεγάλ'] κακὰ δηλονότι.

β. 428. Ἐπισχέθοι] κωλύσει τῆς ὄρμῆς.

β. 429. Ἐσθορεῖν] εἰσπηδῆσαι. πωλικῶν θ' ἐδωλίων] παρθενικῶν καθεδρῶν.

β. 430. Ποτ' ἄρα. ἐκλαπάξαι] ἡμᾶς.

α. 431. Καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν] εἰπόντος τοῦ Ἐτεοκλέους, λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα, Φησὶν ὁ ἄγγελος, καὶ δὴ λέξω τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις. τρίτῳ γὰρ Ἐτέοκλῳ τρίτος ἐξῆλθε κλῆρος, προσβαλεῖν λόχον καὶ ἐνέδραν καὶ Φυλακὴν ἐν ταῖς πύλαις ταῖς καλουμέναις Νηίτισιν. ἐξῆλθε δὲ ὁ κλῆρος ἐκ τοῦ καλῶς κεχαλκευμένου κράνου (ἦτοι περικεφαλαίας) τοῦ ὑπτίου, ἡγουν τοῦ ἀνατετραμμένου. Ἄλλως. ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ἀπὸ τοῦ κράνου, ἐν ᾧ περισρέψαντες ἐκλήρουν.

β. 431. Τὸν ἐντεῦθεν] τὸν μετ' ἐκεῖνον ὃν ἔφη.

β. 432. Τρίτῳ γὰρ] ἔθος γὰρ τοῖς μέλλουσι κλήρους ποιεῖν, κράνος λαμβάνειν, καὶ ἐντὸς καθιέναι

ση

σημεῖα αὐτῶν, οἷον δακτύλια, καὶ ἄλλό τι τοιοῦτον
δυνάμενον ἐκπηδῆσαι κούφως τοῦ κράνουσ, εἶτα
τούτου κυκωμένου οὔτου πρῶτον τὸ σημεῖον ἐξήρχε-
το, ἐτέτακτο οὗτος εἰς ἔργον, δι' ὃ ταῦτ' ἐγίνετο.

β. 434. Νηίτισι] ταῖς ἀπὸ Νηίδος. προσβαλεῖν]
προσάξειν.

α. 435 Ἴππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν] οἱ κορυφιστῆ-
ρες τὰ προμετωπίδια κυρίως. νῦν δὲ λέγει τοῖς χα-
λινοῖς. ἴν' ἧ, τοὺς ἵππους θυμοῦ πλήρεις περὶ τοὺς
χαλινοὺς ἀνακάμπτειν καὶ περιάγειν, ἤδη βουλο-
μένους εἶναι πρὸς ταῖς πύλαις.

β. 435. Ἐν ἀμπυκτῆρσιν] χαλινοῖς. κυρίως οἱ πε-
ρὶ τὴν κεφαλὴν ἱμάντες τοῦ χαλινοῦ ἀμπυξ καλοῦν-
ται. ἐμβριμωμένας] θυμὸν πνεούσας καὶ φρυαττούσας.

α. 437. Βάρβαρον τρόπον] ἀπηνῆ ἤχον. ἢ ἐπεὶ
σύριγξ βοᾷ.

β. 437. Φιμοῖ] οἱ πρὸς τοῖς ῥάθοισι τοῦ ἵππου
σιδηρεῖαι τῶν χαλινῶν περιφέρειαι ὥσπερ κώδωνας
εἶχον κενοὺς, εἰς οὓς ἐκ τῶν μυκτῆρων εἰσὶδὸν πνεῦ-
μα ἤχον ἀπετέλει. ἐποίουν δὲ τοῦτο οἱ βάρβαροι,
ἐμιμοῦντο δὲ τινες τῶν Ἑλλήνων, ὥσπερ καὶ ὁ Ἐτεο-
κλῆς οὗτος.

β. 438. Μυκτηροκόμπεις πνεύμασι] τοῖς ἐκ τῶν
μυκτῆρων σφοδραῖς ἐκπνεομένοις.

β. 439. Ἐσχημάτισαι] τετύπωται. οὐ μικρὸν]
ταπεινὸν καὶ φαῦλον.

α. 441. Πρὸς ἐχθρῶν πύργον] οὐκ εἶπε πρὸς ποῖον
πύργον. μεγάλως οὖν φησὶ πρὸς πάντα πύργον.

β. 442. Χ' οὗτος] ὥσπερ ὁ τοῦ Καπανέως.

β.

- β. 444. Φερέγγυον] ικανότατον.
- β. 446. Τόνδε] ὃν μέλλω εἰπεῖν. τῷ] τινὶ περὶ
φθῆσεται.
- β. 447. Οὐ κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων] οὐκ ἀσπίδα
κομπασμάτων πλήρη φέρων.
- β. 449. Μάργων] μανικῶν.
- β. 451. Τροφεῖα] τὰ ὀφειλόμενα τοῖς τροφεῦσι
γέρα. πληρώσει] τελέσει.
- α. 452. Καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος] τὸν φέροντα
τὴν ἀσπίδα καὶ τὸ ἐγγεγραμμένον τῇ ἀσπίδι πό-
λισμα.
- β. 452. Δύ ἄνδρε] τὸν ἐν ἀσπίδι, καὶ τὸν φέρον-
τα ταύτην.
- β. 453. Ελῶν] κρατήσει.
- α. 454. Κόμπαζ' ἐπ'] λέγε ἄλλον κόμπῶδη, καὶ
μηδὲν ἀποκρύψη με τῶν ἄλλων ἀλαζονειῶν.
- α. 455. Επεύχομαι] ἐπεύχομαι δὴ καὶ ταῦτα μὲν
εὐτυχεῖν, ὡς πρόμαχε τῶν ἐμῶν, ὡς προπολεμῶν τῆς
οἰκίας ἡμῶν, τοῖσι δὲ, ἡγαυοῖς τοῖς πολεμίοις, ἐπεύ-
χομαι δυστυχεῖν. ὡς περὶ δὲ ὑπέραυχα καὶ ὑπέρογχα
καὶ κενόδοξα λέγουσιν ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ πόλει, τῶς
νῦν, οὕτως αὐτοὺς ἐπίδοι ὁ πάντα διανέμων καὶ διαι-
κῶν, κοταίνων καὶ ὀργιζόμενος κατ' αὐτῶν.
- β. 455. Τῷδε] τῷ ἡμετέρῳ.
- β. 456. Πρόμαχ'] Επέοκλεε. τοῖσι] τοῖς πολεμίοις.
- β. 457. Ὑπέραυχα] ὑπέρκαμπα. βάζουσι] βαῶ-
σιν, ἀπειλάσιν· εἰπὼν πρόσθεν πληθυντικῶς βάζου-
σιν εἶτα ἐπήνεγκε ἐνικὸν τὸ νῦν. εἶσι δὲ οἱ φασὶν καὶ
τὸ νῦν ἀντὶ τοῦ αὐτοῦς.

β. 458. Νιν] αὐτόν.

β. 459. Νεμέτωρ] ὁ πάντα διοικῶν, ἢ ὁ μεμφόμενος τοῖς ὑπέρφροσιν, ἢ ὁ πάντων πάροχος.

α. 460. Τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων] ἦτοι πλησίον οὖσας τῶν ὧν εἶπον ἄνωθεν. γείτονας οὖν πύλας τὰς τῆς Ἀθηναῶν Φησὶν Οὔγκαίας, ἀφ' ἧς καὶ αἱ πύλαι αὗται Οὔγκαϊαι ἐλέγοντο. ἄνωθεν γὰρ τῶν πυλῶν ἐκεῖσε ἡ Ἀθηναῖα ἐγγέγραπτο. σημείωσαι δὲ ὅτι ἐξ ἰσορίας τοιαύτης Οὔγκα ἡ Ἀθηναῖα παρὰ Θηβαίοις ἐλέγετο. Ἀγῆνωρ ὁ Τύριος ἔσχε παῖδας τρεῖς, Εὐρώπην, Κάδμον, καὶ Κίλικα, τῆς δὲ Εὐρώπης ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀρπασθείσης, ἀπέστειλεν ὁ Ἀγῆνωρ τοὺς παῖδας αὐτοῦ εἰς ζήτησιν αὐτῆς· καὶ εἰ μὴ εὕροιεν, προσέταξε μὴ ἐπανήκειν. ὁ οὖν Κάδμος ἐλθὼν εἰς Ἑλλάδα, καὶ μὴ εὕρων τὴν Εὐρώπην, εἰς Δελφοὺς ἦλθεν, ἐρωτήσων τὸν Απόλλωνα ποῦ κατασαίη. ὁ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτῷ, μετὰ τὸ ἐξελθεῖν τοῦ ἱεροῦ, τῷ εὐρεθέντι ἀκολουθεῖν. εὐρέθη βοῦς· ἠκολούθει οὖν αὐτῇ. ἦλθεν εἰς Θήβας, ὤλισθεν ἡ βοῦς, καὶ ὁ Κάδμος ἐκεῖ ὤκησε, καὶ ἔθυσσε τὴν βοῦν Ἀθηναῖα, καὶ τῇ αἰγυπτία Φωνῇ ταύτην ἐτίμησεν ἐκεῖ. ὅθεν οὕτως καὶ αἱ πύλαι ὀνομάσθησαν. ἀπὸ δὲ Κίλικος τοῦ Κάδμου ἀδελφοῦ, Κιλικία ἡ χώρα.

β. 460. Γείτονας] ταῖς Νήϊτισι.

α. 462. Ἰππωμέδοντος σχῆμα] περιφραστικῶς ὁ Ἰππωμέδων, μέγας ὧν καὶ κάλλιστον ἔχων σχῆμα.

β. 462. Σχῆμα καὶ μέγας τύπος] τὸ σχῆμα καὶ ὁ τύπος ἐκ παραλλήλου. μέγας] φοβερός.

α. 463. Ἄλω δὲ πολλὴν] ἄλως ἐστὶ κυρίως, ὅταν

N

νε-

νέφη περὶ τὸν ἥλιον ἐκκαυθέντα λευκὰ φαίνονται, καὶ ὡς ἐν κύκλῳ τοῦ ἡλίου γένηται. νῦν δὲ λέγει τὸν ῥοῖζον καὶ τὴν συνεχῆ κίνησιν τῆς ἀσπίδος. Φησὶν οὖν, δινήσαντος, ἤγουν κινήσαντος ταύτην τοῦ Ἰππωμέδοντος, ἔφριξα· καὶ οὐ ψευδῆ λέγω.

β. 464. Οὐκ ἄλλως] παρ' αἰετῶν.

α. 465. Ο σηματοργὸς δ' οὐ τις] ὁ δὲ ποιήσας τὴν ἀσπίδα, καὶ σημεῖα ἐγγράψας αὐτῇ, οὐκ ἦν, ὡς ἔοικεν, εὐτελής. ὅστις ὤπασεν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος τοῦτο τὸ ἔργον· ἦτοι παρέσχε καὶ ἰσόρησεν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος. τοῦτ' ἔστι Τυφῶνα ἀφιέντα ἀπὸ τοῦ σώματος καπνὸν μέλανα, τὸν τοῦ πυρὸς ἀδελφόν. τὸ γὰρ πῦρ καὶ καπνὸς ἀδελφοί εἰσιν, ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης τικτόμενοι. αἰόλην δὲ, τὴν εὐκίνητον καὶ ταχεῖαν λέγει, καὶ ἐλισσομένην συχνῶς.

β. 465. Σηματοργὸς] σημείων ἐργάτης. εὐτελής] φαῦλος.

β. 466. Ὀπασε] ἐτύπωσε.

β. 467. Ἰέντα] πέμποντα.

β. 463. Λιγνὸν] καπνόν. καπνὸς ἀπὸ ξύλου, ἀτμός ἀπὸ ὕδατος, αἰθάλη ἀπὸ λίθων, βδέλος ἀπὸ λύχνων, λιγνὸς ἀπὸ ἐλαίου καὶ κήρου, κνίσσα δὲ ἀπὸ κρεῶν. αἰόλην] ποικίλην. πυρὸς κάσιν] ὁ γὰρ καπνὸς ἔπεται τῷ πυρὶ φυσικῶς.

α. 469. Ὀφρων δὲ πλεκτάναισι] τὸ κύτος δὲ, φησὶ, σρογγύλον τοῦ κύκλου δηλαδὴ τῆς ἀσπίδος τῆς κοιλογάσσορος (ὅλη γὰρ τις περιφερὴς προσημφαίνεται) προσηδάφισαι καὶ προσπέπλεκται πλεκτάναις τῶν ὀφρων. ἦτοι ἡ ἀσπίς κύκλωθεν ἔχει

ἔξω-

ἔξωγραφημένους ὄφεις περιπεπλεγμένους. Περίδρομον κύτος] τὸ χάρημα τῆς ἀσπίδος. ἢ δε περιφέρεια τῆς ἀσπίδος κύκλω ὄφειν εἰς ἑαυτοὺς ἀντικρυς ὀρώντων καὶ ἐμπεπλεγμένων τὰ τέλη ἔχει ἐγγεγραμμένα, πρὸς τὰ τέλη ἢ ἀσπίς ἢ καίλη, πρὸς τῇ γαστρὶ τοῦ κατέχοντος αὐτὴν οὔσα.

β. 469. Περίδρομον] ἐν κύκλω. κύτος] τὸ πλάτος.

β. 470. Προσηδάφισαι] ὑπέσρωται.

α. 471. Ἐνθεος δε Ἀρην βακχᾶ] βακχᾶ δε καὶ ἐνθουσιᾶ καὶ ὄρμᾶ πρὸς τὸν πόλεμον ἔνθεος καὶ ὀρμητικὸς καὶ πηδητικὸς πρὸς τὴν ἀλκὴν ὡς θυὰς ἦτοι βᾶκχη τίς, φόβον βλέπων, ἦτοι ἐκπληκτικᾶς καὶ φοβερᾶς. γράφεται δε καὶ βᾶκχα, καὶ συντάσσεται οὕτως, ἔνθεος δε καὶ ὀρμητικὸς ἔσιν ὁ τυφῶς πρὸς τὸν Ἀρην, ὡσπέρ τις βᾶκχα θυὰς καὶ μαινομένη.

β. 471. Ἐνθεος] κάτοχος καὶ ἐξεσηκῶς.

β. 472. Βακχᾶ] μαίνεται. ἀλκὴν] πόλεμον. θυὰς] μαινᾶς διονυσιακῆ. φόβον βλέπων] ἠγουν ἐκ μόνης τῆς θεᾶς φόβον ἐμβάλλον.

β. 473. Πείραν] ἔντευξιν. εὔ φυλακτέον] ἄξιός ἐστι φυλάξασθαι καὶ σκοπῆσαι ἵνα ἀρκοῦνται τίνα ἀντιτάξεις αὐτῶ.

β. 474. Πρὸς πύλαις] αἷς ἐτάχθη. κομπάζεται] ὑψοῦται καὶ φέρεται δι' ἐκείνου.

β. 476. Ἰβριν] καὶ μεγαλαυχίαν.

β. 477. Νεοσσῶν] ὑμῶν τῶν αὐτῆς θρεμμάτων. δύσχιμον] δυσχείμερον ἂν ἔχοντα τὸν χειμῶνα. ὁ ὄφεις φύσει ψυχρὸς ὢν. ἐπεὶ δε νεοσσῶν εἶπε, διὰ τοῦτο ἐπηγάγε καὶ τὸν δράκοντα οἰκείως, ἄτε πο-

λέμιον τοῖς νεοσσοῖς. ἄφειλε δὲ τὸ δύσχιμον διὰ διφθόγγου γράφεσθαι ἀπὸ τοῦ χειμᾶνος, νῦν δὲ ἠναγκάσθη διὰ τὸ μέτρον, καὶ συνέσειλεν αὐτὸ, ἐκτὸς γὰρ ἔσι ποῦς.

α. 478. Ὑπέρβιος δὲ] Ὑπέρβιος ὄνομα κύριον.

β. 479. Κατ' ἄνδρα] τὸν Ἰππομέδοντα. ἠρέθη] προουκρίθη.

β. 480. Εξισορῆσαι] μαθεῖν. μοῖραν] τὴν αὐτοῦ. ἐν χρεῖα τύχης] χρεῖα γὰρ καιρὸς ἔσι μαθεῖν τὴν αὐτοῦ τύχην. ὁ γὰρ πόλεμος τοὺς εὐτυχεῖς καὶ τοὺς δυστυχεῖς κρίνει.

β. 481. Θυμὸν] τὴν ψυχικὴν προθυμίαν. σχέσιν] διάθεσιν.

α. 482. Ερμῆς δ' εὐλόγως συνήγαγεν] ἰσέον ὅτι πάντα τὰ ὀδαῖα καὶ τὰ ἔρμαῖα καὶ κατὰ τύχην συμβεβηκότα τοῖς βροτοῖς, τῷ Ερμῇ ταῦτα ἀνατιθέασιν Ἕλληνες. ἐπεὶ οὖν καὶ τούτοις συνέβη τυχηρῶς πῶς ἀλλήλοις ἀντιτάξασθαι, τοῦτο εἴρηκεν.

β. 482. Ερμῆς] τὰ γὰρ ἀπὸ τῆς τύχης συμβαίνοντα, Ερμῇ ἀνατιθέασιν οἱ Ἕλληνες, ὅθεν καὶ τὰ ἐν ὀδῷ εὐρηθέντα ἔρμαῖα ἐκάλουν, ὅτι συμμερίτην αὐτῶν ἐποίουν Ερμῆν. ἐπεὶ οὖν καὶ τῷ Ὑπερβίῳ ἐκ τύχης πάντα ταῦτα συνήλθεν, εἶδος ψυχῆς, προθυμία πρὸς μάχην, διάθεσις ὀπλων, ἦν δὲ καὶ ὁ Ἰππομέδων τοιοῦτος, εἰκότως Ερμῆν αὐτοῦς ξυναγαγεῖν εἴρηκεν. ἢ, ὃ καὶ κρεῖττον, ἐπειδὴ ὁ μὲν Ὑπέρβιος τὸν Δία ἐπὶ τῆς ἀσπίδος φέρει, ὁ δὲ Ἰππομέδων τὸν Τυφῶ, Ζεὺς δὲ καὶ Τυφῶς ἐχθροί· διὰ ταῦτα τὸν Ερμῆν εὐλόγως ξυναγαγεῖν εἶπεν. ὅθεν καὶ τὴν κατασκευὴν ἐπάγει. ξυνήγαγεν] αὐτοῦς.

β. 483. Ανὴρ] ὁ ἡμέτερος. ἀνδρὶ τῷ] τῷ πολεμίῳ.
ξυσησεται] συμπαρατάσσεται.

α. 484. Ἐπ' ἀσπίδων θεοῦς] τοὺς θεοὺς οὓς ἐν ταῖς
ἀσπίσι φοροῦσιν.

β. 484. Ξυνοίσετον] συνάψουσι.

β. 485. Ο μὲν] Ἴππομέδων.

α. 487. Σταδαῖος] ἐνιδρυμένος.

β. 487. Σταδαῖος ἦσαι] ἠδρασμένος ἐδράζεται.
βέλος] τὸν κεραυνόν.

α. 489. Προσφιλεία] οἰκείωσις.

β. 489. Τοίαδε] εἰρωνικόν. προσφιλεία] σχέσις
οἰκείωσις.

α. 490. Πρὸς τῶν κρατούντων] τοῦ κρατοῦντος
ἔσμεν Διός. οὗ καὶ τὸ σημεῖον.

β. 490. Πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἔσμεν] ἡμέτερος
γὰρ ἐστὶν ὁ Ζεὺς. οἱ δ' ἠσσωμένων] ἐκείνοις δὲ ἄ'
Τυφῶς.

β. 491. Ωδ'] οὕτως.

β. 492. Καρτερώτερος] ἰσχυρότερος.

β. 494. Τυχῶν] συμβας, εὐρεθείς.

α. 495. Πέποιθα τόν] πισεύω ἀπολείσθαι τὸν ἔ-
χοντα ἐν τῷ σάκει τὸν ἐχθρὸν Διὸς δαίμονα.

β. 495. Τόν] Ἴππομέδοντα. ἀντίτυπον] τὸν ἀντί-
παλον.

β. 496. Τοῦ χθονίου] τοῦ ὑπὸ γῆν Τυφῶνος.

β. 497. Δαίμοσιν] τοῖς ἥρωσιν. εἴκασμα] εἰκο-
μισμένον.

β. 498. Δαροβίοις] τοῖς αἰδίοις.

β. 499. Ἰάψειν] ρίψειν, φονευθεὶς γὰρ πεσεῖται.

β. 501. Βορραΐαις πύλαις] ταῖς ἀπὸ Βορραίου κα-
λουμέναις.

β. 502. Τύμβον κάτ' αὐτὸν] πλησίον γὰρ ἦν.

β. 504. Σέβειν] τιμᾶν. πεποιθῶς] ἐν αὐτῇ. ὑπέρ-
τερον] κρείττονα.

β. 505. βία] ἀνάγκη, ἀκουσίοστητι.

α. 506. Τόδ' αὐδᾶ] τοῦτο φωνεῖ καὶ λέγει τὸ
βλάσημα τὸ ἐκ τῆς ὄρεσκόου καὶ ὀριτρόφου μητρὸς,
τὸ καλλίπρωρον, καὶ τὸ εὐείδες, τὸ τὴν πρῶραν ἐ-
πανθοῦσαν ἔχον τοῖς κάλλεσι. τοῦτο δὲ τροπικὸν ἀπὸ
σῆς νεώς· ὡσπερ γὰρ ἡ πρῶρα ταύτης, θεωρία τις
καὶ ἀποψις τυγχάνει τῶν πόρρωθεν, καὶ οἶον δι' αὐ-
τῆς τὸ μακρόθεν διαγινώσκεται· οὕτω καὶ τὸ τοῦ ἀν-
θρώπου εἶδος πρῶρα τις φαίνεται. καὶ προοράται γὰρ
ἐμαφνώς [ἅπασι καὶ ἐκφαίνεται μάλιστα τῶν ἄλλων
μερῶν.

β. 506. Ματρὸς ἐξ ὄρεσκόου] Αταλάντης τῆς ἐν
τῷ ὄρει διαιτωμένης ἅτε ἱερείας οὔσης Ἀρτέμιδι.

α. 507. Ανδρόπαις ἀνὴρ] ἡ ὁ παῖς ὁ νεωστὶ εἰς ἄν-
δρας τελαῖν, ἡ ὁ ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ ἀνδρεῖος ὢν.
λέγει δὲ τὸν Παρθενοπαῖον τὸν υἱὸν τῆς Αντιάπης,
ἣτις καὶ Παρθενόπη ἐλέγετο, ἀφ' ἧς καὶ οὗτος Παρ-
θενοπαῖος ἐκλήθη. ὃς ἐξ Ἀρκαδίας εἰς τὸ Ἄργος μετώκησε.

β. 507. Βλάσημα] γέννημα. καλλίπρωρον] καλλι-
πρόσωπον, ἐκ μεταφορᾶς τῆς ἐν νηὶ πρῶρας. ἀνδρό-
παις] πρὸς ἀνδρας παραγγείλας ἄρτι ἦτοι πλησίον.

α. 508. Στείχει δ' ἴουλος ἄρτι] νῦν ἤρξατο γε-
νειάζειν. σείχει δὲ καὶ βαδίζει διὰ τῶν παρεῖων αὐ-
τοῦ ἴουλος, Φησί, θρῖξ ἀνατέλλουσα καὶ ἀναφύου-

σα,

σα, αναβλασάνουσα, αναφερομένη και εξερχομένη
 τῆς ὥρας Φύουσης, ἤγουν τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, Φυού-
 σης και ἀναθαλλούσης και ἐπανθούσης. ἢ τοῦ νενο-
 μισμένου καιροῦ τοῖς νέοις ἀναφύοντος τὸν Ἰουλον.

β. 508. Ιουλος] γένειον.

β. 509. Ωρας Φύουσης] πρέποντος καιροῦ. ταρφύς]
 δασυτάτη ἢ τρυφερά. ἀντέλλουσα] ἀναβλασάνουσα.

α. 510. Ο δ' ὤμον, οὔτι] εἶπομεν ἄνωθεν ὅτι πε-
 ρὶ τοῦ Παρθενοπαίου τοῦ υἱοῦ τῆς Αντιόπης ἐνταῦθα
 διαλαμβάνει. Φησὶν οὖν, ὁ δὲ, ἦτοι ὁ Παρθενοπαῖος,
 προσίσταται ταῖς πύλαις, οὐδαμῶς Φρόνημα ἔχων
 παρθένων, χαῦνον δηλαδὴ, και μαλακὸν, ἐπώνυμον
 αὐτῷ, οἷα και Παρθενοπαίῳ καλουμένῳ· ἀλλὰ ὤμον
 και ἀπηνές και χαλεπὸν, ἔτι δὲ και γοργὸν ὄμμα
 ἔχων. Ἀλλως. οὐ σύμφωνον τῇ κλήσει τῆς παρθένου
 τὸ Φρόνημα ἔχων, ἀλλὰ ὤμον.

β. 510. Ωμόν] θρασὺ, Φονικόν. παρθένων ἐπώνυ-
 μον] ἦτοι μαλακὸν, και κατὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

β. 511. Γοργόν] καταπληκτικὸν ἐκ μεταφορᾶς
 τῆς Γοργαῦς.

α. 513. Τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος] τὸ παρὰ τῆς
 Σφιγγᾶς Φησὶν, ἐξ ἧς τῷ Οἰδίποδι προσεγένετο τῇ
 οἰκείᾳ συμμιγῆναι μητρὶ, ταύτην τῇ εὐρέσει τοῦ
 αἰνίγματος ἀνελόντι. ὅθεν τῇ πόλει πάση τῶν Θη-
 βαίων ἐγένετο ὄνειδος. συντάσσεται δὲ οὕτως, τὸ
 γὰρ πόλεως ὄνειδος, τὸ δὲ οὐ δηλαδὴ τῷ Οἰδίποδι
 και τῇ πόλει πάση ὄνειδος ἐγένετο, τοῦτ' ἔστι τὴν
 Σφίγγα τὴν ὠμόσιτον, ἐνώμα και ἐκίνει και ἔφερε
 προσμεμηχανευμένην και κατεσκευασμένην ἐν σάκει

χαλ-

χαλκηλάτῳ γόμφοις, ἦτοι διαπεπερονημένῳ τοῖς ἦλοις, τῷ τοῦ σώματος προβλήματι. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ σάκος.

β. 513. Ονειδος] διὰ γὰρ τὴν Σφίγγα ὠνειδίζοντο Θηβαῖοι.

β. 514. Προβλήματι] φυλακῆ.

β. 515. Ωμόσιτον] τὴν ὠμῶς καὶ ἀπὴνως σιτουμένην τοὺς ἄνδρας. μεμηχανημένην] μετὰ μηχανῆς κατεσκευασμένην καὶ προσηλωμένην.

α. 516. Λαμπρὸν ἔκκρουσον δέμας] πρὸς τὸ λαμπρὸν τέθεικε καὶ τὸ ἔκκρουσον. ἦτοι ἐκκροῦον καὶ ἀποτρέπον, καταπληκτικὸν καὶ ὑπερεκπλήττον τῇ λαμπρότητι τοὺς θεατάς· καὶ Ομηρὸς, ἠνία σιγαλόεντα φησὶ τὰ λαμπρά, καὶ σιγὴν καὶ ἔμπληξιν ἐμποιοῦντα τοῖς βλέπουσι.

β. 516. Γόμφοις] ἦλοις. λαμπρὸν] χρυσοειδές. ἔκκρουσον] κατάπληκτον τῇ αἴγλῃ.

α. 517. Φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα] Φέρει δὲ ἡ σφίγξ ἓνα τῶν Καδμείων ἐν τοῖς ὄνυξιν ἑαυτῆς οὕτως, ὥστε δοκεῖν ἐπ' αὐτῷ πλεῖσα βέλη ἰάπτεσθαι καὶ πέμπεσθαι.

β. 517. Φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ] οὕτω γὰρ ἐμεμηχανήθητο ἡ Σφίγξ ἐν τῷ σάκει ἀρπάζουσα καὶ διασπαράττουσα ἓνα Καδμείων ὥσ' εἰκάσαι ἂν πολλοῖς βέλεσι τοῦτον βάλλεσθαι, πανταχῇ γὰρ τοῦ σώματος ἔσπαραγμένος ἐδόκει τοῖς ὄνυξι ταύτης.

β. 518. Ἰάπτεσθαι] πέμπεσθαι.

β. 519. Καπηλεύσειν] ψεύσασθαι, προδώσειν ἢ διαφθεῖρειν.

β.

- β. 520. Πόρον] πορείαν.
- α. 521. Παρθενοπαῖος Ἀρκὰς] Ἀντίμαχος Φησὶν Ἀργεῖον αὐτὸν, οὐκ Ἀρκάδα. Ὁ δὲ τοῖοσδ' ἀνὴρ] τοῦτος ἔστιν οἷον ἐγὼ εἶπον.
- α. 522. Ἀργεὶ δ' ἐκτίνων καλὰς τροφὰς] ἀκούσιον Φόνον δράσας ὁ Παρθενοπαῖος εἰς Ἀργὸς ἔφυγεν.
- β. 522. Μέτοικος] ἐν Ἀρκαδίᾳ γὰρ γεννηθεὶς, ἐν Ἀργεὶ μετοικήσας ἀνετράφη. ἐκτίνων] ἀποδιδούς.
- β. 523. Θεὸς] ἡ τύχη.
- α. 524. Εἰ γὰρ τύχοιεν] εἴθε γὰρ παρὰ θεῶν τύχοιεν ἐπαξίως ὧν Φρονοῦσιν ἀνοσίων καὶ ἀλαζονεύονται, ἐπὶ τῶν ἀσπίδων κομπάσματα ἔχοντες.
- β. 524. Εἰ γὰρ τύχοιεν] ἡ κατασκευὴ αὐτῆ πρὸς τὸν τοῦ ἀγγέλου λόγον ἔστιν. εἰπόντος γὰρ ἐκείνου ὡσπερ ἀπειλεῖ τῇ πόλει μὴ τελειώσειεν ἡ τύχη, Φησὶν οὗτος, ἐπινοουμένου ἔξωθεν τοῦ ναὶ, εἴθε γὰρ τύχοιεν παρὰ τῶν θεῶν ὧν καθ' ἡμῶν Φρονοῦσιν, τουτέστιν ἄπερ ἡμῖν ἀπειλοῦσιν αὐτοὶ πάθοιεν, καὶ ὄντως ἂν εἰ γένοιτο τοῦτο, ἀπολέσθαιεν ἂν σὺν αὐτοῖς ἐκείνοις κομπάσμασι πανώλεθροι καὶ παγκρακῆς.
- β. 525. Αὐτοῖς ἐκείνοις] σὺν.
- β. 526. Ἡτ'] ὄντως καὶ. πανωλεῖς] πανώλεθροι. ὀλοίατο] φθάροιεν ἂν.
- α. 528. Χεὶρ δ' ὄρα τὸ δράσιμον] ἄλλο οὐδὲν ἢ σιωπᾶν μὲν αἶδεν, τῇ δὲ χεὶρὶ πολεμεῖν. περιφρασικῶς ἀντὶ τοῦ πολεμικώτατός ἐστι.
- β. 528. Χεὶρ'] αὐτοῦ.
- β. 529. Τοῦ πάρος λελεγμένου] τοῦ Ὑπερβίου.
- α. 530. Ὃς οὐκ ἔάσει γλαῦσσαν] ὅστις ὁ Ἀκτωρ ὁ

ἄδελφός τοῦ Παρθενοπαίου [ἴμο, Ὑπερβίου] οὐκ ἐάσει
τὴν γλῶσσαν τῶν ἐργμάτων ἄτερ ἔσω τῶν τῆς πόλεως
φυλῶν εἰσελθεῖν, καὶ αὐξήσαι τὰ κακά. ἦτοι ὅς τὸν κόμ-
πον τούτου, τῶν πράξεων ἀποδεόντα, ἐφέξει, μὴ εἰσω
φυλῶν γενέσθαι τῆς πόλεως. δηλονότι τὸν Παρθενο-
παῖον τὸν φέροντα ἐπὶ τῆς ἀσπίδος τῆς πολεμικῆς
εἰκόνα καὶ ἰσορίαν τοῦ μισητοῦ θηρίου, τοῦτ' ἐστὶ τῆς
Σφιγγός.

β. 530. Ος οὐκ ἐάσει] ὅς οὐκ ἐάσει τὸν Παρθε-
νοπαῖον ἄπερ ἀπειλεῖ καθ' ἡμῶν διαπράττεσθαι διὰ
λόγων μὲν πορθοῦντα τὴν πόλιν ἀλλ' οὐ διὰ πράξεων.
εἰ δὲ τὸ ἐργμάτων ἀντὶ τοῦ κωλυμάτων λάβοις, οὕ-
τως εἴποις, ἀκωλύτως καὶ δίχα ἐμποδισμάτων, διὰ
γλώττης ἀσώτως πολλῶν γινομένων ἐργμάτων] πρά-
ξεων ἢ κωλυμάτων.

β. 531. Αἰδαίνειν] αὐξάνειν.

β. 532. Εἰσαμεῖψαι] εἰσελθεῖν. ἐχθίστου] μιση-
τοῦ τῆ πόλει. δάκους] ἂν τὸ θηρίου ὡς περ ἐπώνυμόν
ἐστὶ τὸ δάκος, πάντα γὰρ δάκη λέγεται ὡς λύπης
αἰτία.

β. 533. Εἰκά] εἰκόνα.

α. 534. Εξώθεν εἰσω φέροντι μέμψεται] ἦτοι ἡ
Σφίγξ ἢ τῷ σάκει ἐγγεγραμμένη, ἐξώθεν ἰσαμένη
τοῦ τείχους καὶ πετροβολουμένη, μέμψεται τῷ
φέροντι αὐτὴν εἰσωθεν, ἦτοι τῷ διὰ τῆς χειρὸς αὐτὴν
φέροντι.

β. 534. Μέμψεται] ἡ Σφίγξ.

α. 535. Πυκνοῦ κροτισμοῦ τυγχάνουσα] ἡ ἀσπίς,
ἢ ἡ Σφίγξ, βαλλομένη τῷ ἀπὸ τῶν δοράτων κρουσμῶ.

β.

β. 535. Πυκνοῦ κροτισμοῦ] σφοδροτάτου συνε-
χοῦς λιθοβολισμοῦ.

α. 537. Ικνεῖται λόγος διὰ ζηθέων] ὁ λόγος ὁ ἀπὸ
τῶν πολεμίων ὁ ἀλαζονικός.

β. 537. Ικνεῖται] διέρχεται. λόγος] ὁ περὶ τοῦ
Παρθενοπαίου. ἀκούουσα τὸν Παρθενοπαῖον τοιαῦτα
καθ' ἡμῶν φρονοῦντα τρέμω καὶ μοὶ δέος εἰσέρχεται.

α. 538. Τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος] κατὰ περί-
φρασιν ἢ θρίξ.

β. 538. Τριχὸς δ' ὀρθίας] τοιοῦται γὰρ τῶν φό-
βουμένων αἱ τρίχες γίνονται. ὀρθίος ἔδει εἰπεῖν πρὸς
τὸ πλόκαμος, νῦν δὲ ἐπήνεγκε πρὸς τὸ τριχὸς, ἐξί-
ταυτόν.

α. 539. Μεγάλα μεγαληγόρων] μεγάλα πράγ-
ματα ἀκούων.

β. 539. Μεγαληγόρων] μεγαλαύχων.

β. 540. Ανοσίων ἀνδρῶν] ἀσεβῶν, ἅτε μὴ δ' αὐ-
τῶν τῶν θεῶν ποιουμένων φροντίδα.

α. 543. Ἀμφιάρεω βίαν] Ἀμφιάρως Οἰκλέους,
τοῦ Μελαμποδος, τοῦ Ἀμυθάονος, τοῦ Κρηθέως,
τοῦ Αἰόλου, τοῦ Ἑλληνος, τοῦ Διός· μητρὸς δὲ Ὑπερ-
μήστρας.

α. 544. Ομολώισιν] ἀπὸ Ομολωίδος τῆς θυγατρὸς
Νιόβης.

β. 544. Ομολώισι] ταῖς ἀπὸ Ομολωίδος θυγα-
τρὸς Νιόβης καλουμέναις.

β. 545. Κακοῖσι βάζει] κακολογεῖ, λέγει.

α. 546. Τὸν ἀνδροφόντην] ἐπεὶ τοὺς Μέλαντες ἀ-
πέκτεινε παῖδας Ἀγκάθου καὶ Λυκαυγέα.

β. 546. Τὸν ἀνδροφόντην] ἐπεὶ τῆς Μελαίνης ἀπέκτεινε παῖδας, Ἀλκίφθορον καὶ Λυκάνορα. τὸν πόλεως ταρακτορα] τὸν δημαγέρτην.

β. 547. Μέγιστον Ἀργεὶ τῶν κακῶν] ἦγουν τοῦ κατὰ Θηβαίων πολέμου.

α. 548. Εριννύος κλητῆρα] ὑπηρέτην. πρόσπολον Φόνου] ἱερέα.

β. 548. Κλητῆρα] καλεσὴν. ἐπειδὴ γὰρ αἱ μὲν Εριννύες ἔφοροι κακῶν καὶ δυσυχημάτων, Κατηράσατο δὲ ὁ Οἰδίπους τοῖς αὐτοῦ παισὶ σιδήρῳ διαλαχεῖν τὴν ἀρχὴν, εἰκότως αὐτὸν Εριννύος κλητῆρα λέγει, ὡς μᾶλλον τὸν κατὰ Θηβαίων παρακινήσαντα πόλεμον ὥσπερ εἰ ἔλεγε πληρωτὴν κατάρας τῆς τοῦ Οἰδίποδος.

β. 549. Τῶνδε βουλευτήριον] τῶν παρόντων σύμβουλον.

α. 550. Πρόσμορον ἀδελφεὸν] τὸν ἀξιοθάνατον, ἢ τὸν συμπράκτορα αὐτοῦ.

β. 550. Τὸν σὸν αὔθις πρόσμορον] τὸν οὐκ ἐπὶ Φιλίᾳ συνάδελφον γενόμενον, ἀλλ' ἐπὶ μάχῃ καὶ Φορᾷ, τὴν βίαν λέγω τοῦ Πολυνείκου, ἦτοι τὸν Πολυνείκην, ἐξυπτιάζων καὶ ἀναπτύσσων τὸ αὐτοῦ ὄνομα καὶ εἰς δύο τέμνων καλεῖ καὶ ὀνομάζει ἐν τῇ τελευτῇ νεῖκος καλῶν τὸ πολὺ παριείς.

α. 551. Εξυπτιάζων] ἀναπτύσσων, ἔτυμολογᾶν.

β. 551. Εξυπτιάζων] διαλύων, ἀναπτύσσων. ὄνομα] αὐτοῦ.

α. 552. Ἐνδατούμενος] εἰς δύο διαιρᾶν τὸ ὄνομα τοῦ Πολυνείκου, τὸ πολὺ καὶ τὸ νεῖκος.

β.

- β. 553. Λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος] εἰρωνευόμενος.
- α. 554. Ἡ τοῖον ἔργον] καθ' ὑπόκρισιν.
- α. 555. Καὶ λέγειν μεθυσέροις] τοῖς μεθ' ἡμᾶς ὕπερον, ταῦτα περὶ σοῦ καλὸν ἐστὶ λέγεσθαι.
- β. 555. Ακοῦσαι] τινά. μεθυσέροις] τοῖς μεθ' ἡμᾶς.
- β. 556. Τοὺς ἐγγενεῖς] τοὺς ἐν τῷ γένει τῶν Θηβαίων ὄντας, καὶ ἐντεῦθεν τὴν γέννησιν σχόντας οἶον Ἡρακλῆν, Διόνυσον, Σεμέλην, τοὺς ἄλλους. ἢ τὸ ἐγγενεῖς ἀντὶ τοὺς ἐκ προγόνων τοῖς Θηβαίοις τιμωμένους, ἢ ἡ καθολικὸν διὰ πάντας θεούς.
- β. 557. Ἐπακτὸν] ξένον. ἐμβεβληκότα] ἐπαγαγόντα.
- α. 558. Μητρὸς τε πηγὴν] τὰ δάκρυα τῆς πατρίδος ποία παύσει τιμωρία;
- β. 558. Πηγὴν] τῶν δακρύων. δίκη] εἰ καὶ δικαίως πρὸς τὸν πόλεμον ἄρμησεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος στρατεύων ἀνὰ τῆς μητρὸς δάκρυα, ἅ ὑπὲρ ἀμφοτέρων τῶν ἀδελφῶν πολεμούντων καθήσιν ἐξ ὀμμάτων, πάσης δίκης ὑπέρτερα, ὅθεν δεῖ φοβεῖσθαι ταῦτα μὴ σοὶ γένοιτο κινδύνου αἰτία.
- β. 560. Πᾶς σοὶ σύμμαχος] ἐκ τοῦ πᾶς σοὶ σύμμαχος γενήσεται δηλοῖ ὅτι εἰ πορθήσεις αὐτὴν καὶ κύριος γενήσῃ, μεμνημένη ᾧν ὑπὸ σου πέπονθεν, οὐ βοηθήσει σοὶ ἐν χρείᾳ πολέμου, ὃν γὰρ οἱ ὑπήκοοι αἰδοῦνται καὶ μὴ δεδίασιν, οὗτος βέβαιός ἐστιν ἄρχων. γενήσεται] ἐν ὑσέρῳ καιρῷ.
- α. 561. Ἐγῶγε μὲν δὴ] ἔγῶγε μὲν δὴ ταύτην τὴν γῆν πιανῶ, ἐπὶ τῆς πολεμίας γῆς κρυφθεὶς μάντις. κεραυνῶ γὰρ σχισθεῖσα ἡ γῆ ἔλαβεν αὐτόν.

β. 561. Πιανῶ] δοξάσω, κοσμήσω.

β. 562. Κεκευθῶς] κρυβεῖς, κατακευσθεῖς.

α. 563. Μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον] ὁ Ἀμφιάρατος, οἷα μάντις, εἰδὼς ὅτι ἐκεῖ καταποθεῖς ὑπὸ τῆς γῆς, ὑπερον μετὰ θάνατον ἔσαι μαντείας ἐκφέρων τοῖς θέλουσι, καὶ τιμὰς ἔξει λαμπράς, Φησὶ, μαχώμεθα· οὐ γὰρ ἄτιμον καὶ ἄδοξον καὶ ἀφανῆ ἐλπίζω μόρον, αἰνιπτόμενος τὴν μετὰ θάνατον αὐτοῦ τιμὴν.

β. 565. Ἡῦδα] ἔλεγε. κύκλω] ἡγουν τῇ ἀσπίδι.

α. 567. Βαθειῖαν ἄλοκα] βαθειῖαν ἔχων ἄλοκα τῆς Φρενός, ἐξ ἧς Φρενός φύεται τὰ ἀγαθὰ βουλευμάτα. τοῦτο ὁ Πλάτων ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀπεδέξατο. τοῦτο οὖν Φησὶ, καρπούμενος καὶ τρυγῶν βαθειῖαν καὶ λιπαρὰν ἄλοκα τῆς Φρενός, ἐξ ἧς φύεται τὰ ἀγαθὰ βουλευμάτα, ὥσπερ βλασημάτα.

β. 567. Βαθειῖαν] δασεῖαν. καρπούμενος] ἔχων, κτώμενος.

β. 568. Κεδνά] συνετά. βλασάνει] ἀναφύεται.

α. 569. Τούτῳ σοφούς τε] τούτῳ, Φησὶ, τῷ Ἀμφιάρῳ σοφούς τε καὶ ἀγαθοὺς ἀντιρέτας καὶ ἀντιπάλους ἢ ἀντιμάχους ἐπαινῶ καὶ κρίνω σείλαι, τροπικῶς ὡς ἐπὶ ναυμαχίας.

β. 569. Αντιρέτας] ἀντιξάτας.

α. 570. Δεινός ὅς] δυσκατέργαστος γὰρ ἔστιν ὅστις τοὺς θεοὺς τιμᾷ.

β. 570. Ἐπαινῶ] ἀποδέχομαι. δεινός] δεξίος.

α. 571. Φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος] ἡγουν συναγοντος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰς συναλλαγὰς καὶ συμβόλαια ποιουμένων. τοῦτο δὲ ἔστιν ὃ λέγει, ἰδὼν τὸν

τὸν Ἀμφιάραον ὁ Εἰσεκλῆς, ἄνδρα ὄντα ἀγαθὸν καὶ εὐσεβῆ, συστρατευόμενον μετ' ἀνθρώπων πονηρῶν καὶ ἀσεβῶν, ἐπαράται τῇ τύχῃ. καὶ φησι, Φεῦ τοῦ ὄρνιθος, ἤγουν τῆς τύχης καὶ τοῦ μαντεύματος, τοῦ συναλλάσσοντος καὶ συνάγοντος καὶ ἐνούντος τὸν δίκαιον ἄνδρα τοῖς δυσσεβεστέροις. ἀποκλαίεται γὰρ αὐτὸν ὁ Εἰσεκλῆς ὡς προλέγοντα ἐκεῖσε θανεῖν αὐτόν.

β. 571. Συναλλάσσοντος] συναριθμοῦντος. ὄρνιθος] τῆς τύχης καταχρηστικῶς.

α. 574. Οὐ κομισέος] οὐκ ἄξιος κομίζεσθαι.

β. 574. Καρπὸς] τῆς κακῆς ὁμιλίας τὸ ἀποτέλεσμα. οὐ κομισέος] οὐκ ἄξιος κομίσασθαι τινὰ αὐτόν.

α. 575. Ἀτῆς ἄρουρα] λύμης χωρίον ἢ τῶν πονηρῶν Φιλία.

β. 575. Επκαρπίζεταί] ἐκφύει.

α. 576. Ἡ γὰρ ξυνεισβας] τὰ ἀπὸ τῆς κακῆς ὁμιλίας γινόμενα, κατὰ μέρος διέξεισι. καὶ φησιν ὅτι ὁ εὐσεβὴς ἀνὴρ, εἴτε ἐν θαλάσῃ συμπλέοι πονηροῖς καὶ κακοῖς ἀνδράσιν, εἴτε ἐν γῆ διαγοι μετὰ πονηρῶν καὶ ἀσεβῶν ἀνδρῶν, φθείρεται καὶ ἀπόλλυται καὶ αὐτὸς σὺν ἐκείνοις, διὰ τὴν ἐκείνων ἀσέβειαν. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως, ὁ εὐσεβὴς γὰρ ἀνὴρ, ἢ εἰς πλοῖον συνεισβας καὶ συνελθὼν ναύταις θερμοῖς καὶ σπουδαίοις εἰς τὸ πανουργεῦσθαι, ὄλωλε σὺν τῷ τοῖς θεοῖς μισητῶ γένει τῶν ἀσεβῶν ἀνδρῶν· ἢ δίκαιος ὢν, σὺν πολίταις ἀνδράσιν ἐχθροξένοις τε καὶ ἐχθροῖς τῶν ξένων, καὶ ἀμνήμοσι τῶν θεῶν, ἐδάμη καὶ ἐδάμασθη, πληγείς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ.

β.

β. 576. Ξυνεισβάς] συνελθών.
 α. 577. Θερμοῖς] πρὸς τὴν κακίαν θερμοῖς, καὶ
 γελωτοποιοῖς. οἱ γὰρ γελοιαζόμενοι θερμὴν καὶ ἔκλυ-
 τον ἔχουσι τὴν ψυχὴν. Ἰσέον δὲ ὅτι πολλή ἐστιν ἡ
 διαφορὰ τοῦ διαλελυμένου καὶ τοῦ συνθέτου. μέγας
 μὲν θυμὸς, τὸ παλὺ τοῦ χόλου· μεγάλθυμος δὲ, ὁ
 μεγαλόφρων καὶ μεγαλόψυχος. καὶ χειροδίκης μὲν
 συνθέτως, ὁ βίαιος, καὶ οὐκ ἐν τοῖς νόμοις ἀλλ' ἐν
 ταῖς χερσὶν αὐτοῦ κείμενον ἔχων τὸ δίκαιον· δίκην
 δὲ ἔχων ἐν χερσὶν, ὁ δίκαιος καὶ ἀεὶ πρὸ χειρῶν
 οἷον φέρων τὸ δίκαιον. οὕτω καὶ θερμὸν ἔργον, δια-
 λελυμένως μὲν, τὸ ἀναιδὲς καὶ θρασύ· θερμουργὸς
 δὲ ἀνὴρ, ἐν συνθέσει, κατὰ λόγον ἐπαινετὸν, ὁ θαρ-
 ραλέος καὶ μὴ ψυχρὸς εἰς ἔργον.

β. 577. Θερμοῖς] διαπύροις εἰς κακίαν.

β. 578. Θεοπτόσῳ] κακῶ, θεομισεῖ.

β. 580. Εχθροξένοις] ἐχθρῶς περὶ ξένων ὑποδο-
 χὴν διακειμένοις, ἢ ἐχθροῖς περὶ τοὺς φίλους.

α. 581. Ταυτοῦ κυρήσας] ἐπιτυχῶν ἐνδίκως καὶ
 δικαίως τοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ ὁμοίου ἐκείνοις ἀγρεύμα-
 τος. τοῦτ' ἐστὶ, σὺν αὐτοῖς θηραθεῖς, καὶ τῇ αὐτῇ
 παγίδι παγεῖς.

β. 581. Ταυτοῦ κυρήσας] ὁμοίου ἐπιτυχῶν. ἐκ-
 δίκως] ἀδίκως.

β. 582. Παγκοίνῳ] δημοσίᾳ. δάμη] ἠφάνισαι.

α. 583. Οὔτος δ' ὁ μάντις] τὸν υἱὸν λέγω τοῦ
 Οἰκλέους. ἤγουν τὸν Ἀμφιάραν. σώφρων καὶ δίκαιος
 καὶ εὐσεβὴς ἀνὴρ ὢν, συγκαθελκυσθήσεται, καὶ εἰς
 τὸν ἄδην καταχθήσεται μετὰ τῶν ἀσεβῶν, συμμι-
 γεῖς

γείς

γείς ἀνοσίοις καὶ ἀσεβέσιν ἀνδράσι, θρασυζόμοις
καὶ Φλυάροις.

β. 583. Υἱὸν Οἰκλέως] Ἀμφιάραος.

β. 584. Εὐγενῆς] γενναῖος.

β. 586. Θρασυζόμοισιν] ὑβρισταῖς. βία Φρενῶν]
ἤγουν ἄκοντα.

α. 587. Πομπήν τὴν μακρὰν] ἐπὶ τὴν εἰς ἄδην
ἀποικίαν ἔλκυσθήσεται μολεῖν τὴν ἐναντίαν τῇ εἰς
Ἀργος.

β. 587. Τείνουσι] ἔλκουσιν αὐτόν. πομπήν] πο-
ρείαν. μακρὰν] μεγάλην. πόλιν] εἰς.

α. 589. Δοκῶ μὲν οὖν] δοκῶ, Φησὶ, τὸν Ἀμφιά-
ραον μὴδὲ προσεγγίσει ταῖς τῆς ἡμετέρας πόλεως
πύλαις, οὐχ ὡς δειλὸν, οὐδὲ ἐν κακίᾳ φρονήματος
ἀλλὰ γινώσκει ὅτι σφὲ, ἤγουν αὐτόν, ἀπόκειται τε-
λευτῆσαι ἐν τῇ μάχῃ, εἰ ἔσαι καρπὸς καὶ τέλος τοῖς
τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεύμασιν. ἦτοι, εἰ ἀληθῆ εἰσι τὰ
θέσφατα τοῦ Ἀπόλλωνος.

β. 589. Δοκῶ] λογίζομαι. σφὲ] αὐτόν. τὸ πρῶτον
σφὲ ἀντὶ τοῦ αὐτόν, τὸ δὲ δεύτερον ἀντὶ τοῦ αὐτοῦς.
προσβαλεῖν] πλησίαζειν.

β. 590. Ως] ὅτι. λήματος κάκη] φρονήματος δειλία.

α. 591. Ἀλλ' οἶδεν ὡς σφὲ] ἀλλ' ὡς μάντις, τὸ
τέλος εἰδώς, οὐκ εἰς κίνδυνον ἑαυτὸν καταθήσει.

β. 591. Ως] ὅτι. σφὲ] αὐτοῦς. χρῆ] ἀπόκειται.
τελευτῆσαι μάχῃ] ἄνω διεξίοντος τοῦ ἀγγέλου ὡς
Ἀμφιάραος εἶπεν ὅτι ὑπὸ γῆν κρυβήσεται καὶ ταύ-
την δοξάσει, Ετεοκλῆς τῷ μὲν περὶ τοῦ μάντεως θα-
νάτῳ πιθεύει, λέγει δὲ εἰκαστικῶς, ὡς ἐπειδὴ μάντις

ἔσιν οἷδε καὶ τὴν τῶν ἄλλων τελευτὴν, οὐκ ἐθέλει δὲ λέγειν τοῦτο, ἀλλὰ σιγᾷ.

α. 592. Εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάταισι Λοξίου] εἰ φύσει ἀλήθειαν τὸ μάντευμα τοῦ Απόλλωνος, εἰ ἢ ἀλήθεια περέπεται τῷ μαντεύματι ὡς καρπὸς, εἰ ταῖς τοῦ Απόλλωνος μαντεῖαις τέλος ἐνι.

β. 592. Καρπὸς] κέρδος, θεσφάτοις τοῦ Λοξίου] μαντεύμασι ἃ Απόλλων αὐτῷ δέδωκε· πάντες γὰρ οἱ μάντις ἐξ ἐκείνου τὴν μαντικὴν ἔχουσιν.

α. 593. Φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια] παραδιαzeugητικὸς ἀντὶ τοῦ συνδετικοῦ. ἤγουν ἢ λέγειν, ἀντὶ τοῦ καὶ λέγειν.

β. 593. Τὰ καίρια] τὸ καὶ περὶ τῆς αὐτῶν τελευτῆς.

α. 594. Ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ] ὅμως δὲ ἐπ' αὐτῷ τῷ Ἀμφιαράῳ ἀντιτάξομεν καὶ ἀντισησομεν πυλῶρον, ἤγουν Φύλακα τῶν πυλῶν, ἄνδρα ἐχθρόξενον, ἦτοι ἐχθρὸν ὄντα τοῖς ἐξ ἄλλοδαπῆς ἐλθοῦσι πρὸς βλάβην ἡμῶν, Λασθένους βίαν, περιφρασικῶς τὸν Λασθένην.

β. 595. Ἐχθρόξενον] δημοτικὸν καὶ ἄλλοφύλοις ἐχθρὸν. ἀντιτάξομεν] ἀντισησομεν.

β. 596. Ἡβῶσαν] ἠκμάζουσιν. φύσει] λίαν. γράφεται καὶ φέρει, δέον δὲ εἰπεῖν φέροντα πρὸς τὴν προηγουμένην αἰτιατικὴν, φέρει εἶπεν ἐναλλάξας τὴν σύνταξιν.

β. 597. Ποδάκες] εὐστροφον. χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται] τοσοῦτον γὰρ ἐσι ταχὺς εἰς πόλεμον, ὥστε ἀρπάσαι καὶ προσλαβεῖν δόρυ γυμνωθὲν παρὰ τῆς ἀσπίδος, τούτέστιν ἐάν τινα αἰσθηταὶ μέλλοντα βάλ-

λειν

λειν αὐτὸν, καὶ ἐν ᾧ μέλλει βαλεῖν καὶ κινήσειν τὴν
 χεῖρα, γυμνωθέντα τῆς ἀσπίδος ἣν εἶχεν εἰς φυλα-
 κὴν, καὶ δι' ἧς ἐκαλύπτετο, ἐὰν ταῦθ' οὕτω γενά-
 μενα ἴδοι, πρὶν παρ' ἐκείνου τετραῖσθαι, αὐτὸς ἐν
 τῷ γυμνωθέντι μέρει ἐκεῖνον βάλλει τῷ δόρατι. ἢ
 οὕτως, ἀρπάσαι καὶ ταχέως κινήσαι δόρυ παρὰ τὸ
 γυμνωθὲν μέρος τῆς ἀσπίδος τοῦ ἀνταγωνιστοῦ, του-
 τῆσιν συνίδοι τὸν αὐτοῦ ἀντίπαλον γυμνωθέντα τῆς
 ἀσπίδος κατὰ τι μέρος αὐτοῦ, τάχιςα βάλλει αὐ-
 τὸν ἐκεῖσε τῷ δόρατι.

α. 601. Τελεῖθ' ὡς πόλις εὐτυχῆ] ἐπιτελεῖτε ὅπως
 εὐτυχῆ ἢ πόλις, τὰ ἀπὸ τοῦ πολέμου κακὰ ἀπὸ
 τῆς γῆς ἐπὶ τοὺς ἐπελθόντας τρέποντες.

β. 601. Τελεῖθ'] τέλος ἀγετε.

β. 602. Δορύπονα] πολεμικά. ἐκτρέποντες] ἐκτό-
 πίζοντες, ἀποφέροντες. γὰρ πρὸς ἐπιμόλους] τοὺς
 ἐπελθόντας ἐχθροὺς, τούτους γὰρ δορύπονα κακὰ
 λέγει.

α. 603. Πύργων δ' ἐκτοθεν] ἀποβαλὼν δὲ αὐτοὺς
 ὁ Ζεὺς ἐξω τῶν τειχῶν, διαφθερεῖ κεραυνῷ ἐπὶ ταῖς
 πύλαις.

β. 604. Σφῆ] αὐτοῦς. κάνοι] ἀφανίσεις, καὶ οὐ-
 θένα ἄγοι.

β. 607. Κατεύχεται] ἤνυχετο Πολυνεΐκης συμ-
 παρατάττεσθαι Ετεοκλεῖ, καὶ Φονεύσας τοῦτον θο-
 γεῖν καὶ αὐτὸς πλησίον αὐτοῦ. ἢ ὡσπερ αὐτὸς περὶ
 τοῦτον ἐποίησε πρῶην ἐξελάσας τῆς πόλεως, οὕτω
 νῦν καὶ οὗτος περὶ αὐτὸν ποιήσεται, βουλὴν ἔχων πρὸ
 τῆς συμπαρατάξεως τοιαύτην, πλησιάσαι τοῖς τε-

χεσι καὶ παρὰ τῶν οἰκείων βασιλεὺς τῆς χθονὸς ἀναγορευῆναι, καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς ὕμνον καὶ εὐχὴν ᾄσαι τοιαύτην, δοίητε μοὶ θεοὶ πορθῆσαι τὰς Θήβας δικαίως στρατευομένων. ἐστὶ δὲ τὸ τῶς καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκ παραλλήλου. τύχας] δυσυχίας.

β. 608. Επεμβάς] ἐπελθών. κἀπικηρυχθεὶς] ἀναγορευθεὶς ἄρχων.

α. 609. Ἀλώσιμον παιᾶν' ἐξιακχάσας] ἐκβοήσας ἐπινίκιον παῖνα, ἐπαλαλάξας μετὰ ἰαχῆς. οὕτω καὶ ὁ Ἰακχος λέγεται παρὰ τὰς ἰαχὰς τῶν μυουμένων.

β. 609. Ἀλώσιμον παιᾶν'] τὸν ἐπὶ πορθήσει γινόμενον πρὸς θεοὺς ὕμνον. ἐπεξιακχάσας] ᾄσας.

α. 610. Σοὶ συμφέρεσθαι καὶ κτανῶν θανεῖν πέλας] συζηναί σοι καὶ φονεῦσαι, ἀποθανῶν ἐγγύς.

β. 610. Συμφέρεσθαι] συμπαρατάττεσθαι.

β. 611. Ἀτιμασῆρα] τὸν ἀτιμάσαντα αὐτὸν πρῶην.

β. 612. Τὸν αὐτὸν] ὄνπερ σὺ αὐτὸν. τίσασθαι] τιμωρῆσαι.

α. 613. Τοιαῦτ' αὐτεῖ] φωνεῖ καὶ βοᾷ ἡ Πολυνεΐκους βία, περιφρασικῆς, αὐτὸς ὁ Πολυνεΐκης, καὶ καλεῖ τοὺς θεοὺς τοὺς γενεθλίους τῆς πατρικῆς χώρας, γενέσθαι παντελῶς ἐποπτηῆρας καὶ ἐπιτηρητὰς τῶν εὐχῶν αὐτοῦ, καὶ βοηθοὺς γενέσθαι αὐτῷ, ἐπακούσαντας τῶν εὐχῶν αὐτοῦ. Ἐστὶ δὲ ἡ περίφρασις ἢ διὰ πλείονων λέξεων ἢ διὰ δηλοῦσα φράσις, ἐκ περιττῶν γὰρ γίνεται λέξεων· αὐξάνει δὲ τὸν ἔπαινον τοῖς ὑποκειμένοις προσώποις, ὡς τὸ, ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο, καὶ, ἱερά ἰς Τηλεμάχοιο, καὶ, βίη Ἡρακλείη,

κλείη,

κλείη, ἦγουν ὁ Αλκίνοος, ὁ Τηλέμαχος, καὶ ὁ
 Ηρακλῆς.

β. 613. Γενεθλίους] πατρώους.

β. 614. Εποπτῆρας] ἐπακουσὰς καὶ πληρωτάς.

β. 615. Ων] ἰδίων. πάγχυ] λίαν.

α. 616. Εχει δὲ καινοπηγές εὐκυκλον σάκος] ἔχει
 δὲ, Φησὶν, ὁ Πολυνεΐκης ἀσπίδα παραδόξως κατε-
 σκευασμένην, εὐκυκλον· καὶ ἐν αὐτῇ ἔχει σημεῖον κα-
 τεσκευασμένον διπλοῦν, ἦτοι ἄνδρα στρατιώτην, χρυ-
 σῶν κατεσκευασμένον, καὶ γυναῖκα ἔμπροσθεν ἐκεί-
 νου πορευομένην σωφρόνως. ὁ οὖν ἀνὴρ ὃς ἴσεται ἐπὶ
 τῆς ἀσπίδος ἐζωγραφεμένος, ὁ Πολυνεΐκης ἐστὶ, καὶ
 ἔμπροσθεν ἐκείνου εἰκονισμένη ἐστὶ γυνὴ σωφρόνως πο-
 ρευομένη καὶ οὐκ ἀσχημόνως· αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ δίκη,
 καὶ ἔχει ἄνωθεν ἑαυτῆς γράμματα λέγοντα, ὅτι
 ἐγὼ εἶμι ἡ δικαιοσύνη· καὶ ἐπεὶ ἀδίκως ἐξῶσεν ὁ Ε-
 τεοκλῆς τὸν Πολυνεΐκην ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος,
 πάλιν ἐγὼ κατάξω τοῦτον τὸν Πολυνεΐκην εἰς τὴν
 ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ βασιλέα ταύτης ποιήσω. γρά-
 φεται δὲ καὶ εὐθετον σάκος, ἀντὶ τοῦ εὐκυκλον. ἵνα
 ᾗ εὐθετον, τὸ εὐβάσακτον. θεῖν γὰρ τὸ ἀναλαβεῖν
 λέγουσιν οἱ Ἀπτικοί. καὶ, ὄπλα ἔθεντο, ἀντὶ τοῦ
 ἀνέλαβον.

β. 616. Καινοπηγές] παραδόξως κατεσκευασμένον.

β. 617. Προσμεμηχανευμένον] ἐκ μηχανῆς πε-
 ποιημένον.

α. 618. Τευχησὴν] ὀπλίτην.

β. 618. Χρυσήλατον] ἐκ χρυσοῦ κατεσκευασμέ-
 νον. τευχησὴν] ὀπλισμένον.

- β. 619. Ηγούμενη] προδοπαῖουσα.
- β. 622. Επιτροφάς] διατριβάς.
- β. 623. Τάξευρήματα] μηχανήματα.
- α. 625. Ανδρὶ τῷδε] ἀντὶ τοῦ, ἐμοὶ, οὐ μέριμνα
ἐμοὶ ὧν ἀπήγγειλα.
- β. 625. Ανδρὶ τῷδε] ἐμοί.
- α. 626. Ναυκληρεῖν πόλιν] περιέπειν, Φροντίζεῖν
τῆς πόλεως.
- β. 626. Ναυκληρεῖν] σώζειν.
- α. 627. Ω θεομανές τε] ὧ θεοῖς ἐπιμαϊνόμενα,
ἐπισρατεύη καὶ τῇ πατρίδι καὶ τοῖς πατρώοις θεαῖς,
καὶ ὧ μέγα σύγος καὶ μῖσος τῶν θεῶν, ὧ πολλῶν
δακρύων ἄξιε ἀδελφέ (λέγει δὲ ταῦτα ὁ Εἰσοκλῆς
πρὸς τὸν Πολυνεΐκην) Φεῦ μοι, αἱ δὲ τοῦ πατρὸς,
ἤγουν τοῦ Οἰδίποδος, κατέραι, νῦν τέλος φέρουσαι
ἑαυτῶν. κατηράσατο γὰρ ὁ Οἰδίπους διὰ σιδήρου
καὶ αἵματος γενέσθαι αὐτοῖς τὴν διανομὴν τῶν χρη-
μάτων.
- β. 627. Θεομανές] θεόργητον. σύγος] μίσημα.
- β. 628. Πανδάκρυτον] πολυπενθές.
- α. 630. Αλλ' οὔτε κλαίειν] ὁ Εἰσοκλῆς εἰς θρήνον
τραπέεις διὰ τὰς τοῦ πατρὸς ἀράς, καὶ διὰ τὴν πρὸς
τὸν ἀδελφὸν μάχην, ἵνα μὴ ὑπὸ τοῦ θρήνου ταραξῆ
τοὺς πολίτας, πάλιν μεταφέρει ἑαυτὸν, καὶ φησιν,
ἀλλ' οὔτε κλαίειν οὔτε ὀδύρεσθαι πρέπει νῦν, ἵνα μὴ
καὶ ἀφόρητος γόος καὶ χαλεπὸς τεκνωθῆ, ἤγουν
αὐξηθῆ, ἐν τῇ πόλει.
- β. 631. Τεκνωθῆ] παρὰ τῆς πόλεως ἀναφύη. δυ-
σφορώτατος] δυσχερέστατος. τίς γὰρ ἰδὼν τὸν βασι-
λέα

λέα θρηνοῦντα, οὐ μᾶλλον τότε ἢ πρώην θρηνεῖν ἐθέ-
λήσει;

β. 632. Επώνυμω] τῷ κατ' ἐπώνυμα Φιλονείκω.

β. 633. Οποῖ τελεῖ] ὅπου ἄγει, Φέρει.

α. 634. Χρυσότευκτα γράμματα] οὐκ εἶπεν, θεὸς
ἢ ἄνθρωπος, ἀλλὰ τὰ χρυσᾶ γράμματα.

β. 634. Νιν] αὐτόν. κατὰξαι] εἰς τὴν πατρίδα.

α. 635. Φλύοντα] Φλυαροῦντα.

β. 635. Φλύοντα] Φλυαροῦντα. σὺν Φοίτῳ Φρε-
νῶν] σὺν μανίᾳ.

α. 636. Εἰ δ' ἢ Διὸς παῖς] ἔαν δὲ ἢ παρθένος παῖς
τοῦ Διὸς ἢ Δίκη (τοῦ Διὸς γὰρ θυγάτηρ λέγεται αὐ-
τῇ) παρῆν τοῖς ἔργοις ἐκείνου καὶ ταῖς Φρεσὶ, τοῦτ'
ἔστιν, ἔαν τὴν Δίκην εἶχεν ὁ Πολυνείκης συμπαροῦ-
σαν καὶ ἔργοις καὶ λόγοις καὶ ἐνθυμήμασιν ἑαυτοῦ,
καὶ οὐ κατὰ πάντα ἦν ἄδικος, τάχα ἂν τοῦτο ὑπῆρ-
χεν, ἡγοῦν τὸ Δίκην βοηθῆσαι αὐτῷ, καὶ εἰσάξαι
εἰς τὴν πατρίδα, καὶ νικῆσαι ἡμᾶς.

β. 636. Παρῆν] ὑπῆρχεν.

β. 637. Τάχ' ἂν τόδ' ἦν] τὸ τῆς καταγωγῆς.

α. 638. Φυγόντα μητρόθεν σκότον] ἀντὶ τοῦ γεν-
νηθεντα.

β. 638. Φυγόντα μητρόθεν σκότον] πεσόντα τῆς
μητρικῆς γαστρὸς καὶ εἰς Φῶς ἐλθόντα. βούλεται δὲ
διὰ τούτων πάντων παριστᾶν καὶ ἐλέγχειν αὐτὸν ὡς
ἄδικον.

β. 639. Τροφαῖσιν] ἀνατροφαῖς. ἐφηβήσαντα]
εἰς ἡβὴν ἐλθόντα καὶ νέανισκον γενόμενον.

α. 640. Συλλογῇ τριχώματος] οὐ γὰρ ἀθρόως
φέεται, ἀλλὰ συλλέγεται κατ' ὀλίγον.

α. 641. Προσεῖπε καὶ κατηξιώσατο] εἶδεν αὐτὸν καὶ ἐφίλησε. ἀντὶ τοῦ, ἐν οὐδεμιᾷ ἡλικίᾳ ἔπραξε τὸ δίκαιον.

β. 641. Προσεῖπε] ἠσπάσατο. κατηξιώσατο] ἐτίμησε.

α. 642. Οὐτ' ἐν πατρώας] καὶ μὲν δὴ οὐδὲ ἐπὶ κακώσει τῆς πατρώας χώρας ἐγγυὲς αὐτοῦ ἔσαι ἢ Δίκη.

β. 642. Κακουχία] ὀλέθρω.

β. 643. Νιν] αὐτόν. συμπαρασατεῖν] συνεῖναι.

β. 644. Δῆτ'] ἄρα.

β. 645. Παντόλμω Φρένας] θρασυτάτῳ καὶ ἀδικωτάτῳ.

β. 646. Τούτοις] οἷς εἶπον. ξυσησομαι] συμπαρατάξομαι.

β. 647. Ενδικώτερος] ἢ ἐγώ.

β. 649. Ως] λίαν.

α. 650. Κνημίδας] τὰς τοῖς ποσὶ καὶ τοῖς σκέλεσι περιβαλλομένας πρὸς Φυλακὴν. ἢ κνημίδας, τὰ σκουτάρια καὶ γὰρ ταῦτά τις περιπεφραγμένος ἐν τέχνῳ καὶ περικαλυψάμενος φυλάσσει ὅλῳ τῷ ἑαυτοῦ σώματι, καὶ οὐ προσβολαὶ καὶ ρίψεις συνεχεῖς τῶν βελῶν καθάπτονται καὶ ἐμβάλλονται τῷ αὐτοῦ σώματι, ὡς περιτετειχισμένῳ καὶ καλῶς ὀπλισμένῳ.

β. 650. Αἰχμῆς, καὶ πετρῶν προβλήματα] τὰ προβλήματα τῆς αἰχμῆς ἦτοι τὴν αἰχμὴν περιφρασικῶς ἦν προβαλλόμεθα εἰς μάχην. γράφεται καὶ πτερῶν, καὶ τὸ μὲν πετρῶν εἶποις οὕτως, τὰ προβλήματα τῶν πετρῶν ἦτοι τὴν ἀσπίδα, ἣν προβαλλόμεθα εἰς μάχην.

καὶ τὸ μὲν πετρῶν εἶποις οὕτως, τὰ προβλήματα τῶν πετρῶν ἦτοι τὴν ἀσπίδα, ἣν προβαλλόμεθα εἰς μάχην.

λαμβάνεσθε τοῦ σώματος, καὶ δι' ἧς τοὺς ἐκ πολεμίων
ἡμῖν ἐπίοντας λιθασμοὺς δεχόμεθα. τὰ δὲ πτερῶν
προβλήματα τοὺς οἴσους νοεῖ.

β. 651. Τέκος] τέκνον.

α. 652. Οργὴν ὁμοίως] τὸν τρόπον ὁμοίως τῷ ἀ-
δελφῷ σου. τῷ κάκισ' αὐδωμένῳ] τῷ βλασφημου-
μένῳ ὑπὸ σοῦ.

β. 652. Οργὴν] κατὰ. τῷ κάκισ' αὐδωμένῳ] τῷ
κακωνύμῳ Πολυνείκῃ.

β. 653. Αἷς] ἀρκετόν ἐστι.

α. 654. Αἷμα γὰρ καθάρσιον] τί δὲ αἰνιττόμενος
διὰ τούτου τοῦ λόγου φησίν; ὅτι πᾶς ἄλλος φόνος
καθαίρεται. ὁ γὰρ τῶν ἀλλοτρίων καὶ πολεμίων γι-
νόμενος φόνος, κάθαρσιν ἐπιδέχεται· ἡ δὲ μισητὴ
ἀδελφοκτονία, οὐδέποτε καθαίρεται. Ἄλλως. καθα-
ρὸν τὸ αἷμα τῶν ἀλληλοκτονούντων ξένων ἐν πολέ-
μῳ, τὸ δ' ἀδελφοκτονεῖν, ἀντικρὺς φονέων ἔργον.
ὑπερβατὸν δὲ ἐστίν, ἵνα ἦ, αἷμα γὰρ κάθαρσιν οὐκ
ἐπιδέχεται, ὅταν ἀδελφοὶ ἀλληλοκτόνοι γένωνται.

β. 654. Εἰς χεῖρας] εἰς μάχην. αἷμα γὰρ καθάρ-
σιον] ὁ τούτων πρὸς ἀλλήλους φόνος ἀνεύθυνός ἐστι,
καὶ καθαρὸς μιάσματος. Κάθαρμα, καθάρσιον, κά-
θαρσις· καθάρσιον τὸ καθαῖρον· κάθαρσις αὐτὴ ἡ ἐνέρ-
γεια τῆς καθάρσεως· κάθαρμα δὲ αὐτὸ τὸ εἰς κάθαρ-
σιν διδόμενον, οἷον λιμοῦ συμβάντος παρ' Ἑλλησιν,
ἢ τινος ἄλλου τῶν ἀπευκτῶν, λαμβάνοντες τὸν ἀη-
δέστατον καὶ παρὰ τῆς φύσεως ἐπιβεβουλευμένον
πῆρὸν, χωλὸν, τοὺς τοιούτους, τοῦτον ἔθνον εἰς ἀ-
παλλαγὴν τοῦ ἐνοχλοῦντος δαίμονος. ἔνταῦθα δὲ

καθάρσιον αἷμα λέγεται καθαρὸν καὶ ἐλεύθερον μιάσματος.

α. 656. Οὐκ ἔσι γῆρας] ἤγουν ἔκλειψις. τοῦτ' ἔσι, διὰ παντὸς γνωσθήσεται τοῦτο τὸ μίασμα.

β. 656. Γῆρας] τέλος, ἀφανισμός. δέον δὲ εἰπεῖν ὡς οὐδέποτε εἰς λήθην ὁ τῶν ἀδελφῶν θάνατος ἔρχεται. ὁ δὲ ποιήσας ἐπανάληψιν πρὸς γενικὴν ἔτρεψεν, εἰπὼν, οὐκ ἔσι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος. ἤγουν οὐδέποτε ἐξαλείφεται τοῦ γένους καὶ τῆς πόλεως ἢ τοιαύτη παρανομία. τὸ δὲ ὦδ' αὐτοκτόνος ἀντὶ τοῦ ὑπ' αὐτῶν τῶν ἀδελφῶν πραχθεὶς ὁ θάνατος καὶ οὐχ ὑπ' ἄλλων. δέον δὲ εἰπεῖν αὐτοκτόνον πρὸς τὸ ἀνδροῖν, αὐτοκτόνος εἶπε πρὸς τὸ θάνατος. τοῦ μιάσματος] τῆς ἀμαρτίας.

α. 657. Εἴπερ κακὸν φέροι τις] εἰ ὅλως τις ἀτυχεῖ, καλὸν τὸ δίχα αἰσχύνης. αἰσχύνης ἄτερ] τοῦτό φησι, τὸ εὐκλεῶς ἀποθανεῖν, διὰ τὸ τιμωρῆσαι τοὺς ἐχθρούς. ὁ γὰρ ἀντικρὺ καὶ ἀντιπρόσωπον τῶν πολεμίων ἀνθιστάμενος καὶ ἀντιπαλαμούμενος, καὶ μὴ ἀντισρέψας καὶ νῶτα δίδους τοῖς ἐχθροῖς, ἐκεῖνος, φημί, τὸν θάνατον ἐπιδέχεται ἐντίμως καὶ εὐκλεῶς, καὶ αἰεὶ ἐπαινεῖται καὶ μακαρίζεται.

β. 657. Κακὸν] κίνδυνον.

α. 658. Μόνον γὰρ κέρδος] ἡ ευκλεία ἐν κέρδει, τὸ αὐτὸν ἐκδικῆσαι ἀδικούμενον. ἐὰν δέ τις ἀνέκδικητος ἀποθάνῃ, ἕνεκά γε τῶν εἰς αὐτὸν γενομένων κακῶν καὶ αἰσχυρῶν, ἄδοξος.

β. 658. Ἐν τεθνηκόσι] τουτέσι τὸ χωρὶς αἰσχύνης τεθναῖναι.

α. 660. Τί μέμνησας τέκνον] ὁ χορὸς βλέπων Ετε-
οκλέα σπεύδοντα πρὸς Πολυνεΐκην ἐξελθεῖν, Φησὶ
πρὸς αὐτὸν, τί μέμνησας καὶ ὀργίζῃ; μὴ Φερέτω καὶ
κινεῖτω σε τίς ἄτα καὶ βλάβη θυμοῦ γέμουσα καὶ
πρὸς πόλεμον μαινομένη. τοῦτο γὰρ τὸ δορίμαργος,
ἢ τῷ δορὶ, ἀφ' οὗ δηλοῖ τὸν πόλεμον, μαινομένη.

β. 660. Τί μέμονσας] γράφεται καὶ μέμονσας καὶ
μέμνησας, καὶ τὸ μὲν μέμνησας ἀντὶ τοῦ ἐκμαίνῃ,
τὸ δὲ μέμονσας ἀντὶ τοῦ μένης εἰς ταύτην τὴν γνώ-
μην, καὶ οὐκ ἀφίεσσαι. θυμοπληθῆς] πλήρης θυμοῦ.
Δορίμαργος] μανικὴ πρὸς πόλεμον.

β. 661. Κακοῦ] τοῦ πολέμου. ἀρχάν] τὴν γνώ-
μην, τὴν ὄρμην.

α. 662. Ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα] ἐπεὶ βούλημά ἐστι τοῦ
θεοῦ τοῦ Απόλλωνος τὸ ἡμᾶς ἀποθανεῖν, καὶ αὐτὸς
ἐπισπεύδει καὶ βιάζεται τοῦτο, ἐλθέτω πρὸς τὸν
ἄδην ἅπαν τὸ τοῦ Λαΐου γένος, ἤγουν ἡμεῖς οἱ ἀπὸ
τοῦ Λαΐου καταγόμενοι. ἐλθέτω οὖν, Φησὶ, κατ' εὐ-
θεΐαν τὸ τοῦ Κωκυτοῦ κῦμα (οὗτος δὲ ποταμὸς ἄδου,
οὗ πορθμεὺς ὁ Χάρων) ὅτι πᾶν τὸ Λαΐου γένος κε-
κλήρωται τούτῳ, ὑπὸ τοῦ Απόλλωνος μισηθέν. ἐπεὶ
γὰρ ὁ θεὸς καθαρὸς καὶ ἀμίαντος ὢν, παρήγγειλε
τῷ Λαΐῳ, μὴ κοινωνεῖν τῇ γυναικὶ, μηδὲ συνουσιάζ-
ξειν αὐτῇ, οὗτος δὲ παρήκουσεν, αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο
ἀνόμως, πατήρ, διὰ τοῦτο ἐμίσησεν ἅπαν τὸ γένος
αὐτοῦ.

β. 662. Τὸ πρᾶγμα] τὸν ἡμέτερον ἀφανισμόν.
ἐπισπέρχει θεὸς] ἐπισπεύδει ἢ τύχη, ἢ ὁ Ἀπολλών.

β. 663. Κατ' οὖρον] καθ' ὄρμην, καθ' ὁδόν. κῦμα

Κωκυτοῦ λαχόν] ἤγουν ἀπόλειαν καὶ φθορὰν κλη-
ρωσάμενον.

β. 664. Πᾶν τὸ Λαίου γένος] ὡς παραβεβηκός.

α. 665. Ωμοδακῆς] ἡ ἄλογος ἄγαν ἐπιθυμία παρ-
ορμᾶ καὶ κινεῖ σε τελεῖν καὶ ποιεῖν ἀνδροκτασίαν,
πικρὸν καρπὸν καὶ κέρδος ἔχουσιν, ἔνεκεν αἵματος
καὶ φόγου οὐ δικαίου. τοῦτ' ἔστιν, ὅτι μέλλουσιν οἱ
ἀδελφοὶ ἀλλήλους ἀναιρεῖν.

β. 665. Ωμοδακῆς] ἀπηνῆς, ἄγριος. ἴμερος] ἐπι-
θυμία. Πικρόκαρπον] πικρὸν κέρδος ἔχουσιν. ἀνδρο-
κτασίαν τελεῖν] διαχειρήσιν φόνον ποιεῖν.

β. 666. Αἵματος οὐ θεμιτοῦ] φόγου ἀνοσίου διὰ
τὴν συγγένειαν.

β. 667. Ἀρὰ] ποταπή.

α. 668. Ξηραῖς ἀκλαύσοις ὄμμασι] ἀσυμπαθέσιν,
ἀναλγήτοις.

β. 668. Ἀκλαύσοις ὄμμασι προσιζάνει] ἀκαμπέσι
καὶ ἀσυμπαθέσιν ὀφθαλμοῖς προσιζάνει, καὶ προσ-
καθίζει καὶ ἐφορᾷ ἡμᾶς, καὶ οὐδαμᾶς ὑφίεται τῶν
κακῶν, ἀλλ' ἐπισπεύδει τὸν ἡμῶν θάνατον.

α. 669. Λέγουσα κέρδος] κέρδος μοι ὑποτιθεμένη
τὸ προτερῆσαι ἀποκτείναντα, ἢ ὑσερῆσαι ὅτι κρεῖτ-
τον τὸ προφθάσαι ἀναιρήσαντα τὸν πολέμιον, ἢ καὶ
ἔᾶσαι ἐκείνον ὑσερον ζῆν, καὶ ἀναιρεθῆναι ὑπ' ἐκείνου.

β. 669. Κέρδος] τὸ νῦν τεθνᾶναι. πρότερον] τι-
μιώτερον.

α. 670. Κακὸς οὐ κεκλήση] καλῶς γὰρ καὶ ἐναρέ-
τως ζήσας πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ τὸν βίον εὖ διάξας,
οὐ νομισθήση Φαῦλος. οὐδὲ ἢ τὴν φοβερὰν καὶ μέ-
λαι-

δαι-

λαιναν ἔχουσα αἰγίδα ἔρινυς εἶσι καὶ εἰσέρχεται ἐπὶ τὸν οἶκον ἐκείνου τοῦ ἀνθρώπου, οὗ ἂν ἐκ τῶν χειρῶν θεοὶ θυσίαν προσδέχωνται. ἀντὶ τοῦ καθαρὰς τὰς χεῖρας ἔχοντος.

β. 670. Ἀλλὰ] ναὶ ἀλλὰ. πατρύου] ὄρμα. βίον] ζῶν. εὖ κυρήσας] εὐτυχήσας. μελαναιγίς] μέλαιναν αἰγίδα φοροῦσα. Δόμον] τὸν σόν. ἐκ χειρῶν] σου.

α. 672. Θεοῖς μὲν ἤδη] τοῖς μὲν θεοῖς, φησὶν, ἄρτι καταπεφρονήμεθα. ἀγαθοεργία δέ τις ἀφ' ἡμῶν θαυμάζεται, ὀλομένων, ἤγουν ἀποθανόντων, ἡμῶν. μετὰ θάνατον γὰρ, φησὶν, αἱ πράξεις τῶν ἀνθρώπων θαυμάζονται. τί οὖν οὐχὶ γενναῖόν τι δράσαντες, εὐκλεῶς ἀποθανούμεθα, τὸν Πολυνείκην ὡς ἀσεβῆ ἢ ἀσθενῆ ἀνελόντες· ἀλλὰ κολακεύομεν τὸν θάνατον, καὶ οὐχὶ χωροῦμεν πρὸς αὐτὸν ἀδεῶς; Ἀλλως. χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται, ἤγουσι τὴν ἀπώλειαν ἡμῶν ἐν χάριτος μοίρα λαμβάνουσιν, ἢ, μετὰ θάνατον ἴσως ευκλείας τευξόμεθα.

β. 672. Πως] τὸ πᾶς ἐνταῦθα ἢ ἀντὶ τοῦ κατὰ πολὺ, ἢ ἀντὶ τοῦ κατὰ τινὰ τρόπον. εἰπόντος τοῦ χοροῦ ὡς δεήθητι τῶν θεῶν καὶ ἰκέτευσον τὴν τοῦ πατρὸς ἀπελάσαι, φησὶ, παροράθημεν τοῖς θεοῖς, καὶ οὐδεμίαν ἡμῶν φροντίδα παιοῦνται, πᾶς. λίαν. ἀποθανόντων δὲ ἡμῶν θαυμάζεται χάρις, τουτέστι τιμὴ παρ' ἀνθρώποις ἐς καὶ εὐκλεία. τί οὖν οὐχὶ καὶ ἡμεῖς ζῆν ἀφέντες ὡς ἀπηχθημένοι θεοῖς ὡς εὐκλεῶς τὸν θάνατον μεταδιώξομεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγωνισάμενοι. ἢ οὕτως, ἐπειδὴ τοῖς θεοῖς ἀπηχθήμεθα θαυμάζεται ἀφ' ἡμῶν χάρις ὀλομένων, ἤγουσι κάλ-

λιζόν ἔστιν ἀπολέσθαι καὶ μὴ δυσυχῆς προσορᾶν τὸν ἥλιον, κατ' Εὐριπίδην γὰρ, τὸ ζῆν μὴ καλῶς μέγας πόνος. ὅτι δὲ τοῦτο μᾶλλον δοκεῖ κείνου, δῆλον ἐκ τοῦ μεταγομένου, τὶ οὖν σαίνοιμεν καὶ κολακεύοιμεν καὶ παρασύροιμεν ὀλέθριον μέρος, καὶ οὐ προθυμία πρὸς τοῦτον χρώμεθα ὡς εὐεργέτην καὶ τῶν κακῶν ἀπαλλαγὴν, εἰ καὶ ὀλέθριος δοκεῖ τῷ τῶν ἀδελφῶν αἵματι.

α. 674. Σαίνοιμεν] κολακεύοιμεν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνῶν τῶν σαινόντων τὰς οὐράς αὐτῶν ὅταν πρὸς εὐωχίαν οἱ δεσπότηαι κλιθῶσι· τούτους λέγομεν σαινούρους.

β. 674. Σαίνοιμεν] κολακεύοιμεν, μεταχειριζόμεθα, παραπετάμεν.

α. 675. Νῦν ὅτε σοι παρέσακεν] νῦν κολακευτέον τὸν θάνατον, ὅτε σοι οὗτος παρέσηκε καὶ ἐπῆλθέ σοι, ἐπεὶ ὁ θυμὸς χρονίως καὶ βραδέως ποτὲ ἴσως ἂν ἔλθοι, μετηλλαγμένος ἐν ἀνατροπῇ καὶ μεταλλοιώσει τοῦ φρονήματος, ἐν θαλερωτέρῳ καὶ ἀσθενεσέρῳ καὶ ἀναπεπτωκότι πνεύματι· νῦν δὲ ἀκμὴν ἀναβράζει ὁ θυμὸς. τοῦτο δὲ λέγει, ὑπολαμβάνω ὅτι ἴσως ὀψέ ποτε ἀναπεσεῖς καὶ ῥαθυμήσεις, καὶ τὸν θυμὸν κατασελεῖς, καὶ οὐ θελήσεις ἀποθανεῖν.

β. 675. Δαίμων] τὸ δαίμων, ἢ ἐπὶ τῆς τύχης νοητέον, ἢ περὶ τοῦ θυμοῦ, ὃν κατ' ἀλλήλων ἀμφω τῷ ἀδελφῷ ἔχουσιν. λήματος ἀντροπαία] φρονήματος μεταβολῇ. χρονία μεταλλακτός] μετὰ ταῦτα ἐνηλλαγμένος. Θαλερωτέρῳ] μαλακωτέρῳ. λέγει δὲ ὡς εἰ μὲν νῦν ἐθελήσεις αὐτὸν ρίψαι πρὸς κίνδυνον,

τά-

τάχα ἂν ἡ τύχη εὐμενέσιν ὑμᾶς προσβλέψει τοῖς
ὀφθαλμοῖς, εἰ καὶ τὰ μέγιστα νῦν χαλεπαίνει.

β. 676. Ζεῖ] ἐκμαίνεται, ἀκμάζει.

α. 677. Κατεύγματα] ἀραί.

β. 677. Εξέζεσε] ναί· ἐξένηψεν αὐτόν. κατεύγμα-
τα] αἱ κατάραι.

α. 678. Αἴαν δ' ἀληθεῖς] ὡς τοῦτο ἐν τοῖς ὀνει-
ροῖς ἰδὼν ὁ Επεοκλῆς, ὅτι δι' αἵματος αὐτοῖς ἔσαι
ἢ τῶν χρημάτων διανομή.

β. 678. Φασμάτων ἐνυπνίων] οὐ μόνον Οἰδίπους
κατηράσατο τοῖς παισὶ σιδήρῳ τὸ δῶμα καταλα-
χεῖν, ἀλλὰ καὶ Επεοκλῆς ἐννυχον ὄψιν εἶδε τοῦτο
φαντάζουσαν.

β. 679. Δατήριοι] μερισρίαί.

β. 680. Οὐ σεργῶν] ἀποδεχόμενος ταῦτα.

α. 681. Ὡν ἄνυτις] ἀνύσιμα καὶ τελεσῆναι δυνά-
μενα.

β. 681. Λέγοιτ' ἂν] ἐκεῖνα ὧν ἄνη τις] τελείωσις
ἔσαι. οὐδὲ χρῆ μακρὰν] πολυλογεῖν.

β. 683. Τεθηγμένον] ὠρμημένον, καὶ πρὸς τοῦτο
παρασκευασθέντα εὐψύχως.

κ. 684. Νίκην γε μέντοι] τοῦτο λέγει, ὄρα μὴ
τὸν ἀδελφόν σου φονεύσας, τιμωρίαν ὑπόσχης. τὴν
γὰρ κακὴν δίκην ἢ νίκην, λέγω δὲ τὴν γενομένην ἀνό-
μως, τιμωρεῖται ὁ θεός· ἢ κατ' ἐρώτησιν ἀναγνωσέον,
ἀντὶ τοῦ, ἀποδέχεται ὁ θεὸς καὶ τιμᾶ τὴν ἐπὶ κα-
κῷ νίκην;

β. 684. Μέν τοι] ὅμως. τιμᾶ] ἀποδέχεται.

α. 685. Οὐκ ἄνδρ' ὀπλίτην] οὐχὶ χρῆ καὶ πρέπει
ἐμὲ

ἔμε ἀγαπᾶν καὶ σέργειν τὸν ὑμέτερον λόγον, ὡς
 φρατιώτην ὄντα, καὶ σπεύδοντα τιμωρήσασθαι τὸν
 ἐχθρόν.

β. 685. Στέργειν] ἀποδέχεσθαι.

β. 686. Δρέψασθαι] λαβεῖν.

β. 687. Εκφύγοι] ὁ ἀδελφός μου.

α. 688. Πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον] δέδοικα τὴν τοὺς
 οἴκους ἀφανίζουσιν θεὸν Ἐριννὺν, οὐδὲν ἔχουσιν
 θεοῖς ὅμοιον. πᾶς γὰρ θεὸς, ἀγαθοποιός. θεοὶ γὰρ
 δωτῆρες ἑάων.

β. 688. Ολεσίοικόν] τὴν φθείρουσιν τοὺς οἴκους.
 οὐ θεοῖς ὅμοιον] οἱ γὰρ θεοὶ εὖ παιοῦσιν, αὐτὴ δὲ
 κακοποιεῖ.

β. 689. Παρεκελεύσατο] ἐδήλωσε τῷ Ἐπεσκληῖ.

α. 690. Παναληθῆ, κακόμαντιν] τὴν ἐπὶ κακοῖς
 ἀληθεύουσιν. ἃ γὰρ εἶπε νύκτωρ, ταῦτα ἐγένετο.

β. 690. Κακόμαντιν] τὰ κακὰ τοῖς ἀνθρώποις
 μαντευσόμενῃν.

α. 691. Πατρὸς εὐκταίαν Ἐριννὺν] ἣν ἐπηύξατο
 Οἰδίπους τελέσαι τὰς ἀράς.

β. 691. Εὐκταίαν] τὴν ἐξ ἀράς γινόμενῃν.

β. 692. Περιθύμους] τὰς ἐκ πλείστου θυμοῦ γενο-
 μένας.

β. 693. Βλαψίφρονος] βεβλαμμένου τὰς φρένας,
 οὐ γὰρ ἂν ἠράσατο τοῖς παισὶ.

α. 694. Παιδολέτωρ δ' Ἐρις τὰδ' ὀτρύνει] ταῦτα
 παρορμαῖ. δῆλον. δὲ ὅτι ἐν ταῖς αἰχμαλωσίαις τὰ
 παιδία ἀναιρεῖται. ὑποκοριστικῶς δὲ τὴν Ἐριννὺν Ἐριν
 εἶπεν.

β. 694. Οτρύνει] ἐκμαίνει, διεγείρει τοὺς ἀδελ-
φοὺς κατ' ἀλλήλων.

α. 695. Ξένους δὲ κλήρους] ποιητικῶς πάνυ ταῦ-
τά φησι. τὸν γὰρ χαλυβαϊκὸν καὶ σκυθικὸν σίδηρον
φησὶ ταῦτα πράττειν. σεσωματοποίηκε γὰρ τὸν σί-
δηρον, ὃν φησὶν οὕτως ταῦτα κινεῖν κατὰ τῶν παί-
δων τῶν τὰ χρήματα δάσασθαι βουλομένων, καὶ
διὰ ταῦτα πολεμούντων. οὗτος οὖν, φησὶ, μερίζει
τοῖς παισὶ τούτοις καὶ ὡσπερ ἀποκληροῖ οὐχὶ πεδία
μεγάλα, ἀλλὰ παντελῶς μικρὰ, δυνάμενα μόνον
αὐτῶν τὰ σώματα χωρῆσαι πεπτωκότα. ὅταν μέντοι
αὐτοὺς κτάνωσι, καὶ ἡ πατρία αὐτῶν κόνις πῖη τὸ
αἷμα, τίς ἂν τὸ μῦθος αὐτῶν ἀποκαθάρη; ἢ, ὅταν
ὁ ἕτερος ἀποκτείνῃ, αὐτὸς ζήσῃ, τίς αὐτὸν καθάρη
τοῦ μύθους; ἔαν, φησὶν, ἡ πατρία γῆ πῖη τὸ αὐ-
τῶν αἷμα. ἔνθεν καὶ αὐτόχθονας φαιμέν.

β. 695. Επινωμᾶ] ἐπιμερίζει.

β. 696. Χάλυβος] ἐπειδὴ περ εἰς τοὺς Χάλυβας
εὔρηται ὁ σίδηρος, οἱ δὲ Χάλυβες μέρος τῶν Σκυ-
θῶν, ἐντεῦθεν δὲ πανταχόσε τῆς γῆς μετενήνεκται,
διὰ τοῦτο καλεῖ αὐτὸν ξένον ἢ τοι φίλον τοῦ Χάλυ-
βος καὶ ἀποικὸν τῶν Σκυθῶν.

β. 697. Κτεάνων χρηματοδότας] τῶν τοῦ Οἰδί-
ποδος κτημάτων μεριστής.

β. 699. Ναίειν] αὐτοὺς. διαπήλας] διὰ κλήρου δούς.

α. 700. Φθιμένοισι κατέχειν] τάφου μοῖραν ἀπο-
μερίσας αὐτοῖς.

β. 700. Οπόσαν] θέον εἰπεῖν ὀπόση καὶ Φθιμένοι-
σι ὀπόσην εἶπε πρὸς τὴν ὀπισθεν αἰτιατικὴν, μὴ οὖν

R

λάμ-

λαμβάνε' ἔξωθεν τὸ εἶδος ὡς τίνες. ἢ οὕτως, ὄψοσιν
ἐπὶ δηλονότι καὶ τοῖς φθιμένοισι κατέχειν. φθιμένοι-
σι] τοῖς ἀποθανοῦσι.

β. 701. Μεγάλων πεδίων] τῆς Βοιωτίας.

β. 702. Αὐτοκτόνως] ἀλληλοφόνως.

α. 703. Αὐτοδάικτοι θάνουσι] αὐτοὶ ἑαυτοῦς φά-
νεύσαντες, τῷ ἑαυτῶν σιδήρῳ ἑαυτοῦς τρώσαντες.

β. 703. Αὐτοδάικτοι] αὐτοσφαγεῖς.

β. 705. Μελαμπαγες] τὸ μετὰ τὸ πεπηγένοι με-
λαινώμενον.

α. 706. Τίς ἂν καθαρμούς πόροι] τίς ἂν καθαρ-
μός εὐρεθείη; τίς αὐτοῦς ἐκλύσει τοῦ τοιοῦτου μι-
άσματος;

β. 706. Καθαρμούς πόροι] αὐτοῖς μεμιασμένοις
τῷ φόνῳ.

β. 707. Σφε] αὐτούς.

β. 708. Παλαιοῖσι] τοῖς τοῦ Λαίου. συμμιγεῖς]
ἠνωμένοι.

α. 709. Παλαιγενῆ γὰρ λέγω] παλαιὰν γὰρ λέ-
γω παραβασίαν, τὴν παρὰ τοῦ Λαίου γενόμενὴν
(παρέβη γὰρ τὸν χρησμὸν τοῦ Απόλλωνος) τὴν ὠκύ-
ποινον, τὴν ταχέως τιμωρήσασαν καὶ μετελθοῦσαν
ἐκείνον. μένει δὲ ἀκμῆ καὶ εἰς τρίτην γενεάν, Λαίου,
Οἰδίποδος, καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ, Ετεοκλέους καὶ
Πολυνείκους.

β. 710. Παραβασίαν ὠκύποινον] παράβασιν, τὴν
ταχέως τιμωρηθεῖσαν.

β. 711. Αἰῶνα δ' ἔς τρίτον] γενεαὶ Λαίου, Οἰδί-
ποδος, Ετεοκλέους, Πολυνείκους. μένει] ἡ παράβασις
ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου.

α. 712. Απόλλωνος εὔτε Λαίιος] ὀπιηίκα ἦλθεν ὁ Λαίιος, λείπει δὲ ταῦτο, τοῦ Απόλλωνος εἰπόντος πρὸς αὐτὸν ἐν τοῖς Πυθικοῖς μαντείαις, σώζειν τὴν πόλιν, θυήσκοντά γενναίαις ἄτερ, ἡγούν χωρὶς παιδοποιίας, μὴ τεκνοποιήσαντα. διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν, ὅτι τρίς εἶπεν ὁ θεὸς τῷ Λαίῳ, Μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα, ἐπεὶ κτανεῖ σε ὁ Φύς, τὸ Φιλάνθρωπον ἐμφαίνεται καὶ κηδεμονικὸν τοῦ θεοῦ. αὐτὸς δὲ ὁ Λαίιος παρῳάμενος τὰς τοῦ θεοῦ ἐντολάς, ὑπὸ τῶν αὐτοῦ Φίλων ἡδονῶν κρατηθεὶς, ἢ τῆς γυναικὸς κρείσσων γὰρ τὰ πάθη τῶν λογισμῶν ἢ τῶν συγγενῶν ἐκ Φίλων, οἷς ἀνεκοινώσατο τὸν χρησμὸν ἐγέννησε τὸν πατρῷκτόνον Οἰδίποδα, θάνατον ἑαυτῷ.

β. 713. Βία] παρακοῆ. τρίς] πολλάκις.

β. 715. Γέννας] τέκνου.

β. 716. Κρατηθεὶς δ' ἐκ Φίλων] τῶν τῆς γυναικὸς Φίλων. τὸ δὲ οὐχ ὡς οἰοῦνται τινες περιττόν, ἀγνοοῦντες τὴν σύνταξιν, ἔχει γὰρ οὕτως τὴν παλαιγενῆ γὰρ λέγω παραβασίαν τὴν ὠκύποινον καὶ τὴν ταχέως τιμωρηθεῖσαν εὔτε καὶ ὀπιηίκα ὁ Λαίιος ἐν βίᾳ καὶ παρακοῆ τοῦ Απόλλωνος εἰπόντος αὐτῷ τρίς καὶ πολλάκις ἐν τοῖς μεσομφάλοις Πυθικοῖς χρησιμῶσι σώζειν τὴν πόλιν αὐτοῦ καὶ τὸ γένος ἅπαν θυήσκοντα χωρὶς τέκνου. πρὸς γοῦν τὸ βία Απόλλωνός ἐστι καὶ τὸ κρατηθεὶς δὲ, ἢ ἢ οὕτως, ἐν βίᾳ δὲ καὶ παρακοῆ τοῦ Απόλλωνος, κρατηθεὶς δὲ ἐκ Φίλων ἐν ἀβουλίᾳ, τουτέστι καὶ τὸν Απόλλωνα παρακούσας, καὶ τῆς γυναικὸς ἡττηθεὶς ἀφρόνως, ἐγείνατο μὲν θάνατον αὐτῷ τὸν Οἰδίποδα, παιεῖ δὲ τὴν δεινότητα ὁ δὲ

R 2

σύν-

σύνδεσμος καὶ τὸ εἰπεῖν ἐν βία καὶ οὐκ ἐπαγαγῶν
 παραπλήσιον ὄνομα, ἀλλὰ μετοχὴν. ὅτι δὲ ταῦθ'
 οὕτως ἔχει, μαρτύριον ἐν τε ἄλλοις ποιηταῖς τε καὶ
 λογοποιοῖς καὶ ὅπερ ἐν Σωκράτους ἀπολογία πεποιή-
 κε Πλάτων, λέγων περὶ τῶν ποιητῶν ὅτι οὐ σοφίᾳ
 ποιοῖεν, ἀλλὰ φύσει τινὶ καὶ ἐνθουσιάζοντες, οὐ
 γὰρ φύσει τινὶ καὶ ἐνθουσιασμῶ εἶπεν ἀλλὰ μετο-
 χὴν ἤνεγκεν, ἔχει δὲ τι πλεόν ἐνταῦθα Αἰσχύλος
 τὸ μὴ καὶ, ἀλλὰ δὲ θείναι, εἰ γὰρ ἦν καὶ, οὐ το-
 σοῦτον ἂν ἐδόκει τὸ δυσχερές.

α. 718. Οστε μητρὸς] ὅστις ὁ Οἰδίπους ἔτλα καὶ
 ἐκαρτέρησε καὶ ὑπέμεινε, σπείρας ρίζαν αἱματόεσ-
 σαν, ἤτοι ἀρχὴν γένους, ἵνα καὶ ὅπου ἐτράφη,
 ἦγουν εἰς τὴν τῆς μητρὸς αὐτοῦ γαστέρα, οὐχὶ πρὸς
 ἀγνάν ἄρουραν, τοῦτ' ἔστιν οὐ πρὸς ὀσίαν καὶ νομί-
 μιν γυναῖκα. ἢ δὲ ἄνοια συνέμιξε νυμφίους Φρενώ-
 λεις, καὶ τὰς Φρένας ἀπολέσαντας, τὸν Οἰδίποδα
 καὶ τὴν Ιοκάστην. Ἄλλως. ἔτλη δὲ ἀγνοία συναγαγεῖν
 τοὺς γάμους ὁ τὰς Φρένας βλαβεῖς. ἢ δὲ ἀγνοία,
 φησὶ, τὰς Φρένας ἀπολλύουσα συνήγαγε νυμφίους.

β. 719. Ἰν' ἐτράφη] ὅπου σπέρμα καταβληθεὶς
 ἠυξήθη.

β. 720. Ρίζαν] γονήν. αἱματόεσσαν] συγγενικὴν.

β. 721. Παράνοια συνάγαγε νυμφίους Φρενώλεις]
 μώρανσις ἠνώσε τὸν Οἰδίποδα καὶ τὴν Ιοκάστην, τὰς
 Φρένας αὐτῶν ἀπολέσαντας.

α. 723. Κακῶν δ' ὡσπερ] τὰ κακὰ ὡσπερ θαλάσ-
 σης κύμα, ἔρρευσαν, καὶ τὰ μὲν ἐπὶ Λαΐου γέγονε,
 τὰ δὲ ἐπὶ Οἰδίποδος, τὰ δὲ νῦν ἄτινα βρέμει καὶ
 ἤχει

ἤχει περὶ τὸ ἄκρον τῆς πόλεως. τοῦτο δὲ λέγει ὅτι τὸ μὲν τῶν κακῶν κύμα πίπτει, τὸ δὲ, ἐγείρεται, τὸ δὲ, περὶ τὴν ναῦν προσρήγνυται.

β. 723. Κύμ' ἄγει] συμφοράν.

β. 724. Πιτνὸν] προσπίπτον. ἄλλο δ' αἰεὶ ὑψοῖ. ἢ μὲν σύνταξις αἰεὶρον ἀπήτει πρὸς τὸ πιτνὸν, ὁ δὲ αἰεὶρον πρὸς τὸ θάλασσα εἶπεν.

β. 725. Τρίχαλον] τραχύ. καχλάζει.] ἤχει.

α. 726. Μεταξὺ δ' ἀλκῆ] μεταξὺ δὲ ἡμῶν καὶ τῶν πολεμίων τείνει καὶ τείνεται ἀλκὴ καὶ βοήθεια ἡμῶν, καὶ ἀποσόβησις τῶν πολεμίων δι' ὀλίγου. τίς δὲ ἐστὶν ἢ ἀλκὴ ἢ μεταξὺ ἐκατέρων; ὁ πύργος τῆς πόλεως. τοῦτ' ἐστὶ, μόνου τὸν πύργον τῆς πόλεως ἔχομεν βοηθοῦντα ἡμῖν καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀποσοβοῦντα.

β. 726. Αλκῆ] ἡμῶν, καὶ τῶν κακῶν ἀσφάλεια, βοήθεια.

α. 727. Ἐν εὐρεὶ] ἐν πλάτει, ἐν μεταιχμίῳ.

β. 727. Τείνει] φέρεται. ἐν εὐρεὶ] ἐν πλάτει αὐτοῦ, τουτέστιν ὅσον τόπον καὶ πλάτος ἐπέχει ὁ πύργος, τοσοῦτόν ἐστι τὸ μεταξὺ ἡμῶν, καὶ τῶν κακῶν, ὅστις ἐστὶν ἀλκὴ καὶ βοήθεια δι' ὀλίγου τείνουσα καὶ φέρουσα.

α. 728. Δέδοικα δὲ] φοβοῦμαι μὴ σὺν τῷ Πολυνείκει καὶ Ετεοκλεῖ ἀφανισθῆ καὶ ἡ πόλις. τέλειαι γὰρ καὶ εἰς τέλος ἐξερχόμεναι καὶ πληρούμεναι αἱ πάλαι ρηθεῖσαι τοῦ Οἰδίποδος ἀραὶ ὅτι ἤνυξατο τοὺς ἑαυτοῦ υἱοὺς διὰ σιδήρου τὴν βασιλείαν διαμερίσασθαι. ἢ, αἱ πάλαι χρησμοφθηθεῖσαι τῷ Λαίῳ.

α. 729. Τέλεια γὰρ παλαίφατοι] τὸ τέλεια ἀντὶ τοῦ τέλειαι. ὑφῆκε δὲ τὸ ι διὰ τὸ μέτρον.

β. 729. Παλαίφατοι] παλαιαί.

α. 730. Βαρεῖαι καταλλαγαὶ] δυσχερὲς τὸ φιλιωθῆναι αὐτοὺς, διὰ τὰς κατάραις.

β. 730. Βαρεῖαι καταλλαγαὶ] τὸ γὰρ διὰ πολέμου καὶ μάχης αὐτοὺς βούλεσθαι τὸ δῶμα διαλαχεῖν βαρεῖα καταλλαγή, ἅτε φόνου συμβῆσεσθαι μέλλοντος.

α. 731. Τὰ δ' ὀλοὰ] τὰ δὲ δεινὰ καὶ ὀλέθρια οὐ παρέρχεται ψευδῶς καὶ μάτην, ἀφ' ἡμῶν, ὅσον οὐπω τελλόμενα ἀντὶ τοῦ τελούμενα καὶ πληρούμενα.

β. 731. Ολοὰ] ὀλέθρια. τελλόμεν'] γινόμενα. παρέρχεται] παύεται.

α. 732. Πρόπρυμνα] ὁ δὲ ὄλβος καὶ ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐτυχία τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀλφειῶν καὶ τῶν φρονίμων καὶ τῶν ἐφευρετῶν τῶν ἀναγκαίων πραγμάτων (τοῦτο δὲ λέγει διὰ τὸν Οἰδίποδα) ἄγαν παχυθεῖς, ἦτοι πολὺς καὶ μέγας γενόμενος, ἐκφορεῖται καὶ ἐκβολὴν πάσχει καὶ ὑπομένει. τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι ἡ δόξα τοῦ Οἰδίποδος πολλὴ γενομένη καὶ ἄμετρος, νῦν ἀφανίζεται, καὶ ἐκδιώκεται, καὶ ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκβάλλεται. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐμπόρων, οἵτινες πλοῦτον πολὺν σωρεύσαντες, καὶ παχυθέντες τῷ ὄλβῳ, ὑπερον ἐκβολὴν ποιοῦνται τοῦ ὄλου φόρτου, ναυαγοῦντες καὶ κλυδωνιζόμενοι. Ἄλλως, ὅταν δὲ παχυθῶσιν οἱ ἄνδρες τῷ ὄλβῳ, τότε ὄλου τοῦ φόρτου ἐκβολὴν ποιοῦνται. τοῦτο δὲ πρὸς Επεοκλέα. ἐκβολῶν δὲ, τῶν ὑβρισῶν, οἷον δι' ἐκβολῆς ὑβριζόντων.

β. 732. Πρόπρυμνα] δι' ὅλου, ἐσχάτως. οἱ γὰρ ἀνδρῶν εἰς ἄκρον τοῦ Φρονεῖν ἀφικόμενοι αὐξηθέντες τῇ τύχῃ καὶ μέγιστοι πάντων γενόμενοι ἄθροον ἀπέβησαν, καὶ ἡ περὶ αὐτῶν τύχη εἰς οὐδὲν χωρεῖ, καὶ μάρτυς Οἰδίπους πρόσθεν τοῖς κλεινοῖς αἰνίγμασιν, ὡσπὲρ τις θεὸς θαυμαζόμενος, καὶ νῦν τὸν αἰῶνα διάγων ἀθλίως οἴμοι καὶ δυσύχως, ὑφ' ὅτου τις ἂν εἴποι μισούμενος καὶ σκότον κατ' Εὐριπίδην ὁρῶν τοῦτο δὲ εἶπεν ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐμπόρων οἵτινες πλοῦτον ἐξ ἐμπορίας πλείστον συλλέξαντες, εἶτα ναυαγία χρησάμενοι πάντα τὸν φόρτον ἀπώλεσαν, οἷς κέρδος ἦν συγκαταδῦναι τοῖς κύμασιν. ἐμβολὰν φέρει] ἐκπτώσιν ὑπομένει.

β. 733. Αλφειῶν] ἐφευρετῶν Φρονίμων.

β. 734. Ολβος ἄγαν] εὐδαιμονία. παχυνθεὶς] αὐξηθεῖσα.

α. 735. Τίν' ἀνδρῶν γὰρ] τίνα γὰρ ἀπὸ τῶν ὅλων ἀνδρῶν, φησὶ, τοσοῦτον ἐθαύμασαν καὶ οἱ θεοὶ καὶ οἱ κάτοικοι τῆς ἡμετέρας πόλεως, καὶ ἀπλῶς πάντες οἱ ἄνθρωποι (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ, πολύβοτος αἰὼν βροτῶν ἢ ζωή, καὶ ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων, ὁ πολύβοτος καὶ ὁ πολλοὺς τρέφων, ἢ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐμβατευόμενος, ἢ ἐπὶ πολὺ ἐκτεινόμενος) ὅσον τῖον καὶ ἐτίμων καὶ ἐθαύμαζον τότε τὸν Οἰδίποδα, ἀφελόντα ἀπὸ τῆς ἡμετέρας πόλεως τὴν θανατηφόρον μοῖραν τὴν ἀναρπαξάνδραν, τὴν τοὺς ἀνδρᾶς ἀρπαζουσαν καὶ ἐσθίουσαν. λέγει δὲ τὴν Σφίγγα.

β. 737. Πολύβοτος] ὁ πολύβοτος ἢ ἀντὶ τοῦ πολυκλήμων λογισέον, ἢ ὁ πολλοὺς βόσκων. καὶ τὸ μὲν δεύ-

δεύτερον πρόδηλον, τὸ δὲ πολυκτῆμων οὕτως, τίνας τῶν ἀνδρῶν ἐθαύμασαν καὶ οἱ θεοὶ καὶ οἱ πολῖται καὶ ὁ αἶων τῶν βροτῶν πολύβοτος καὶ πολυκτῆμων, τουτέστιν οὐδεὶς πλὴν τοῦ Οἰδίποδος τεθαύμασαι, καὶ πρὸς ἔσχατα πλούτου ἀφίκετο.

α. 738. Ὅσον τότε Οἰδίπου τῶν] ὅσον θαυμασθῆναι καὶ δοξασθῆναι ἐποίησαν. καὶ Εὐριπίδης [in prolog. Antigones cfr. Schol. ad Aristoph. Ran. 1206.] Ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐτυχῆς ἀνὴρ.

β. 738. Τῶν] ἐτίμων.

β. 739. Αναρπαξάνδραν] τὴν ἀνδρας ἀρπάζουσιν Σφίγγα.

β. 740. Κῆρ] φθοράν.

α. 741. Ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων] ἐπεὶ ἔμφρων ἐγένετο, ἐπεὶ συνῆκεν, ὃ ἔπραξε κατὰ τῆς μητρός. εὐδαίμων γὰρ ἦν κατὰ πάντα πρὸ τοῦ μαθεῖν τὸ μητρομίξιον. Δίδυμα δὲ κακὰ ἔφη τὸ τῶν δύο ὀφθαλμῶν σεριθῆναι. ἔν γὰρ κακὸν, τὸ ἐνὸς σεροθῆναι, δύο δὲ τὸ ἀμφοτέρων ἢ τοὺς περὶ Ετεοκλέα καὶ Πολυνείκη γεννήσας, οἱ ἦσαν τῶν ὀφθαλμῶν κρείσσονες.

β. 741. Ἀρτίφρων] ἐπιγνώμων, εἰδήμων.

β. 743. Ἐπ' ἄλγει] ἐπὶ τῇ παρανομίᾳ. δυσφορῶν] ἀγανακτῶν.

β. 744. Μαινομένα καρδίᾳ] λυπούμενη, ζεούση τῷ θυμῷ.

β. 745. Δίδυμα] διπλᾶ. τέλησε] ἐποίησε.

α. 747. Ἀπ' ὀμμάτων ἐπλάγχθη] ἀντὶ τοῦ, ἐσερήθη τῶν κρειπτόνων ὀμμάτων, λέγει δὲ τῶν περὶ Ετεοκλέα καὶ Πολυνείκην. Ἄλλως. ἐπλάγχθη, ἐχωρίσθη.

β.

β. 747. Επλάγχθη] ἔχωρίσθη.

β. 748. Αραίας ἔφηκεν ἐπικότους τροφάς] κατα-
ρασίμους. ἔπεμψεν ὀργίλας ἀνατροφάς. ἠράσατο γὰρ
αὐτοῖς πάντα τὸν αὐτῶν αἰῶνα ἐκ παιδὸς μάχαις
διαγαγεῖν, ἔπειθ' ὕψερρον καὶ σιδήρῳ τὴν βασιλείαν
διαλαχεῖν.

α. 749. Ἐπικότους τροφάς] ἐπιβλαβεῖς δὲ ἐντο-
λάς περὶ τροφῶν ἔφηκεν αὐτοῖς.

α. 751. Καὶ σφε σιδαρνόμῳ] καὶ τοῦτο ἐπιηρά-
σατο, διὰ σιδήρου αὐτοὺς τὴν οὐσίαν κτήσασθαι.

β. 751. Σφε] αὐτούς. σιδαρνόμῳ] διὰ σιδήρου
τὸν μερισμὸν ποιησάση.

β. 752. Διαχειρία] ἐν πράξει καὶ οἰκονομίᾳ.

β. 753. Τρέω] φοβοῦμαι.

α. 754. Καμψίπους Ἐριννὺς] ἡ κάμπτουςα κολα-
ζομένων τοὺς πόδας. οἶονεὶ ἡ συμποδίζουσα καὶ μὴ
ἔῶσα φυγεῖν.

β. 754. Καμψίπους] ἡ συμποδίζουσα καὶ μὴ ἔῶ-
σα φυγεῖν οὐς τιμωρεῖται.

α. 755. Θαρσεῖτε παῖδες] ἄγγελος ὁ καὶ πρότε-
ρον ἀπαγγείλας περὶ τῆς τῶν Ἀργείων ἐφόδου, οὗτος
καὶ νῦν ἀπαγγέλλει τὴν ἀδελφοκτονίαν. μητέρων τε-
θραμμέναι] συγγενεῖς, ἢ δειλαὶ, ὑπὸ μητέρων ἀπα-
λῶς τεθραμμέναι.

α. 756. Πόλις πέφευγεν] ἐπὶ τῆς προσβολῆς καὶ
συγκρούσεως τῶν πολεμίων, καὶ τῆς ἐκ τούτου ζά-
λης, τροπικῶς τῷ λόγῳ ἐχρήσατο. πολλὰ χειμασ-
θεῖσα ἡ πόλις παρὰ τῶν πολεμίων, ἀπόρθητος μό-
λις ἔμεινε, καὶ ἀβλαβῆς διεσώθη. Εξέφυγε καὶ ἄ-

S

πηλ-

πηλλάγη τῆς τοῦ χειμῶνος δριμύτητος, Φρουρηθείσης καὶ φυλαχθείσης τῆς πόλεως τῇ τῶν θεῶν ἐπιδρομῇ καὶ βοήθειᾳ. κἀκεῖνοι μὲν εἰς ἀντιπαράταξιν τῇ τῶν πολεμίων μάχῃ ἀντέστησαν, καὶ πολλὰς κατ' ἐκείνων τὰς τιμωρίας ἐπήγαγον καὶ εἰς φυγὴν ὤθησαν καὶ ἔτρεψαν, ὡς μὴ δυναμένων κἀκεῖνων τῶν θεῶν ἀντιμαχεσθῆναι καὶ πολεμήσασθαι. ἀνίκητοι γὰρ εἶεν οἱ θεοὶ καὶ ἀπροσπέλαστοι καὶ οὐδέποτε τρέπονται, ἀλλ' ὅ, τι πνεύσειεν ἀκλινεῖς ἴστανται εἰς ἀντιπαράτασιν.

β. 756. Ηδε] αὐτῇ.

β. 757. Ομβρίμων] μεγαλαύχων.

α. 758. Πόλις δ' ἐν εὐδίᾳ] ἀλληγορεῖ πάλιν, καὶ λέγει ὅτι πολλῶν προσβαλόντων τῇ πόλει, οὐδεὶς εἰς αὐτὴν εἰσέπεσε.

β. 758. Εν εὐδίᾳ] ἔσι.

α. 759. Αντλον] ναυάγιον, πλημμύραν κύματος, τὸ ὕδωρ. ἀντλον δὲ λέγεται τὸ ἀπὸ τοῦ κλύδωνος εἰσερχόμενον ὕδωρ. ἐτοίμως οὖν οἱ ναῦται ἐξαντλοῦσι καὶ ἔξω τὸ τῆς θαλάσσης ὕδωρ ἐκφέρουσιν· ἐξ οὗ καὶ τὸ καλούμενον ἀντλητήριον.

β. 759. Αντλον] κύμα, ἀπώλειαν.

β. 760. Στέγει] ἀντέχει καὶ σῶος ἴσεται. Φερεγγύοις] ἀπόχρωσιν εἰς φυλακὴν.

β. 761. Εφραξάμεσθα] ἠσφαλισάμεθα. προσάταις] ἀντιστάταις.

β. 762. Καλῶς ἔχει] εὐτυχῶς ἔχουσι.

α. 763. Ο σεμνὸς ἐβδομαγέτας] τὸν Απόλλωνα λέγει, ὃς ἐν ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς γεννηθεὶς, ἐκλή-

ἐκλήθη ἑβδομαγέτας. Ἄλλως, ἀξιοπίσως καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν πυλῶν εἶρηκεν. ἡ ἑβδόμη, Φησὶ, πύλη, ἵνα τὰ μαντεύματα τοῦ Απόλλωνος τῷ Λαίῳ δοθέντα, τέλος λάβῃ. ἑβδόμη γὰρ ἐγγενήθη Απόλλων. πέπονθεν οὖν οὐχὶ αὐτὴ ἡ πύλη ἡ ἑβδόμη, ἀλλ' ὁ φυλάττων αὐτὴν Εἰσοκλῆς.

β. 763. Ἐβδομαγέτας] ὁ ἐν ταῖς ἑβδόμαις πύλαις ἡγεμονεύων, ἢ ὁ ἑβδόμη γεννηθεὶς, καθ' Ἡσίοδον, [Ἔργ. καὶ Ἡμερ. 716] ἡμέρα.

α. 764. Εἴλετ' Οἰδίπου γένει] ἐνέβαλε, προέκρινεν ὥστε φυλάττεσθαι τῷ Εἰσοκλεῖ. Ἄλλως, ἔσωσεν.

β. 764. Εἴλετ'] προέκρινε. τοῦτο δὲ λέγει ἐπειδὴ ὁ κατὰ ἀλλήλων τοῖς ἀδελφοῖς γινόμενος πόλεμος Απόλλωνος βουλήσει συνέβη διὰ τὴν Λαίου παρακοήν.

β. 765. Κραίνων] τελαῶν. δυσβουλίας] παρακοάς.

α. 766. Νεόκοτον] νεωστὶ κατασκευασμένον.

β. 766. Νεόκοτον] νέον.

β. 769. Παραφρονῶ φόβῳ λόγου] τῶν φρενῶν ἐξίσταμαι, εἰπὼν γὰρ ταῦτα εἰς φόβον ἐνέβαλε.

β. 770. Οἰδίπου γένος] τέθνηκεν.

α. 771. Μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν] προεῖπον γὰρ αὐτά.

β. 771. Μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν] τῶν νῦν, πάλαι γὰρ ὄραν αὐτοὺς εἰς μάχην σπεύδοντας ἐμαντεύσαμην ταῦτα.

α. 772. Οὐδ' ἀμφιλέκτως] ἡγουν οὐδ' ἀμφιβόλως καὶ ἀπιθανῶς καὶ δυσχεραῖς, ἀλλ' ἀληθῶς καὶ ἀναμφιβόλως εἰσι τῇ σποδῷ κεκονιαμένοι, κατακεχωσμένοι, ἀνηρημένοι.

β. 772. Αμφιλέκτως] ἀμφιβόλως. κατεσποδημένοι] πεπτωκότες.

α. 773. Εκείθι κ' ἤλθον] εἰς τοσοῦτον ἤλθον ὥστε καὶ φονευθῆναι τὸν βασιλέα;

β. 773. Εκείθι] ἐνταῦθα, ἤγουν εἰς τὸ θανεῖν.

β. 774. Ἀδελφαῖς] ἀδελφικαῖς. ἠναίροντ' ἄγαν] ἐφονεύθησαν παντελαῖς.

β. 775. Ο δαίμων] τοῦ θανάτου εἰμαρμένη.

α. 776. Αὐτὸς δ' ἀναλοῖ] ὁ Απόλλων ἀναλίσκει τὸ τοῦ Οἰδίποδος γένος.

β. 776. Αναλοῖ] ἀπόλλυσι. δύσποτμον] ἄθλιον.

β. 777. Χαῖρειν] διὰ τὴν ἥτταν τῶν πολεμίων. δακρῦεσθαι] διὰ τὸν ὄλεθρον τῶν βασιλέων.

β. 778. Οἱ δ' ἐπιζάται] ἄρχοντες ἡμῶν καὶ τῶν πολεμίων Ετεοκλῆς καὶ Πολυνείκης.

β. 779. Διέλαχον] διεμερίσαντο.

α. 780. Παμπησίαν] τὴν περιουσίαν, διανομὴν, ὀλοκληρίαν, ἀπὸ τοῦ πᾶς παντὸς καὶ τοῦ πᾶ τὸ κτῶμαι. παμπησία δὲ λέγεται ἢ πᾶσα περιουσία τοῦ ὄλου βίου.

β. 780. Σκύθη] σκυθικῶ, παρ' ὅσον οἱ Χάλυβες εὔρον αὐτόν. παμπησίαν] πᾶσαν τὴν περιουσίαν.

β. 781. Ἐξουσι] ἔξουσι δὲ ἦν τῆς χθονὸς λάβωσιν ἐν ταφῇ, τουτέστιν ἦν γῆν ταφέντες κτήσονται. ἢ τὸ ἦν διὰ τὸ παμπησίαν νοεῖ, οὕτω, ἔξουσι δὲ ἐκείνην τὴν περιουσίαν ἦν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονὸς, καὶ γὰρ καὶ ἡ γῆ εἰς ἦν ἔμελλον ταφῆσεσθαι μέρος ἦν τῆς περιουσίας αὐτῶν. ἦν] ἦντινα.

β. 782. Κατ' εὐχὰς] κατ' ἀράς. ἐπειδήπερ εὐχὰς εἶ-

εἶπε, τὸ δὲ τῆς εὐχῆς ὄνομα ἐπὶ καλοῦ λαμβάνεται, διὰ τοῦτο εἶπε δυσπότμους. δυσπότμους] δυσυχεῖς. Φορούμενοι] Φερόμενοι.

α. 785. Ω μεγάλε Ζεῦ] ὦ μέγιστε Ζεῦ, καὶ οἱ τὴν πόλιν συνέχοντες θεοὶ, οἵτινες δὴ νῦν ῥύεσθε καὶ φυλάττετε τούσδε τοὺς πύργους τοῦ Κάδμου, ἦτοι τῆς πόλεως τῶν Θηβαίων· ἄρα χαίρω καὶ ὑμνήσω καὶ παιανίσω ἐπὶ τῇ πόλεως σωτηρίᾳ, ἢ θρηνήσω καὶ ἀποκλαύσομαι τοὺς τληπαθεῖς καὶ δυσυχεῖς πολεμάρχους; λέγει δὲ τὸν Ετεοκλέα καὶ τὸν Πολυνείκην. Φρονίμως δὲ ὁ ποιητὴς μέσην ὁδὸν ἔδραμεν, καὶ σωθείσης τῆς πόλεως ἀτοπον ἠγεῖται τὸ θρηνεῖν, καὶ Οὐχ ὅσιν κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάσθαι. ἐν δὲ τῷ, ὦ μεγάλε Ζεῦ καὶ δαίμονες, ἔστιν ὁ τρόπος ἐξοχῆ. Ζεῦ ἄλλοι τὲ θεοί.

β. 788. Πότερον] ποῖον. ἀπολολύξω] παιανίσω.

β. 789. Ασινεῖ] ἀβλαβεῖ, σωτηρίας τοῦτο γὰρ ἐπίθετον.

β. 790. Μογερούς] ἀθλίους. δυσδαίμονας] δυσυχεῖς.

α. 791. Ατέκνους] ἐπὶ κακῷ τεχθέντας.

β. 791. Ατέκνους] τοὺς μὴ τέκνα εἰς διαδοχὴν τοῦ γένους αὐτῶν λιπόντας.

β. 792. Ορθῆς] οἰκείως.

α. 795. Ω μέλαινα καὶ τελεία] ἡ συντελουμένη ἐπὶ τῷ γένει τοῦ Οἰδίποδος ἀρά. κρύος τὶ καὶ Φόβος κακὸς καὶ χαλεπὸς περιπίπτει τῇ καρδίᾳ μου. ἢ, Φόβος κακοῦ, ἀντὶ τοῦ, κινδύνου.

β. 795 Μέλαινα] σκότους καὶ θανάτου αἰτία. τελεία] εἰς τέλος ἐλθοῦσα.

- β. 796. Γένεος] ἦτοι τῶν παίδων.
- α. 797. Περιπιτνεῖ κρύος] περιπίπτει φόβος κακοῦ.
- β. 797. Κακὸν] ὅλον καὶ μέρος. κρύος] τρόμος.
- α. 798. Ἐτευξα τύμβῳ μέλος] ἦτοι κατεσκευάσα καὶ ἐποίησα μέλος ἐπὶ τύμβῳ, ἦτοι θρῆνον ἐπιτύμβιον, ὡς Θυὰς καὶ ὡς Βάκχη, κλύουσα καὶ ἀκούουσα αὐτοὺς καὶ μαθοῦσα νεκροὺς αἵματι βεβρεγμένους, δυσμόρως θανόντας ὑπὸ δορὸς ἀλλήλων. Ἄλλως κλύουσα αὐτοὺς δυσμόρως θανόντας ὑπὸ δορὸς ἀλλήλων, ἐπιτύμβιον θρῆνον ἔτευξα, ὡς Θυὰς.
- β. 798. Ἐτευξα] κατεσκευάσα.
- β. 799. Θυὰς] Βάκχη. αἱματοσαγεῖς] ἡμαγμένους τῷ φόβῳ.
- α. 800. Ἡ δύσορνις] ὄντως δύσορνις καὶ δυσοιώνις, καὶ οὐ κατὰ σκοπὸν γέγονεν αὐτοῖς ἡ συμφορὰ καὶ ἡ συνέλευσις τῆς μάχης, ἐπὶ κακῷ συνήλθον εἰς μάχην. ἡ δὲ τοῦ Οἰδίποδος κατ'ἀρα ἐξέπραξε καὶ εἰς τέλος ἤγαγε τὰ κακά.
- β. 800. Δύσορνις] κακόμαντις ὑπῆρχε. Ξυναυλία δορὸς] τίς γὰρ ὄραν αὐτοὺς συμβάλλοντας ἀλλήλοις εἰς μάχην, οὐκ ἂν ἄπερ ἔπαθον ἔμαντεύσατο; Ξυναυλίαν δὲ δορὸς λέγει τὴν ἔνωσιν καὶ τὴν συμβουλήν τοῦ πολέμου.
- α. 802. Οὐδ' ἀπεῖπε] οὐκ ἀπηγόρευσε τὸ ποιῆσαι τὰ δεινά.
- β. 802. Ἐξέπραξεν] ἐτελείωσεν ἑαυτήν.
- β. 803. Εὐκταία] καταράσιμος.
- α. 804. Βουλαὶ δ' ἄπιστοι] αἱ βουλαὶ δὲ τοῦ Λαίου διήλθον καὶ διεπληρώθησαν. λέγει δὲ τὰς περὶ τὴν

μίξιν τῆς αὐτοῦ γυναικός. ἄπιστοι δὲ, ὅτι οὐκ ἐπείσθη τῷ Απόλλωνι, εἰπόντι αὐτῷ μὴ συνελθεῖν τῇ γυναικὶ Ἰοκάστη.

β. 804. Βουλαὶ δ' ἄπιστοι Λαΐου] καθ' ἃς οὐκ ἐπείσθη Απόλλωνι διήρκεσαν] μέχρι τοῦ νῦν ἐπάγουσαι συμφοράς τοῖς ἐξ ἐκείνου.

α. 805. Μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιιν] ἡ μέριμνα δὲ, ἣτοι ἡ Φροντίς ἣν ἔσχεν ὁ Λαΐος περὶ τὴν μίξιν, καὶ τὰ θεσπίσματα τοῦ Απόλλωνος, οὐκ ἀμβλύνεται καὶ παρέρχεται, καὶ εἰς ἀνεκπραξίαν ἔρχεται, ἀλλ' ἔργοις τελεῖται.

β. 805. Μέριμνα] Φροντίς καὶ ταραχή.

β. 806. Θέσφατ' αἱ τοῦ Απόλλωνος μαντεῖαι δι' ὧν εἶπεν αὐτῷ ὡς εἰ τεκνώσει παῖδα, αὐτόν τε καὶ πᾶν αἰσώσει γένος. ἀμβλύνεται] ἔξασθενεῖ.

β. 807. Πολύστονοι] πολλῶν σεναγμῶν ἄξιοι. τόθ' ἔπερ κατ' ἀλλήλων ἔδράσατε. ἄπιστον] ἡγουν μικροῦ θεῖν εἰς ἀπισίαν πίπτου, τίς γὰρ πισεύσειεν ὡς ἀδελφοὶ ἀλλήλους ἀπέκτειναν;

α. 808. Αἰακτὰ] θρηνητικά.

β. 808. Αἰακτὰ] θρηνητικά.

α. 809. Αὐτόδηλα] αὐτὰ δὲ ταῦτα Φανερά. ὄρα γὰρ τὰ σώματα βασαζόμενα ὁ χορός.

β. 809. Αὐτόδηλα] Φανερά καὶ οὐκ ἀμφίβολα προὔπτος] Φανερὸς καὶ διαπρεπὴς καὶ διάδηλός ἐστι.

β. 810. Διπλαῖ μερίμναι] ἐπειδὴ καὶ οἱ φονευθέντες δύο εἰσίν. διδυμανόρεα] ἡγουν δύο ἀνδρῶν ἐστι.

α. 811. Αὐτοφόνα] ἀλληλοκτόνοι γὰρ ἐγένοντο.

β. 811. Αὐτοφόνα] αὐτοσφαγῆ. δίμοιρα] διπλαῖ.

β.

β. 812. Τέλεια] ἔσχατα καὶ ὑπερβολὴν οὐκ ἔχοντα.

β. 813. Πόνοι] εἰσί.

α. 814. Δόμων ἑφέσιοι] τὰ κακὰ ἀπὸ τῶν κακῶν οἰκεῖ ἐν τῇ ἐσίᾳ καὶ τούτοις τοῖς οἴκοις.

β. 814. Δόμων ἑφέσιοι] τοῦ Λαίου καὶ Οἰδίποδος οἰκεῖοι συνήθεις.

α. 815. Ἀλλὰ γόνον ὦ Φίλαι] ἀλλὰ θρήνον ἐρέσσετε· ἐκ μεταφορᾶς τῶν πλεόντων· σὺν τῇ τοῦ κρατὸς προοδευούσῃ κρούσει τῶν χειρῶν.

β. 815. Κατ' οὔρον] κατὰ λόγον, καθ' ὁρμὴν, κατ' ἰσότητα, ἤγουν πρὸς τοὺς ξυναγμοὺς ποιῶμεν, καὶ τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ σέρνοις πλήξεις.

α. 817. Πίτυλον] πίτυλος ὁ θόρυβος. ἀπὸ τοῦ τύπτω τύπτυλος, καὶ πίτυλος. καὶ ἐστὶ κυρίως ὁ ἀπὸ τῶν ἐρεσσομένων κωπίων γινόμενος θόρυβος.

β. 817. Πίτυλον] κτύπον. ὃς αἰὲν δι' Ἀχέροντ'] ἐπειδὴ ὁ γόνος περὶ τοὺς νεκροὺς γίνεται, οὔτοι δὲ ἐν Αἴδου ἀπέρχονται, δι' Ἀχέροντα τοῦτον ἀμείβεσθαι Φησὶ διὰ νηὸς εἰς χέρσον ἀνήλιον καὶ σκοτεινὴν, τουτέστι μετὰ νηὸς, διὰ τοῦτο πρὸς τὸν Αἴδην χωρεῖ, ἣν ναῦν, θεωρίδα καλεῖ, ἄξονον ἦτοι κακοξένακτον, ἣ ἄξολον καὶ κακῶς ἐσαλμένην, μελάγκροκον καὶ μέλαν λαῖφος ἔχουσαν. ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα τό τε ἄξολον καὶ τὸ μελάγκροκον οἰκεῖα τῇ εἰς Αἴδην φερούσῃ νηὶ ὡς τῶν ἐν βίῳ ἐναντίως ἔχουσῶν. θεωρίδα δὲ λέγει τὴν τοῦ Χάροντος ναῦν, ἐκ μεταφορᾶς τῆς νηὸς τῆς κατ' ἐνιαυτὸν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Δῆλον ἀγούσης τῷ Απόλλωνι θυσίαν, ἣν θεωρίδα ἐκάλουν. δέον δὲ δι

Αχέ-

Αχέροντος εἰπεῖν, δι' Αχέροντα εἶπε ποιητικῶς ἔθει, ὡς ἔχει καὶ τὸ ἰππικῶν τ' αὐπνων πηδαλίων διὰ ζόμα, καὶ πόλλ' ἕτερα. λάμβανε δὲ καὶ εἰς τὸ θεωρίδα τὸ διὰ ἀπὸ κοινοῦ, σύναπτε δὲ καὶ τὸ ἀμείβεται εἰς τὸ ἀφανῆ τε χέρσον. ἀμείβεται] διέρχεται.

α. 818. Ναύζολον] τὴν διάγουσαν τοὺς νεκρούς. Θεωρίδα] οἱ Αθηναῖοι ἔσελλον ναῦν ἐξεφανωμένην εἰς τὸν Απόλλωνα διὰ μαντείας. θεωρίδα γοῦν ἐκείνην ἐκάλεσαν, ὡς εἰς θεὸν ἀπερχομένην, καὶ τοῦ θεοῦ θέσφατα πάλιν μετακομίζουσαν. ἐξ ἐκείνης οὖν καταχρηστικῶς τὴν νῆα θεωρίδα ἐκάλεσεν. Ἄλλως. οὐ τὴν τοῦ Χάρωνος ναῦν, θεωρίδα εἶπεν. κυρίως δὲ τοῦ Απόλλωνος ἢ εἰς Δῆλον ἀπερχομένη. λέγει δὲ ὅτι ταύτην ὁδὸν θεωρητικὴν ὡσπερ οἶδεν ὁ ζόνος τὴν ἐπὶ τὸν Αχέροντα, τὴν ἀνήλιον, ἣν μηδὲ ἥλιος ὄρα, ἢ τὴν ἀναγνήν. ἀγνή γὰρ ἐκείνη ἢ εἰς Δῆλον ἀπιούσα. πάνδοκον δὲ, ἐπεὶ πάντας δέχεται τοὺς ἀποθνήσκοντας.

β. 818. Ναύζολον] τὴν ὡς ναῦν ἐσαλμένην, διὰ τὴν ναῦν τοῦ Χάρωντος. μελάγκροκον] τὴν ἔχουσαν μέλαν λαῖφος.

β. 819. Ασιβῆ] ἀπόρευτον.

β. 820. Πάνδοκον] πάντας δεχομένην μετὰ θάνατον. ἀφανῆ] σκοτεινήν.

α. 821. Πράγος πικρὸν] ἤκουσιν ἐπὶ πρᾶγμα πικρὸν καὶ συμφορὰν αἱ ἀδελφαὶ τῶν βασιλέων.

β. 821. Αἶδ'] αὐταί.

β. 823. Οὐκ ἀμφιβόλως] ἀκριβῶς ἐπίσταμαι.

β. 824. Σφ'] αὐτάς. ἐρατῶν] παρθενικῶν. βαθυ-

T

κόλι

κόλπων] τῶν βρεθεῖς τοὺς κόλπους ἐξ ἱματίων ἔχόντων.

β. 825. Ἡσειν] πέμψειν. ἑπάξιον] ἀρμόδιον καὶ προσήκον ἐξ ἀδελφῶν εἰς ἀδελφοὺς γίνεσθαι.

α. 826. Ἡμᾶς δὲ δίκη] δίκαιον ἡμᾶς προκατάρχεσθαι, ὡς προακουσάσας.

β. 826. Δίκη] δίκαιον. πρότερον Φήμης] πρὸ τοῦ κλαῦσαι ἐκεῖνας.

β. 827. Δυσκέλαδον θ' ὕμνον] κακόφημον θρῆνον. ἐπειδὴ γὰρ ἐσὶν αὐτῇ φόνων καὶ θανάτων παρεκτικῆ, εἰκότως καὶ ὁ θρῆνος ὕμνος αὐτῆς λέγοιτ' ἂν οὐδενὲ ἄλλω τοσοῦτον χαιρούσης, ὅσον ὄδυρμοῖς καὶ δάκρυσιν, ὃν ὄδυρμον καὶ παιᾶνα καλεῖ Αἶδου.

α. 829. Εχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν] ἐσὶ γὰρ καὶ παιᾶν ἐπ' ἀγαθοῖς.

β. 829. Εχθρὸν] κακὸν. πάροσον ὁ παιᾶν χαρᾶς αἴτιος.

α. 830. Ἰὼ δυσαδελφόταται] ὧ δυσαδελφόταται πασῶν παρθένων αἱ μίτρας κατὰ τὴν φθορὰν λύονται. ἀντὶ δὲ τῆς μίτρας καὶ ζώνης νῦν σρόφον εἶπεν.

β. 830. Δυσαδελφόταται] εἰς ἀδελφοὺς δυσυχεῖς.

β. 831. Στρόφον] ζώνην. ἢ τὴν ἰδιωτικῆς λεγομένην κομποθυλαίαν. σρόφον ἐσθῆτα ἡγουν ἐζωσμένην. τὸ δὲ περιβάλλονται, εἰ μὲν ἐσθῆτα εἶποις, ἀντὶ τοῦ ἐνδύονται λαβῆς, λέγων ὅποσαι περιβάλλονται καὶ ἐνδύονται σρόφον καὶ ἐζωσμένην ἐσθῆτα. ἐβδὲ ἐσθῆσι γράφεις, ἀντὶ τοῦ περιάγουσι νοήσεις αὐτως, ὅποσαι περιβάλλονται καὶ περιάγουσιν ἐν ταῖς ἐσθῆσι σρόφον καὶ ζώνην ἐσὶ δὲ κρεῖττον τὸ ἐσθῆτα ἢ τὸ ἐσθῆσιν. β.

- β. 832. Δόλος] πανουργία.
- β. 833. Ορθῶς] ἀληθῶς, λιγαίνειν] ἀλαλάζειν.
- β. 834. Δύσφρονες] κακογνώμονες.
- α. 835. Ατρύμονες] ἐν κακοῖς ἀκμήτες, τῶν κακῶν ἀκόρεςοι. ταῦτα λέγει ὁ χορὸς πρὸς τὸν Ἐτεοκλῆν καὶ Πολυνείκην. Ἄλλως. ἀτρύμονες, ἀδάμασοι, ἀκαταπόνητοι, ὑπὸ τῶν κακῶν μὴ νικηθέντες, ἢ οὓς πολλὰ κακὰ ἐδάμασαν.
- β. 835. Φίλων ἄπιστοι] μὴ τοῖς φίλοις πεισθέντες ὥστε καταλύσαι τὸν πόλεμον. κακῶν ἀτρύμονες] ἀκάμπτοι καὶ μὴ φοβούμενοι τὰ κακὰ ὥστε τούτων ἀφίσασθαι.
- α. 836. Πατρώους δόμους ἐλόντες] αἵτιοι τῆς ἀλώσεως γενόμενοι. πορθήσαντες, ἐρήμους ποιήσαντες τῷ ξίφει.
- β. 836. Ελόντες] λαβόντες, ἀθλιοὶ καὶ οὐκ εὐτυχεῖς. τεθνηκότες γὰρ εἰσῆλθον ἄμφω τὰς Θήβας, καὶ πατρώων μνημάτων τυχεῖν ἐμελλον, εἰ καὶ Πολυνείκης βίᾳ περεόντος [Κρεοντος] ἄτιμος ἔρριπτο ὡς κατὰ τῆς πατρίδος ἐσρατευκῶς, μέλει ὡς [μελέως] δεῖ εἰπεῖν ἔδει, ἀλλ' ἐπήγαγε πρὸς τὸ ἐλόντες, τὸ δὲ σὺν ἀλκῇ ἀντὶ τοῦ σὺν πολέμῳ, ἢ τὸ ἐλόντες, ἀντὶ τοῦ πορθήσαντες καὶ καταβαλόντες, τὸ γὰρ ἀποθανεῖν σφᾶς καταβολὴ τις ὡσπερ τῶν δόμων ἦν.
- β. 837. Μέλεοι] ἀθλιοὶ. οἱ] οἳ τινες.
- β. 838. Ἐπὶ λύμῃ] καὶ συμφορᾷ.
- β. 839. Ἰῶ] Φεῦ.
- β. 840. Μοναρχίας] ἐπίθυμος γὰρ ἕκαστος ἀποκτείναι τὸν ἕτερον μόνος ἀρχεῖν, ὥστε ἡμῖν ἐπιθύμουν

μοναρχίαν ἰδεῖν, πικρὰ αὐτοῖς ἔδοξε, δι' ἐκείνην σε-
ρηθείσι τοῦ ζῆν.

α. 841. Διήλλαχθε] κακὴ διαλλαγὴ ἢ διὰ θανά-
του. μὴ ὄντες γὰρ, οὐδὲ μάχην σχῆτε τὸ ἀπὸ τοῦ-
δε. ἢ, διήλλαχθε ἀντὶ τοῦ ἀπιλλάγητε. Ἄλλως. ἢ
διαλλαγὴ ὑμῶν οὐκ ἐπὶ Φιλίᾳ γέγονεν, ἀλλ' ἐπὶ
ἀναιρέσει τοῦ σιδήρου.

β. 841. Διήλλαχθε σιδάρῳ] τῆς μάχης πέπαυ-
σθε, καὶ εἰς ἓν συνέλθητε κατ' ἀλλήλων σφαγῇ, σι-
δήρῳ διαλλάκτη χρυσάμενοι. Φεῦ τοιοῦτου διαλλάκ-
του. σαφηνίζει δὲ τὸν διαλλάκτην Φάσκων οὐκ ἐπὶ
Φιλίᾳ γεγενῆσθαι, ἀλλ' ἐπὶ Φόνῳ. τὸ δὲ διεκρίθη-
τε ἀντὶ τοῦ κεχώρισε.

α. 842. Κάρτα δ' ἀληθῆ] κάρτα δὲ καὶ λίαν ἀλη-
θῆ ἐπέκρανε καὶ ἐπλήρωσε τὰ κατεύγματα τοῦ πα-
τρὸς Οἰδίποδος, ἢ σεβασμία καὶ τιμία Εριννὺς ἐκεί-
νου, ἦτοι τοῦ Οἰδίποδος. ἦγουν, ἐτελείωσε τὰς ἐκεί-
νου ἀρὰς κατὰ τῶν παίδων.

β. 842. Κάρτα] λίαν.

β. 843. Πότνι' Εριννὺς] ἦν δι' ἀρὰς ἐπήγαγε τοῖς
παισί. κατ' εὐφημισμὸν λέγει τὴν Εριννὺν ποτνίαν
ὡς καὶ Εὐμενίδας Φᾶμεν, ἢ ὡς θεὸν οὔσαν.

α. 844. Δι' εὐωνύμων τετυμμένοι] τὸ ἐξῆς τοῦ
λόγου οὕτως νοητέον, ἤδη διήλλαχθε σιδήρῳ οὐκετ'
ἐπὶ Φιλίᾳ, ἀλλ' ἐπὶ Φόνῳ, διεκρίθητε τετυμμένοι
καὶ τετρωμένοι δι' εὐωνύμων. τοῦτο δὲ συμβαίνει ἐν
τοῖς κατὰ τὸ ἐναντίον ἰσαμένοις, οἷον, διαμπᾶξ ἀλ-
λήλων τὰς πλευρὰς τρώσαντες. ἐκάτερος γὰρ τῶν
μονομαχεύντων, τὸ ἀρισερὸν πλευρὸν τοῦ ἀντιπάλου

τιτρώσκειν βούλεται. οἷον διὰ τῶν πλευρῶν αὐτῶν
τετυμμένοι τεθνήκασιν οἱ ὁμοσπλάγχθοι.

β. 844. Εὐωνύμων] ἀρισερῶν. τὸ εὐωνύμων πρὸς
τὸ ὁμοσπλάγχθων πλευρωμάτων συντακτέον, ἔφη
δὲ διὰ μέσου τὸ ἕτερον ἡμιχόριον, τὸ τετυμμένοι
ὡσπερ συμμαρτυροῦν τῷ προτέρῳ. συμβαίνει δὲ τοῖς
μονομαχοῦσι κατὰ τὸ εὐώνυμον μέρος τὰς τρώσεις
δέχεσθαι ἰσαμένοις ἐναντίον ἀλλήλων, ὡς ἑκατέρου
τῆ δεξιᾷ χεῖρι τὴν ἀρισερᾶν ἑκατέρου παίειν πλευ-
ρᾶν, μαρτυρεῖ δὲ τοῦτο καὶ τὸ ἀντιφόνων καὶ τὸ
διανταῖον. τετυμμένοι] τρωθέντες διεκρίθητε κατὰ
κοινοῦ.

α. 845. Τετυμμένοι δῆθ', ὁμοσπλάγχθων] τὸ
ἐξῆς τοῦ λόγου οὕτως, δι' εὐωνύμων τετυμμένοι ὁ-
μοσπλάγχθων τε πλευρωμάτων. τετυμμένοι δῆθ'
ἐν τῷ μέσῳ ἔφη τὸ ἕτερον ἡμιχόριον, συμμαρ-
τυροῦν καὶ συμφωνοῦν ἐκείνῳ, ἀληθῶς τετυμ-
μένοι.

β. 845. Ὁμοσπλάγχθων] ἀδελφικῶν.

β. 846. Δαιμόνιοι] δυσυχεῖς.

β. 847. Ἀντιφόνων] τῶν ἐξ ἐναντίας γινομένων.

α. 849. Διανταίαν λέγεις πλαγὰν] πληγὴν διαμ-
πάξ γενομένην, καὶ ἐπὶ τῶν σομάτων καὶ ἐπὶ τῶν
οἰκῶν. ἄμφω γὰρ ἔχει κακῶς.

β. 849. Διανταίαν] τὴν ἀλλήλων ἐξ ἐναντίας γι-
νομένην.

α. 850. Δόμοισι καὶ σώμασιν] εἰπόντος τοῦ ἡμι-
χορίου, αἰ αἰ, ἰσοφόνων θανάτων ἀραὶ, καὶ πρὸς
τοῦτο ἀντιφῆσαντος τοῦ ἑτέρου ἡμιχορίου, ὅτι διαν-

ταίαν λέγεις πληγὴν, ὡς περ ἐΦερμηνεύον τὸ ἡμιχόριον πρότερον τί εἶπεν ἄνωθεν, λέγει, ὅτι Φημι αὐτοὺς σερηθέντας καὶ οἴκων καὶ σωμάτων, διὰ τὸ ἀναιρεθῆναι αὐτοὺς ὑπ' ἀλλήλων.

β. 850. Δόμοισι καὶ σώμασι πεπλεγμένους] σφαγέντες γὰρ αὐτὸ ἀπολώλασι καὶ τῆς ἀρχῆς δι' ἣν ἐμάχοντο ἀπεσέρηντο, τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ δόμοισι καὶ σώμασι πεπλεγμένους· ἐπλήγησαν δὲ ἐν προθυμία ψυχῆς, οὐχ' οἷά τε ῥηθῆναι καὶ ἐν δυσυχία, ἐκ κατάρως πατρὸς ἀπελθούσῃ διχόφρονι καὶ διπλῇ, κατ' ἀμφοτέρων γὰρ ἦν. Εννέπω] λέγω.

α. 851. Αναυδάτω μένει] ἀκαθέκτω ὀργῇ ἀνήρηται ὑπ' ἀλλήλων, ἰσχυροῦ μεγάλης καὶ ἀνεκλαλήτω.

β. 851. Αναυδάτω] ἀρρήτω. μένει] προθυμία.

β. 852. Αραίω] καταρασίμω.

β. 853. Διχόφρονι] διπλῶ.

β. 854. Διήκει] διέρχεται.

β. 855. Φίλανδρον] τὸ ὑπ' ἀνδρῶν Φιλούμενον.

α. 856. Μενεῖ κτέανά τ' ἐπιγόνους] τοῦτό φησιν, ὅτι τὰ χρήματα, ὧν χάριν Φιλονεικία ἐγένετο καὶ θανάτου τέλος τοῖς αἰνομόροις ἀδελφοῖς, μενεῖ καὶ ἐπικτηθήσεται τοῖς ἐπιγόνους καὶ τοῖς συγγενέσιν ἐκείνων. τοῦτ' ἐστίν, ἄλλοι κερδήσουσι τὰ χρήματα δι' ἃ ἐκεῖνοι ἀπώλοντο. ἢ οὕτως, τὰ κτέανα ταῦτα, οἷονεὶ τὰ ὄνειδα, διήξουσι μέχρι τῶν ἐπιγόνων. κτέανα δὲ εἶπεν, ὡς ἐπὶ οὐσίας, οἷονεὶ κληρονόμοι τῶν παθῶν ἐκείνων καὶ τῶν ὄνειδῶν οἱ παῖδες γενήσονται, ὄνειδιζόμενοι τὴν τῶν προγόνων ἀπώλειαν.

β. 856. Μενεῖ κτέανα] ἕτεροι κερδήσουσι τὴν ἀρχὴν

χῆν

χῆν δὲ ἣν κακῶς ἀπολώλασιν οὗτοι, ἢ τοῖς ὑπερον
 ἔσαι λόγος, ὁρᾷσι πρὸς τὴν τῶν Θηβαίων ἀρχὴν, ὡς
 διὰ ταύτην ἀδελφοῖς συμβέβηκεν θάνατος. ἐπιγο-
 νοῖς] τοῖς ὑπερον.

β. 857. Αἰνομόροις] τοῖς δυσυχέσι καὶ κακῶς θά-
 νοῦσι.

β. 858. Νεῖκος] μάχη. ἔβα] ἦλθε.

α. 860. Εμοιράσαντο] ὀξύθυμοι ὄντες ἐμοιράσαν-
 το καὶ διενείμαντο τὰ κτήματα ὥστε ἴσα λαχεῖν.
 λέγει δὲ τὰς ταφάς· μόνος γὰρ ὁ τάφος αὐτοῖς ἐξ
 ἴσου μεμέρισαι, καὶ τοῦτο μόνον ἐκερδήσαν.

β. 860. Οξυκάρδιοι] ὀξύθυμοι καὶ πρὸς μάχην
 καὶ φόνον θερμότατοι.

β. 861. Ὡς τ' ἴσον λαχεῖν] αὐτῷ διεμοιράσαντά
 τὴν ἀρχὴν ὥστε αὐτῶν ἕκαστον ἴσον μέρος αὐτῆς λα-
 χεῖν καὶ μὴ πλεον σχεῖν ἕτερον θατέρου· τὸ δὲ ἐστὶ
 τὸ ἀμφοτέρους τεθνᾶναι· εἰ γὰρ τις αὐτῶν ἔζη, ὁ
 μὲν μόνος εἶχεν, ὁ δὲ θανὼν ἀποσεροῖτο· εἰ δὲ καὶ
 ἄμφω, ἐπλεονέκτει ἂν ὁ μὲν ποτε ἐκείνου ὁ δὲ τού-
 του, καθάπερ καὶ πρόσθεν ἐγένετο.

α. 862. Διαλλακτῆρι δ' οὐκ ἀμεμφία] οὐδεὶς ἐ-
 παινος καὶ τιμὴ τῷ καταλλάξαντι αὐτοὺς σιδήρω
 καὶ διαλύσαντι τὸ νεῖκος, ἀλλὰ μέμφει καὶ ὄνειδος.
 οἶονεῖ, μέμφονται δὲ οἱ φίλοι τῷ διαλλακτῆρι αὐ-
 τῶν σιδήρω, ὡς οὐδετέρῳ χαρισαιμένῳ, ἀλλ' ἀνε-
 λόντι καὶ τοὺς δύο.

β. 862. Διαλλακτῆρι] ἐμέρισαν δὲ ἐν διαλλακτῆ-
 ρι καὶ τῆς μάχης παυσῆρι, τῷ θανάτῳ δηλονότι,
 βαρεῖ μὲν τοῖς φίλοις καὶ δυσχερεῖ ἅτε φίλοις, οὐ
 δὲ

δε ἔχθροι τὴν αὐτῶν φύσιν ἠρνήσαντο, οὐ γὰρ ἐπί-
 χαρις αὐτοῖς ἔδοξεν, ἀλλὰ καὶ οὗτοι ἠλέησαν, τοσ-
 οὔτον ἔστι τὸ κατ' αὐτοὺς δράμα. οὐκ ἀμεμφία] ἀλλ'
 ἐπὶ ψόγῳ.

β. 864. Επίχαρις] ἀπόδεκτος τοῖς ἐχθροῖς.

β. 865. Ωδ'] οὕτως.

β. 866. Μένουσι] ἐκδέχονται.

α. 867. Τάχ' ἂν τις εἴποι, τίνες] ὡς ἀνοήτως
 αὐτὸ εἰπούσης, ἐρωτᾷ τίνες αὐτοὺς μένουσι.

α. 868. Τάφων πατρώων λαχαί] αἰ σκαφαί. ὡς
 τὸ, φυτὸν ἀμφελάχαινε.

β. 868. Λαχαί] ἢ ἀντὶ τοῦ διορύξεις νοεῖ, λα-
 χαίνω γὰρ τὸ σκάπτω, ἐξ οὗ καὶ λάχαινα, ἢ (δ
 καὶ κρεῖπτον) ἀντὶ τοῦ κληρώσεις, ἤγουν κεκληρω-
 μένοι αὐτοῖς πατῶροι τάφοι.

α. 869. Δόμων μάλ' ἀχῶ] ἀπὸ τῶν δόμων ἤχην
 καὶ βοὴν προπέμπει ἐπ' αὐτοὺς γόος καὶ θρήνος, δαίικ-
 τήρ, καὶ διακόπτων πάντα, αὐτοπήμων, ἤτοι ἀφ'
 ἑαυτοῦ ἔχων τὰ κακὰ, ἐκ βάθους θρηναῖν. ἤτις ἢ
 ἤχῳ μινύθει καὶ ἐλαττοῦται ἐμοῦ θρηνούσης, καὶ
 σφοδρότερον ἤχον καὶ μείζονα ποιουμένης.

β. 869. Αχὴν] βοὴν. ἐπ' αὐτοὺς] τοὺς ἀδελφοὺς.

α. 870. Αὐτόζονος, αὐτοπήμων] ἐν ἑαυτῷ τὸν ζό-
 νον ἔχων. ὁ δὲ γόος, φησὶν, αὐτοπήμων ἔστιν, ἀφ'
 ἑαυτοῦ τὰ κακὰ ἔχων καὶ τὰ πολέμια. δαίφρων δὲ,
 οὐκ ἐπὶ τοῖς καλοῖς χαίρων.

β. 871. Δαίφρων] πολέμιος ταῖς φρεσί. λυπηρὸς
 καὶ διακόπτων τὰς φρένας ὁ θρήνος, πάντα δὲ τὰ
 τοιαῦτα ὀνόματα οἰκεῖα τῷ θρήνῳ, αὐτὸ γὰρ ἔστι

ξενωγμὸς καὶ πῆμα τοῖς ἔχουσι, τὸ δὲ ἐτύμως πρὸς τὸ δαΐφρων καὶ οὐ πρὸς τὸ φιλαγαθὸς συντακτέον, ἀληθῶς γὰρ ἔστιν ὁ γόος δαΐφρων, δακρυχέων δὲ ἐκ φρενὸς ἀντὶ τοῦ δακρυπέριπτον ἐκ τῆς τοῦ ἔχοντος αὐτὸν διανοίας, οὐ γὰρ οἷόν τε γόον εἶναι χωρὶς δακρύων. Φιλαγαθὸς] Φιλογέλως, γηθῶ τὸ χαίρω.

α. 871. Δακρυχέων ἐκ φρενὸς] ἐκ βάθους θρηναῖν.

β. 871. Δακρυχέων] κινήτικὸς δακρύων. αἰ] ἡ φρήν μου.

β. 872. Μινύθει] σμικρύνεται, πάσχει.

α. 874. Πάρεςιν δ' εἰπεῖν] ἐπ' ἀμφοτέρων, τοῦ τ' Επεοκλέους καὶ τοῦ Πολυνείκου, ὅτι πολλὰ κακὰ ἔπραξαν τοῖς πολίταις· τοῖς μὲν Θηβαίοις ὁ Επεοκλῆς, τοῖς δὲ Αργείοις Πολυνείκης, ὡς ἐναντίοι γενόμενοι εἰς τε Θηβαίους καὶ Αργείους.

β. 875. Ως ἐρξάτην] ὅτι ἔπραξαν. πολλὰ] δεινὰ δηλονότι. ἐπειδὴ φάμεν ποιῶ σοὶ τόδε, καὶ ποιῶ σε ἠτιμημένον, ἀμφότερα Δίσχυλος ἐνταῦθα πεποίηκε λέγων, ὡς ἐποίησαν τοῖς πολίταις πολλὰ δεινὰ ἐν τῇ μάχῃ, καὶ τὰς σίχας καὶ τὰς τάξεις τῶν ξένων ἐποίησε πολυφθόρους, Επεοκλῆς μὲν τοὺς πολίτας, Πολυνείκης δὲ τοὺς σὺν αὐτῷ, ὁ μὲν ἀγαγὼν ἐνταῦθα καὶ ἀπολωλεκῶς, Θηβαῖοι δὲ πολιορκίας δεινὰς ὑπέμειναν.

α. 877. Πολυφθόρους] μετὰ φθορᾶς ἐλθούσας.

β. 877. Πολυφθόρους] ποταπάς. ἐν δαΐδι] ἐν τῇ μάχῃ.

α. 878. Δυσδαίμων σφὶν αἰ τεκοῦσα] ἡ μήτηρ αὐτῶν δυσυχεσάτη πασῶν γυναικῶν ὅσαι παῖδας ἐποίη-

σαν, θεμένη καὶ ποιήσασα ἄνδρα ἑαυτῆς τὸν ἴδιον
 παῖδα, τοῦτ' ἔσι, δυσδαίμων, ὅτι ὃν ἔτεκεν, ἄνδρα
 ἔσχε. λέγει δὲ τὸν Οἰδίποδα, ἐξ οὗ ἐγεννήθησαν ὁ
 Επεοκλῆς καὶ ὁ Πολυνείκης.

β. 878. Σφῖν] ἐν αὐτοῖς.

β. 881. Ωδ'] ὡς ὁραῖμεν.

α. 883. Ομόσποροι] ἀληθῶς ἀδελφοὶ καὶ πανώ-
 ληθροὶ γεγόνασιν, ἀλλήλους διατεμόντες ἐν μαινο-
 μένῃ ἔριδι πρὸς τῷ τέλει τῆς Φιλονεικίας. ἀποθανόν-
 των γὰρ αὐτῶν πέπαιται τὸ ἔχθος.

β. 883. Ομόσποροι] ὑπῆρχον. πανώληθροι] ὑπηρξαν.

β. 884. Νείκεος ἐν τελευτᾷ] θανόντες γὰρ πέ-
 παυνται τοῦ Φιλονεικεῖν τοῦ πρὸς ἀλλήλους.

α. 885. Ἐν δὲ γαίᾳ] ἐν δὲ τῇ γῆ ρανθείσῃ τῷ αἵ-
 ματι, μέμικται ἢ ζωὴ αὐτῶν.

β. 886. Φονορρύτῳ] ἐν ἧ τὸ αὐτῶν αἷμα ἔρρευσε.

α. 887. Κάρτα δ' εἰσὶν ὄμαιμοι] τῇ συμφορᾷ.

β. 887. Κάρτα δ' εἰς' ὄμαιμοι] κατὰ παντός εἰ-
 σιν ἀδελφοὶ, κατὰ τε γένος καὶ τύχην.

α. 888. Πικρὸς λυτῆρ νεικέων] χαλεπὸς καὶ πι-
 κρὸς καὶ ὀδύνης αἴτιος, λυτῆρ τῶν νεικέων καὶ τῶν
 Φιλονεικιῶν τοῦ Επεοκλέους καὶ τοῦ Πολυνείκου, ὁ
 ξένος σίδηρος, ὁ πόντιος, ὁ ἐκ πυρὸς συθεὶς καὶ ὀρ-
 μηθεὶς, θηκτὸς καὶ ἠκουημένος. πικρὸς δὲ μεριστῆς τῶν
 χρημάτων ὁ σίδηρος. πόντιον δὲ τὸν σίδηρον λέγει,
 ὅτι οἱ Χάλυβες, παράλιοί εἰσιν, ἐν οἷς ὁ σίδηρος
 γίνεται. ἢ ὅτι ἔθνος ἐν τῷ πόντῳ οἱ Χάλυβες, ὅθεν
 ὁ σίδηρος. ἐκ πυρὸς δὲ συθεὶς εἶπεν, ὅτι διὰ πυρὸς ἢ
 κατασκευὴ τοῦ σιδήρου. τὸ δὲ, Ἀρης ἄραν πατὴρ

τιθείς ἀληθῆ, τοῦτό φησιν, ὅτι ἐπηράσατο ὁ Οἰδί-
πους διὰ ξιφῶν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ μερίσαι καὶ διανεί-
μασθαι τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ταύτην δὲ τὴν τοῦ Οἰδί-
ποδος ἀρὰν ἐπλήρωσεν ὁ σίδηρος.

β. 888. Πικρὸς λυτῆρ] ἐγένετο. ὁ πόντιος] εἰ γὰρ
οἱ Χάλυβες παράλιοι, ἐκ τούτων δὲ ὁ σίδηρος εὔρη-
ται, καιρὸν ἂν ἔχοι καὶ τοῦτον πόντιον ξεῖνον κα-
λεῖσθαι.

β. 889. Ξεῖνος] φίλος. συθεῖς] ὄρμηθεῖς, κατασ-
κευασθεῖς.

β. 890. Θηκτὸς] ἠκονημένος. πικρὸς] ὑπῆρξε.

β. 892. Δατητᾶς] μεριστής.

β. 893. Τιθεῖς] ποιῶν.

β. 894. Διοσδότων] τῶν ἐκ Διὸς δοθέντων.

α. 895. Ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς πλοῦτος ἄβυσσος
ἔσαι] πολλὴ τῆς γῆς ἢ ἀφθονία ὑποκείται αὐτοῖς.
ἢ οὕτως, ὑπὸ γῆν δὲ ὁ πολὺς πλοῦτος αὐτῶν κέκρυ-
πται. ἤγουν ἐν ἀφανείᾳ.

β. 895. Πλοῦτος] τοῦτο διπλῶς νοητέον, ἢ ὅτι
ἔσαι αὐτοῖς ὑπὸ τῷ σώματι τῆς γῆς, ἤγουν ὑπὸ τῷ
Αἰδη, πλοῦτος πολὺς, ἢ ὁ πολὺς πλοῦτος καὶ ἡ εὐ-
δαιμονία, δι' ἣν οὕτως ἀθλίως ἀπώλοντο ὑπὸ τῷ
Αἰδη, ἔσαι αὐτοῖς. ἔσι δὲ ἀμφότερα κατ' εἰρωνείαν.
ἄβυσσος] πολὺς. αὐτοῖς] ἔσαι.

β. 897. Πόνοισι] δυσυχίαις.

α. 898. Τελευτᾶ δ' αἰδ' ἐπηλάλαξαν] ἐπὶ δὲ τῇ
τελευτῇ αὐτῶν ἠλάλαξαν καὶ ἤχησαν, κατὰ τὸν
ὀξύφωνον καὶ μογαλόηχον νόμον, ἀραὶ τοῦ Οἰδίπο-
δος. ἀντὶ τοῦ, θόρυβον μέγαν καὶ θρῆνον αἰ ἀραὶ

ἐποίησαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τούτων, τοῦ γένους παν-
τὸς τοῦ Οἰδίποδος οὐκέτι φέροντος τὰς συμφορὰς,
ἀλλ' ἠττηθέντος αὐτῶν, καὶ οἰονεὶ δεδωκότος νῶτα
τοῖς ἐχθροῖς, ἡγουν τοῖς κακοῖς τοῖς κατὰ τὸ γένος
τοῦ Οἰδίποδος ἐνισχυμένοις. τῆς δὲ βλάβης τρόπαιον
ἔσηκεν ἐν αἷς πύλαις ἐθείνοντα καὶ ἐτύπτοντο τοῖς
ξίφεσιν οἱ ἀδελφοὶ (λέγει δὲ τὰς ἐβδόμας πύλας
τῆς πόλεως) καὶ τοὺς δύο ἀπολέσασα ἡ τύχη ἐπαύθη.

β. 898. Τελευτᾶ δ' ἐπηλάλαξαν] ἐν τέλει, ἐν
ὑσέρῳ ἤχησαν.

β. 899. Τὸν ὄξυν νόμον] τὸν ὄρθιον καὶ εἰς μάχην
παρακλητικόν, ᾧ κατὰ τῶν ἀντιπάλων χρῶνται οἱ
ἐν πολέμῳ φεύγοντες. ὡς περ ἐν τῷ πολέμῳ ἐάν τι-
νες ἀλαλαγὴν καὶ φόβον ἐμποιοῦσαν βοήν πρὸς τοὺς
αὐτῶν ἀντιπάλους ποιήσονται, τούτοις τροπὴν ἐνεργά-
ζονται καὶ δεῖγμα ταῖς νίκαις ἰσῶσι τρόπαιον,
οὕτω καὶ νῦν Αἰσχύλος ποιεῖ, λέγων γὰρ πολλοῖς
δεινοῖς τὸν Οἰδίποδος δόμον περιπεσεῖν, εἶθ' ὡς περ
τινὰ δεινὸν ὀπλίτην εἰσάγει τὴν τούτου ἀρὰν, ἣν τοῖς
παισὶ κατηράσατο, τοσοῦτον ὑπερβαλλομένην τὰ πρὸς
[θεὸν] δυσυχήματα ὡς παντελὲς ἐνεργάσασθαι ὅλου
τοῦ γένους αὐτοῦ, τὸ δὲ ἦν Ἐπεοκλῆς καὶ Πολυνεί-
κης, οἱ δὲ αὐτὸν ἀθλίως ἀπολωλότες. τὸ δὲ ἔφακε
ἅτας τρόπαιον ἐν πύλαις, διὰ τὴν δυσυχίαν λέγει,
ἢ διὰ τὸν θάνατον τῶν ἐν ταῖς πύλαις συμβάντων
αὐτοῖς.

β. 900. Παντρόπῳ] πάσης τροπῆς καὶ ἠττης μεση-

β. 901. Ἀτας] τῆς βλάβης.

β. 903. Ἐθείνοντο] ἐσφάττοντο.

- β. 904. Ο δαίμων] ἡ δυσυχία.
- α. 905. Παισθεὶς] ἡ Αντιγόνη Φησὶ πρὸς τὸν Πολυνείκην, τυφθεὶς καὶ πεσὼν, ἔτυψας. Φιλικῶς γὰρ διέκειτο πρὸς αὐτόν.
- β. 905. Παισθεὶς] Πολύνεικες.
- α. 906. Σὺ δ' ἔθανες] Φησὶ δὲ πάλιν ἡ Ἰσμήνη, σὺ δὲ ὦ Ετέοκλες ὁ θανατώσας τὸν Πολυνείκην, ἔθανες ὑπ' αὐτοῦ. Ἀλλως, οὗτος ὁ πλήξας ἐπλήγης, σὺ δὲ κατακτανὼν, ἀνελὼν τὸν ἕτερον, ἀπέθανες.
- β. 906. Εθανες] Ετέοκλες.
- β. 908. Μελεόπονος] ἤγουν μέλαια πονήσας πρὸς τὸν ἀδελφόν. Μελεοπαθής] ἄθλια παθῶν παρ' αὐτοῦ.
- α. 909. Ἰτω δάκρυα] ποτὲ πρὸς τοῦτον, ποτὲ πρὸς ἕτερον ἴτω δάκρυα. καὶ ὁ ἀνελὼν τὸν ἕτερον, καὶ αὐτὸς προκίσεται, ταῦτ' ἐστὶ τεθνήξεται. προκίσεται, δηλονότι νεκρός.
- β. 911. Μαίνεται] ταρασσεται.
- β. 915. Εφθισα] ἐφθάρης.
- β. 917. Διπλᾶ λέγειν] πάρεςσι.
- α. 918. Ἀχέων τοίων τάδ' ἐγγύθεν] τοῖς πάθεσιν ἀγχισεύοντα. ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἀλλότρια.
- β. 918. Γόων τοίων] διπλῶν. ἐπειδὴ γὰρ ἔφασαν ὡς διπλᾶ λέγειν καὶ διπλᾶ ὄραν πάρεςσι, διὰ τοῦτο Φησὶν Αντιγόνη καὶ αὐθις ὅτι τάδε τὰ παρόντα καὶ καὶ πλησίον τοιούτων γόων, τουτέστιν εἰς διπλᾶ καὶ τοὺς περὶ αὐτῶν γόους διπλοῦς εἶναι δεῖ. εὔρηται δὲ καὶ ἐν παλαιῶ βιβλίῳ, ἀχέω τάδ' ἐγγύθεν ἤγουν ἐκ τοῦ πλησίον ταῦτα θρηναῖ, ὅπερ ἐστὶ κρεῖττον. μαρτυρεῖ δὲ καὶ τὸ ἐπαγόμενον τὸ πέλας δ' ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν.

α. 919. Πέλας αἰδ' ἀδελφαί] ἔγγυς δὲ κακῶν ὧν ἔπαθον οἱ ἀδελφοί, ἐσμὲν καὶ ἡμεῖς αἱ ἀδελφαί.

α. 920. Ἰὼ μοῖρα] ἔφύμνιον. Φεῦ μοῖρα βαρέα πάθη παρέχουσα, καὶ ὦ σεβασμία Οἰδίπου σκιά, σύ τε ὦ Εριννύς, ὄντως μεγαλοδύναμος καὶ γενναία τίς εἶ.

α. 921. Οἰδίπου σκιά] σκιάν Οἰδίποδος αὐτὸν καλεῖ τὸν Οἰδίποδα. τυφλωθεὶς γὰρ εἶδωλον εἶναι δοκεῖ καὶ οὐ τέλειος ἄνθρωπος. Ἄλλως. ὁ ἀσθενὴς Οἰδίπους ὅτι δοκεῖ νῦν οὐδὲν ὑπάρχειν.

β. 921. Πότνια τ' Οἰδίπου σκιά] ἤγουν ὦ Οἰδίπου διὰ τὸ γέρας σεβάσμιε. σκιάν δὲ αὐτὸν καλεῖ διὰ τὴν τύφλωσιν, ὡσπερ καὶ Εὐριπίδης αἰθέρος εἶδωλον. τινὸς δὲ τοῦτον ἔνεκα ἔνταῦθα καλεῖ, πρῶτον εἰπούσα βαρυδότειρα Μοῖρα, ἔπειτα ὦ μέλαινα Εριννύς; δι' οὐδὲν ἄλλο ἢ ὡς τῶν παρόντων κακῶν αἰτίαν γεγονότα, δι' ὧν τοῖς παισὶ κατηράσατο.

β. 922. Μέλαινά τ' Εριννύς] ἤγουν ἢ μελαίνουσα ταῖς συμφοραῖς τοὺς κολαζομένους ἢ ἀφανᾶς ἐπιούσα. ἢ] ὄντως. μεγασθενής] οὐδεὶς γὰρ τὸ σὸν ἐξέφυγε κράτος.

α. 923. Ἡε, ἠε] Φεῦ Φεῦ. τοῦτο ὡς πρὸς Πολυνείκην καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ φησιν, ὅτι ἐκ τῆς φυγῆς ἐπανήκοντες, ἐμοὶ τῆ ἔνταῦθα μεινάσῃ ἐδείξατε βλάβας ἀφορήτους.

β. 923. Δυσθέατα] οὐκ ἀνεκτὰ ὄρασθαι. Εδείξατ' ἐκ Φυγᾶς] τοῦτο πρὸς μόνον τὸν Πολυνείκην φυγόντα καὶ κατὰ τῆς πατρίδος ἐπενέγκοντα στρατὸν, καὶ τῶν παρόντων συμφορῶν γενόμενον αἴτιον.

α. 924. Οὐδ' ἴκεθ' ὡς κατέκτανε] ὁ Ετεοκλῆς. πρότερος γὰρ κατέκτανε τὸν Πολυνεΐκην.

β. 924. Οὐδ' ἴκεθ'] ζῶν ὁ Ετεοκλῆς. ὡς κατέκτανε] Πολυνεΐκην.

β. 925. Πνεῦμα] τὴν ψυχὴν.

β. 926. Απώλεσε δῆτα] ἔφθειρεν ἀληθῶς. ἐνόσφισε] ἐξέρησε.

β. 928. Κήδε'] πάθη. ὁμώνυμα] Πολυνεΐκη.

α. 929. Δίυγρα] πήματα χεόμενα. καὶ πολλά. τριπάλτων δὲ πημάτων, σφοδρῶς πηδησάντων.

β. 929. Δίυγρα] αἱματοσαγῆ. τριπάλτων πημάτων] πολυορμήτων καὶ πολυκινήτων δυσυχημάτων, οἱ γὰρ μαχόμενοι πολλαῖς ὁρμαῖς χρῶνται πρὸς τοῦτο.

β. 930. Λέγειν] πάρεσι.

α. 931. Ἰὼ μοῖρα βαρυδότειρα] τὸ ἐφύμνιον.

β. 931. Μογερά] θρηνητικὴ.

β. 933. Ἡ μεγασθενὴς τις εἶ] ὄντως ἄρα μέγα δυνάμενος ὑπάρχεις.

α. 934. Σὺ τοίνυν οἶσθα] σὺ οἶδας ὦ Πολύνεικες τὴν Μοῖραν ὅσον δύναται, διαβάς δι' αὐτῆς, ἢ δι' αὐτὴν καταβάς εἰς τὸν Αἰδην. σὺ δὲ ὦ Ετεοκλες, οὐ μετ' οὐ πολὺ, οὐδ' ὕψερον ἔμαθες ἄντικρυς, τὸν ἀδελφόν σου πολεμήσας.

β. 934. Σὺ τοίνυν οἶσθα διαπερῶν] εἰπούσης Αντιγόνης πρὸς τὴν Εριννὺν, ἢ μεγασθενὴς τις εἶ, Φησὶν Ἰσμήνη πρὸς Πολυνεΐκην, σὺ νῦν οἶσθα καὶ γινώσκεις πρῶτος τὸ τῆς Εριννύος σθένος, διαπερῶν καὶ διερχόμενος καὶ οἶονεὶ ταύτης πειρώμενος. λέγει δὲ Εριννὺν τὴν ἐξ ἀρᾶς τοῦ πατρὸς τιμωρησαμένην αὐτοὺς

τοὺς δύναιμι. εἶτα θέλουσα ἐπαγαγεῖν τὴν αἰτίαν δι' ἣν τὸ τῆς Εριννύος ἠσθάνετο σθένος, αὐτὴ δὲ ἦν τὸ ἐπεὶ κατήλθες, αὐτὸς γὰρ πρῶτος πεπείραται διὰ τῆς τοῦ πατρὸς ἀρᾶς ἐξελασθεὶς τῆς πόλεως, καὶ πάλιν κατελθῶν οὐκ εἰς Φιλίαν ἀλλ' ἐπὶ μάχῃ· τοῦτο βουλομένη εἰπεῖν ἐκωλύθη παρ' Αντιγόνης διὰ μέσον εἰπούσης, σὺ δὲ ὦ Ετέοκλες οὐδὲν πρόσθεν τὴν Εριννὺν ἐγίνωσκες, εὐτυχῶν καὶ ἀρχῶν τῆς πόλεως, ἔμαθες δὲ ὕστερον ὅτε συνῆλθες τῷ ἀδελφῷ, καὶ κτανῶν αὐτὸν καὶ αὐτὸς ὑπ' ἐκείνου πεφόνευσαι.

β. 935. Σὺ δ' οὐδὲν] Ετέοκλες ἐγίνωσκες. ὕστερος μαθὼν ὅτε συνῆλθες τῷ ἀδελφῷ.

α. 937. Αντηρέτας] ἀντηρέτης, ἡγουν ἀντιζήτητος τῷ Ετέοκλεῖ.

β. 937. Δορδὸς] τοῦ πολέμου. ἀντηρέτας] ἀντιζήτητος.

π. 938. Ολοᾶ δ' ὄραϊν] οὐ μόνον ταῦτα λέγειν ὄλοα, ἀλλὰ καὶ ὄρασθαι. κεῖται γὰρ τὰ σώματα.

α. 939. ἰὼ ἰὼ κακὰ δώμασι] ἂν δι' ὑμᾶς ἔχομεν.

β. 939. Πόνος] τῶν ἀδελφῶν. ἐξημμένος] ἐξηρτημένος καὶ ἐνισάμενος. ἰὼ ἰὼ] Φεῦ. κακὰ δώμασι] τὰ ἀπελθόντα τοῖς δώμασι.

β. 941. Καὶ χθονὸν] τῇ γῇ τῶν Θηβαίων τὰ ἀπελθόντα.

β. 943. Τὸ πρόσω γ' ἐμοὶ] τὰ περισσότερα τὰ ἐπελθόντα ἐμοί.

β. 944. Δυσπότημων] αὐτὴ ἡ γενικὴ πρὸς τὸ ἀρχηγέτα. κακῶν] τῶν νῦν.

β. 945. Αρχηγέτα] οὐ γὰρ ἂν τὰ παρόντα συνέβη πῆματα εἰ μὴ τὸν ἀδελφὸν οὕτως ἐξέλασεν.

α. 947. Δαιμονῶντες] λυσσῆσαντες.

β. 947. Δαιμονῶντες] μαινόμενοι, ἀλόγως ὀρμῶντες κατ' ἀλλήλων.

β. 948. Θήσομεν] θάψομεν.

α. 950. Ἰὼ ἰὼ πῆμα] ἀπὸ γὰρ τῆς εὐνῆς τῆς τοῦ Οἰδίποδος ταῦτα. ἄλλως πάρευνον, παρὰ τὴν εὐνήν τοῦ πατρός, τοῦτ' ἔστι, πλησίον τοῦ πατρός.

β. 950. Πῆμα] βλάβη. πάρευνον] τὸ ἐν εὐνοίᾳ, ἢ παρὰ τὴν εὐνοίαν αὐτοῦ, ἤγουν ἐκτός. ἐπειδὴ γὰρ ἢ μὲν ἄρα ἐξ αὐτοῦ, τὰ δὲ παρόντα ἐκ ταύτης γέγονε, εἰκότως τὸ αὐτῶν δυσύχημα σύνευνον τῷ πατρὶ καλεῖ, τουτέστιν οἰκεῖον καὶ ἐξ ἐκείνου γενόμενον.

α. 951. Δοκοῦντα καὶ δόξαντα] ὁ κήρυξ ἔλθων φησὶ πρὸς τὴν Ἰσμήνην καὶ τὴν Ἀντιγόνην, πρέπει με ἀπαγγεῖλαι ὑμῖν τὰ ἀρέσκοντα τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς προέχουσι τῶν Θηβαίων. ταῦτα δὲ εἰσὶ, τὸν Ετεοκλέα μὲν ταφῆναι περιφανῶς καὶ ἐντίμως, διότι ὑπὲρ τῆς πόλεως τέθνηκε· τὸν δὲ Πολυνείκην ἄταφον ριφθῆναι, βρωθέντα ὑπὸ τῶν ὀρνέων, διότι ἤλθεν ἀφανίσαι τὴν πόλιν ἡμῶν, εἰμῆ οἱ θεοὶ διεκώλυσαν.

β. 951. Δακοῦντα] νῦν. δόξαντα] τότε. τίνας χάριν ἔθηκεν ἀμφοτέρους χρόνους τὸν ἐνεσῶτά τε καὶ παρωχημένον; καὶ φημὲν τὸν μὲν παρωχημένον διὰ τὸ ἅπαξ δόξαι αὐτοῖς ὅτι περὶ τούτου ἡ σκῆψις [σκέψις] ἦν, τὸν δὲ ἐνεσῶτα διὰ τὸ καὶ νῦν ἔτι δοκεῖν. χρῆ] πρέπει.

β. 952. Προβούλοις] τοῖς βουλευομένοις ὑπὲρ τοῦ δήμου. τοῖς ἄρχουσι.

β. 953. Ἐπ' εὐνοίᾳ] ἐπὶ Φιλίᾳ. εἰς τὸ ἐπ' εὐνοίᾳ

X

χθσ.

χθονὸς ἐλάμβανεν ἕξωθεν τὸ τελευτήσαντα ἴν' ἢ οὕτως, τὸν ἐπ' εὐνοίᾳ τῆς χθονὸς τελευτήσαντα Ετεοκλέα ἔδοξε θάπτειν ἐν Φίλαις καὶ ἐντίμοις κατασκαφαῖς γῆς. ἢ οὕτως. πρέπει ἀπαγγελεῖν με τὰ δόξαντα τοῖς τῆς πόλεως ἄρχουσι. τὰ δὲ ἦν, τὸν μὲν Ετεοκλέα θάπτειν ἔδοξεν ἐπ' εὐνοίᾳ χθονὸς ἐν κατασκαφαῖς καὶ ὀρύξεσι γῆς Φίλαις αὐτῷ, τουτέσι, τὸ ταφῆναι αὐτὸν ἀγαπητὸν καὶ ἀπόδεικτον [ἀπόδεκτον] ὑπάρχοντα τῇ γῇ ὡσπερ αὐτῆς μέχρι θανάτου ἠγωνισμένον, ὅπερ ἔστι κρεῖττον τοῦ προτέρου. χθονὸς] γῆς.

β. 954. Ἐδοξε] ἔφανη καλόν. Φίλαις κατασκαφαῖς] ἐντίμοις καὶ πρεπούσαις καὶ ἀποδείκτοις [ἀποδέκτοις] ἐκείνῳ, ... παρήγγειλε γὰρ αὐτὰ Κρέοντι.

β. 955. Εἴργων] κωλύων. εἶλε] ἐκτήσατο.

α. 956. Ἱερῶν πατρώων δ' ὅσιος ὢν μομφῆς ἄτερ Τέθνηκεν] λείπει ἢ ὑπὲρ, ἴν' ἢ, ὑπὲρ Ἱερῶν πατρώων ὀσίως μαχόμενος, ἀπέθανεν ἀμέμπτως.

β. 956. Ὅσιος] δίκαιος. μομφῆς] κατηγορίας.

α. 957. Οὐπὲρ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν] παρὰ τὸ, Εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.

β. 957. Τέθνηκεν] τουτέσι, τέθνηκεν ὅσιος ὢν χωρὶς μέμψεως Ἱερῶν πατρώων, ἤγουν οὐ μεμπτὸς καὶ ἀσεβῆς δόξας τοῖς πατέροισι ἱεροῖς, ὡσπερ ὁ Πολυνείκης πορθᾶν αὐτά. οὐπὲρ] αὐτοῦ.

β. 958. Ἐπέσαλται] ὄρισται ἐμοί.

β. 959. Τούτου] τοῦ Ετεοκλέους. τόνδε] τὸν νεκρόν.

β. 960. Ἀρπαγὴν] τροφήν.

α. 961. Ὡς ὄντ' ἀναστατῆρα] ὡς ὑπάρχοντα ἀφανιστὴν καὶ πορθητὴν τῆς πόλεως τῶν Θηβαίων.

β.

β. 961. Ως] καθά. ἀναστατήρα] ἀφανιστήν ὅσαν τὸ κατ' ἐκείνον, ... μεμισσημένος ἔσαι τοῖς ἐν Θήβαις θεοῖς.

β. 962. Θεῶν] ἀπὸ τῶν.

β. 963. Αἶγος] μῖσος.

β. 964. Ατιμάσας] καὶ εἰς οὐδὲν λογισάμενος.

β. 965. Ηρει πόλιν] ἐπολιόρκει.

β. 966. Πετεινῶν] τῶν ὀρνέων. δοκεῖ] τοῖς ἄρχουσι.

β. 967. Ταφέντα] ῥιφθέντα. Ἰπιτίμιον] τὴν ἀξίαν ἀμοιβήν.

α. 968. Καὶ μήθ' ὀμαρτεῖν] καὶ μήτε τούτῳ ἐπακολουθῆσαι θύματα ἐπὶ τοῖς νεκροῖς διὰ χειρῶν ἐργαζόμενα τῷ τύμβῳ τοῦ νεκροῦ.

β. 968. Ομαρτεῖν] ἀκολουθεῖν αὐτῷ. τυμβόχοα] ἐπιτάφια. χειρώματα] θύματα τὰ διὰ τῆς χειρὸς γινόμενα.

α. 969. Μήτ' ὀξυμόλποις] μήτε θῦσαι τῷ Πολυνείκῃ, μήτε κλαύσαι ἐπάνω τοῦ τάφου αὐτοῦ, καὶ ὀξυφώνοις θρήνοις τιμᾶν αὐτόν. καὶ γὰρ καὶ τοῦτο οἱ παλαιοὶ τιμὴν ὑπελάμβανον, εἴτις ἐπὶ τῷ τύμβῳ τοῦ τεθνεῶτος ἔθυσσε καὶ ἐκόψατο. διὰ τοῦτο καὶ ὁ κήρυξ, ἵνα μὴ τιμηθῇ ὁ Πολυνείκης, ἐντέλλεται μήτε διὰ θυσιαῶν, μήτε δι' οἰμωγμάτων τιμηθῆναι αὐτόν.

β. 969. Σεβεῖν] τιμᾶν αὐτόν.

α. 970. Εκφορᾶς] ἐκκομιδῆς. σημείωσαι ὅτι τὸ συγχομίζειν καὶ ἀναχομίζειν ἐπὶ νεκρῶν λέγεται. καὶ συγχομιδὴ μὲν λέγεται ἢ πρὸ τοῦ τάφου πᾶσα ἐπιμέλεια. ἐκκομιδὴ, ἢ πρὸς τὸν τάφον ἀπαγωγὴ. ἀναχομιδὴ, ἢ ἐκ τάφου εἰς τάφον μετάθεσις.

β. 970. Εκφορᾶς] κηδεύματος. Φιλῶν] ὑπὸ τῶν οἰκείων καὶ συγγενῶν.

α. 971. Τοιαῦτ' ἔδοξε] τοιαῦτα ἤρεσε τούτῳ τῷ τάγματι πάντων τῶν Θηβαίων καὶ πλήθει.

β. 971. Τῶδε] τῷ Πολυνείκει. τέλει] τῇ ἐξουσίᾳ.

β. 973. Ην] ἕαν. συνθαπτειν] σὺν τῷ ἀδελφῷ.

α. 974. Κἄνὰ κίνδυνον βαλῶ] καὶ εἰς κίνδυνον ἐμβαλῶ ἑμαυτὴν διὰ τοῦτον. Ἄλλως. καὶ βαλῶ αὐτὸν ἐν τῇ γῇ ὥστε μὴ τινα κίνδυνον ὑποσηῆναι παρὰ τινος θηρίων. εἰ δ' ἔχει βαρεΐαν, λέγει τὸ, καὶ ρίψω ἑμαυτὴν ἀνὰ κίνδυνον, θάψασα τὸν ἀδελφόν.

β. 974. Σφε] αὐτόν. κίνδυνον] εἰς. βαλῶ] ἑμαυτήν.

β. 975. Αἰσχύνομαι] αἰδοῦμαι.

β. 976. Απισον] ἀνθισαμένην, ἐναντίαν. ἀναρχίαν] ἀναρχος δοκοῦσα καὶ μὴ πειθομένη τῇ πόλει τε καὶ τοῖς ἄρχουσιν. οὔτοι μὲν γὰρ ἄταφον βούλονται Πολυνείκην εἶναι, ἐγὼ δὲ τούτων ἀκόντων ταφῇ παραδώσω.

β. 977. Δεινὸν τὸ κοινὸν] μέγιστόν ἐστιν ἢ συγγένεια καὶ τῶν ἀδυνάτων πείσαι κατατολμᾶν, ἧξινοσ συγγενείας ἐγὼ καὶ Πολυνείκης πεφύκαμεν, ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς, τουτέστιν ἀδελφοὶ ὄντες καὶ ἐκ μιᾶς γαστρὸς προσελθόντες, ταυτοῦ τυχόντες σπέρματος. πεφύκαμεν] ἐγεννήθημεν.

β. 978. Μητρὸς] ὑπό.

α. 979. Τοι γὰρ θέλουσ' ἄκοντι κοινώνει κακῶ] διὰ τοῦτο θέλουσα ὡ ψυχὴ κοινώνει ἀδελφῷ τῷ Πολυνείκει τῷ ἄκοντι καὶ δι' ἀνάγκην γενομένῳ κακῶ.

β. 979. Τοι γὰρ] τὸ λοιπόν.

β.

β. 980. Ψυχῇ] ὦ. συγγόνω] ἀδελφῶ. Φρενὶ] τὸ
Φρενὶ πρὸς τὸ ἀκούει θανόντι λέγε, οὐ γὰρ εἶχε κα-
τα νοῦν Πολυκείκης τὸν αὐτοῦ θάνατον, ἀλλὰ τὸν
τοῦ ἀδελφοῦ.

α. 981. Κοιλογάσσορες λύκοι] ἀντὶ τοῦ μεγαλο-
γάσσορες. καὶ πάσονται ἀντὶ τοῦ γεύσονται.

α. 982. Μὴ δοκησάτω τινί] μὴ τοῦτο ἀρεσάτω.

β. 982. Σπάσονται] λαβῶσι, φαγῶσι. δοκησά-
τω] τοῦτο.

β. 983. Κατασκαφὰς] ὀρύγματα.

β. 984. Μηχανήσομαι] ἐκ μηχανῆς ποιήσω.

α. 985. Κόλπῳ φέρουσα] φέρουσα ἐν τῷ κόλπῳ
τοῦ βυσσίνου πέπλου. διὰ δὲ τούτου τὴν γῆν αἰνίτ-
τεται, ὡς ἐνταφιάσαι τοῦτον τῇ γῇ μέλλουσα. Αλ-
λως. τῷ τοῦ βυσσίνου κόλπῳ τὴν γῆν παρα-
κομίζουσα, ὡς ἐπιβάλλειν μέλλουσα χῶμα διὰ τοῦ
πέπλου, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ὀρύττειν.

β. 985. Κόλπῳ] διὰ τοῦ κόλπου. φέρουσα] χοῦν
δηλονότι. βυσσίνου πεπλώματος] τοῦ βασιλικοῦ
ἱματίου.

α. 986. Μηδέ τῳ δόξῃ πάλιν] μήτε ἀντεσραμμέ-
ως ἐμοὶ, ἤγουν ἐναντίως, τίς αἰθῆ γενήσεσθαι τοῦ-
το, τὸ θάψαι τὸν ἀδελφὸν τὸν Πολυκείκην.

β. 986. Μηδέ] ὄρα ἵνα. δόξῃ] τινὲ ἄλλῳ. πάλιν]
ἔλλο τι.

β. 987. Δραστήριος] ἐνεργος ἐφεύρηται, ἢ ὅθεν καὶ
τοὺς τοιούτους ἀνδρας δραστήριους καλούμεν.

β. 989. Περισσὰ] πολλὰ καὶ ἀνόνητα.

α. 990. Τραχὺς γε μέντοι] τοῦτό φησιν ὁ κήρυξ,

ὅτι ὁ λαὸς τῆς πόλεως ἐλεύθερος τῶν κακῶν γενόμενος, ὡς ἐκποδῶν τῶν πολεμίων γενομένων, τραχύς καὶ ἀπηνὴς ἔσαι κατὰ σοῦ, ὡς παρὰ γνώμην αὐτοῦ τὸν Πολυνείκην θελούσης θάψαι. ἡ δὲ Ἀντιγόνη Φησὶ πρὸς αὐτὸν, τράχυνε, ἀντὶ τοῦ, λέγε πολλάκις ὅτι τραχύς ἐσιν ὁ δῆμος, ἀλλ' ὅμως οὐκ ἀνασελεῖς με θάψαι τὸν ἀδελφόν.

β. 990. Τραχύς] σκληρὸς ὑπάρχει.

β. 991. Τράχυν'] σκληρὸς ὑπαρχε. οὐ γενήσεται] ἐξερημένος τάφου.

β. 992. Οὐ] ὄντινα. συγεῖ] μισεῖ.

α. 993. Ἡδη τὰ τοῦδε] τὰ περὶ τῆς τιμῆς τούτου τοῦ Πολυνείκουσ ὑπὸ θεῶν οὐ κέκριται κακῶς, ἀλλὰ τίμιος καὶ οὗτος παρὰ θεοῖς.

β. 993. Ἡδη] πάλαι. εἰπόντος τοῦ ἀγγέλου πρὸς αὐτὴν, ἀλλ' ὃν συγεῖ ἡ πόλις τοῦτον αὐτὴ τιμήσεις θάψασα; δυσχεραίνουσα αὐτὴ Φησὶν, ἤδη καὶ πάλαι οὐ διατετίμηται, καὶ οὐ διὰ τιμῆς ἤχθησαν τὰ τοῦδε τοῖς θεοῖς, τουτέσιν. ἐκ πολλοῦ ἡμέληται οὗτος παρὰ τῶν θεῶν, καὶ οὐδεμίαν αὐτοῦ ἐποιοῦντο φροντίδα, οὐ γὰρ ἂν εἴασαν ἐκπεσεῖν τῆς χθονὸς ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ ἀδίκως. ὡσε τι καὶ παρὰ τῶν πολιτῶν νῦν μισεῖται. πρὸς δ' ἀπολογούμενος οὗτός Φησι, οὐ τουτέσιν, οὐ πρότερον ἡμέληται παρὰ τῶν θεῶν πρὶν εἰς κίνδυνον κατασηῆσαι τήνδε τὴν χώραν.

α. 994. Οὐ, πρὶν γε χώραν] εἰπούσης τῆς Ἀντιγόνης ὅτι τὰ περὶ τῆς τιμῆς τοῦ Πολυνείκουσ κακῶς κέκριται παρὰ τοῖς θεοῖς, Φησὶν ὁ κήρυξ πρὸς αὐτὴν, οὐδαμῶς τὰ τοῦ Πολυνείκουσ ἠτιμήθησαν παρὰ τοῖς

τοῖς

τοῖς θεοῖς, πρὶν κακῶσαι αὐτὸν τὴν πόλιν, ἀλλὰ μετὰ τὸ αὐτὸν τὴν πόλιν ἐμβαλεῖν κακοῖς.

β. 994. Πρὶν] πρὸ του. κινδύνῳ βαλεῖν] ἐν κινδύνῳ θείναι.

β. 995. Παθὼν κακῶς] ὑπὸ τοῦ Ετεοκλέους. ἀντιμείβετο] αὐτόν.

α. 996. Ἀλλ' εἰς ἅπαντας] ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἑνὸς, Ετεοκλέους δηλονότι (αὐτὸς γὰρ μόνος ἔβλαψεν αὐτόν] πάντας τοὺς πολίτας οὐκ ἔδει ἀμείβεσθαι κακοῖς. ὑπὸ γὰρ μόνου τοῦ Ετεοκλέους ἀδικηθεῖς, πᾶσι τοῖς Θηβαίοις ἐπολέμησε.

β. 996. Ἀπαντας] τοὺς πολίτας. ἀνθ' ἑνὸς] ἀντὶ τοῦ Ετεοκλέους. τὸδ' ἔργον] ἡ μάχη

β. 997. Εἰς] Φιλονεικία. παῦσον πολλά μοι λέγειν, περαίνει γὰρ καὶ τελέει τὸν μῦθον καὶ τὸν λόγον ἔρις ὑσάτη θεῶν, τούτέσι πολλά λέγοντες ἐγώ τε καὶ σὺ παυσόμεθα, μὴ πῶς ἄκατασαῖμεν [ἀποκατασαῖμεν] εἰς μάχην· πᾶν γὰρ πολλῶν λόγων τὸ τέλος οὐκ ἔστιν ἕτερον ἢ μάχη. τὸ δὲ ὑσάτη θεῶν, ἀντὶ τοῦ ἐλάττων. πάντες γὰρ οἱ θεοὶ ἀγαθῶν αἰτίοι, τὸ δὲ τῆς ἔριδος χρῆμα πληγᾶς καὶ φόνους ἔς' ὅτε παρασκευάζειν, ἐλαττόν ἐστι καὶ τῆς θεῶν Φιλανθρωποτάτης γνώμης ἀποσατεῖ. ὑσάτη] τελευταία.

β. 998. Θάψω] καλύψω. μὴ μακρηγόρει] ἤγουν, μὴ μακρολόγει.

α. 999. Ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθι] τοῦτ' ἔστι, τῆ ἰδία γνώμῃ, ὃ βούλει, πράττε.

β. 999. Ησθ'] τὸ ἦσθα οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχες, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχεις, ὥσπερ φαμέν
καὶ

καὶ ἦν ἀντὶ τοῦ ἐς, καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχεν. ἀπέννε-
πω] ἀπαγορεύω.

α. 1000. Φεῦ Φεῦ ὦ μεγάλαυχοι] διαιρεῖται ὁ
χορὸς τῶν γυναικῶν, τῶν μὲν ὑπὲρ Πολυνείκους,
τῶν δὲ ὑπὲρ Ετεοκλέους οὐσῶν· ὡς περ δὲ μεμέρισται
ὁ χορὸς, οὕτως καὶ αἱ ἀδελφαί· καὶ ἡ μὲν Ἰσμήνη,
τῷ Ετεοκλεῖ ἀκολουθεῖ καὶ τῇ πόλει· ἡ δὲ Ἀντιγόνη,
τῷ Πολυνείκῃ. Φθερσιγενεῖς] αἱ ἐπὶ τῷ Φθείρειν γε-
γονῆσαι.

β. 1000. Μεγάλαυχοι] μεγαλοδύναμοι. Φθερσι-
γενεῖς] αἱ Φθείρουσαι τὸ γένος ἡμῶν.

β. 1001. Κῆρες] θανατηφόροι.

β. 1002. Πρυμνόθεν] ἐσχάτως, ριζόθεν.

β. 1003. Τί παθῶ] ἴνα... τί δὲ δρῶ] ἴνα ποιήσω.

β. 1005. Τύμβον] τὸν τάφον.

β. 1006. Καποτρέπομαι] καὶ ἀποδιωκῶ, ἀπα-
γορεύσω, ἀπαναίνομαι.

α. 1008. Σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων] ἐνταῦθα
χωρίζονται γυναικῆς τινες, αἱ μὲν, συγκλαίουσαι
τῇ Ἀντιγόνῃ ἕνεκεν τοῦ Πολυνείκους· αἱ δὲ, τῇ Ἰσ-
μήνῃ, χάριν τοῦ Ετεοκλέους.

β. 1008. Σύ γε] Ετεοκλες.

β. 1009. Κεῖνος] ὁ Πολυνείκης.

α. 1011. Τίς οὖν ταῦτα] τίς οὖν πεισθεῖη τοῖς
δόξασι τῇ πόλει, καὶ τίς ἡμῶν ἐς ταύτης τῆς
γνώμης;

β. 1011. Εἴσι] εἰς ἄδου πορεύεται. τὰ] αἱ λέ-
γουσι. πίθοιτο] τοῖς ἄρχουσι.

α. 1012. Δράτω πόλις] λείπει τὸ κακῶς, ἴν' ἢ
οὐ-

οὕτως, δράτω καὶ μὴ δράτω κακῶς ἢ πάλιν τοὺς
κλαίοντας τὸν Πολυνεΐκην, καὶ διὰ τούτου τιμᾶντας.

β. 1012. Δράτω] κακῶς.

β. 1013. Τοὺς κλαίοντας] τοὺς ὀδυρομένους.

α. 1014. Ἡμεῖς μὲν [ἴμεν] ἴμεν καὶ συνθάψομεν
σὺν τῇ Αντιγόνη τὸν Πολυνεΐκην. καὶ γὰρ οὐ πάν-
τοτε τῷ δήμῳ καὶ τῇ πόλει τὰ αὐτὰ δοκεῖ.

β. 1014. Ἡμεῖς μὲν] μερίζεται ὁ χορὸς εἰς δύο,
αἱ μὲν ὑπὲρ Πολυνεΐκους, αἱ δὲ ὑπὲρ Ετεοκλέους.
ἴμεν] πορευόμεθα. συνθάψομεν] σὺν σοί.

β. 1015. Αἶδε] αὐταί. προπομποὶ] προπέμπου-
σαι αὐτὸν. γενεᾶ] τῇ ἀνθρωπίνῃ.

β. 1016. Αχος] ὁ θάνατος. ἄλλως] ἀλλοτρόπως.

β. 1017. Ἄλλοτ' ἐπαίνει τὰ δίκαια] νῦν μὲν τού-
τους, νῦν δὲ ἐκείνους κολάζουσα, τοιοῦτο γὰρ ἐστὶν
ὁ δῆμος, ὁ πρῶν δίκαιον νομίζει, τοῦτο ὕψεραν
ἄδικον οἰόμενος.

β. 1018. Ἀμα τῷδ'] σὺν τῷ Ετεοκλεῖ.

β. 1019. Δίκαιον] δίκαιον γὰρ συμπονεῖν τῷδε
ὑπὲρ πατρίδος ἠγωνισμένῳ.

α. 1020. Μετὰ γὰρ μάκαρας] μετὰ γὰρ τοὺς
θεοὺς, καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἰσχὺν ὑπὲρ τῆς πόλεως προέ-
θετο, καὶ οὐκ εἴασε τὴν πόλιν ἡμῶν ὑπὸ χειμερινοῦ
κύματος κατακλυσθῆναι. κύμα δὲ τὴν ἔφοδον εἶρηκε
τῶν Ἀργείων. ἀκολούθως μέντοι τῷ κύματι τὸ κα-
τακλυσθῆναι ἐπήγαγε.

β. 1020. Μάκαρας] τοὺς θεοὺς τοὺς ἀθανάτους,
ἰσχὺν] καὶ τὴν δύναμιν.

Υ

β.

β. 1021. Ηρυξε] ἐκώλυσεν.

β. 1022. Ανατραπήναι] ἀφανισθῆναι. ἀλλοδα-
πῶν] ἀλλοτριῶν.

β. 1023. Κύματι Φωτῶν] γένει ἀνδρῶν.

β. 1024. Κατακλυσθῆναι] ἀφανισθῆναι. μάλισα]
λίαν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

NOTAE.

NOTAE

IN

SEPTEM CONTRA THEBAS.

171
[Faint, illegible text]

N O T A B
[Faint, illegible text]

SEPTEM CONTRA HERBAS.

N O T A E.

V. 1. **Ἡ** εἰσθεσις τοῦ παρόντος δράματος ἐκ μονοστρό-
Φικῆς ἐστὶ περιόδου. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι
ἀκατάληκτοι οἷ, ὧν τελευταῖος, Πόλις γὰρ εὖ πρῶσσοῦσα
δαίμονας τίει. Schol. Metr.

Hujusmodi allocutiones apud Tragicos non raro oc-
currunt, cf. Eumen. 997. παῖδες Κραναοῦ Soph. Oed.
T. 1. Antig. 1155. Eur. Electr. 1278. (ed. Matthiae.)
Ἀργοῦς πολῖται extra allocutionem reperitur. χρῆ — καί-
ρια. vide infra 593. φιλεῖ δὲ σιγαῶν, ἢ λέγειν τὰ καίρια.
Soph. Oed. Col. 808. Χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ, καὶ τὰ
καίρια.

V. 2. Post πρύμνη comma habent Ald. Rob. Victor.
Distinctionem tollunt Ar. Ox. ut H. Steph. voluerat
e Plat. Euthydem. p. 291. (ed. Steph.) Σαφῶς οὖν ἐδό-
κει ἡμῖν αὕτη εἶναι ἣν ζητοῦμεν, καὶ ἡ αἰτία τοῦ ὀρθῶς
πράττειν ἐν τῇ πόλει καὶ ὀτεχνῶς, κατὰ τὸ Αἰσχύλου
ἰαμβεῖον, μόνη ἐν τῇ πρύμνη καθῆσθαι τῆς πόλεως, πάντα
κυβερνῶσα, καὶ πάντων ἄρχουσα, καὶ πάντα χρήσιμα ποῖ-
ειν. ὅστις Schuetz. „ τοῦτον δὲ ” explicat. H. Vofs. Cur.
Aeschyl. p. 21. vertit *quicumque* „ Fraudī fuit VV.
DD. quod, quae generatim produntur, et quae spe-
cialiter, sic mixta atque temperata sunt, ut vīgula
discerni paene nequeant. Sic Soph. Electr. 339. Phi-
loct. 298.” Recte. Allegoria, qua Aeschyl. h. l. usus
est, saepe occurrit. cf. Prom. 149. οἰκκῆνομεν Ολύμπου.

Eum. 16. Δελφός τε χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἀναξ (quibuscum comparari potest Eida ed. Grimm. p. 128. 3. gumna stiori) Supplic. 346. Αἰδοῦ σὺ πρύμναν πόλεος ᾧδ' ἐστεμμένην. Quo loco Schuetz. verba πρύμναν πόλεος nimis premit. Adde Eur. Phoeniss. 74. Jon. 597. et multa alia.

V. 3. Cit. Eustath. p. 987. (ed. Rom.) οἶακα νωμῶν. — Agam. 802. οἶακα νέμων.

V. 4. αἰτία θεῶν. — θεοῦ Vienn. B. C. D. Guelf. Barocc. 4. Seld. Schol. β. „Alii θεοῦ.” Turn. quam lectionem commendant infra v. 21. 35. 402. 599. et alia loca. Euripides singularem hujus vocis frequentat. Pluralis tamen h. l. praeferendus, cui oppositum est εἷς v. 7. qua oppositione sententia majorem habet vim.

V. 5. δ' αὐθ' ὁ — Viennenses δ' αὐθ' ὁ. De αὐτε cf. Seidler ad Iphig. Taur. 316. De optativo τύχῃ vid. Erfurd. ad Oed. T. 667.

Vs. 6. Ἐτεοκλῆς — Ἐτεοκλῆς Viennenses, Ald. ὦν post εἷς inferunt Ald. Rob. πόλιν — πόλιν Ald. πολὺς pro adverbio πολὺ positum est. Agam. 871. πολλὴν H. Vofs. l. c. p. 24. eodem modo interpretatur, ubi tamen legendum.

Πολλὴν ἀναθεν (τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω,)
Χθοιδστρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβῶν,
πολλὴν χλαῖναν accuratius explicatur v. ce τρίμοιρον.

V. 7. Cit. Eustath. p. 634. (ed. Rom.) Thom. M. v. Κώμας p. 563. ὕμνεϊθ' — ὕμνεϊθ' A. Ald. Eustath. et duo Mss. Thom. M. qua lectione conjicere licet Ἐτεοκλῆς εἷς ὦν pro ἂν εἷς in exemplaribus nonnullis existisse. De ὕμνεϊν vide Ruhnken. ad Tim. p. 262. 3. Pro παλιρρόθῃς Valkenaer. ad Phoeniss. 1348. παλιρρόθῃς con-

je-

jecit, Brunck. in textum recepit. *παλι* et *πολυ* facile quidem permutari possunt. Pind. Nem. I. 88. *παλίγγλωσσον* et *πολύγλωσσον* confusa. Iphig. Taur. 1386. *πάλιν*. Ald. *πόλιν*. Pleonasmum h. l. Schuetz. mitigari putat, si *πολυῤῥόθοις*, „variis” explicaretur. Qua explicatione facile caremus, hoc enim genus loquendi et grave et Aeschilo familiare est. Cf. infra v. 18. *ἄπαντα παιδοκοῦσα*. 702. *αὐτοκτόνας αὐτοδαίκτοι* Agam. 122. *δύο λήμκσι δισσούς*, ubi *πομπούς τ' ἀρχούς* non sollicitanda est, *ἔδάη λαγοδαίτας π. τ' ἄ.* omen scilicet aquilarum ad Agamemnonem et Menelaum spectare 219. *ὄργᾶ περιόργως*. Choeph. 422. *ἄνωθεν, ἀνέκαθεν*. 660. *λεχθεῖσιν — λόγους* Prometh. 944. *τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον*, quem locum H. Vofs l. c. p. 10. bene defendit contra Schuetz. 1007. *λέγων ἔρεῖν* 1020 *μακρὸν δὲ μῆκος*. Eumen. 429. *ἄξιαν σ' ἐπαξίων* 591. *Ἄνδροκτουῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν*. 1009. *Εἰς τοὺς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τέπους*. 377. *ἄτιμ' ἀτίετα* ubi metri quidem causa *ἀτίετα* non legendum est. Pers. 663. *καινά τε - νέα τ' ἄχνη*. 723. *παιμπήδην πᾶς* cui non dissimile 286. *πάντα παγκάκως*. Suppl. 515. *Εὐφημον εἶη τοῦπος εὐφημουμένη*. 719 *πρῶρα πρόσθεν*. Soph. Oed. Col. 711. *εὐίππον, εὐπῶλον*. Aj. 1096. *ἐν λόγοις ἔπη*. Eur. Iphig. Aul. (ed. Matthiae) 456. *οὐ συνετὰ συνετῶς*. 659 *μόνη μονωθεῖς*. Troad. 917. *ἔκρινε τρισσὸν ζεῦγος ὅδε τρισσῶν θεῶν* 954. *εἰδίκως, δικαίως*. 817. *δὶς δὲ δυοῖν πιτυλοῖν*. Bacch. 1149. *περισσὰν περισσῶς*. Jon. 899. *μέλεα μελέοις*. Orest. 1386. *δύο διδύμω*. Quibus multa addi possunt, sufficiunt tamen, quae attuli ad refutandas mutationes hujus generis loquendi. Ad sententiam cf. Tacit. Annal. III. 50. ” Et cum recte factorum sibi quisque gratiam trahant, unius invidia ab omnibus peccatur.”

A.

Agricol 27. „Iaiquisfima haec bellorum conditio est, prospera omnes sibi vindicant, adverfa uni imputantur.”

V. 8. Οἰμώγμασιν θ' — οἰμώγμασι θ' Ald. Rob. Schol. β. ἀλεξιτήριος — ἀλεξιτήριος Vienn. B. C. D. Ald. Rob. Turn. De sensu cf. Schol. et Eumen. 50. Ἐρμῆ, Φύλασσε κάρτα δ' ὦν ἐπόνυμος, Πομπαιῶς ἴσθι, quem locum Schuetz bene expedivit. Vide eundem ad Prometh. 85. 717.

V. 11. 12. Ἡβης — ἦβης Ald. ἔξηβον. cit. Eustath. de aetate virili intelligi potest, quam explicationem commendat v. 16. τέκνοις τε, sed propter χρόνω et βλάστημον ἀλδαινόντα de senibus accipiendum, praecedentibusque oppositum videtur. βλ. ἀλδ. a Schol. optime explicata sunt, de corpore enim cibo potuque reficiendo cum Schuetzio non cogitari potest, πολὺν idem ad ἀλδ' refert, quod ad βλάστημον referendum pro more poetarum et ratione linguae, altera enim explicatio neque exemplis firmata est, neque recte ita dici posse, videtur. βλάστημον — βλάστιμον Vienn. B. C. D. Mosqu. 1. 2. Ald. βλάστιμον τ' Vienn. A. Rob. πολλὸν — πολλήν Ald. Mosqu. 1. 2. Viennenses. πολὺν scribendum putarunt H. Steph. et Casaub. teste Burtono. Sed cf. supra v. 6.

V. 13. Ὅραν ἔχονθ' ἑκάστου — ὄραν θ' ἑκάσθου ἔχοντα. Ald. ὄραν ἑκάστου ἔχοντα Mosqu. 1. 2. Rob. ὄραν θ' ἔχονθ' ἑκάστου Turn. ὄραν τ' ἔχονθ' ἑκάστου Vienn. B. D. Cant. Stanl. Pauw. ὄραν τ' ἔχονθ' Victor ὄραν γ' ἔχονθ' conj. Stanl. ὄραν ἔχ. cuius vestigia sunt in Mosqu. 1. 2. et Rob. e codd. regg. Brunck. recepit, quem Schuetz. sequutus est, qui tamen in notis ὄραν legens de cura intellexit, Schol. ὁ. ἡλικίαν explicat. ἑκάστου

κατὰ τὴν ἡλικίαν ἑαυτοῦ, βοηθεῖν, τῇ πόλει, ὡς πρέπον
 ἐστίν. ὦραν de statu corporis, quem βλαστ. αλδαιν. σωμ. ac-
 cepturi erant, dictum et ἔστε συμπρ. ad ωρ. εχ. εκ. re-
 ferendum puto. Quo oratio concinnior fit. ὥστε Brunck.
 et Schuetz. e Stanl. conjectura. ὡς τις Mosqu. 2. ὥστι cett.

V. 15. Post βωμοῖσι Brunck. et Schuetz. e Stanl.
 sententia comma posuerunt, Ἐαλειφῆται Mosqu. 2. con-
 fusio saepius obvia vide infra 501. Persf. 637. 663.
 Suppl. 403. Eurip. Hec. 332.

V. 16. τέκνοις τε — τέκνοισι γε Mosqu. 2. τέκνοισί τε.
 Ald. γῆ τε μητρι. vide infra 558. ubi μήτερ eodem sen-
 su occurrit. τροφῶ — τροφῶν Mosqu. 2.

V. 17. Ἦ. Accentu notavit Brunck. e codd. Regg.
 quem Schuetz. sequutus est. Codd. Regg. A. ᾠ. Eu-
 men. 7. δίδωσι δ' ἦ legitur ubi Schuetz." ἦ h. l. non
 est relativum, sed articulus praepositivus cum vi de-
 monstrandi, ideoque recte cum accentu pronuntian-
 dus." Usum antiquum sequutus, accentum non addidi.
 Articulus demonstrativi loco, satis notus est. Cf. Seidler
 ad Iphig. Taur. 764. Brunck. ad Oed. T. 1082. Col.
 1259. infra 175. 361. Eumen. 2. 132. Suppl. 1052. Soph.
 Philoct. 142. &c. Hom. Il. XXIII. 663. αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς
 Herm. praefat. ad Orphica p. X. ὁ scribendum putat, ὁ
 atticum judicans.

V. 18. πανδοκοῦσα — προσδοκοῦσα Vienn. A. C. Pleo-
 nasmi vitandi causa, ut videtur, sed cf. ad v. 7. παι-
 δίας. — Ita Vienn. A. B. D. Ox. Ald. Rob. Turn.
 Cett. παιδίας, quam lectionem Schuetz. unice veram
 putat, quia, inquit, et ante vocalem corripere non
 est Atticorum cf. Valken. ad Phoenisf. 21." Quae,
 quomodo intelligenda, non assequor, qui persuadere

mihî non possum, Schuetzium spondeum in quinta sede trimetri h. l. damnasse, quem intactum reliquit v. 3. 8. 9. 10. 11. 14. 15. 23. 24. 26. 27. 29. 30. 31. et locis innumeris, quibus adde, quae ipse attulit e Brunckii animadv. ad v. 67. Pro παιδων porro e conjectura παιδείων posuit in quinta sede trimetri Agam. 1243. 1593. Primo adspectu videtur παιδων, παιδείων continere latiorisque esse significati onis, sed παιδία nonnisi de infantia, παιδεία vero de educatione et cura qua et proveciori aetate fruimur, intelligitur. Quarum haec significatio valde commendatur a verbo ἐθρέψατο. (Cf. Supplic. 875. Οὐ γὰρ μ' ἐθρέψαν οὐδ' ἐγύρασαν τροφῇ.) Eteocles monet, patriae θρεπτήρια nunc solvenda esse. Cf. Cratin. Πολ. apud Suid. v. Ἀμύνασθαι. Αὐτοὺς ἐπαίδευσεν, ἐθρέψε τε δημοσίους, ἵνα οἱ ποτε λοιγὸν ἀμύναιντο. Iphig. Taur. 827 sqq. παιδείαις pro παιδίαις bene edidit Coray. Hærat. Areopagit. C. 14, neque minus recte ὄτλον repositum est Soph. Trach. v. 7.

V. 19. οἰκισθῆρας — οἰκησθῆρας Guelf. οἰκητήρας Mosqu. 2. e correctione, ut videtur, quam Schuetz. minime spernendam putat. Sed non rara sunt exempla, quae docent Tragicos vocibus nonnunquam alio quam sensu vulgari usos fuisse, quo magis a sermone vulgari recederent, atque significationem novam constructione verborum satis perspicuam procuderent. Cf. e. c. infra 58. τάγευσται et θρεπτήρια Soph. Oed. Col. 1259. Itaque vulgatam sanissimam puto, quam non „incolas”, sed „incolas futuros” interpretandam esse omnino non negligi debet. H. l. Mingarell. citavit ad Pind. Olymp. 27. 8. συνοικιστήρ eodem modo dictum putans, quem tamen locum Heynius bene expediit.

V.

V. 20. *γένοισθε* — *γένησθε* Ald. Mosqu. 2. Viennenses.

V. 21. *μὲν* — abest Ald. ubi *ἡμερ* pro *ἡμαρ* legitur. Ad Jovem bellantium fortes ponderantem (Il. Θ 72. sqq.) alludi, omnino non verisimile est, nisi statuamus *ρέπει* h. l. transitivum esse, de quo valde dubito.

V. 22. *ἤδη* — abest Mosqu. 1. *τόνδε* — *τόνδε* Ald.

V. 24. *οἰωνῶν βοτήρ* — Schuetz. explicat de Tiresia gallos, gallinas et alias aves cicures alente, de qua interpretatione non unam ob causam dubito, an vera sit. Magis probabile esset *βοτήρ* pro *ποιμὴν* accipere, quae Scholiastae explicatio est, quomodo occurrunt *ποιμὴν λαῶν* apud Homerum, *ναῶν ποιμένες* Suppl. 770. *ποιμένες δ' ὄχων τετραόρων* Eur. Supplic. 676. *ποιμαυβριον* Pers 73. *ποιμαίνων* Eumen. 91. *ποιμένων* Soph. Aj. 360 &c. Non absurde tamen conjiceretur Tiresiam ab avibus carne sacrificiorum alendis *οἰωνῶν βοτήρ* appellatum fuisse cf. Soph. Antig. 1000 sqq. Eurip. Phoeniss. 954 sqq. quae loca satis probant Tiresiam et ex igne vaticinatum esse, Schuetzio quidem negante, qui verba *πυρὸς δίχα* ad opinionem suam muniendam interpretatus est, „ quia, inquit, caecus erat Tiresias, ignem observare atque ex eo vaticinari non poterat.” Vellem explicationem tam insolitam exemplis firmasset. Sed verba illa, nisi statuamus, Tiresiam et ignem et aves observare solitum fuisse, Eteoclemque monere, idem illum nunc non fecisse, sed aves solas observasse, ita frigida essent, ut aequae frigida in Aeschilo non invenirentur.

V. 25. *νωμῶν* — cf. Soph. Oed. T. 300. ibique Musgr.

V. 26. *ἀψευδεῖ* — *ἀψευδῇ* Mosqu. 1. 2.

Z 2

V.

V. 28. *Ἀχαιῖδα* — Vulg. *Ἀχαιῖδα*. Lectionem receptam Brunck. e Cod. Reg. B. protulit quem Schuetz. sequutus est. Idem Pauw. conj. Formae homericæ, in Aeschylō, Homerum sæpius imitante, præcipue in tragoedia cujus argumentum bellum est, præferendæ videntur, quidquid Grammatici dicant, de quibus infra ad v. 61. In Eurip. formam homericam h. v. fere ubique Codd. offerunt.

V. 29. *καπιβουλεύσειν* — *καπιβουλεύειν* Mosqu. 2. Vienn. A. C. Lectio bona, altera non melior. Pro *νυκτηγορεῖσθαι* Schuetz. conj. *νυκτηγρετῆσαι*. de nocte surrexisse, addens, „*νυκτηγορεῖσθαι*, noctu nuntiare, h. l. significet necesse est noctu ad concionem convenire, vel omnino noctu congregari.” Si *προσβολὴν Ἀχαιῖδα* cum Schol. β. pro *ἐπλευσιν τοῦ τῶν Ἀχαιῶν στρατοῦ* accipiamus, interpretatio illa minime necessaria, quæ præcipue verbo *καπιβουλεύσειν* deberi videtur, ad quod, altera explicatione admisa, *προσβολὴν* ne alio quidem sensu intelligendum est, quam ad *νυκτηγορεῖσθαι*.

V. 30. *ἔς τ' ἐπάλλξεις* — *ἔς' ἐπάλλξεις* Ald. *πυργωμάτων* — *πυργημάτων* Mosqu. 2.

V. 33. *πυλῶν* — *πύλων* Schuetz. vitio typograph. *πυλῶν ἐξόδους* — Schuetz. interpr. „portarum aperturæ interiores, quæ valvis clauduntur, lumina portarum.” Quod, an fieri possit nescio. *πυλῶν ἐξόδους* pro *πύλαις* dictum videtur, quod genus loquendi poetis frequentari, notissimum est. Cf. exempli gratia *πέδον γῆς*, *κύκλος ἀσπίδος*, *βίη Ἡφαίσθιο*, *μητις Τηρεῖα*, *στέγαι δόμων*, *ὄψις ὀμμάτων*, *σέλας λαμπάδων*, *νεὼς σκάφος*, substantivo adactis quibus præcipue conspicuum est.

V. 34. εὐθαρσεῖτε — εὖ θαρτεῖτε. Ald. Turn. Glasg.

V. 35. ἄγαν — Ultima h. v. est longa cf. infra 218. Pers 218. Soph. Oed. T. 439. Col. 1264. Aristoph. Nub. 199. ibique Brunck. 1114. (ed. Lips.) Etym. Ms. Ultr. ἄγαν ἐπιρρήματα. τὸ γαν μακρὸν διὰ τὶ τὰ εἰς ἀν λήγοντα ἐπιρρήματα μακρὸν ἔχουσι τὸ ᾱ. οἷον πέραν, λίαν, οἶκον. πλὴν τοῦ ὄταν καὶ πάμπαν.

V. 38 οὔτι — εὖ τοι Mosqu. 2. Vienn. C. ληφθῶ — λειφθῶ Ald. „, Alii λειφθῶ” Turn.

V. 39. Ἐτεόκλεες — Ἐτέοκλες Vienn. B. D. Ald. Ἐτεοκλῆς. Α. Φέριστε — ἄριστε Vienn. C.

V. 40. σαφῆ τὰ κείθεν. — σαφῆ τε τὰ κείθεν Barocc. 4.

V. 41. Κατόπτης. — Κατόπης Ald.

V. 42. Hunc versum et tres sequentes cit. Longin. de Sublim. Sect. 15.

V. 43. Huc respexisse Aristophanem Lyfistr. 185 sqq. non dubitari potest, quae enim Invernizius attulit, ab omni probabilitate destituta sunt. Aristoph. quidem Ταυροσφαγοῦντες in μηλοσφαγοῦσαι mutavit, quo tamen nihil probatur, non enim singulis verbis, sed toti loco irrisit, quod intermixtis gravitati totius loci alienis, vel contrariis, optime fieri, non opus est mone-
 nere. μελάνδετον σάκος — „ nigro h. e. ferreo ambitu cinctum, ut apud Hom. Il. O. 713. μελάνδετα Φάσγαννα sunt gladia cum ferreis manubriis” Schuetz. ex altera Schol. α. explicatione, sed quam protulit Schol. β, praeferendam puto. Eur. Phoeniss 1091. μελάνδετον ξίφος. Aeschyl. Suppl. 848. γομφοδέτω τε δορὶ, quae de lancea nullo modo intelligi possunt. Adjectiva cum δετός composita non ubique premenda. Eur. Phoeniss. 805. χρυσοδέτοις περόναις. Soph. Electr. 837. χρυσοδέ-

τοις ἔρκεσι. Phoeniss. 114. χαλκῶξετά τ' ἔμβολα. Rhcf. 33. ζεύγνυτε κερῶδετα τόξα νευραῖς. Iphig. Taur. 1012. αὐ ναῦς χαλινοῖς λινυδέτοις ὄρμει σέθεν, et alia.

V. 44. χερσὶ — χερσὶν Ald. ταυρείου — ταυρίου Ald. confusio frequentissima. ταυρείου Φόνου — cf. Eur. Hel. 1591. ubi ταυρείου Φόνου, pro quibus 1582. ταυρείω σφαγῇ dictum est. Eodem modo l. n. explicandus videtur, ut eaedis sit notio primaria, ad quam altera sanguinis subintelligatur. cf. Eur. Electr. 92. πυρᾷ τ' ἐπέσφαξ' αἷμα μηλείου Φόνου (Agam. 1310. Φόνου αἱματοσφαγῇ) ubi αἷμα Φόνου non dictum esse potest, ut δεσμῶν πέδαι Prometh. 6. δύσμαι Φθινασμάτων Pers 230. αἰμάτων σύνδεσμη Bacch. 652. τρώμαν ἔκλεος Pind. Pyth. IV. 483. ἰσχύος κράτος Philoctet. 954. χώρας τόποι Eumen. 288. et multa hujusmodi, ubi altera voce sive causa sive res, altera sive effectus, sive pars designantur, nisi Φόνου idem sit atque σφαγῆς. L. n. Schuetz. cit. ad Agam. 1428. Φονολιβεῖ τεύχεα, de sanguine explicans, quae magis poetice de caede intelligerentur et in Agam. et in Eumen. 195. Conjecturam autem Φονολιβεῖ τεύχει omnino non necessariam esse multis locis evinci potest. cf. Agam. 1376. πημονὴν ἀρκύστατον, quae sana sunt. 822. παγὰς ὑπερκότους 1150. δεμνιοτήρης — μοῖρα. 1479. ἔρως αἱματολόιχος 1513. παχυνῶ κουροβόρω 1529. ξιφοδιλήτω θανάτω. Choeph. 579. ξιφῆ Φόρους ἀγῶνας ubi τούτω ad Agam. referendum. 247. νῆστις λιμός. Prometh. 608. νῆστισιν αἰκλαῖς et multa alia. Quae attuli, exempla, non omnia intacta reliquie Schuetz. licet fanissima sint. v. 48. Φόνω de caede subintellecto sanguine accipiendum est.

V. 45. Ἄρην — Ἄρην τ' Barocc. 4. Viennenses Ald. Ἄρη τ' Seld. Ms. Vatic. 1. Ἄρην et Ἄρη saepius confu-

fu

fusa, vide Pers 84. Supplic. 685. Eur. Electr. 2. ibique Seidler. φόβον — φόνον Seld. Vienn. B. Schol. β. Falsam esse hanc lectionem ex Homero, quem Aeschyl. h. l. respexisse videtur, colligi potest, qui Pavorem, non autem Caedem Marti comitem dedit Il. IV. 440.

V. 47. Cit. Eustath. p. 65. (ed. Rom.) καδμείων — ad ἔστυ non ad βία referendum, quae ambiguitas καδμείων scribendo vitaretur, et ita Brunck. pro καδμείων edidit Soph. T. 29. 35, non tamen sine codd. auctoritate. vulgata h. l. mutanda.

V. 49. Μνημεῖα — Σημεῖα Stob. Serm. 7. v. 86. qua voce Schol. α. μνημεῖα explicuit. Lectio deterior. cf. Iphig. Taur. 685. τύμβον τε χῶσον κάπιθες μνημεῖά μοι. 804. Μνημεῖα γ' ἀντὶ σώματος τοῦμοῦ τάφῳ, quem locum contra Musgr. bene defend. Seidler. Soph. Electr. 932. τοῦ τεθνηκότος μνημεῖ' Ορέστου.

V. 50. πρὸς ἄρμ' — πρὸς δ' ἄρμ' Barocc. 4 Rob. χειρῶν — χειροῖν Vienn. A. Ald. De στέφειν cf. Schneideri Lexic.

V. 51. διὰ — ἀνὰ Stob. l. c. Sed vide Schol. διὰ στόμα tamen non διὰ τῆς γλώττης interpretandum est, ridicule enim fuisset, nuntiare, septem illos duces ejulatum non edidisse; sed de ore sensu latiori ne oculis quidem exceptis, dictum videtur, cui explicationi sequentia optime congruunt. Nuntiatur lacrymas eos fudisse vultu strenuo et ne minime quidem mutato, cui descriptioni quanta infit vis, facile intelligitur. De στόμα cf. Coray. ad plutarch. tom. VI. p. 413. Andromach. (Il. VI. 484.) nescio ad quem finem, Schuetz. cit. στόμα de ore sensu arctiori accipiens. οἶκτος mollities animi, eodem sensu occurrit Soph. Phi.

Phi.

Philoct. 1074. ἀκούσομαι μὲν, ὡς ἔφυν οἴκτου πλέως, Πρὸς τοῦδ', ubi οἴκτου bene defenditur a Solgero, adde Iphig. Taur. 873.

V. 52. 53. σιδηρόφρων — δεδορκότων. — Hanc allegoriam a ferro candente, quod Schuetz. propter φλέγων Ἐπνει vult, petitam esse, non puto. Siquidem σιδηρόφρων urgendum, potius statueretur σίδηρος hac compositione ad arma respicere, quod fere factum videtur Eurip. Phoenisf. 672. σιδαρόφρων φόνος, sed nihil hujusmodi l. n. inesse puto. πνεῖν de anhelitu eorum, quorum animus valde commotus est, saepissime occurrit. φλέγων optime Schol. β. θερμῶς κινούμενος, θερμὸς enim eodem sensu frequentatur. Ἄρην δεδορκότων sive dictum, ut infra 472. φόβον βλέπων, quod Pauwio placuit, sive de leonibus pugnam sibi imminentem videntibus accipiendum cum Hug. Grot. quem Stanl. et Schuetz. II. XVII. 133. citans, secuti sunt. Sed duces urbem aggressuros cum leonibus pugnae cupidis, quam se defendentibus aptius comparari nullus dubito. Locutio Ἄρεα πνεῖν h. l. non praetervidenda.

V. 54. πύστις — πίστις Stob. l. c. (Confusio facilis cf. Prometh. 917. Trachin. 570. Iphig. Taur. 884.) quod Hug. Grot. versione expresit, Schuetz. in textum recepit. Ex auctoritate Stobaei non facile quid mutandum, nisi vulgata aperte vitiosa sit, quod de voce πύστις nullo modo dici potest. Sensus est: „ quae nuntiavi, ipse mox experieris” quae cur displiceant, non intelligo. Stobaei lectio interpretanda: „ quae nuntiavi vera esse, mox adparebit” πύστις non accipi debere de solo auditu, sed etiam de experientia et adspectu, e verbo, quo derivatur, patet, II.

XV. 224. — μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι.
Cf. infra 223. πύθησθε. οὐκ — οὐχ' Ald. Rob.

V. 55. δ'ἔλειπον — δ'ἔλιπον Vi nn. A. C. D. codd.
Regg. Barocc. 4. Ald. γὰρ ἔλειπον Brunck. e cod. B.
ubi γὰρ superscriptum est particulae δ. ἔλειπες et ἔλιπες
confusa Pers 477. ubi non magis quam loco nostro
vulgatam deferendam puto. δέ pro γάρ, (cf. Schol.
Choeph. 619, 630,) accepit gl. cod. B. Schuetz.
„ immo vero eos jam fortientes reliqui." Particula
δέ, contra quam Brunck. non semel iniquus fuit, (vid.
infra 232. Oedip. T. 379; nuntius indicat, se illa re-
linquens, ad alia nunc transire.

V. 56. πύλας — „ Alii πύλαις" Turn. ἄγοι — ἄγη
Mosqu. i. ἄγει Vienn. C. ἄγη Vienn. A. B. D. Hug.
Grot. vertit:

Septem feroces copiarum principes
Nigrante scuti in orbe mactantes bovem,
Fusoque tauri sanguine imbuti manus,
Martemque Bellonamque et immitem Metum
Jurant, vel urbe diruta radicitus
Cadmea sese perdituros moenia,
Sua vel ipsos caede picturos humum.
Currumque Adrasti collocant propter sui
Parentibus monumenta, tingentes genas
Lacrymis, sed ore tristi ut exiret nihil.
Nam ferreum cor, Marte ceu viso calens
Spirabat implacabile, ut torvus leo.
Et jam minarum non abest longe fides.
Modo eos reliqui fortibus cum quaererent
Quam quisque portam peteret infesto agmine.

V. 58. τάγευσαι τάχος — τάγευσ' ὡς τάχος Ven.

Αα

V.

V. 60. *Χωρεῖ, κινεῖ* asyndeta, quibus ut par erat, nemo offēdebatur, non tamen semper intacta haec forma loquendi. Ea expellenda Agam. 612. Schuetzparum profecisse videtur, ibi enim non τ' addendum, sed interpunctio mutanda, Prometh. 235. autem asyndeta Brunckium sequutus e Schol. bene recepit, quorum similia Iphig. Taur. 772. 3. Marklando Seidleroque non placuerunt. ἀργιστής — cf. Eumen. 176.

V. 61. *πνευμόνων* — *πνευμάτων* Mosqu. 2. Vienn. A. C. *πλευμόνων* Brunck. Schuetz. ex Atticistis, quibus quam parum tribuerit Brunckius ipse, ad Trachin. 567. indicavit. Quis autem putet orationem poeticam tam arctis regulis contentam, atque omnia ad unam eandemque regulam exhibita esse, neque inter formas Aeschylō Libanioque usitatas ullam esse differentiam neque denique dictionem Tragicorum argumento fabulae uniuscujusque adaptatam fuisse, ita ut in eodem scriptore non omnia quidem ad eandem normam dicta sint. In tragoedia Graecorum ex partibus epicis lyricisque intermixtis et coalitis orta, mirum foret, praecipue in Aeschylō, apud quem partes illae saepe parum coaluerunt, nisi locis epicis adhibitae essent formae epicae, lyricisque lyricae. Neque negari potest linguam graviores formas antiquas quam maximas decere, talique conditione a poetis saepissime adhibitas fuisse et nunc adhiberi. Ab omni probabilitate abhorret Aeschylum Homeri amantissimum in descriptionibus rerum bellicarum dictione homerica prorsus abstinuisse, neque abstinuit si codd. auctoritas major quam Grammaticorum opinio. Unde tamen constat Gram-

ma.

maticos regulas suas de Atticismo e Tragicis, non e recentioris aetatis scriptoribus hausisse; contrarii quidem vestigia non desunt. cf. Polluc. III. 61. πολίτης. ὁ δὲ συμπολίτης οὐ δόκιμον εἰ καὶ Εὐριπίδης αὐτῷ κέχρηται ἐν Ἡρακλείδαις τε καὶ Θυσίῃ. Illud eī καὶ ad omnes quas protulerunt regulas, supplendum esse nullus dubito. De voce πνεύμων ne omnes quidem consentiunt cf. Moer. et Thom. M. ibique intpp. „πλευμόνες vero non pulmones tantum, sed etiam nares significat” Schuetz. Quod si verum esset, πλευμόνων quo tueretur, haberet. Sed interpretatio illa nullis certis argumentis firmari potest, et vulgatam non spumam solam sed etiam anhelitum atque motum pulmonum describentem, satis defendunt Eumen. 772. 199.

ἰού, ἰού, ἀντιπαθῆ μεθεῖσα καρδίας
σταλαγμὸν χθονὶ
ἄφορον κ. τ. λ.

Ad lectionem πνευμάτων cf. Soph. Electr. 718.

ὁμοῦ γὰρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις
ἤφριζον, εἰσέβαλλον ἵππικαὶ πνοαί.

V. 62. νῆς — νῆς Glasg. Eurip. Med. 520. (ed. Matth.) ἀλλ' ὥστε νῆς κεδνὸν οἰακοστρόφον. Vulgatam contra codd. mutare nolui, Ionismos veteri Atticismo non inusitatos (διάλεκτον — τὴν ἀρχαίαν Ἀτθίδα, μικρὰς τινὰς ἔχουσαν διαφορὰς παρὰ τὴν Ἰάδα, Dionys. Hal. de Thucyd. p. 147. ed. Sylb. Veterem Atticismum a recentiore differre docet Etymol. M. v. ἠιδη.) colligendos potius quam corrigendos putans. νῆς occurrit Iphig. Taur. 1250. νῆων 1451. ἀδελφῶν 550. fab. post. νεῖκος 884. Ἐπεικλέα 953. ῥεέθρον Pers. 495. ῥεέθροις Ag. 214. Eur. El. 876. εὐπετέος Pers. 94. εὐρυπόροιο 106. πῶ-

λιήταις 554. ἐποδώκει 655. ἀμαρτίνοος Supplic. 545. πρόνοον 970. νόον Choeph. 738. ἔδρησ Prometh. 201. αὐ- τις saepissime vid. Seidler. ad Iphig. T. 316. et multa alia.

V. 64. Χερσαίου — χερσαίου Ald. Rob. Turn. Male. Allegoria frequentissima. cf. infra 80. 105. 1023. Pers. 86. sqq. ubi ὀχυροῖς legendum. Soph. El. 730—733. Eurip. Phoenisf. 859. 60 Aesch. Suppl. 134. δὴρὰς Ἀχείματον de navi dictum videtur. Add. Klotz. ad Tyrt. p. 88.

V. 65. 66. τῶνδε — τὸνδε Vienn. B. D. Mosqu. 2. Ox. Schol. β. Ald. Turn. superscriptum Mosqu. 1. καιρὸν — χαιρὸν Ald. ὅστις — ὡς τις Vienn. B. Rob. ὄκιστος ut videtur, cum Schol. β. ad Eteoclem referentes, quod ad καιρὸν pertinere loca similia docent. Pers. 530. κόσμον ὅστις εὐπρεπῆς. Oed. T. 344. ὀργῆς, ἣτις ἀγριω- τάτη. καιρὸν λάβε — καιρὸν λαβόντας Iphig. Taur. 877. ἡμεροσκόπον nimis premunt Stanl. et Schuetz.

V. 67. σαφηνεία — Sic Brunck e Cod. Reg. B. cui acced. Barocc. 4. Vulgo σαφηνία. Ubi metrum fert, in poeta gravissimo formae pleniores jure praeferuntur.

V. 68. εἶδωσ — σὺ addit Ald, quod suppleri debet.

V. 69. πολισσοῦχοι — πολισσοῦχοι Viennenses.

V. 70. ἡ — ἡ conj. Stanl. non explicans, vulgata cur displiceat. De Furiis Tragicorum nihil certi statui potest, nullo enim discrimine modo unam, modo plures enumerant, neque Erinnyas differre ab Eumenidibus, quae Athenis colebantur, ex Aeschylō patet, chorum e quinquaginta earum constantem in scenam producente, easdemque Athenis collocatas narrante. Erinnyas chorum eundem permag-
tū

num appellavit Eurip. Iphig. T. 937 sqq. solam tamen partem Athenis relictam tradens, licet v. 275. nonnisi tres enumerare videatur. Confusione tali summa dearum reverentia favebat, omnia ad eas spectantia ita velans, ut obscurissima essent. cf. Schol. ad Oed. C. 39. 42.

V. 71. *μοι πόλιν γε πρ. — τὴν πόλιν πρ.* Vienn. B. D.

V. 72. *δηιάλωτον — δηάλωτον.* Brunck. Schuetz. Glasg. cf. Pierf. ad Moer. p. 300. In loco epico formam epicam praefendam putavi.

V. 73. *δόμους — δήμους* Mosqu. 2. Ald. Agam. 851. *δόμους ἐφεστίους* 436. Stanl. conj. *ἐφεστίους*, qua conjectura *οἴκους* primas haberet partes, quae ad *ἐστίας* relatae fortiolem efficiunt sententiam. Pers. 509 *ἐφ' ἐστιοῦχαν γαῖαν.* Fororum enim sacrorum habitorum mentio ad commovendos animos aptissima. Alia quidem in hisce non latent. Non praetermittend. Suppl. 368. *Οὔτοι κάθησθε δωμάτων ἐφέστιοι Ἑμῶν.*

V. 75. *ζυγοῖσι δουλείοισι — ζεύγλασι δουλείησι* Vienn. B. D. Barocc 4. Rob. *δουλίοισι* Ald. ctt. *δουλείοισι* Brunck. e codd. Regg. Schuetz. Glasg. Schol. β. Forma utraque usi sunt, metro formam pleniorē non ubique ferente. *δούλειον ζυγόν* infra 445. 756. *δουλείαν* 302. *δουλίῳ ζυγῷ* Ag. 953. *δουλίῳ* 1082. *δούλιον* Choeph. 74. *ζυγόν δούλιον* Pers. 50. *δούλιον* Aj. 499. *ζυγὰ δούλια* Troad. 602. *δούλειον* Andr. 99. *ζυγόν δούλειον* 302. Pro *σχέθειν* Pauw. sive *σχέτε* sive *ἴσχε' τε* legi vult. Schema atticum juxta Grammaticos (cf. Greg. Cor. p. 64. ibique Koen.) qui *εὔχομαι* suppleant et alia hujusmodi, satis dure. Animus rebus, quas fieri vult quam maxime intentus, non quomodo aut quo tempore fiant, sed rationibus praetermissis,

nonnisi rem cogitat, quod infinitivo significatur, Graecos hac formula in precibus quam maxime usos esse, multa probant exempla, praecipue Tragicorum unde nomen ortum videtur, neque minus bene magnae animi perturbationi conveniat, necesse est. Eum. 784. *Φέρειν* non ad *πίθεσθε* pertinet. Eurip. Troad. 735. nunc melius distinct. Callim hym. in Apoll. 13. Steph. ad *ἔχειν* nihil subintelligi vult.

V. 76. Omisit Mosqu. 2. *γένεσθε* — *γένοισθε* Vienn. B. D. *ξυνὰ* — vox apud Tragicos parum obvia. Supplic. 370. *ξυνῆ* Aj. 181. *ξυνοῦ* δορδς. Sententia saepius occurrit. Agam. 527 sqq. Choeph. 252 sqq. neque profus aliena 505 sqq.

*αὐτὸς δὲ σώζει, τόνδε τιμήσας λόγον,
τίμημα τύμβου, τῆς ἀνοιμώκτου τύχης.*

Τίμημα quod scil. fieri debuisset, non tamen factum est. 793 sqq. Troad. 26 sqq. H. Grot. vertit: Nam civitas beata veneratur deos.

Carmen quod sequitur ex genere dochmiaco Seidler. de vss. dochm. p. 187 sqq. ad antistrophicorum legem ingeniose redegit, quod Bothius in Aeschyli editione, majori temeritate ante eum fecerat, cujus descriptionem Schuetz. dignam habuit, quam transferret in notas. Mutationes tamen, quibus Seidler. textum refinxit, nullo modo probari possunt, neque hoc carmen, cur antistrophicum esse debeat, apparet. Antequam in libro optima frugis tot carmina ad antistrophicorum legem redigeret, certis argumentis probare debebat, omnes chori cantus antistrophicos fuisse, cujus contrarium Aristoteles tradere videtur.

edi-

Problem. 19. 15. p. 189. ed. Eram. τὰ μέλη τῆ μιμήσει ἠκολούθει ἀεὶ ἕτερα γινόμενα, quae optime l. n. conveniunt. cf. Matth. praef. ad Eurip. XII. seqq.

Ο παρὸν χορὸς συνέστηκεν ἐκ κώλων ριθ'. ὧν τὰ μὲν ἐστὶ χοριαμβικά, τὰ δὲ, εἰ βούλει, καὶ ἀντισπαστικά πενθημιμερῆ καὶ ἐΦθημιμερῆ καὶ ἡμιόλια, καὶ διμετρα ἀκατάληκτα καὶ τρίμετρα βραχυκατάληκτα, ὧν τελευταῖον, Μνήστορες ἐστὲ μοι. οὕτω δὲ χρὴ μετρηθῆναι μᾶλλον, ἢ εἴη κατάλληλα τὰ κῶλα, ὡς καὶ τὰ τῶν ἄλλων χορῶν. Schol. Metr.

V. 78. θρεῦμαι — Sic Vienn. A. C. Mosqu. 1. 2. Seld. Seidler. Formam doricam, cujus locum forma vulgariis facilius capere potuit, quam vice versa, et metri causa praetuli, spondeus enim dochm. praecedens invenitur, anapaestum nunquam occurri. Quae quidem Seidl. de vss. dochm. attulit, vel aliter accipiendā, vel huc non pertinent. Choeph. 962. θρευμένους scribendum puto. Agam. 1166 θρευμένως metrum flagitat. Supplic. 111. Ald. vestigia lectionis θρευμένως servasse videtur. Θεόγνιδος et Θεόγνιδος confus. Theogn. 22. μέγαλ' ἄχη — μεγάλα τ' ἄχη Mosqu. 2. Vienn. Rob. Schuetz. Librarii magis soliti erant copulam addere quam omittere, epitheta autem ornantia quam maxime occurrunt sine copula.

V. 80. 1. πολὺς — Sic Mosqu. 1. 2. codd. Regg. et edd. recentiores. δ' contra metrum olim additum est. ὦδε — ὄδε Mosqu. 1. Both. Seidler. δ' ᾧδε Turn. Lectio bona, vulgata tamen retineri potest. Schuetz. ὦδε, δεικτικῶς intellexit, videte quomodo. Sed sive πολὺς ὦδε construendum sive ὄδε pro huc accipiendum, Oed. C. 841. προβᾶθ' ὦδ', ἐμβᾶτε. Eadem fere significatione ὄδε occurrit. 348. Oed. C. 32, 549. 723. cum ὦδε

confus. III. Pers. 261. *πρόδρομος* — vid. Antig. 108, quod carmen cum nostro comparandum. Allegoria frequentissima est. cf. supra 64. Pers. 86. Antig. 129. Iphig. T. 1402. Rhéf. 287. Thom. M. v. *Πεζὴ στρατιὰ* cit. e f. n. *πεζικὸς ὄρμηται λεώς*, sed non semel fallitur in citandis auctoribus. *με — τε* Schuetz. vitio typogr. *Φανείσ'* — *Φανείσα* Ald. Turn.

V. 82. *ἔτυμος* — *ἔτοιμος* Mosqu. 2. (Suppl. 80. Philoct. 205.) *δ'ἔτυμος* Vienn. C. post *σαφῆς* comma fustuli, idem Bothius fecerat. Supplic. 183. *ὄρω κόνιν, ἀναυδὸν ἄγγελον στρατοῦ*. Agam. 504. quem locum H. Vofs. Cur. Aeschyl. p. 18. non bene explicuit. Clytaemnestra enim, nisi nuntiis mutis acceptis, e pulvere excitato colligit, advenire jam, qui neque mutus, neque praecedentibus comparandus sit, hac oratione desiderium nuntii certe prodens. Schuetz. locum non refingere debuisset. Pers. 875. sq. Eumen. 240.

V. 83. 4. *ἔλεδεμνας* — in fine vs. praecedentis ponit Seidler. cum *ἄγγελος* conjungens atque putans Schol. (*ὁ ἐλαύνων καὶ διεγείρων τῶν δεμνίων*) idem fecisse. Sed *ἀναυδος* et *ἔλεδεμνας* contraria non ad idem substantivum referri possunt. Herm. *ἔλεδεμνας* conj. ut paeon 4. dochm. praecedat. cf. Eumen. 351 sq. ubi *καρτερὸν ὄνθ' ὄμως* non mutanda sunt. Pro *ἔλεδεμνας* Seidler. putat Aeschyl. dixisse *ἔλεδεμνας* (quod apud Turn. legi refert Pauw) ut *νώνυμος* pro *νώνυμος* et alia hujusmodi inveniuntur, de quo tamen adhuc valde dubitari licet. Vox ab Aeschylo facta videtur, de qua nihil certe statui potest. *πεδ. τ'εγχ.* — *ὡτὶ χρίμπεται* Mosqu. 1. *χρίμπταται* Mosqu. 2. *τε χρίμπ.*
fine

fine ὡς Barocc. 4. Vienn. B. C. Ald. Lect. receptam habent Rob. Vict. Glasg. (qui τ' ad finem vs. praecedentis posuit,) et ita legisse videtur Schol. β. πεδιόπλοκτυπ' ὡς τ' ἐγχ. Seidler. e Schol. α. conj. statuitque et πεδιοπλόκτυπός τ' ὡς τιν χρ. legi posse. ὡς cur additum facile, cur omisum, difficile intellectu. βοά — βοᾶ Ald. βοᾶ Rob. βοᾶ ποτᾶται sine commate Turn. ὡς βοᾶ χρίμπ., ποτ. Schuetz. Herm. de Metr. Pind. p. 189 leg.

ἐλεδεμνάς βοᾶ πεδιοπλόκτυπος

ὡς χρ., π. β.

V. 85. ἀμαχέτου — ἀμαιμακέτου Ven. quod verius putat Schuetz. Deterius ad metrum ortumque procul dubio e glosa. Oed. C. 127. altera vox altera explicatur. cf. Pers. 38. ὀροτύπου — Sic Ven. metro aptius vulgata ὀροκτύπου. Seidler. ὀρεοκτύπου. propter antistr. et ὀρεοικτύπου scribi posse putat. κτυπ et τυπ. facile commutantur. vide infra 462.

V. 86. ἰὼ ter Schol. β'. quinquies Seidler.

V. 87. ἑρόμενον — ὀρρόμενον Viennenses. Schol. β'. vide infra 107.

V. 88. βοᾶ — βοᾶ Ald. βοᾶ Seld. ,, Alii βοά. quae lectio mihi magis placet, subaudito ἐστὶ" H. Steph. Schol. β. βοᾶ explicans ἐστίν, βοά legisse videtur. Vulgo βοᾶ ὑπὲρ τειχέων eodem vs. leguntur, ubi Pauw βοᾶ δ' proposuit, melius tamen judicans βοᾶ ὑπὲρ τειχέων, quod de defensoribus accepit, refutatus a Soph. Antig. 113 sqq. 117 sqq. ὑπὲρ — ὑτὲρ Ald. λαδς — λεῶς Pauw conj.

V. 89. εὐπρεπής — εὐτρ. codd. Regg. Mosqu. 2. Schol. β. ,, Alii εὐτρεπής" H. Steph. et ita Brunck., Schuetz.

Bb

Seid-

Seidler. quae vox apud Euripidem frequenter occurrit. εὐπρ. ad λεύκασπις, εὐτρ. ad διώκων referendum. Quoad commutationem litterarum, π saepius in τ abiit, quam vice versa, Chorum autem fulgorem armorum, et apparatus bellicum, quo praecipue duces insolentiam infra descriptam, prodi isse probabile est, potius respexisse, quam agilitatem hostium, nullus dubito. Phoenisf. 250 sqq Soph. Antig. 129 sq. de iisdem

πολλῶν βεύματι προσνιτσομένους

χρυσῶν καναχῆς ὑπεροπλίαις

εὐπρ. et εὐτρ. confusa Iphig. T. 235 Supplic. 392. ubi Herm. et Matth. Marklandi conjecturam minime necessariam εὐτρ. in textum receperunt. Heliod. Aethiop. p. 163. Coray. εὐπρεπῆ in εὐτρεπῆ mutavit, Koen. idem forsan voluit (cf. ad Moer. p. 150) cuius recensio Heliodori, quam ad marg. ed. Commel. adscripsit, locis innumeris cum ed. Coray. consentit. Aesch. Suppl. 303. πρέποντα Schuetz. recte praetulit, vs. tamen praecedenti ἐπ' non bene mutavit.

V. 91. τίς ἄρ' ἐπαρκέσει — ἄρ omittunt Barocc. 4. Ald.

V. 92. θεῶν — τῶν θεῶν Rob. θεῶν — Mosqu. 1. superscriptum γρ. θεαινῶν. θεαινῶν Viteb. Vienn. B. D. θεαινῶν Rob. Seidler. propter antistr. „Alii θεαινῶν” Turn. H. Steph.

V. 95. ἔχεσθαι — δ'έχ. Viteb. Mosqu. 2. Rob. Turn. δ'έχεσθε Vienn. A. C. Ald. τί omisum Mosqu. 2.

V. 96. ἀκούετ' — ἀκούετε Vienn. B. Mosqu. 1. ἀκακ. Ald.

V. 97. 8. στεφῆων — στεφάνων Vienn. B. Schol. cit. II. VI. 271. λιτῶν — λιτῆν Ald. Rob. λίταν' Seidler.

prop.

propter antistr. optime ad metrum. πέπλων καὶ στεφάνων
λιτάν Aeschyl. dixit, quia Chorus hasce res offert ut
moveant deos. ἀμφέχειν λιτάν optime explic. Schol. β.

V. 99. δέδορκα — δέδορπα Rob. πάταγος — πάταγον
δ' Ald. Turn. πάταγον τ' Rob. Vict. Stanl. πάταγος δ'
Mosqu. 1. πάταχος Mosqu. 2. πάταγος Schol. β.
Brunck. e Cod. Mf. quem Schuetz. Glasg. Seidler.
sequuti sunt. 2. γραφέται πάταγος &c. sub audiendum
ἐστί" H. Steph. Ad κτ. δεδ. cf. Prometh. 21. οὔτε Φω-
νήν — οὔτε μορφήν — ὄψει. Oed. C. 138. Φωνή γὰρ
ὄρω τὸ φατιζόμενον, ubi Brunck. praeter l. n. cit.
Alexid. apud Athen. p. 134. A. ὄσμην ἴδωσιν. Adde
Theocrit. I. 149. θᾶσαι φίλος, ὡς καλὸν ὄσδει. Eumen.
248. ὄσμῃ βροτείαν αἰμάτων με προσγελά Aristoph. Av.
1721. ὄσμῃ — καλὸν θέαμα. Ran. 155. 7. Oed. C. 871.
1478 sq. 1165. τάρρηθ' ὄραν hoc modo explicandum.
Philoct. 202. 216. Iphig. T. 1288. Odysf. XVIII. 11.
Schol. α. cit Aristoph. Pac. 1124.

V. 100. παλαίχθων — παλαῖχθον Codd. Regg. Schuetz.
τῶν τεῶν γᾶν — τῶν σᾶν γᾶν Vienn. A. C. Ald. Rob.
Vict. Stanl. τὴν σὴν γᾶν Mosqu. 1. Vienn. B. D. γᾶν
τεῶν Viteb. γᾶν τῶν τεῶν Seidler. σὺ post προδώσεις
inferens. Ad metr. cf. Prometh 115. Agam. 1101. Eu-
men. 779. Boekh. de Metr. Pind. p. 146. Seidl. l. c.
p. 135. Herm. Handb. d. Metr. §. 170. Ad verba
Oed. C. 822. Eur. Supplic. 264.

V. 101. χρυσοπήλιξ — χρυσεοπήλιξ Schol β. χρυσο-
πήλυξ Ald. Rob. Turn. Stephano damnatum. ἐπίδε πό-
λιν — ἐπίδ' ἐπὶ π. Mosqu. 1. 2. ἐπίδε πολιν Rob. ἐπίδ'
ἐπίδ' ἐπὶ πολ. Vienn. A. C. ἰὼ ἰὼ χ. δ. ε. ἐπίδε. Seid-
ler metri causa, fenarium, qui nunc legitur falsum ju-
di.

dicans, recte ut videtur. Vs. olim divisus ω χ . δ . —
E. ε. π. ε ε ε Schol. β. et Rob. conieceram.

χρυσεοπήληξ δαῖμον ἔπιδε πτόλιν

five *ῶ χρυσεπήληξ δαῖμον ἔπιδε πτόλιν.*

loci venustatem pervertens. Seidlerum sequutus essem, si in textu constituendo liber ejus ad manum fuisset.

V. 102. *εὐφιλήταν* — *εὐφιλήτην* Mosqu. 2.

V. 103 *πολισσοῦχοι* — *πολιοῦχοι*. Viteb. superscripta vulgata. *πολισσοῦχοι* Mosqu. 2. Triclin. ad Antiq. 154. δ *Θήβας δ' ἐλελίχθων Βάκχιος*. πόλις h. l. non sensu latiori, quo saepius occurrit, sumendum, coll. Suppl. 1090 sq. *ἀστυάνακτας* — *θεοῦς* — *πολιοῦχους τε*, nam satis notum, poetas res easdem diversis nominibus saepius enumerare, caventes ne quid praetermissum sit.

V. 104 *ἴτ' ἴτε* — *ἴθ' ἴτε* Vienn. B. C. D. Viteb. Vict. Scholast. *ἴτ' ἴτε* citantes. *ἴθιτε* Ald. *ἴδετε* Turn. e conjectura ut videtur, quae Pauw. arridet, pro *ἴθ' ἴτε*, quod nullo modo explicari potest. Sed *ἴτ' ἴτε* recte se habet. cf. Oed. C. 106. 7. 248. Aj. 1003.

V. 105. 6. *παρθένων* — *παρθένον* Ald. *δουλοσύνας* — Sic Brunck. e Cod. Reg. A. Schuetz. Glasg. Seidler. Schol. β Mosqu. 1. pro *δουλοσύνης*. *πτόλιν* — *πόλιν*. Viteb. Ald.

V. 107. *δοχμολόφων* — *δοχμολόχων* Guelf. cum not. *γράφεται δὲ καὶ δοχμολόφων, καὶ δοχμολόχμων*. vulg. optime convenit imagini h. l. expressae. Brunck. Schuetz. Seidler. *δοχμολοφᾶν* ad analogiam τοῦ λευκολόφας. Phoenisf. 117. Idem occurrit Thesmoph. 676. *γοργολόφας* Acharn. 572. Magis poetice, contra sed codd. mutare nolui. *ῶν* et *ᾶν* commutata infra 734. Pers. 127. *καχλάζει* — *καχχλάζει* Ald. Rob. *πνοαῖς* — *πνοαῖσιν* Rob.

Ἄρεος — ἄρεως Viteb. ὀρόμενον — ὀρρόμενον. Viennenses, Viteb. Ald. Rob. cf. supra 87.

V. 108. παντελής — ποιὸν ὁ πάντα τελῶν, sed ὁ κατὰ πάντα τέλειος, Supplic. 527 sqq. ἀναξ ἀνάκτων, μακάρων Μακάρτατε, καὶ τελῶν Τελειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ. infra 149. τέλειοι τέλειαι τε. Agam. 973. Ζεῦ, Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει, ubi τέλειε pro τελῶν accipi posset, propter τ. ε. ε. τ. sed Aeschyl. hoc epitheton pro loco illo interpretatus videtur. Panem Pind. (fragm. p. 29.) χορευτὴν τελέωτατον θεῶν appellavit. L. n. cit. Musgr. ad Anrig. 1076. ἐσχάραι τε παντελεῖς recte de sanctitate intelligens. ibid. 1163. παντελεῖ μοναρχίαν. Oed. T. 930. παντελής δάμαρ. gl. τέκνα ἔχουσα. add. Boekh. ad Olymp. XIII. 109. p. 427.

V. 109. III. ἀρηξον — ἐπάρηξον. Vienn. B. D. Φόβος — ψόφος conj. Wakef. ad Lucret. II. 48. δ'ἀρηξίων — γὰρ ἦϊων Ald. ἀργείων Mosqu. 1. superscr. γρ. ἀρηξίων, ἦτοι πολεμικῶν. ἕρξων et 109. δᾶων Both. Sed cf. Seidler. p. 100. Boekh. ad Pyth. VIII. 57.

V. 112. διάδετοι — διὰ δέ τοι Ald. — δέ abest Vienn. Vict. Schol. β'. ἰππείων — ἰππίων Mosqu. 2. Commutatio facilis. Eur. Electr. 829. Pind. Olymp. I. 101. Pyth. VI. 80. ubi vid. Boekh. Nem. IX. 20. ἰππίων recte nunc legitur pro ἰππείων. quod loco nostro metrum non pesumdat. — δέ δὴ — Seidler. cum Both. metri causa, γενύων disyllab. putans, quod verbum ita occurrit Pyth. IV. 401. ubi Boekh. hancce synizesin damnans γνάθων edidit. Herm. de Metr. Pind. p. 189. aliter sentit. Exempla, quae Erf. ad Oed. T. 640. ubi δυσῖν monosyllabum est, Matthiae Ερινύων scri-

bens fustulit. Sed alia exstant exempla, non tam facile corrigenda. cf. infra 268. Nihil magis damnari debet, quam regulas certis argumentis destitutas pro lubitu invenire, earumque ad normam scriptores veteres refingere. Particula δὲ omisfa, five post γενῶν posita, vs. ex antisp. et dochm. constaret.

V. 113. κινύρονται — κιννύρονται Mosqu. 2. Φόβον — Sic. Ar. Vienn. A. Mosqu. 2. Rob. Turn. quod H. Steph. et Stanl. melius visum vulgata Φόνον. Mosqu. 2. Φόναν. Φόβ. de rebus bellicis magis homericum, quod in Aeschylō minime praetervidendum, tragoedias suas appellante τεμάχη τῶν Ὀμήρου μεγάλων δειπνῶν. Cf. infra 362. κλάζουσι κώδωνες φόβον. Il. II. 767. de equis, φόβον Ἄρηος φορευύσας. Confusio ead. infra 224. Ag. 1310 ubi Φόνον unice verum 1435. φόβου ἐλπίς construend. Prometh. 355. φόβον praefendum videtur 1090 pro φόβον Schol. male Φόνον, quae vox librariis, alterius vim non perspicientibus, magis forsan tragica visa. Locus noster mutatus videtur ad repetitionem ejusdem vocis vitandam, quam Pauw. Schuetz. Markland. ad Eurip. saepius damnarunt. Aliter senserunt Herm. ad Hec. 598. de Metr. Pind. 291. Erf. ad Trach. 841. Voss Cur. Aeschyl. p. 9. Seidler. ad Troad. 85. Iphig. T. 946. 961. Magna est multitudo exemplorum. Infra 35 sq. 369 sq. 561 sq. Prom. 765 sq. Ag. 14-17. 235 sq. 417-20. 968 sq. qui locus sanissimus est. 973 sq. 1626 sq. Pers. 131-4. Choeph. 30. 33. 142 sq. 159 sq. βέλη ἐν ἔργῳ i. e. revera (Prometh. 1080. ἔργῳ κινεῖται μύθῳ) ὅτι βαλλονται. Ad alterum βέλη, ne confusio fieret, epitheta σχέδια τ' αὐτόκωπα addita, quae

de

de significatione dubitare non sinerent, praecipue *αὐ-
τόκωπα*, cujusmodi compositionibus Aristoph. irrifit.
235 sq. Multa addi posent.

V. 114. 5. Cit. Thom. M. *Ἐβδόμη*. — *πρέποντες* —
πρόπεμπονται Rob. στρατοῦ — στρατῶ Leidd. Mff. Thom.
M. *ἀγῆνορες* „duces” Schuetz. Sed oblitus est inter-
pretationem novam exemplis firmare. *δορυσσοίς* — Sic
Mf. Leid. pr. et edd. R. V. Thom. M. ut Pauw. conj.
Seidler. ed. *δορυσσοίς* Mosqu. 2. cett. *δορυσσοίς* minus
bene ad metrum. Brunck. *πύλαισιν* scribens trimetrum
de quo jam Pauw. cogitaverat, exhibuit Schuetzio
probatum, qui *δορυσσοί* sensus causa scribi vult, sed
bene Schol. α. *πολεμικαῖς πανοπλίαις* interpretatus est.
Composita non semper urgenda vid. infra 570. Intelli-
gi etiam posset de armatura, qua instructus hastam
gerit, cf. Pers. 238. *Φεράσπιδες σαγαί*, fab. nost.
376. *ταῖς ὑπερκόμοις σαγαῖς*, ad armaturam refertur,
quod est armorum. Pind. Nem. VI. 90 *ἔγχος ζακότοιο*
ubi vid. Heyne. Neque valde abhorrent Pers 237. *τοξουλ-
κός αἰχμή*. Choeph. 689. *τόξοις εὐσκόμοις* Antig. 1186.
δορυσσόντων μόχθων. Qui de hasta sola intelligeret non
afferre posset Herc. fur. 185. *τοξήρη σάγην*, quae de
toto apparatu sagittario dicta sunt. *σαγαῖς* denique de
militibus intelligi posset. Supplic. 185. *Ὀχλον δ' ὕπα-
σπιστήρα καὶ δορυσσόν.* Heracl. 771. *δορύσσοντα στρατῶν*.
Sic *λόγχη* Oed. C. 1312. *ἀσπίς* Phoenisf. 78. Heracl.
627. *αἰχμή* ibid 276. *δόρυ* ibid 337 &c. *δορύσσοντα*, *δο-
ρύσσοντα* confus. Heracl. 796. σ. σσ. saepissime commu-
tata. Prom. 116. 579. 279. Boekh. ad Olymp. XXI.
67. p. 412. alterum *ε* a librariis potius omisum quam
additum putat, Bothiusque *δορύσσοις* edidit, *δορύσσοις*

occurit Oed. C. 1313. ἐβδόμαις — εὐδόμαις Ald. De septem portis intellexit Thom. M. l. c. quod Schuetzio probatur. Nihil impedit, quo minus accipiatur de septima porta, licet altera explicatio aptior videatur.

V. 117. 1. ῥυσίπολις — Sic Mosqu. 1. Glasg. Seidler. vulgo ῥυσίπολις, minus bene ad metrum, cf. Schol. α. ubi ὀθ' pro ὀθ' ἵππιος — ἵππειος Ald. Rob. Schol. β. ποντομέδων — add. δ' Mosqu. 1.

V. 119. ἰχθυβόλω — ἰχ — ων Mosqu. 1. 2. Jota subscriptum saepius abiit in ν five ς. μαχανᾶ — Sic Reg. B. Viteb. edd. recentt. cett. μηχανᾶ. Ποσειδῶν — Sic Viteb. edd. recentt. cett. Ποσειδῶν. ἰχθ' μαχ. Schuetz regi vult a μέδων in ποντ. Sed deus invocatur ut armis suis hostes arceat, „ qui tridentem geris, libera nos cum eo.”

V. 120. 22. φόβων — Sic edd. recentt. ex Ar. Codd. Regg. Schol. β. pro φόβου. ἐπίλυσιν abest Mosqu. 1. πόλιν pro ἀκροπόλιν accepit Stanl., bene refutavit Schuetz. κήδισαί τ' ἐναργῶς — κηδεσθηθ' ἐναργῶς et supra. γρ. κηδεσαί τ' ἐ. Mosqu. 1. κηδυσέ τ' ἐ. Mosqu. 2. De ἐνεργῶς cogitavit Schuetz., quod minus poeticum Tragicis que minus usitatum non alium praebet sensum.

V. 123. 4. γένους — γένος Viteb. quod suppleto κατὰ, Zeun. admittendum putat. σέθεν γὰρ ἐξ — Sic Ar. Codd. Regg. („adversus metrum” Schuetz, qui tamen in textum recepit) Both. Seidler. vulgo γὰρ abest.

V. 125. λιταῖσι — Sic Schuetz. Seidler. pro λιταῖς. De θεοκλύτοις cf. Seidler p. 22. not. significationem h. v. bene expedivit Schneider.

V. 126. ἀπύουσαι — αὐτοῦσαι Seidler. dicens „ Sed
fi

si vel nulla h. l. antistr. esset, scribendum tamen censerem *ἀυτοῦσαι*, ut id. fieret vs., qualis toties in hoc carmine dochmios interrumpit." In *ἀπ.* υ̅ produci videtur, ut in *ἀλύων* 367, quod apud Tragicos non nisi penultima longa occurrit cf. Eur. El. 466. *ὑάδες* ibique iatpp. qui cit. Jon. 1156. Theogn. 26. *εὐθ' ὕμν πάντας· πελαζόμεθα* — *πελαζόμεθα* Mosqu. 1. 2. Vienn. Viteb. Schol. β. Ald. Rob. Turn. quod metrum respuit.

V. 127. 8. *Λύκει'* — *λύκι'* Mosqu. 1. Viteb. Vienn. Ald. Cf. Oed. T. 203. *λύκειος* — *λύκει* Ald. *Λύκειος* Glasg. *στρατῶ δαίω* — *τῶ στ. τῶ δ.* Mosqu. 2. σ. δ. *γενοῦ* Vienn. B. D. *αὐτᾶς* — *αὐτὰς* Mosqu. 1. *ἀητᾶς* Mosqu. 2. Stanl. conj. *αἴτας*. Schuetz. ed. *αἴτας ἔνεικ τῆς Φωνῆς τῶν στεναγματῶν ἐμῶν* gl. codd. Regg. Schol. α. altera explicatione *στ. α.* ad hostes refert. Schol. β. ad chorum, quod praefendum. Optime Schol. α. *ἀνθ' ὧν ἡμεῖς νῦν θρηνοῦμεν.* *λυκ. στ. α.* dictum ut infra 956. *ἱερῶν πατρῶων δ' ὄσσιος ὧν* et multa alia, neque valde abhorrent. supra 8. sq. *ὧν Ζεὺς ἀλετητήριος κ. τ. λ.* Si *στ. α.* de hostibus intelligeretur (Odysf. 351. *οἱ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον στονόεσσαν αὐτήν.*) sensus esset, arce hostium impetum, quam explicationem *λύκειος* et *στρατῶ δαίω* non admittent. Pauw. ἐπὶ subintelligi vult, quod non fieri potest. Phoenisf. 1552. *πάρα γὰρ στενάχειν τάδ' αὐτεῖν.* Eum. 391. *κληδόνος βοῶν.* Soph. El. 88. *θρήνων ᾠδᾶς.* Troad. 514 sq. *ὕμνων ᾠδᾶν.* 611. *θρήνων τ' ὄδυρμολ.* Eur. El. 760. *μέλος βοῆς.* &c. quod genus loquendi non ubique intactum Criticis.

V. 129. 30. *σύ τ'* — abest Turn. *Λητογ.* — *λατογ.* Schol. β. Both. *Ληταῖς τε* omisf. *αὐτᾶς* Seidler. propter antistroph. *κούρα* — *κούρα*^a Mosqu. 1. *πυκαζ.* Schnei-

der. bene explic. Arcu te instruas, dictum enim pro
σὲ τόξον πύκαζε. Rhef. 90. *πύκαζε τεύχεσιν δέμας*.

V. 131. Omittit Seidler. propter antistr.

V. 132. *ἔ ἔ ἔ ἔ* — ter Mosqu. 2. bis Schuetz.
 Both. Sed probabilius librarios exclamations omisisse
 quam addidisse. Nil obstat, quin hoc a correctoribus
 antiquissimis jam factum putemus, de quibus vid.
 Quinctil. X. 1-66. ibique Gesn. et Boekh. de Tragic.
 C. III. Exemplum certissimum talis omissionis est Pers.
 678. sive 631. ubi Dario adparente Chorus *Ἰανῶν* excla-
 mavit, teste Aristoph. Ran. 1055 sq. (ed. Lips.), qui
 irrisisse videtur multitudini exclamationum ibid. 1317.
 ubi Cf. Welker.

V. 133. 4. *ὄτοβον* — Sic Schuetz Both. Seidler. pro
ὄττοβον. quod 182 metrum non fert. Prometh. 574.
ὄτοβει legendum. *τὸ ἀκροζόνιον ὄττοβον* Viteb. *πότνι* —
 Sic Both. Seidler. vulgo *πότνια*, quod metro parum
 convenit.

V. 136. 7. Siquidem *Ἄρτεμι Φίλα* nonnisi semel po-
 nendum esset, hic potius omitterem cum Bothio quam
 supra 131 cum Seidlero. *ἔ ἔ ἔ ἔ* — ter Mosqu. bis
 Schuetz. omittit Seidler.

V. 138. *ἐπιμαίνεται* — *ἐπιμένεται* Mosqu. 1. Ad
δορυτ. cf. Supplic. 611. *ἔφριξεν αἰθήρ*, Schuetz. δ' ante
αἰθήρ omis. in notis, neque male ita legeretur, cf. 99.
 144. Sed nihil mutandum.

V. 139. *τί* — *καὶ* Guelf. *ἄραι* — Sic Schuetz. Glasg.
 Both. Seidler. *ἄραι* olim legebatur, quod quidem
 ferri potest, sed mutatio facillima est. *τί γενήσεται* —
καὶ γενήσεται Mosqu. 2. *τι γενήσεται* Ald. ,, Varia-
 tio haec temporum praesentis et futuri, bene expri-
 mit

mit animum calamitatibus futuris tanquam praesentibus intentum." Schuetz.

V. 140. 1. ποῖ — πῆ Vienn. B. C. D. Mosqu. 1. quod correctioni procul dubio debetur. ποῖ τι τέλος Rob. ποῖ δὲ τέλος ἔτ' Seidler. ut vs. sit numerosior. ἔἔἔἔ — ἔἔἔκ Mosqu. 2.

V. 142. ἀκροβόλων sive de militibus, qui ἀκροβόλοι appellabantur, sive de muris lapideis petitis intelligendum. Schol. β. commentum Pauwio probatur, momenti ἐπὶ non subaudiri posse. Both. ἐπ' ἄλλεων edidit, sed recte se habet ἐπαλξ. ἔρχ. quod non explicandum super (H. H. 801. ἔρχονται πεδίοιο) sed contra muri pinnas.

V. 145. Καὶ — ἐκ Rob. ἐκ δὲ Seidler. propter antistr. citans Brunck. ad Antig. 106. ἄγνον τέλος male acciperetur de cohorte sancta, referend. enim ad Minervam et graviter dictum pro ἀγνοτελής, (117 Φιλόμαχον κράτος) Orph. Arg. 551. (ed. Herm.) Θέμιν ἀγνοτελήῃ hymn. 54 (53) 4. Silenus ἀγνοτελής, γεραρός. μέλος Pauw. conj. pessime etiam conjiceretur θάλος* πολεμοκρ. Orph. hym. 32 (31) 2. πολεμοκλός. 10. πολεμήτοκε. μαχμισί τε — μάχαις. σύ τε Seidler. ex Herm. conj. probabili, quam recepissem si mihi in text. constituendo nota fuisset. μάκαιρ' — μάχαιρ' Ald.

V. 147. Ὅγκα — Ὅγγα Mosqu. 1. πρὸ πόλεως defunt Ar. cf. 460 sq. Kann. Panth. 312. De numero Seidler. ad Troad. 249. de vss. dochm. 24 sqq.

V. 148. 9. Ἐ. ἔ. cf. Il. IV. 406. ἐπιρρύου — ἐπιρύου Ald. παναλκεῖς — „, Alii παναρκεῖς" Turn. Non male. Pers 852. ὁ γηραιὸς Πανταρκῆς, ἑκάκας, ἄμαχος βασιλεύς. Choeph. 68. παναρκέτας. Ald. παναλκέτας.

Vulgata non deterior majorem habet auctoritatem librorum.

V. 150. 52. τέλειαι — θεαὶ τ. Mosqu. I. τελείας Rob. δορίπ. — δορύπ. Vienn. Schol. β. Ald. Turn. προδῶθ' — προδῶθ' Rob.

V. 153. μοι vulgo abest. Schuetz. ex Herm. conj. recepit. omittit Seidler. „Deest, inquit, syllaba. Pro ἑτεροφ. Herm. aliud antiquitus vocabulum lectam esse, suspicatur, veluti ἑτεροβάγμονι.” Parum quidem placet illud μοι, sed melioris nunc nihil video. Pauw. sive ἑτεροφύλω legendum, sive, qui plane alia loquitur, quam nos loquimur, et plane etiam alia sentit, quam nos sentimus explicandum putat. ἑτεροφ. non urgendum, sed „peregrino” vertendum videtur, ut fere positum ἀλλοθρόοις Suppl. 974. Agam. 1201. ubi Chor. non miratur Casandram graece loqui, sed res in urbe peregrina gestas scire. Metum diversitatem dialectus apud Chor. auxisse bene monet Heath.

V. 154. πανδίκους — Sic Vienn. C. Rob. Vict. Stanl. Glasg. πανδικῶς^{ο ου} et supra πανδήμους Mosqu. I. πανδικῶς ctt. Adject. adverbio magis poeticum, et h. l. epitheta duo preces vehementiores efficiunt, quam unum. 600. δικαίας λιτῆς. Choeph. 783. διὰ δίκας πᾶν ἔπος Ἐλακον Ζεῦ. Suppl. 77. ἀλλὰ θεοὶ γενέται κλύετ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες. Vulgo aliter explicatum. Eur. Suppl. 62 sq. &c. Adjectiva praeferenda puto. Prom. 155. (cf. 175.) 66. 1022. Pers 218. Codicibus non nimis tribuendum. vid. Pers 94. 397. 450. 468. 906. &c. Vofs I c. p. 27. compar. Ag. 1285 quem locum de resupinatione Agamemnonis caesi intelligendum puto. et Prom. 1005.

V. 155. 6. ἀμφ. — τ' ἀμφ. Seidler. e conj. non opus

opus ut videtur. Schol. cit. Il. I. 37. Φιλοπόλεις — Sic pro Φιλοπολεις scribendum puto, quod Seidler. fecit. Φιλοπόλις Ald. Schuetz. Φιλοπτόλις Both. πόλις, πολεις. confus. Pers 861. 892.

V. 157. 8. μέλεσθε δ' — Sic Mosqu. 1. Rob. Schuetz. Seidler. Vulgo μέλεσθ' ἱερῶν, quod ortum videtur ex μέλεσθε ἕ' ἱερ. μελόμενοι — μελλόμενοι Ald.

V. 159. ἔστε — Sic Schuetz. Glasg. Seidler. Ald. et Steph. ita conj. pro ἔστέ. ὀργίων de sacrificiis intelligens h. 1. Musgr. cit. ad Antig. 1013. et Trach. 765.

V. 160. Ὑμ. ἐρ. θρ.] Εἴσθεσις διπλῆς, ἥς προτίθεται ἡ μονοστροφικὴ αὐτῆ περιόδος, στίχων οὐσα ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων κἄ. Schol. Metr. Cf. Androm. 538. θρέμμα sensu eodem Soph. El. 622. Lyfistr. 369. (ed. Lipf.) Androm. 261.

V. 162. 4. θαρσ. — θρ. Ald. Rob. Turn. πολισσ. — πολισ. Rob. αὔειν — αὔειν Rob. λακάζειν — λακίζειν Mosqu. 2. μισήματα five ad Chor. (Schol. β. H. Grot. Schuetz.) five ad αὔειν λακ. referendum. Ad initium orationis relatum concinniotem eam reddit atque majorem Chori vituperationem exhibet, quod praefendum. Cf. Eum. 73. Soph. El. 289. Hippol. 407. Aeschyl. Suppl. 874. ἰῦζε καὶ λάκαζε καὶ κάλει θεούς.

V. 165. 7. Cf. Ag. 655. 929. γένει — Φύλω cum gl. γένει Vienn. B. D. Iph. T. 1263. γυναικεῖον γένος. κρατ. fcil. γυνή, quod latet in γυν. γεν. Constructio post γὰρ interrupta sententiam reddit fortior m. οἴκω. ἦκω. Ald. πλέον pro πολὺ accep. Pauw. forf. e Grot. versione.

Flere, ejulare, odiosa quae prudentibus.

Ego nec secundis casibus nec tristibus

Generi fœdalis esse foemineo velim:

Namque insolentes prosperis rebus, simul

Timuere, portant domibus atque urbi malum.

V. 169. 72. Φυγὰς — βοὰς Vienn. B. D. c. gl. Φυγὰς. Rob. διεῖρα. — διερεθίσασθ' Guelf. c. gl. ἐνεβάλλετε unde Schol. β. corrigend. διεῖρήσατ' Rob. ὀφέλλετε. „ Alii ὀφέλλεται” H. Steph. ὑφ' αὐτῶν — ὑπ' αὐτῶν Schol. α. alteram lect. cit. Vict. πέρθειν et πορθεῖν de hominibus Choeph. 686. Oed. T. 1456. Aj. 1198. Phoen. 565. Eur. El. 314.

V. 173. 5. τοιαῦτα δ' ἂν — τοιαῦτ' ἂν Ald. Mosqu. I. Ortum videtur ex τοιαῦτα τ' ἂν. ἔχρισ — ἔχρισ Mosqu. I. ἀκούσεται — μεταίχμιον Rob. e versu sq. μεταίχμι — supervacaneum, quod Schuetz. bene monuit post Schol. Inter viros enim et feminas nihil exstat, neque ullo modo de senibus aut infantibus intelligi potest. Hic autem loquendi modus optime convenit orationi concitatiore, quo cavemur, ne quid relictum sit. Prometh. 116. θεόσυτος, ἢ βρότειος, ἢ κεκραμένη; Helen. 1137. ὅτι θεός, ἢ μὴ θεός, ἢ τὸ μέσον. Pauw. conj. μετ' ἀκμαῖον.

V. 176. ὀλεθρία. „ Alii ὀλέθρια” H. Steph. monens durum esse ψῆφον deliberare et perniciosam vocari, durius, medium passive usurpari. Stanl. conj. βαλήσεται „ an βαλλήσεται?” Pauw. Non opus, Schuetz. vert. calculus perniciosus adversus eos sententiam feret. Vertend. sententia perniciofa iudicium de illis exercēbit.

V. 177. Φύγη — Φύγοι Guelf. Φύγη Ald. Cf. Il. III. 56. Agam. 1616. Antig. 36.

V. 178. 80. Cf. Il. VI. 492. et passim. Iphig. A. 730. Ἦκουσ. κ. τ. λ. Pauw. interpungi vult. ἦ. ἦ. α.

ἦ

ἤ; ἤ. κ. λ.; ἢ κωφῆ λέγω non conjici debere, sed animum iratum descriptum esse bene monet. κωφῆ Ald. H. Grot. vertit.

Curae virorum res foris queis se abstinens

Mulier quiescat tacita nec damnum adferat.

V. 181. 6. Ὅμοια χρῆ εἶναι τοῖς ἐξῆς τρίμετρα βραχυκαταίληκτα. Schol. Metr. ακουσ. — εἰσακ. Viteb. contra metrum, de quo vid. Herm. de Metr. Pind. p. 189. Seidler. p. 61. 63. 129. 161. ὄτοβον — Sic Pauw. conj. edd. recentt. receperunt pro ὄτοβον, quod semel exstat apud Cant. Stanl. ὄτοβον semel Schuetz. ὄτε τε — ὄτι Ald. ὄτι τε Rob. Turn. Vict. Stanl. ὄτε Schuetz. Glasg. σύριγγες — σύριγγας Ald. De ἐλιτρ. cf. Seidler. p. 22. not. Suppl. 184. σύριγγες ὡ σιγῶσιν ἀξονήλατοι. ἰππικῶν τ' — καὶ ἰπ. propof. Pauw. ἀγρύπνων — Sic pro ἀϋπνων scripsi. Idem fecit Seidler. p. 129. Herm. Handb. d. Metr. p. 108. h. v. non ad Cret. sed ad antispast. referens vulg. retinuit, quod mea quidem sententia omnino non fieri potest. Prom. 358. ἀγρυπνον βέλος. διὰ στόμα — διαστόμα Schuetz. διάστομα Pauw. conj. servata vulgata saltem ἰππικῶν scribendum putat Schuetz. Sed πηδαλίων διὰ στόμα Aeschyli grandiloquentiae optime convenit. cf. supra 51. διὰ στόμα. infra 487. διὰ χειρὸς βέλος φλέγων. Suppl. 796. πυρ. — πυριγενέτων Ald. Tur. πυριγενετῶν Rob. cf. Prom. 880. Hippol. 1213. Orest. 808. Ad πηδ. Schuetz. cit. Hippol. 1217. V. 187. Ἰαμβικοί τρίμετροι στίχοι γ'. Schol. Metr. τί οὖν; vid. 671. Eum. 890. Pers. 784. (ιοηι τί δ' οὖν Schuetz. conj. non probabiliter.) Suppl. 308. 315. ε. Porfoni sententia τί δ' οὖν scribendum, quomodo Pers. 690 τί δ' ἔστι, τί ἔστι confusa sunt. Sed in re nimis in-

cer-

certa contra codd. nihil mutari debet, neque Matthiae Phoenisf. 878. (892. ed. Pors.) hanc regulam sequutus est. ἄρα γ' — ἄρα μ' Vienn. B. D. Ald. Rob. corruptum procul dubio ex ἄρα μὴ Vienn. A. C. ab Herm. ad Antig. 632. (Erf. ed. min.) optime explicatum, quod interrogationi Ereoclis parum convenire videtur εἰς — Sic Vienn. A. C. vulgo εἰς.

V. 189. πρὸς — ἐν Viteb. ex interpretatione parum accurata. vid. Schol. β. H. Grot. vert.

Quid ergo? quoties fluctibus faevis mare
Horrescit, hinc speranda num nautae salus,
Proram relicta puppe si fugiens petat.

V. 191. 3. Αντισπαστικὰ κῶλα ε. ἔοικε δὲ ἀντιστροφῇ εἶναι τῆς ἄνω στροφῆς. Schol. Metr. θεοῖσι πίσυρος — Sic pro vulg. πίσυρος θεοῖς metri causa transposui. Cf. Seidler. p. 58. Herm. de Metr. Pind. p. 193. vulg. fervat. ὀλοῶς νιφομένης — Sic Codd. Regg. Schuetz. ὀλοῶς νιφομένης Ald. Rob. ὀλοῶς νιφομένης cett. ὀλοῆς forf. Schol. α. δη τότε — Pauw. propos. τότε δ'

V. 194. Ἰαμβικοί στίχοι τρεῖς. Schol. Metr. στέργειν — στέργειν Mosqu. 2. Vienn. A. C. Cf. Oed. C. 14 1q. πολέμιον — Sic Regg. Mosqu. 1. Barocc. 4. Schuetz. ctt. πολέμιων minus poetice. Cf. 250. 392. 533 Eur. Elect. 759. Ἀργεῖος ὁ στεναγμός, ἢ φίλων ἐμῶν. δόρυ; Schuetz. cui tamen parum tribuit in notis. εὔχεσθε imperativum esse bene monuit Pauw.

V. 197. 1. θεῶν; Sic Schuetz. propos. vulgo θεῶν. ἀλλ οὖν — ἀλλ' ὄκκα Rob. τοὺς τῆς ἀλουσης — αὐτοὺς, ἀλ. π., εκλ. λ. Schuetz. articulo substantivo postposito praecipue initio versus seq. offensus. Articulus folius neque postponi potest, neque unquam postposi-

tus

tus est, quod ubi factum cum addidamento qualicumque ad substantivum pertinente, propter exempla innumera, non potest enumerari. Quod genus loquendi gravius propter substantivum ad articulum animo repetendum. Post *θεός* factum infra 566. Prom. 405. Med. 190. Herc. fur. 603. Initio vs. infra 996. Prom. 405. 652. 1019. Choeph. 835. 951. Agam. 540. Oed. C. 460. 628. 637. 758. 930. 1027. Supl. El. 268. 292. 315. 418. 1330. Ajac. 802. 962. 984. Philoct. 1351. Iphig. A. 335. Eur. Suppl. 1044. Herc. fur. 1324. Eur. El. 325. 363. 916. &c. Erf. ad Antig. 150 sq. *πολέμων τῶν αἰῶν* non conjungenda putat, quod quidem usus flagitat. Cf. Prom. 47. Pers. 607. Oed. C. 867. Antig. 16. Ajac. 753. Iphig. A. 333. Iphig. T. 50 59. 351. 537. Troad. 669. Eur. Suppl. 613. Jon. 977. Hel. 423. 1292. Bacch. 811. Cycl. 202. In prosa Thucyd. III. 9. &c. Herm. Observ. Crit. p. 46. conj. *τὰ τῆς αἰ. π. ἐκλείπειν* accusativum sibi postulare putans. Sed cf. Pers. 126 *Σμῆνος ὡς ἐκλείπειν μελισσῶν*. Soph. El. 19. 985. 1149. Herc. fur. 227. Qui *πόλεος* ad *εκλ.* repetendum putaret, afferre posset. Soph. Elect. 513 sq. Herc. fur. 132. qui locus non corruptus videtur. L. n. recte interpr. Schol. α. Turn. Advers. XIV. 15. cit. Aeneid. II. 351. ubi Servii explicatio non probanda Schol. ad. 282. h. fab. Stanl. addit Troad. 25. Plura congestit Klotz. ad Tyrt. p. 39 sq. Adde Plutarch. Anton. C. 75. p. 118. ed Cor. Themist. C. 10. p. 214. Pauw. *πόλεος* a *πολύς* derivans *πόλιος* mavult. H. Grot. vert.

atque Deos

Rumor celebrat urbe capta excedere

V. 199. Μήποτ' ἐ. κ. α.] Ἐτέρα στροφή. τὰ δὲ κῶλα,

D d

ἀγν

ἀντισπαστικά, ὅμοια τοῖς ἀνωγ'. τὸ δὲ τέταρτον ἡμιόλιον.
Schol. Metr.

V. 200. 2. ἐπίδ. — εἰς ἴδοιμι Brunck. Schuetz. metri
causa contra metrum. Pauw. proposit. ἄλλε π., κ' ἐγὼ
ἴπιδ. . ἀστυδρ. π. ἀστυδρουμένην Ald. ἀστυδροουμένην
Turn. Pauw. conj. ἀστοδρ. π. Sed de urbe ab hostibus
expugnata intelligi potest. Schuetz. affert πολιορκεῖν
πόλιν (vertit tamen ad arcem urbis fit hostium con-
cursus atque oppugnatio.) Adde Plaut. Mil. Glor. I.
21. in aedis me duxit domum infra 697. κτεάνων χρη-
ματοδαίτας Hippol. 1157. ἀστυγείτονας πόλεις Eum.
903. ἀστύνικον πόλιν. Hec. 95. λόγχης αἰχμῆ δοριθήρατος
Agam. 103. θυμοβέρου Φρένα λύπης, βουθυτεῖν sive βου-
κολεῖν βούς saepius occurrit. στρατ. — Schuetz. Schol.
β'. explicationem probat, στρατ. ad Thebanos re-
lato alteram lect. τυφόμενον (vid. Schol. α.) melius
convenire putans. Stanl. de castris accepit contra
usum.

V. 203 5. Μῆμ. θ. κ.] Ἰαμβικοί στίχοι τρεῖς. Schol. Metr.
βουλ. — συμβ. Ald. κακῶς — δειλῶς Mosqu 2. Vienn. A. cum
gl. κακῶς χαλεπῶς. γ. σωτ. — γ., σωτ. Brunck. e cod.
Regg. B. & sic Vienn. Schuetz. ut γυνή sit vocativus.
Annon γύναι? vereor enim ut vocativus ille e Gregor.
p. 47. (ed. Koen.) defendi possit, in Aeschilo saltem
semper γύναι occurrit. σωτ — σωτήριος conj. Stanl.
Schol. sequutus Abresch. primus recte conjunxit εὐπρ.
σωτ. cf. Agam. 672. Oed. T. 80. Philoct. 1471. ibique
Brunck. Eur. El. 997. ibique intpp. &c. Sententia oc-
currit Antig. 672. ὃδ' ἔχει λόγος. Sive explicandum ha-
bes meam sententiam, cf. Choeph. 516 Agam. 1661.
Ajax. 480. Phoeniss. 1012. sive, ita res se habet, cf.
Perf.

Perf. 341. ut λόγος positum sit pro πρῶγμα vide Brunck. ad Oed. C. 1150, sive denique, sic fama est.

V. 206. 9. Ἔστι θεῶς δέ τ' ἰσχυρὰ] Ἐτέρῃ ἀντιστροφῇ τὰ δὲ κῶλα, ἀντισπαστικά, ὅμοια τοῖς τῆς στροφῆς τριμέτροις βραχυκαταλήκτοις χ'. τὸ δὲ δ' ἡμιόλιον. Schol. Metr. ἔστι Schuetz. δ' ἔτ' — Sic Ald. Rob. Turn. Schuetz. „ Alii δ' ἔτ' ” H. Steph. vulg. δε τ', quod sine ullo certo argumento Tragicis abjudicant nonnulli. Aliam rationem inquit Seidler. ad Eur. El. 667. Occurrit Choeph. 486. Hel. 510. Jon. 1377. Neque καὶ δὲ damnandum esse docuit Seidler. ad Eur. El. 1112. τῆς δὲ τ' cum. τῆς δ' ἔτ' confus. Perf. 436. 824. ἔτ' ad sensum melius videtur. δέ post secundum verbum satis notum cf. Canter. ad Eum. 618 (601) Add. supra 41. infra 956. Perf. 191. 250. Agam. 303. Choeph. 263. Suppl. 226. 999. Troad. 843. 851. El. 344. Iphig. T. 553. &c. De τέ ita posito vid. Herm. ad Hec. 77. γὰρ. Hemst. ad Lucian. Dial. Mort. 25 initio. κακοῖσιν — Sic Mosqu. 2. pro κακοῖσι. τὸν αμνηχ — Sic Marcellin. de vita Thueyd. ut Canter. conj. Glasg. recep. vulgo τὰν quod metrum respuit. κῆν — Sic Rob. Vit. καὶ Glasg. Vulgo ἐκ minus bene ad metrum, ancipite syllaba præcedente. ὕπερθ' — ὕπερ τ' Heath. ex Marcellin. legend. censet. κρημ. νεφ. — κρημναμένων νεφελῶν Marcellin. — ἄν — ἄν Seidler. p. 93. i. e. erigit eum qui in malis omni ope destitutus, etiam si nubes gravis calamitatis oculis ejus impendeant. Sed melius dictum, nubes erigi, i. e. tolli, quam homines e nubibus oculis impendentibus. Cf. Pind. Pyth. 36 sq. Πολεμίων καμάρτων ἐξ ἀμαχάντων διὰ τεὰν δύναμιν. δρακεῖσ' ἀσφαλές.

V. 210. 12. Ἄνδρ.] Ἰαμβικοί στίχοι τρεῖς. Schol. Metr. ἐστί — ἔχει Rob. εἶσω — ἔσω Brunck. e codd. Regg. Schuetz. Mosqu. 1. H. Grot. vertit.

Et. Ac ne male urbi confulas clamans Deos :

Felicitatis mater obsequentia est,

Uxorque, ut aiunt, Sospitatoris Jovis.

Cho. Major sed superum, crede, potentia,

Quae jam saepe malis spem superantibus

Amovit capiti tristia nubila

Et nigras pepulit sollicitudines

Et. Munus virorum est petere responsa, et Deis

Mactare pecudes bellico in discrimine.

Tuum tacere est et manere intra larem.

V. 213. 5. Δια θ.] Ἐτέρα στροφή. τὰ δὲ κῶλα, ἀντισπαστικά, ὅμοια τοῖς τῆς στροφῆς τριμέτροις βραχυκαταλήκτοις γ'. τὸ δὲ δ' ἡμιόλιον. Schol. Metr. νεμομεθ — νεμομεθ. Vict. Stanl. Schol. β. νεμοιμεθ' Herm. ut trimeter fieret ὄχλον — ὄχλων Schol. β. ἀδάματον — e Pauw. conj. pro ἀδάμαστον, quod metrum non fert. Initio vers. idem θεῶν διὰ suspicatur propter antistr. Herm. διὰ θεῶν (vid. Seidler. p. 94.) ἀποστέργει — ἀποστέργη Ald. ἀποστέργει Mosqu. 2. τίς — Sic Brunck. ex Heath. sententia, Schuetz. Glasg. vulg. τί contra metrum. vide Seidler. p. 160. νέμεσις optime explic. Schneider.

V. 216. 18. Οὔτοι Φθ.] Ἰαμβικοί στίχοι τρεῖς. Schol. Metr. οὔτι cum οὔτοι confus. supra 38. Ag. 993. Choeph. 266. Bacch. 488. τι cum τοι Prometh. 426. 625. 745. 1026. &c. Utraque lectio bona, licet οὔτι ita positum rarius occurrat. τίθης — τίθης Ald. ἔκηλος — εὐκηλος.

Ald.

Ald. Rob. Turn. Vienn. B. D. Ar. Ox. Schol. β. memoratque Schol. α.

V. 219. 21. Ποταίν. κλ.] Ἐτέρα ἀντιστροφή. τὰ δὲ κῶλα, ἀντισπαστικά τρίμετρα, ὅμοια τοῖς ἄνω β', τὸ δὲ γ' ἡμιόλιον. Schol. Metr. ποταίνιον ne trisyllabum fit, Heath. emend. ποτάνιον κλ. γε. πάταγον — πάτταγον Ald. ἄμα — deest syllaba. Codd. aliquot ἄμμιγα cf. Seidler. p. 98 sq., qui conj. five πάταγον μεγαν five ἄμμιγα π. ἄμα Trimeter loco nostro abesse et ποταίνιον glosa videtur. τάνδ' — τήνδ' Ald. τῶνδ' ἐς σκοπιὸν τ. ἐ. ἰκόμην. Mosqu. 2. Πρόσφατον κλύουσ' ὄταβον ἄμα φόβω Τάρβοσύνω ποδὶ τάνδ' ἐς ἀκρόπολιν Brunck. conj. vel intacto secundo versu. προσφ. κλ. ὄτ. ἀρτίως. ἀκρόπολιν — Sic Glasg. Vulgo ἀκρόπολιν quod metrum non fert.

V. 222. 23. Μὴ ν.] Οἱ ἐξῆς στίχοι, ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι μέ. Schol. Metr. τετρωμένους — τετραμμ. Ox. Vit. Vienn. B. D. ἀρπαλίζετε — ἀρπαλίζετε Ald. Schol. Cod. Guelf. interp. ταρχήν καὶ θορυβον ποιεῖτε. Pauw. ἀρπ. ad πύστιν in πυθ. latens refert. Schuetz. αὐτοῦς ante κωκ. ἀρπ. supplet, πύθ. de visu accipiendum, ex ἀρπ. ad θνησκ. ἢ τετρωμ. referendum: Nolite lamentari de iis.

V. 224. Φόνω — Sic Rob. Glasg. Schuetz. vulgo φόβω. Φον. consolantis est, non enim insolitum est, homines bello occidi" cf. Pers. 703. Φοβ. commendant Il. II. 767. IX. 1 sq. &c. H. Grot. vert.

Si vulneratos fama si raptos nece

Mox nunciabit, temperate a fletibus,

Lamenta cessent: has amat Majors vices.

V. 226. 7. Cf. Hym. in Merc. 92. γῆθεν. — Sic

Dd 3

Ald.

Ald. Rob. Glasg. Schuetz. vulgo δῆθεν, quod est respondentis, γῆθεν praetermittentis Eteoclem. στένει π., δ. κ. τ. λ. Anonymus Anglicus. Κυκλούμενον mavult Burgesi κυκλούμενον Mosqu. 1.

V. 228. 9. οὔκουν — περί; — Sic Schuetz. vulgo οὔκουν περι. ἀραγμὸς δ'. δ' omitt. Brunck. Schuetz. pro γὰρ saepius posuim; (Schol. Choeph. 619. 630.) hoc tamen loco non factum videtur. cf. Iphig. T. 1380. Troad. 1096. Brunck. contra δὲ nimis iniquus Oed. T. 380. ubi vid. Erf. Oed. C. 592. 809. &c. ὀφέλλ. — ὀφέλλ. Ald.

V. 230. 1. οὐ σίγα; οὐ, σίγα Guelf. c. gl. οὐδαμῶς. σιώπα. Ald. Rob. cf. Ajax. 75. οὐ σίγ' ἀνέξει, μηδὲ δειλίαν ἀρεῖς. πτόλ. — πόλ. Ald. ξυντ. — ξυγγένεια Rob. προδῶς — προδῶς Ald.

V. 232. 5. Cf. Oed. T. 1146. ανασχ. — ἀνασχῆση Ald. καί με. — ἐμε Ald. Rob. καὶ με Mosqu. 1. Vit. ἐμέ Mosqu. 2. καὶ με καὶ σὲ καὶ π. Glasg. (cf. Oed. T. 64. Phoenisf. 437.) Chor. precatur, ne in servitutum incidat. Eteocles respondet. Immo id tua culpa fiet, quae insuper me &c. Ζεῦ — Ζεύς Ald.

V. 237. ἀνδρας — ἀνδρες Ald. Turn. codd. Regg. Guelf. non minus bene. ἀλῶ — Heath. conj. ἐάλω. cf. Brunck. ad Oed. C. 395. H. Grot. vert.

Et. Muliebri, prosi Dii, quale fecistis genus?

Ch. Nempe urbe capta non minus miseram viris.

V. 238. 9. παλ — πάλιν στομ. Ald. πολιν στένει conj. Pauw. ἀγαλματων; Sic Schuetz. vulgo — ὦν· ἀψυχία — ἀψυχία Ald. Guelf. c. Schol. καὶ τοῦτο πειῶ. ἀψυχία γὰρ κ. τ. λ. Chorus animum Eteocli adversarium prodit, simulacra attingens, cuius rationem affert,

fert,

fert, se non jam loqui posse prae metu H. Grot.

Ita quippe vecors impedit linguam pavor.

V. 240. 2. αἰτ. μοι, Ald. Vict. κοῦφον, Vict. Male. εἰ pro εἶθε cf. Etym. M. v. αἰ. εἶσομαι — οἶτομαι conj. Stanl. affert Oed. T. 1516. Schuetz. comparat homericum ἐξαύδα, μὴ κεύθε νοῦ, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.

V. 242. Cf. Phoenisf. 894. Aeschyl. Suppl. 790 μορσίμου recte, non quidem cum βρόχου conjungend. H. Grot.

Taceo, ferent quod fata, cum multis feram.

V. 246. κρείσσω — κρείττω Viteb. Συμμε. — Viteb. Glasg. Schuetz. vulgo συμμ.

V. 248 9. παιάν — παιάν. — Vict. Stanl. Schol. β., et ut videtur Schol. α. Achill. Tat. lib. III. δολοθυμὸς γυναικῶν, ἀλαλαγμὸς ἀνδρῶν. De clamore laeto saepius occurrit. cf. Seidler. ad Eur. El. 686. Ραε. 97. θυστ. βῆς. Antig. 1019. θυστάδης λιτὰς. cf. Herm. ad Orph. Hymn. LV. 23. qui θυστὰς pro θυσίαις accepit. „πολεμίου φοβ. pro πολεμίων. Sic ἐμὴν αἰδῶ pro ἐμοῦ αἰδῶ Persf. 696.” Schuetz. Cf. Lex. v. hostilis Isthm. II 3. παιδεῖοι ὕμνοι Choeph. I. πατράα κρήτη Antig. 10. ἐχθρῶν κακά. Eum. 498. τὰ τῶν πέλας κακά. Prom. 388. θρήνος οὔμδς.

V. 251. πολισσ.θ. — πολισ. θ. Ald. diis et agrum urtenantibus. qui 252. 3. enumerantur.

V. 253. πηγᾶῖς — πηγᾶς Vienn. B. D. πηγῆς Vienn. A. C. Ald. Rob. Stanl. ἀπολέγων conj. Stanl. et Schuetz., qui recepto πηγῆς, Ἰσμενὸν scribend. putat. Sed. ἀπολ. exemplis destitutum, neque hic ferendum videtur. Recte Schol. α. οὐκ ἀριθμῶ τὸν, ὡς δήλου ὄντος ὅτι τιμᾶται καὶ ἐγγράφεται τοῖς τιμωμένοις. Melius esset οὐ δ’.

Pauw.

Pauw. conj. τους τ' „ οἱ ἀπὸ Δίρκης, οἱ ἀπ' Ἰσμηνοῦ, ut οἱ ἀπὸ σοῶς.”

V. 256. θεοῖσιν. omisf. Vienn. A. ᾧδ' — ὡς. ibid. ἐσθ. — ἐς θ. Ald. Turn. τροπ. — Schol. anachronismum notat. cf. Phoenisf. 572. et alia loca. δαΐων Pauw. conj. δαΐσειν „ partitulum”, δουρπλ. — δουριπλ. Schol. β. δουρυπληθ' Ald. δουρικτήθ' Rob. δουρίληθ' Schuetz. e Pors ad Eur. p. 42. Vox vulgaris pro voce Aeschylea. Sequitur in Reg. B. στέψω πρὸ ναῶν πολεμίων ἐσθήματα.

V. 260. 1. ποιφ·ιν. — ποιφ·ι Rob. Schol. α. ποιφύμασι Ald. ποῖ φύμασιν. Mosqu. 2. c. gl. θρήνοισ, βοαῖς. τε — ται. Ald. Rob. Mosqu. 2. φύγης — φύγης Ald. φύγοις Mosqu. 2. non opus, cf. Brunck. ad Oed. C. 395. ἐκφύγης Stanl. conj. H. Grot. vert.

Haec tu Deos venerare non moesta prece,

Vano tumultu procul et excordi metu:

Nam fata fugere non eo dabitur magis.

V. 262. ἐπ' ἀνδρας — ἐπάρχους Canter. conj. μὲν Valken. ad Phoenisf. 755. „ pro ἐπιτάξω. per tmesin” Schuetz. Stanl. Constr. videtur. μολών ἐπ' ανδρ., ubi ἐμοὶ ξθε in parenthesis posita. ξὺν — Sic Schuetz. vulg. σὺν, quod nimis festinanter deserui.

V. 263. 5. ἐχθροῖσι — ἐχθροῖσιν Turn. ἐπτατ. Mosqu. 1. supra γρ. ἐπταστοιχεῖς. εἰς ἐπτ. non est, portas septem murorum, sed quae septem sunt in muris. — Ita ἀγγχιαλος de insulis, quae terrae vicinae sunt in mari. Perf. 885. quem locum non explicat Herm. nota ad hym. in Apoll. 32. Phoenisf. 1058. τὰ δ' ἐπτάπυργα κληῖθρα γάρ Pind. Isthm. VI. 111. παρ' εὐτειχέσιν Κάδμου πύλαις. Agam. 241. στόματος καλλιπρώρου Hippol.

199. εὐπήχεις χεῖρας. 680. δεξιᾶς εὐωλένου. Iphig. A. 755. εὐπρώροισι πλάταις. Ag. 241. στόματος καλλιπρώρου. et multa alia. μολῶν — μολῶν Viteb. αγγελ. — ἐγγέλου Mosqu. 1. ex rasura. ταχυρ. — ταχυρρέφους. Viteb.

V. 266. φλέγειν „ priusquam — tumores — incenduntur” Schuetz. „ Serpiones — nos — accendant.” Stanl. Melius, et ita Brunck. ad Perf. 393.

V. 267. Μέλει, Φ.] Οὗτος ὁ χορὸς συνίσταται ἐκ κώλων χοριαμβικῶν πδ'. ὧν τὰ μὲν ἐστὶ τρίμετρα βραχυκατάληκτα καὶ καταληκτικά. τὰ δὲ, δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικά, ἤτοι ἐφθημιμερῆ. τὰ δὲ ἡμιόλια. εἰσὶ δὲ ἀναπαιστικά τινὰ δίμετρα ἀκατάληκτα ὧν τελευταῖον, Ἀλγέων ἐπίρροθον. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ἔξ. Schol. Metr. Cit. Plotius de Metr. p. 2643 Putsch. Versus Alcmanius appellatur. Welker. Alcman. p. 83. μέλει pro substantivo accipiens, Φόβω τ' conj. Non opus. Perf. 1042. μέλειν πάρεστι δέσποτα. i. e. μέλησει δεσπ. Hel. 1424. τῆς τύχης μέλει μόνον. Herc. fur. 589. μέλει μὲν οὐδὲν, 745. θελῖαι μέλουσι — κατ' ἄστυ' — ὑπνώσσ. — ὑπνώσ. Viteb. Schol. β Ald.

V. 268. 9. Καρδίας — bisyll. Cf. supra. Prom. 354. πᾶσι δς 680. αἰφνίδιον Perf. 35. Αἰγυπτίον. male illatum (cf. Suppl. 31. 1050.) 247. Ασιάδος 1. Ασίδος cf. 268. 760. Suppl. 550. 79. κύκωνον. 546. Ασιὰς 557. κυανωπ. 847. παίδι ἐμῶ 1032. δίδινε. Suppl. 7. οὐτινι ἐφ' 637. πελασγίαν. 1. πελασγάν 769. δι' ὑδρηλὰ Oed. T. 640. δυοῖν. ibique Erf. (Boekh. Pind. p. 557.) Oed. C. οὐρανία. Eur. El. 1156. σχετλία (Seidler. σχέτλια) Herc. fur. 1275. Ὀλυμπίου. Troad. 1289. Seidler. emend. Iphig. A. δι' ἔρωτα. Iphig. T. 1006. nunc emend. Bacch. 1285. Ἀρμονίαν Alc. 1128. Γοργόνι' ὡς. Exempla ex Ho-

mero attol. Thiersch Gr. Gr. p. 661. Adde d'Orvill. Vann. Crit. 363. Weiker ad Alcm. p. 23. et Addend. (ubi non citari debebat Seidl. ad Iph. T. 631. de vss. dochm. p. 46.) Hephäst. p. 9. Apud Romanos. Horat. Sat. I 7 30. vindemistor ibique Heindorf II. 3. 245. pituita ibique Heindorf. *i* inter omnes vocales facillimam facit synizesin, unde jod ortum. Latini Latus bisyll. pronuntiant, idem factum Pind. Olymp. II. 70. ubi Boekh. ex Herm. sentent. Ἀῶν edidit. μέριμναι — μερίμναις Ald. μέριμνα Rob. τάρβος — Cod. Galean. τάρβῶ, et ita Stanl. not. Ms. teste Burtono ἀμφ. — ἀμφὶ τειχῆ. A. Ald. ἀμφὶ τείχη. Ven. τῶν ἀμφὶ τείχη λεῶν Burton pro varia lectione affert, Casaub. Pauw. propos. τάρβος τ. ἀμφ λ. δὲ (δέδοικα) κ. τ. λ. quod Schuetzio arridet. τ. ἀμφ. λ. five explicant τάρβ. five posita ut πρώταρχον ἄτην Agam. 1193. ἀρωγάν 230. Trach. 49. τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον. Iphig. Taur. 1061. ἔλεγον οἶτον ἀεῖδεις ubi vid. Seidler. Troad. 386. Bacch. 30. Tricl. ad Soph. El. 122. Cf. Phoenisf. 239 619.

V. 271. 3. δρ. δ' — δρ. γ'. Brunck. ex Heath. sententia, in notis tamen rejectum. ὑπὲρ δέδοικα conj. Pauw. δυσευν — δυσευνήτειρα Vienn. Ald. Rob. Schol. β. Stanl. Glasg. δυσευνήτορας Schol. α. Vict. δυσευνήτορα Schuetz. ad serpentem referens, quod multo melius avi convenit. Soph. El. 107. (verba similia Prometh. 896.) παντροφ. — Viteb. δυσευνήτερ' ἀπάντρ. Schuetz. πάντρομος a Steph. e cod. Ms. citatum, Pauw. Heath. probatum: πάντροφος Stanl. conj. παντροφ non est, quae foetus suos omnes alit, sed magna cura alit, (cf. παγκλαύτων 344. παμμάταιον Ag. 394. 960. παμμήτωρ An-

Antig. 1282.) quod sensum praebet pulcherrimum. Cit. Tzetz. ad Lycophr. v. 86. Schol. explicationem sequutus ὄθεν Αἰσχύλος Φησί. Παντρόφου πελειάδος.

V. 275. 7. πανδ. — πανδημί Ald. cf. Brunck. ad Ajax. 1227. Forma plenior praefenda, praecipue in adverbio, quod non factum est a verbo. Eumen. 1025. πανδαμει. στείχουσιν Brunck. Schuetz. Glasg. ut Pauw. voluerat pro στείχουσι. τί — τις. Codd. Regg. Vienn. A. C. contra metrum κεφιβόλ. recte Schol. α. Pauw. „ aut de salute sua dubiis, aut circumcirca positus in muro.”

V. 278. 9. ιαπτ. — ιάπτουσιν Ald. Rob. οκριόεσσαν — Sic Codd. Regg. c. gl. τραχεῖαν ἢ στερεάν Mosqu. 1. Vienn. A. C. Schol. β'. Schuetz. Glasg. pro οκριόεσσαν.

V. 280. διογ. — Addunt ὦ praeter Brunck. Schuetz. Codd. Regg. Mosqu. 2. contra metr. Herm. de Metr. Pind. 190. Schuetz. dividit. παντὶ τρ. Διογ. θ. π. κ. στρ.

V. 283. ἔμ. — ἄμειψασθε. Vienn. B. D. „ Quale reddideritis” Stanl. vert. in notis recte explic. γαίας πεδον cf. Prom. 1. Pers. 486. Suppl. 268. 668. ubi γὰς deerat. 1029. Ajax. 859. Eur. Suppl. 829. Bacch. 543. Hel. 83. Herc. fur. 614. &c.

V. 284. 5. Pauw. propos. ἐχθίστοις vel ἐχθροῖς ἄρ'. Heath. conj. ἄρειον. τοῖς δ'. καρδίας in Stroph. trisyll. ab. accipientes, ubi melius ἀρήϊον legi, Schuetz. putat βαθ. — βαθύχθονα Mosqu. 1. Idem omisso αἶαν Vienn. A. C. Schol. α.

V. 286. 7. εὐτραφ. — Sic Brunck. Mosqu. Glasg. Schuetz. „ Alii εὐτραφ.” H. Steph. vulg. εὐτραφ. πωμ — Sic Schuetz. Glasg. ut Pauw. voluerat pro πομάτων.

V. 288. ἔσων — ὅσον Vienn. A. C. Ποσ — ποσειδῶν
Vienn. Ald. Rob. Vict. Stanl. Schol. ποσειδῶν Turn.
vs. non respondet Stroph. Pauw. conj. γαιάωχος. Trans-
ponenda videntur. ἴησιν ὁ γαιαοχ. Ποσ. γεάοχ. Ald.

V. 290. 91. ταδ — ταῦτ' Schuetz. ex Herm. sent.
quod metri causa non factum esse potest in vs. Phe-
reerat. Promiscue utuntur Tragici. Prom. 915. 992.
1030. 1043. Persf. 168. 727. 747. 826. Suppl. 523.
1007. Choeph. 221. Atque Aristoph. Nub. 1029. ibi-
que Herm. Pac. 305. Vesp. 1426. &c. πολιοῦχοι — πο-
λισ. Mosqu. 2. Vienn. πολλισ. — Rob. Brunck. metri
causa conj. ἰῶ. θεοί — τσοί Ald.

V. 293. Καὶ τὰν — Herm. observ. p. 46. falsum ju-
dicans, conj. ἄταν, recep. Schuetz. quod in Eurip.
melius factum esset, quam in Aesch. „Antiqui poe-
tae non solent duo ephitheta ornantia per copulam
conjugere, languidum hoc esse rati” Herm. ad Orph.
Lith. 81. et Add. Regula bona, si exceptiones statu-
mus, non enim constat, omnia ad eandem normam
dicta esse. Choeph. 722. χθόνων δ' Ἑρμῆν καὶ τὸν νύχιον
Prom. 690. Persf. 5. 33. Copula tollenda ibid. 936.
Suppl. 197. Trach. 850. δολίαν καὶ μεγάλην ἄταν. Soph.
El. 852. Hec. 197. Iphig. T. 146. Rhes. 279. Troad. 283.
1214. Iph. A. 26. 45. Heracl. 298. Arist. Plut. 415. &c.

V. 294. 5. εμβαι. — βαλλόντες. Ald. βαλόντες Turn.
ἄροιθε — ἄροιτε Schol. β. Seld. „gloriam vobis parate”
Schuetz. jungend. videntur ἄροιθε κῦδος τοῖςδε πολίταις,
gloriam date civibus.

V. 296. 8. καὶ π. ῥ. — Πολ. γενέ — σθε ῥ. ε. τ.
στάθῃ — Schuetz. ex Herm. de Plnd. p. 190. Ver-
sus est sive choriamb. dimet. catal. sive διογ. primam pro-
duca

ducit cf. Suppl. 634. et Choriambo Molosfus oppositus. cf. Soph. El. 123. 39. five denique de Creticis cogitandum. *στάθιτ'* — Brunck. e codd. Regg. (ut Pauw. voluerat) Schuetz. Pauw. propos. *εὔεδρ. στάθ.* in stroph. πολ. στρακτον τε. λιτ — λιταῖς Vienn. B. D.

V. 299. *ᾠδ'* — Sic Glasg. Schuetz. vulg. *τὴν δ'* contra metr.

V. 300. 1. *Ἄιδι* pr. cf. Seidler. de vss. dochm. p. 21. not. ad Eur. El. 122. *Αἶδα* Ald. Rob. Vienn. *δουλ.* cum *δ.* *αγρ.* jungend. putat Pauw.

V. 303. *περθε.* — *πορθευ.* Vienn. B. D. *ᾠγ.* — *ᾠγεσθε* Ald. $\xi \xi$ in antistroph. autem ter, minus bene, vel *ᾠγεσθ' \xi* — $\xi \xi$ Pauw conj. ξ bis legendum videtur vide infra 317. *νέας* monosyll. cf. Seidler. p. 19. Eum. 946. Eur. Electr. 1160. *μέλεον* recte nunc legi videtur. *παλαιὰς.* cf. Choeph. 168. *ἰππιδ.* Suppl. 433 sq. *πλοκ.* H. Grot. *ἀπὸ πλ.* quod subaudiendum vel *πλοκαμῶ* legendum putat Pauw. Schuetz. cit. Valk. ad Theocr. 4. 35. cf. Odysf. III. 439. (non Theocr. IV. 35. Supplic. 434.) Nem. XI. 42. &c. ita *ἔλειν* Il. IV. 542.

T. 307. 8. *περιρ.* — Sic Brunck. e codd. Regg. Schuetz. Glasg. *πέρι ρηγ.* Ald. *περιρρηγμένων* vulg. *βοῶ* — *βοᾶ* Ald. iota subscriptum fere ubique omit- tens *ἐκκεν:* — *ἐκ κενουμένη* Ald. Rob. cf. Perf. 546 sq. Pauw. propos. *γοᾶ δ' ἐκκ.*

V. 309. 10. *λαῖδ.* — *ληῖδ.* Ald. Turn. *ὄλλ.* — *ὄλλυ- μένης* Mosqu. 1. *κινουμένης* Mosqu. 2. *ὄλλυμένα, μιξό- θροος,* conj. Schuetz. Recte expl. Schol. *τοι* — abest Ald. Rob. Turn. *προταρβῶ.* — *προταρβῶ* Ald. *προταρ- βεῖ* conj. Schuetz. ad urbem referens.

V. 311. 13. *κλαυτὸν* — *κλαυστὸν* Rob. *αρτιτβ.* 9, Alii

ἀρτιδρ.³ Turn. et ita Scalig. et Morell. in marg. Schuetz. conj. ἀρτινύμοις vel γὰρ τι κόρραις. „Quarum mores vix sese produnt” Pauw. bene. Minus bene oppo-
situm esset τῶ πολύτροπος, vel intelligeretur de bene mo-
ratis. (ut ἀρτίφρων) Incert. apud Grot. Excerpt. 928. Γυναικὶ κόσμος ὁ τρόπος, καὶ χρυσία. ὠμοδρ. — ὠμοτρ.
Ald. Rob. προπαρ. Heath. cum δωματ. constr. vult, mi-
nus bene. δωμ. — δομ. Ald. Rob.

V. 314. τί; Sic positum praeter l. n. non occurri, sed τί γὰρ, τί δέ. cuiusmodi interrogatiunculae gravi-
tatem orationis attenuantes (Herm. ad Nem. IX. 3. ed. Boekh.) praecipue decent Euripidem, ubi frequenter occurrunt. τὶ τὸν Ald. Rob. Hoelzlin ad Apollon I. 9. πρὸ λέγω, προφθίμενον conjungens, quod Aeschylum minime deceret. προλ. praefero pro λέγω sermo vulgi ut ἀμύνω testor. Oed. C. 1128. στέργειν orare, μαρτυ-
ρεῖν Antig. 515. Hippol. 974. et alia hujusmodi.

V. 316. 17 εὐτ' ἂν — Brunck. e codd. Regg. Schuetz. vulgo εὔτε. εὔτε πτ. Glasg. e Pauw. conj. cf. Ag. 12. εἴε Sic Schuetz. Glasg. vulgo bis recte ut videtur. Cf. Prom. 579. δυστ. τε — γε Turn. Brunck. Non opus Cf. Herm. ad Hec. p. 162. Ag. 63. 1483. Iph. T. 150. ibique Seidler. πρᾶσσ. — πρᾶσσει Viet. Vienn. IV. Brunck. Glasg. Schuetz. Infinitiv. majorem animi perturbationem indicantem praetuli. (Antig. 625. πρᾶσσει legendum.) Schuetz. conj. πᾶσχει.

V. 39 22. τὰ δὲ — τὰδς Heath. conj. „δεικτικῶς.” καὶ abest Rob. καπνῶ χρ. — Sic Brunck. e Pauw. conj. Schuetz. Glasg. vulgo κ. δὲ χρ. — δ'επιπνεῖ — δ'επιπνεῖ Ald. Rob. δὲ πιπνεῖ Brunck. e codd. Regg. in B etiam ἐπιπνεῖ praeter πιπνεῖ. Schuetz. putat ἐπι-
πνεῖν

πνεῖν

πνεῖν et simpliciter pro incitare fumi posse, ut Phoeniss. 789. 94. adde Il. XIX. 159. sed cf. Antig. 136. βακχεύων ἐπέπνει. Rhel. 318. 384.

V. 323. 4. ἀν' ἄστν — Rob. Brunck. Glasg. Schuetz. ut Pauw. voluerat, vulg. ἀνὰ. Ad versum explendum ἀνὰ μὲν male olim conjeceram. Si ποτί δε scriberetur ὀρκάνα ad init. vs. seq. collocandum esset. Cretico Moloss. oppositus (ut in ipso fine dochm. cf. Seidler. p. 89 sq.) Orest. 164. 182. Jon. 678. 696. cf. Seidler. p. 138 sq. ubi nil mutandum. πτολ. — πολ. Ald. Rob. ὀρκ — Sic Brunck. e Regg. Schuetz. Glasg. vulg. ὀρκάνη. — Vienn. A. C. ὀρκάνει c. gl. ἐγείρεται, γίνεται δίκην πύργου ἀφανισμὸς. πυργ. — πυρῶτις conj. Pauw. δορι — ὑπο δ. Rob.

V. 325. 7. βλαχ — βληχ. Bar. 4. Ald. Rob. Schol. β. a Schuetz. conj. πλαγαὶ δ' αἶμα — Ἄρτι βρεφῶν θρέμονται, vel saltem Ἄρτι βρεφῶν Sed cf. Ag. 920. χαμαιπετὲς βόαμα Choeph. 322. δίπαις θρήνος Oed. T. 1375 sq. Antig. 973. Philoct. 693 sqq. στένον βαρυβρῶτ' αἱματηρόν. Phoeniss. 1350. 1299. Jon. 165. Cycl. 58. Eur. El. 756. Iph. T. 217. Herc. fur. 444. Ag. 49. 153. ubi nil mutandum. Choeph. 25. 182. Eum. 708. Prometh. 148. Pac. 155. &c. ἀρτιβρ. Sic. Reg. B. Ald. Turn. Brunck. Schuetz. Glasg. Schol. α. vulg. ἀρτίτρεφεῖς, minus audax, νεοτρεφεῖς Heracl. 92. Iph. T. 223. επιμαστίδιον γ' ἔτι βρέφος. ἀρτίπαις Thom. M. v. παῖς recte emendant.

V. 328. δὲ — δὴ Ald. διαδρ. — διαδρομῶν Mosqu. 1. διαδρόμων conj. Schuetz. „Rapinae fecent discurrentium incolarum aequae cruentae.” Qua signif. ὁμος occurrit Il. XXIV. 57, quod minus Aeschyleum esset.

V. 329. 32. ξυμβ. — Sic Mosqu. 2. Vienn. A. C.

ξυμ.

ξυμβαλεῖ Vienn. D. Ald. Rob. Mosqu. 1. ubi ξυμβαλεῖⁿ (confus. Orest. 326. Choeph. 457 &c.) vulg. ξυμβολεῖ. Lectionem receptam metrum commendat. occurrit Choeph. 672. Oed. C. 901. ξύνν. — ξύν. Ald. λελημμενος — Sic Stanl. λελημμένος Ald. Rob. Turn. λελημμένοι Vict. λελημμένοι Brunck. e Regg. c. gl, ἐπιθυμοῦντες λυβεῖν, Mosqu. 2. Seld. Morell. in marg. Schuetz. Mosqu. 1. secundae syllabae η superscriptum. Lectio recepta fortiolem facit sententiam.

V. 334. 5. αλγ. — ἀργ. Ald. κυρήσας — κυρούσας. couj. Heath. quod Schuetz. arridet. τρεούσας Pauw. propof. gl cod. Reg. εὔρεθεις τινὶ ἀλγύνει. κυρήσας five cum πεσῶν jungendum. five „ ibi versans” vertendum, eodem modo τυγχάνειν occurrit. πικρὸν moestum. cf. Antig. 423. ibique Erf. τῶν ταλ. Brunck. ex Arnaldi conj. Schuetz. Glasg. vulg. τῶν abest. θαλ. „ ingenuae non ancillantes” Pauw. e Schol. quod exemplis firmari debebat. καρπὸς vel propter γᾶς δόσις brevi spatio sequens de rebus pretiosis intelligendum videtur.

V. 336. 8. πολλὰ — πολλή Rob. ακριτ. — ἀκρυτόφυργος Ald. ῥοθλοῖς Vienn. C. Brunck. Schuetz. Glasg. (Arnald. Pauw.) vulg. ῥοθλοῖσι. contra metrum.

V. 340. 44. τλήμονες — τλάμον Schuetz. metri causa, ut Jos. Scal. teste Stanlejo emendaverat. Schuetz. post εὐτυχ. punctum posuit auctore Heathio quod vulgo post ὑπερτ. (ὑπερτέρως Ald.) est. Rob. comma habet post δυσμ. νύκτερον τέλος de morte intelligitur, (Suppl. habet 790 sqq. Hec. 475 sqq.) qua significatione an alibi occurrat nescio. Ran. 346. νυκτέρου τελετῆς de mysteriis Bacchi γαμήλιον τέλος Eum. 825. Antig. 1240. Qua-

Qua-

Quare l. n. sive de mysteriis accipiendum cf. Pac. 278. 376. (ed. Lips.) sive pro γαμήλιον τέλος positum. παγκλαύτων — παγκλαύστων Vienn. A. C. Ald. Rob.

V. 347. Cit. Thom. M. v. διάκω. διάκων — διοικων. conj. Stanl. quod ex uno cod. Askew. affertur. pro v. L. Persf. 82. Συρίον θ' ἄρμα διώκων. et alia.

V. 349. 50. ἀρτίκολλον — ἀρτίκωλον Mosqu. 2. οὐκ ἀπαρτ. — οὐ καταρτίζει Guelf. Schuetz. ex Herm. conj. (obsf. 48.) καταργίζει receper. Sed οὐκ ἀπαρτ. i. e. ἀρτίπους ἔστι propter ἀρτίκολλον positum videtur.

V. 351. Phoenisf. 751. ὄνομα δ' ἐκάστου διατριβῆ πολλῇ λέγειν, cf. Eur. Suppl. 847 sqq. Melius judicat Schlegel. praelect. dram. I. 161.

V. 352. 3. 5. εἴλ. π. — εἴληχε κλήρον Vienn. B. D. Ald. πάλου Mosqu. 1. πάλω Mosqu. 2. et supra ἐκκληράθη κλήρω. Phoenisf. 1119. Tydeus portam Homoloïda nactus est. γινν. — γίν. Ald.

V. 357. 8. Cf. Arist. Av. 1096. θένει — σθένει Vienn. C. Ald. θείνει Vienn. D. Rob. Mosqq. Schol. β. δ' abest Ald. ὀνειδεῖ — ὀνειδίζει Mosqu. 2. Vienn. A. Trach. 940. Aj. 501. 724. sq. οἶκ. — οἰκ. Ald. ejus auctoritas hanc scripturam non commendat. cf. 360.

V. 360. αὐτῶν — αὐτων Ald. τρεῖς κ. λ. Acharn. 976. 1095. 1122.

V. 361. 2. τῷ — τοῦ Vienn. B. D. δ' ἔσω Med. e correctione ut videtur. cf. Apoll. Dyscol. de Pronom. 4. infra. τοι Pauw. conj. χαλκ. — „Alii χαλκήλατον” Turn. κωδ. — κώδονος Vienn. A. Ran. 990. Μέμνονας κωδωνοΦαλαροπώλους. Rhcf. 302. 380. Heldenbuch Ecken Ausfahrt. 36. de scuto

Da hiengen tausend Schellen an
Von all rothem Gold gethan.

Burton e cod. affert. κάδωνες ἤχουτιν.

V. 364. Φλέγονθ — Φέγγονθ' conj. Pauw. de signo
cf. Phoenisf. 1120.

V. 366. πρεσβ. — πρέσβυστον Ald. νυκτ. ὄφθ. Luna.
De nocte ipsa saepius occurrit Perf 426. Phoenisf. 543.
Iph. T. 110. Eum. 379. ἀνηλιφ λάμπει. Hec. 1044.
τυφλὸν Φέγγος Troad. 551. μέλαιναν αἴγλαν ubi Herm.
explicatio non vera videtur. Cf. Welker. not. ad Ran.
1331.

V. 367. τοιαῦτ' ἀλ. — τοιαῦτ', ἀλ. Brunck. Schuetz.
post Pauw. recte comparat supra 360. Cf. Vesp. 111.
τοιαῦτ' ἀλύει Soph. El. 135. Orest. 266. Hippol. 1172.
ἀλ. penultimam apud poetas Atticos producit. Schol. β.
explic. ἀδημονῶν. Cf. Hippocrat. de Virg. 2.

V. 368. 70. ποτ'. μαχ. δ' ἐρ. — Sic Brunck. e cod.
Reg. A. Schuetz. Glasg. vulgo ποτ. μ. ἐρῶν. ἵππ. χαλ.
δ' ὡς κ. τ. λ. κατ. μένει — κατασθμαίνει μένων. Rob.
κατ., βρέμει Schuetz. μάχης ἐρῶν, ἵπ. χ. ὡς κ. μένει
Herm. obf. p. 50. μένει χαλινῶν, vi frenorum, con-
jungens. ad Hec. p. 84. dubitat an alio loco quam nostro
pro σθένος occurrat, (Ag. 243. χαλινῶν μένει.) quod
si verum esset melius construeretur, ἀσθμαίνων μένει
κατὰ χαλινῶν. Cf. Eum. 641. οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει. Sed
vulgata cur displiceat nisi repetitione verbi ejusdem,
de qua supra dictum, non intelligo. ὀρμαίνει μένων. —
ὀρμαίνων μένει Vienn. D. Mosqu. 1. c. gl. σφαιδάζων ἐκ-
δέχεται, memorat Turn. ,, Arcete cohaeret. ὀρμ. μ.
et βοῆν σ. scriptum pro κατὰ β. σ. ,, Pauw. e Schol. α.
minus bene.

V. 371. Cit. Plutarch. Thes. 1. cum versu 410.

V. 372. Φερέγγυος. cf. Thom. M. Φερεγγ. Eum. 87. Schuetz. cit. Thucyd. VIII. 68.

V. 373. 5. Κώδων τ' — τε omisf. Rob. δακν. — δάκνουσιν Rob. δάκνουσι Schol. β. Tac. Agricol. 32. Ne terreat vanus aspectus, et auri fulgor atque argenti, quod neque tegit, neque vulnerat. H. Grot. vert.

Nunquam extimescam ullius ornatum viri:

Nam vulnerare nesciunt insignia:

Et hasta si absit crista nil cuiquam nocet.

V. 378. 9. ἡ ἄνοιά — cod. apud Burt. ἡ ἄνοια ἡ ἄνοια Vienn. Ald. Rob. Turn. Vict. Guelf. et in glossa marg. ἄνοια. Ultimam longam esse contendit Brunck. ad Trach. 350. Philoct. 129, exempla certa non attulit, quare ἄγνοια legendum videtur. πέτοι — πέση Seld. Brunck. commate post πέτοι sublato, post τόδε distinxit.

V. 380. 2. ὑπερκομπ — ὑπέροκ. Mosqu. 2. c. gl. σοβαρόν, ἐπηρμένον. ἡπεροκ μου Ald. ὄρθ. — ὄρθως γ' Ald. Turn. ἐνδίκως τ' — τ' abest. Vienn. B. D. καὶ τὸς κ. τ. λ. vulgo explicant: et ipse in semet opprobrium vaticinaretur. Schuetz. recte; et ipse secundum suam ipsius insolentiam vaticinabitur.

V. 384. 5. προστ. — προστατεῖν Seld. Schol. β. „portae hujus.” H. Grot. i. e. τῶνδε — πυλ. Non opus, neque tamen putandum Melanippum in Scena fuisse, τῶνδε enim aut sensu non pertinet ad eum quomodo τοιάσδε dictum. Prom. 112. ταῦνδε Choeph. 40. aut explicandum: de quo dicturus sum. cf. Erf. ad Oed. T. 101. infra 605. Nec non Oed. C. 1371. Parei Lex. Plaut. v. eccillum Αἰσχυνῆς θρ. cf. Aj. 1079. 81. Il. v. 530. 661. Klotz.

ad Tyrt. p. 101. Plut. Pelop. 18. in fine ἀλλὰ παρ' οἷς
 ὧν αἰσχύνεσθαι τὰ αἰσχρὰ κ. τ. λ., οὗτοι φοβερῶτατοι τοῖς
 ἐναντίοις εἰσίν. αἰσχρῶν — αἰσχρῶν Ald. H. Grot. vert.

Portae hujus ergo vindicem statuam Aftaco
 Genitore natum, Tydeo adversarium,
 Generosa cui mens, quaeque praescribit pudor
 Venerans superbas perpeti voces negat.

V. 388. 90. ἐφείσατο — ἐφύσατο Mosqu. 2. et supra
 ἐγέννησεν. „ Non video cur legendum sit ἐφείσατο po-
 tius quam ἐφύσατο.” H. Steph. ex Apollod. III. Ovid.
 III. ubi quinque spartos superstitis fuisse, narratur.
 vulg. defendit G. Canter. Nov. Lection. I. 5. Stanh.
 addit Schol. Phoenisf. „ Spartos non ἐφύσατο Ἄρης,
 sed Γῆ.” Pauw. cf. Herc. fur. 5 sq. Σπαρτῶν στά-
 χυς ἐβλαστέν, ὧν γένους Ἄρης — Ἔσωσ' ἔριθμόν ἐλι-
 γον, κ. τ. λ. 249. ὦ γῆς λοχεύμαθ', οὗς Ἄρης σπείρει
 ποτὲ, Phoenisf. 942. ἔργον — ἔργων. Ald. cf. infra 599.
 Rhéf. 443. Isthm. v. 13.

V. 391. δίκη δ' οἴμ. — δίκη δ' ὁ δαίμων. Regg. c. gl.
 τὸ τῆς συγγενείας δίκαιον στέλλει αὐτὸν εἰς μάχην. et al-
 tera δικαίως δ' ὁ Ἄρης. Vienn. C. c. gl. σὺν δικαιοσύνη
 ὁ θεὸς, ἢ τύχη. Turn. memorat. Schol. β. ὁ δαίμων.
 Ag. Ox. γρ. δαίμων δίκη δ' ὁ δαίμων Ald. Rob. Δίκη
 δμαίμων. Suppl. 405. δμαίμων — Ζεὺς Androm. 903.
 Δία — Ὀμόγνιον Ran. 763. Ὀμόγνιε Ζεῦ ubi vid. Wel-
 ker., Suppl. 1. Ζεὺς ἐφίκτηρ (unde προσίκτηρες Eum.
 118. explicandum) 482. Ζηνὸς — ἰκτῆρος. Anfig. 659.
 Oed. C. 1333. quem locum Phot. aliter explicat. ἴνυ —
 ἴνυ Ald. προστελλ. — hac signif. alio loco non occurri
 sed medium hic optime se habet.

V. 392. Cit. Thom. M. v. εἵργω.

V.

V. 393. Τὸν ἀμὸν νῦν α.] Ἀντισπαστικὰ κῶλα ἐ. τὰ δ', τρίμετρα βραχυκατάληκτα· τὸ δὲ ἐ, ἡμιόλιον. ἔχουσι δὲ καὶ ταῦτα καὶ τὰ ἐξῆς πάντα τοὺς πλείους τῶν ποδῶν καὶ πεντασυλλάβους καὶ ἑξασυλλάβους. διχλύονται γὰρ καὶ τῶν τετρασυλλάβων ποδῶν αἱ μακρὰ συλλαβαὶ εἰς δύο βραχειάς. ἔοικε δὲ στροφῇ· ἔχει γὰρ καὶ ἀντιστροφὴν τὰ κῶλα τὰ ἐξῆς τοῦ χοροῦ. ἴσθι δὲ ὅτι οἱ χορίαμβοὶ οὐκ ἐν τάξει αὐτῶν κεῖνται, ἀλλὰ προστιθεμένης καὶ ἐτέρας συλλαβῆς, γίνονται πεντασύλλαβοι, καὶ ἀποτελοῦσιν ἐπιτρίτους. ὁμοίως καὶ οἱ λοιποί. Schol. Metr. νῦν — νυν Schuetz. ut Pauw. metri causa voluerat μὲν Vienn. A. ὡς δικ — ὡς γε δικ. Pauw. conj. metri causa, contra metrum.

395. 6. αἱματηφ — αἱματιφ. Ald. Rob. αἱμηφορους Vienn. A. αἱματηρούς C. φίλων. Rob. addit ἐμῶν. ὄλομε — ὄλλομε. Vienn. A. C.

V. 397. ὑπερ — non ὑπαρ sed ὑπερφίλων legendi put. Pauw. cf. Oed. T. 164. ibique Erf. qui ὄλομένων eodem modo dictum vult quo ἀδάκρυτον Antig. 881. τούτω μ.] Διπλῆ ἐτέρα περίοδος. οἱ δὲ στίχοι, ἰαμβικὸὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι λ'. Schol. Metr. δοῖεν θεοί — Sic Brunck. e Codd. Regg. Schuetz. Glasg. Burton e Seld. Vienn. C. εἴληχεν — εἴληχε. Vienn. Ald. Rob. Turn. cf. Phoenisf. 1123.

V. 399. ἴq. ὄδ' ἄλλος — ὄδ', ἄλλου conj. Markl. ad Eur. Suppl. Brunck e Reg. A. recepit. idem Glasg. propter Tydei corporis brevitatem, quae tamen lectio, nonnisi explicatione addita, aliter quam vulgata intelligi potest, quam Schuetz. optime defendit, „observandum vero est gigantem h. l. appellativè dici militem superbum, ferocem et impotentem." Cit. Phoenisf. 127 seq. contemptus deorum h. v. praecipue signi-

ficari videtur. Bacch. 512. de Pentheo. Φόνιον δ' ὄσπε
 γίγαντ' ἀντίπαλον θεοῖσιν, Spanh. ad Call. hymn. in
 Cer. 35. Nub. 850 (ed. Herm.) εἶσω παρέλθων ἄρτι πα-
 ρὰ τοὺς γηγενεῖς i. e. Socratem et discipulos ejus,
 ubi vid. Schol. et Welker.

V. 400. 1. Κόμπος δ' — δ' abest Ald. Turn. δ' ὁ
 κομ. Bar. 4. Anon. apud Burton conj. ὁ κομπὰς οὐ.
 cf. Oed. C. 598. de furore Cap. Phoenisf. 1173. II. II.
 564. ἀγακλειτοῦ. IV. 403. κυδαλίμοιο. Batrachom. 284.
 δειν' — Soph. El. 779. δειν' ἐπηπείλεν τάλειν' κρήνοι —
 Sic Brunck. e Regg. v. 523. Schuetz. Glasg. vulg. κρήνοι.

V. 402. 6. Cf. Eur. Suppl. 496 sq. ἐκπ. — ἐκ ποδῶν
 Ald. ἐμπαδῶν. Seld. Rob. Prom. 749. Troad. 92. θάλ-
 πεσιν. Sic Glasg. vulgo θάλπεσι. προσήκασεν — Sic
 Brunck. Schuetz. vulg. προσείκασεν Suppl. 749. e l. n.
 corrigendum.

V. 407. 9. Cf. Phoenisf. 1131. γυμνὸν — δεινὸν Vienn.
 C. γρ. γυμνὸν. Φλέγει — Φέγγει Vienn. γρ. Φλέγει. διὰ
 χερῶν — διὰ χειρῶν Ald. ὠπλισμ. — ὠχλισμένη conj.
 Pauw. Cf. Bacch. 689. quod manuum est, ad faciem
 relatum; de Prometheo ignifero accepit Stanl. Phoenisf.
 1122. prava distinctione usus, quem Schuetz. se-
 cutus est, nulla certe idonea causa. Φωνεῖ — Φωνεῖν
 Ald. γράμμασιν. Sic Glasg. vulg. γράμμασι. πρήσω —
 πρήσω. Ald. Rob.

V. 410. πεμπε. . . τ. Sic Schuetz. e Pauw. sent. πεμ-
 πατῆς Rob. vulg. πέμπε, τ. Φωτῆ, πεμπε, τις. inter-
 pungi posse putat Pauw. πεμφ' ὅ τις Both, neque ullo
 jure de ὅ τις dubitaretur, propter ὅτου et ὅτοις apud
 Tragicos exstantia. Φωτῆ δ' εἶπε, τις. Schuetz. conj.
 sed oratio abrupta optime convenit nuntio obstupe-
 fac-

fac.

το. ξυστησ — Plut. Thes. I. ξυμβήσεται, sed e memoria citasse videtur. cf. supra 371.

V. 312. 13. „Quamvis Argivorum res multum au-
geri videantur, habemus tamen, quo illud eorum
πλεονέκτημα compensare possumus” sive „Et ex hoc
lucro Capanei superbia deorumque contemptu aliud lu-
crum h. e. interitus ejus nascetur.” Schuetz. Prover-
bialiter dicta, neque singula urgenda videntur. „Prae-
fidio non carebimus.” Difficilius explicatu Pyth. II.
142. κέρδει δὲ, τί μάλα τοῦτο κερδαλέον τελέθει; ἀνδρά-
σιν — Sic Glasg. ἀνδράσι vulgo.

V. 414. γίγνεται — γίνεται Ald. κατήγ. — Mosqu. 1.
γρ. διδάσκαλος.

V. 415. Vs. similis Agam. 423. Heracl. 686. δρᾶν
παρ. languidum [putans Schuetz. conj. παρασκευασμέ-
νους θεός ατ. Sed dicit Capaneum se stultissimum prae-
bere, quod ne tum quidem, cum maxime deorum
auxilio opus esset, a contemptu eorum abstineret. Il. I.
388. et passim Oed. C. 817. Orest. 611.

V. 416. 19. Θεός — τ' addi vult Pauw. πεμπ. γε-
γων. — γεγωνεῖ Mosqu. 2. quod usitatius. Brunck.
Schuetz. πέμπει γεγωνᾷ, (quae Juppiter audire posset.)
quum casus non sit, quem verbum πέμπει regat, quod
ad ἔπη referendum. Asyndeta ubique occurrunt, prae-
cipue verba ejusdem significationis cf. supra 60. infra
563. Persf. 414. 424. Troad. 308. et innumera alia.

V. 419. 20. Cf. Prom. 1158. sq. 667. πυρωπὸν μολεῖν
κεραυνόν, 917. πύρπνοον βέλος. Eur. Suppl. 642. κεραυνῶ πυρ-
πόλω. θάλλεσιν — Sic Vict. Stanl. Brunck. Glasg. Schuetz.
πρὸ θάλλεσι. ἐξηκ. — Sic Brunck. Schuetz. pro ἐξεικ.

V. 422. 3. στομαργος — garrulus interpp. de Capa-
neo

neo

neo intelligentes. Schuetz. citans Lucian. 835. ed. Graev. recte: fegnis ad loquendum cf. 528. Philoct. 97. γλῶτσαν μὲν ἀργὸν, χεῖρα δ' εἶχεν ἐργάτιν. στομαργία, ἀφωνία. Etym. Ms. Ultraj. αἶθων — αἶθον Scal. Ven. ,, probante Stanl." Schuetz. Schol. α. Ran. 614 ἀνδρεῖον τὸ λῆμα. Rhes. 495. λῆμα θρασύς. Aj. 1088. αἶθων ὑβριῆς. αἶθωνι κλέωνι Hermipp. Plut. Pericl. I. 314. ed. Cor. Spanh. ad Call. hymn. in Cer. 67. Iphig. A. 1400. T. 595. ὦ λῆμ' ἄριστον Πολυφ — Πολυφόντα Ald. βία Ald. Rob.

V. 425. σύν τ' — σύν Vienn. B. D.

V. 427. 30. "Ολοῖθ' ὅς π.] Ἀντισπαστικά κῶλα ἐ, ἰσόμετρα τοῖς πρὸ αὐτῶν; ἔοικε δὲ εἶναι ταῦτα ἀντιστροφῆ τῆς προτέρας στροφῆς. Nihil praefix. Ald. ὄλοιθ — ὄλλ. — Ald. Rob. νιν — μιν Vienn. Ald. Rob. Turn. πωλικῶν θ' ἐδ. — πωλικον θ' ἐδωλιον conj. Pauw. Choeph. 68. νυμφικὰ ἐδωλια. cf. Hes. 129. Phoenisf. 947. Hippol. 546. Troad. 539. &c. ὑπερκόπῳ — Sic Brunck. Schuetz. Glasg. pro ὑπερκόμπῳ, quod defendi posse non videtur, licet hac de re ingeniose disputaverit Seidler. p. 35. sed κόμπος et κόπος ejusdem sunt originis, et facilius hanc formam metrum flagitat. cf. Catull. de Aty 9. Eodem modo compositum ὑπέρθυμος. ὑπερκότῳ conj. Pauw.

V. 432. 3. Eteoclus in Phoenisf. inter septem duces non enumeratur. Ἐτέοκλος et Ἐτεοκλῆς veteres promiscue dixisse docet Ruhnck. hymn. in Cer. 153. quod in mythologia non praetermittendum πῆδησεν — πῆδησεν Ald.

V. 434. 5. Νηίτησι — Sic Mosqu. I. Vienn. B. Brunck. Glasg. Schuetz. pro Νηίτισι. νηίτησι Ald. Heath. Νηίταισι (quod exstat. Phoenisf. 1104. ubi Parthe-

the.

thenopaeus hanc portam nactus est) recte ut videtur. δ' ἐν — γ' ἐν Rob. ἐν Ald. Turn. δ' ἐπ. Schuetz. quod quid sibi vult non intelligo, cf. Brunck ad Oed. T. 1112. Eur. El. 1156. Matthiae ἐν delevit.

V. 437. 8. πύλαις — πύλας Rob. τρόπον — βρόμον five βάρβαροι τρόπον conj. Schuetz. μυκτηροκ. — Casaub. teste Burt. μυκτηροκ. adscripsit in cod. suo; si, quae inveniuntur audaciora in Aeschulo exstirpanda essent, nescio quo modo Aristoph. Ran. 951 sqq. dicere potuisset ῥήματα βόεια, ὄφρῦς ἔχοντα καὶ λόφους, δεῖν' ἄττα μορμωρῶν, ἀγνώτα τοῖς θεωμένοις. adde 852 sqq. Aristophanis autem testimonia Casauboni auctoritati summo jure anteponuntur. πνεύμασιν — Sic Glasg. pro πνεύμασι.

V. 439. 41. σμικρὸν — μικρὸν Ald. προσαμβ. — Sic Cant. Nov. Lect. III. 3. conj. pro πρὸς ἀμβ. (Confus. Iph. T. 97. εἰς β. εἰςβ. 101.) Brunck. Schuetz. Glasg. κατὰ subintelligunt Pauw. Schuetz. Sed στείχειν h. l. transitivum esse, patet e Phoenisf. 488 sq. 1173. Bacch. 1164 sq. προσβάσεις πύργων Phoenisf. 187. τειχέων προσαμβάσεις. 744.

V. 442. 3. βοᾶ — συλλαβαῖς. Ald. ἐκβάλοι — εκβάλη Bar. 4. Vienn. C. ἐκβάλλη B. D. cf. Phoenisf. 1175 sq. τῷδε — τῷδε τῷ φ. Ald. τῷδε τῷ φ. Vienn. A.

V. 445. 46. τῷδε. τῷδε, conj. Schuetz. δε τῷ — τάχει δέ, τῷ Rob. in marg. Morell. συντύχη Ald. συντυχῆ δέ, τῷ. vulg. δέ ται Schuetz. ex Anonym. apud Burt. Oed. T. 80. ἐν τύχη γέ τῷ Choeph. 135. συντύχη τινί. Aj. 853. συντάχει τινί. Iph. T. 89. τύχη τινί, cf. Seidler. ad Eur. El. 589.

V. 447. καὶ δὴ πεπ., οὐ — Sic Brunck. e Reg. B. Schuetz. Seld. Glasg. κ. δ. πέμπεται' ου. Reg. A. Mosqu.

1. Ald. Rob. καὶ πέμπεται δ' αὐτῷ Turn. Vict. &c. (καὶ — δὲ bene defendit Seidler. ad Eur. El. 1112.) καὶ δῆτα πέμπεται αὐτῷ Mosqu. 2. Guelf. καὶ δὴ πέμπει αὐτῷ Vitteb. Lectio corrupta propter αὐ additum, idem factum Prometh. 835.

V. 449. μάργων. — Si in codd. legeretur μάργων, id praeferebat Schuetz., sine justa causa, de Φρυαγμ. cf. Spanh. ad Call. hymn. Pall. 2.

V. 452. δὴ ἄνδρα — δὴ ἄνδρας Vienn. δὴ ἄνδρα conj. H. Grot. irrisionem debilians.

V. 454. μηδὲ μοι Φθ. — μηδὲ Φθ. Rob. μὴ δὲ Ald. κομπαῖς ἐπ. αλ. — cf. 991. τρώχυν'.

V. 455. Επευχ. δὴ τᾶδε] Ἀντισπαστικὰ κῶλα εἰ. τὰ δὲ τρίμετρα βραχυκατάληκτα, ὅμοια ταῖς πρώτοις τὸ δὲ εἰς ἡμιόλιον. ἔοικε δὲ εἶναι ἀτέρρα στροφὴ Schol. Metr. ε. τᾶδε. — Sic Ald. ε. τᾶδε Rob. δὴ τᾶδε Vict. Schol. Metr. et Schol. α. Brunck. e Reg. B. Schuetz. δὴ τᾶδε Stanl. Glasg. Reg. A. superscript. τᾶδε c. gl. κατὰ, ε. τᾶδε Seidler. p. 71. Dochm. praecedat dijambus. cf. Seidler. p. 117. Particula δὴ saepius vel additum vel omissum metri causa. Post εὐτυχεῖν Rob. τοῖσι δὲ δυστυχεῖν quae vs. seq. omisit.

V. 456. ἰὼ — ἰ. conj. Pauw. Extra versus numerum accepit Schuetz. sicut sensit Herm. ad Hec. 184. adde Seidler. p. 194. προμαχ' ἐμῶν — προμ' ἐμῶν Mosqu. 2. et supra βοηθὲ τῶν.

V. 457. 9. ὕ. βάζουσαι ἐπὶ πτ. — Brunck. ut Pauw. conjecerat. Reg. A. Schuetz. Glasg. ὑπεραν χαβάζουσαι Ald. ὑπέραγαν vel ὑπερόγκα Ven. βαζουσαι ἐπὶ πολ. vulgo πόλιν Rob. μαινομένα — μαινομένη edd. ante Brunck. νεμέτωρ — νεμέτω Mosqu. 2. et supra. διεξαγέτω de

me.

metto cf. Seidler p. 71. 169. Herm. de metr. Pind. 189. de Ζ. νεμ. Spanh. ad Call. hymn. Jov. v. 3. ἐπίδοι — οἰκτιζομέναι Suppl. 1031.

V. 460. Cit. Thom. M. v. γείτων. γ. π. ἔχων — πύλας ἄλλας γείτονας Vienn. B. D.

V. 461. 2. Ἀθάνας — 3, Ἀθήνας. Bar. 4. Hesych. v. Ὀγκας, ubi h. l. spectat; quod verius esse arbitror" Schuetz. cf. Phoeniss. 1113. βοῆ — βοῆ Ald. Ἰππομ. et Παρθεν. 521. pro trochaeis accepit Priscian. p. 1328. contra naturam metri. Liquida pronuntiando iterata positionem facit, quod nisi factum esset, nominibus tamen propriis licentia major danda fuisset. Ἰππομ. Turn. Vict. Stanl. Schol. α. τύπος, Alii πόνος. Alii κτύπος." Turn. κτύπος. Mesqu. i. Rōb.

V. 463. ἄλω — ἄλλω. Ald. de halone intelligunt. Cum sole aut luna clypeus recte comparatur, quod cum halone fieri posse, et factum esse, probandum erat, exemplisque demonstrandum comparationem tam exquisitam et subtilem nuntium decere. Si quidem de splendore ageretur, οὐκ ἄλλως ἔρω valde languerent. Area rotunda, magna et ubique obvia optime cum clypeo comparatur nuntio, et hodie cum portis, turribus et areis res magnae vulgo comparantur, quod a veteribus jam factum esse patet ex Hom. II. VII. 219. XI. 485. XVII. 128. Αἶας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, Φέρων σάκος, ἦντε πύργον. XXIV. 317. πῖετον — ὅσση δ' ὑψιπέφθοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται — τόσσ' ἄρα τοῦ ἐκέρτερθεν ἔσαν πτερὰ. πολλήν — πολὺν Vienn. B. D. Rob. Salm. ad Sol. 277. disting. Ἄλω δὲ πολλήν ἀσπίδος, κ. λ. — δ' ἔπαλλεν κοῦη. Schuetz. πολλήν pro saepe accipi potest, (Call. hymn. Dian. 27.) Heliod. p. 229. ed. Cor. sed melius videtur

de magnitudine intelligi cf. Eum. 824. Hippol. 1. Persf. 248. πολὺς πλούτου λιμὴν. (Orest. 1070. μέγας πλούτου λιμὴν.) Av. 488. Equit. 770. ita μέγας pro πολὺς. Eum. 44.

V. 464. 6. ἔφριξα — ἔφριξε Ald. Il. I. 181. οὐδ' ὄθαιμαι κοτέοντος. vereor cum genitivo construitur: σηματ. — σημαντ. Vienn. δ' οὐ τις — δ' οὐτος Ald. ἔρ' ἦν — ἀνὴρ Seld. Ask. A. C. Colb. 2. Burgesfio praelatum. ὄπασεν — Sic Glasg. vulg. ὄπασε.

V. 467. 8. Cf. Phoenisf. 1113. τυφὼν mavult Pauw. propter 492. στόμα. — στόματος Rob. αἰόλην — αἰόλου Vienn. A. C. c. gl. τεῦ καυστικοῦ. κάσιν. cf. Agam. 502 sq.

V. 469. 70. Schuetz. περιδρομος κύτους — κοιλολάστραρος κύκλος vulgatam vertens. „Serpentum spiris rotunda area capacis circuli clypeum ambientis instrata est” κύκλος ut saepissime de clypeo intelligendum, σφ. πλεκτ. de serpentibus Typhonis ipsius. (cf. Prom. 355. Jon. 1420. 22.) περιδρομος sive rotundus (cf. περιφερής, εὐτρόχαλος. Jon. 19. εὐτρόχῳ κύκλῳ. Troad. 1187. περιδρ. Eur. El. 456. περιδρόμῳ μὲν ἵτυος ἔδρα. Il. XXIII. 270. ἀμφίθετον Φιάλην 455. περίτροχον, ἦύτε μήνη.) sive cum Schol. β. circumcirca intelligend. cf. Erf. ad Trach. 862 προσῆδ. — προσυδ. Ald.

V. 471. 2. Ἄρει. Sic Ar. Rob. Turn. Brunck. e Reg. A Schuetz. Glasg. ἄρειν Ald. Ἄρην cit. Βάκχα — Βάκχα Scal. Ven. Morell. in marg. „Alifβάκχα” Turn. Schol. α. memorat θυιάς — Sic Brunck. e codd. Regg. Schuetz. pro θυιάς. Φόβον — Φένον Schuetz. e Cant. conj. Anonym. apud Burt. mavult. ἐνθεος δ' Ἄρη Βάκχα π. α. θ. ὡς Φόβον, βλέπων.

V. 474. Φόβον. — Sic Brunck. e Regg. Schuetz. Ask. A. Guelf. pro Φόβος.

V. 475. 6. Cit. Thom. M. γείτων. πρῶτον — πρῶτος Vienn. Ald. Rob. ἤτ' ἀγγιπτ. Stanl. teste Burt. conj. ἤδ' ἀγγ. quam vocem cognomen esse Minervae (Prop' urbia) putat. cf. Antig. 970. ἐχθαίρουσ' — ἐχθραίνουτ' Bar. 4. ἐχθαίρουσ' Ald.

V. 477. εἶρξει — εἶρξοι Ald. δύσχιμον — δύσχειμον. Ald. Rob. δύσχυμον conj. Hoelzlin. Pers. 565 δυσχείμους κελύθους. 299. νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου Ald. Rob. μελαγχείμου. Eur. Suppl. 963. Herm Matth. δυσχίμων pro δυσχείμων Aesch. Suppl. 748. recte Schuetz. post Brunck. v. μελάγχμος comparat. Eadem est ratio v. κελαινεφής.

V. 478. 9. τόκος — τέκος Vit. ἤρ., θ. — ἤρέθη θέλων. Ald. ἐξιστ. pro ἱστορ. Composita praepos. ἐξ apud Sophoclem frequenter occurrunt.

V. 481. 2. αὐθ' — αὐδ' Brunck. e Reg. B. Schuetz. ἐσνήγ. Sic Glasg. Schuetz. pro συνήγ.

V. 485. 7. πυρπύου — πυρπύου Ald. τυφῶν Pauw. mavult ut supra 467. σταδαῖος — σταδαίως Rob. Schneider. μαχητής explicat σταδίη μάχη comparans. Sed ἴσται latiori sensu positum, Aj. 325. θακεῖ hoc modo non bene explicaretur. διαχερὸς — χειρὸς Ald. Φλέγων — Φέρων Rob. ἔχων pro v. L. adscript. Vienn. C.: „β. φλ. graviter pro βέλος Φλεγερὸν βάλλων" Schuetz. immo ἔχων five Φέρων Pers. 237. αἰχμὴ διὰ χειρῶν πρέπει Androm. 95. supra 403.

V. 490. δ' ἐσμέν — γ' ἐσμέν conj. Pauw. προσφίλεια de amicitia, qua dii suos tueantur, accipiens.

V. 491. post vs. sq posuit Brunck. e codd. Regg. quem Schuetz. Glasg. secuti sunt, sine idonea causa γε Τυ-

Φῶ. — Sic Br. Schuetz. Glasg. τε T. vulgo κ' ἀνδρας
conj. Pauw. ἀντιστ — ἀντιρέτας Mosqu. I.

V. 493. 4. τε — γε Vict. Stanl. ἐπ' ασπ. — ὑπ'
ἀσπ. Rob.

V. 435. Πεπ. τὸν Δ] Ἀντισπαστικὰ κῶλα ἐ, ἰσόμε-
τρα τοῖς πρὸ αὐτῶν. εἰσὶ δὲ εἶναι ταῦτα ἀντιστροφῆ. Schol.
Metr. πεπ. δῆ — Sic Rob. vulgo δῆ abest contra me-
trum cf. Seidler. p. 71. Scribendum forsan. Π. ἔχοντ'
αὐτ. Δ.

V. 496. 99. ἔχοντ — ἔχοντα Ald. Rob. δαίμοσιν —
δαίμονος Brunck. Schuetz. Glasg. ne δαιμ. et θεοῖσι tan-
tologiam faciant, quam, qui δαιμ. ἤρωσι explicaret
effugere putat Schuetz. Tragicos inter δαίμονες et θεοί
semper discrimen statuisse non probabile est. Cf.
Hec. 160 sq. Iph. A. 1490. Eur. El. 1235. Troad.
55. sq. 49. et multa alia. Constructio non inso-
lita, cf. Eum. 265. ubi ἄλλον non mutandum 404.
948-50. Antig. 857. sq. „ τοῦ χθονίου absque substan-
tivo parum commode poneretur” Schuetz. Adjectivum
sine substantivo indefinitum, et hac ex causa longe
fortius, saepissimeque ita invenitur; χθόνιος infernus sine
substantivo occurrit Herc. fur. 609. βροτοῖς τε — βροτοῖσι
γε κ, Vienn. B. D. βροτοῖσι τε A. C. Ald. Vict. Turn.
Stanl. βροτοῖσι καὶ Rob. δαροβλοισι — δαροβλοῖσι Schol. β.
πρόσθε — Sic Schuetz. Glasg. vulg. πρόσθεν contra metr.

V. 500. 1. οὕτως γένοιτο — οὕτως γένοιτ' ἂν Vienn.
A. οὕτω γένοιτο Vienn. B. D. Rob. προσταχθ. — προ-
σταγ. Rob. προσταθ. Viteb. βορρείαις — βορείαις Vienn.
Ald. βορέαισιν Vict. βορρέαις Viteb. Rob. βορέαισι Rob.
βορραίως Glasg. Schol. β. cf. Phoeniss. 1104.

V. 502. 3. Cf. Phoenisf. 145. sqq. Schuatz. ad Prom. 719. διογ — Διογ. Glasg.

V. 504. 6. ὄμι. δ' ὑπ. — ὄμι. ὑπ. Rob. κ., β. — κ. β. Ald. Rob. Διός — δαρὸς Rob. de Parth. furorē vid. Phoenisf. 1153. μητρὸς — ματρὸς Vienn. Ald. Rob. Vict. Stanl.

V. 507. καλλιπρωρον — καλίπρωρον Ald. πρώρας de vultu Choeph. 379. Ag. 241. Trich. 223. &c. ἀνδρόπαις ἀνὴρ. Eur. Suppl. 890. παῖς Παρθ. ubi γόνος non mutandum. Soph. Troid. (Schof. Pind. Pyth. II. 121.) τὸν ἀνδρόπαιδα δεσπότης ἀπώλετα Erasm. Adag. p. 240. ἀνδρόπαιδα leg. Alcest. 927. μονόπαις Orest. 952. καλίπαις Iph. T. 1201. Plut. 639. εὔπαις cf. Spanh. ad ad Call. hym. in Cer. 35. qui cit. Tizez. ad Lycroph. 1345. νέανδρος. μετέφρασε δὲ τὸ Αἰσχυλεῖον. τὴν γὰρ ἀνδρόπαιδά Φησιν Αἰσχύλος, αὐτὸς νέανδρον ὡς παρεμφράζων λέγει.

V. 508. 9. παρηίδων — παρηιάδων Vienn. C. ἀντέλλουσα — ἀνατέλλουσα Vienn. B.

V. 510. 11. ἔπων. cf. Choeph. 187 sq. Eum. 90. Oed. C. 1320. γοργὸν δ' — καὶ γ. δ' Ald. cf. Phoenisf. 146.

V. 512. 17. οὐ μὴν — οὐ μὴν δ' Vit. ἀκομπ. γ' — ἀκομπ. γε Ald. Rob. προσμ — ην προσμ — η Ald. προσημενηχανημένην. Rob. Mosqu. I. Forma insolentior praeferenda. ὑφ' αὐτῇ — ὑπ' αὐτῇ Vienn. B. D. Rob. (cf. Phoenisf. 1137 sq.) ἰάπτεσθαι — ἰάπτηται Vienn C. de scuto Parth. Phoenisf. 1107 sq. γαμφοῖς Pauw. de dentibus intelligit. ὡς πλεῖστ' κ. τ. λ. id. vert. „Quam plurima in virum hunc conjiciuntor tela.” De omine quo simul Thebanis irridet Parth. cogitandum esse patet e 534 sq.

V.

V. 518. *καπηλ.* Cant. Stanl. citant Enn. apud Cic. de offic. I. 12. *cauponari bellum, quod ab h. l. abhorreere recte monet Schuetz. Erym. E. κάπηλος — Αισχύλος τὰ δόλια πάντα καλεῖ κάπηλα — κάπηλα προσφέρων (I. προσφέρων e Ms. Ultr.) τεχνήματα. Hor. Sat. I. 1. 29. Perfidus caupo. Recte Schol. β.*

V. 521. *Παρθ.* — *ὁ Παρθ.* conj. Pauw. Eur. Suppl. 890. *παῖς Παρθ.* cf. supra 462.

V. 523. *τοῖςδ' — δεῖν'* Rob. cf. supra 401. *κραῖνοι.* Sic Brunck. e Regg. Schuetz. Glasg. pro *κραῖνοι.*

V. 524. 6. Pauw. e Schol. α. vert. Utinam evenirent illis, quae spirant ipsis illis improbis jactationibus! Profecto omnes perirent funditus. Schuetz. Etenim si isti ea, quae cogitant, a diis obtinere impia ista jactatione possent, certe (turres nostrae) funditus et pessime perirent. Vera explicatio exstat apud Schol. β. nisi quod *κομπασμ.* ad *ὧν Φρονοῦτι* referendum *κομπασμασιν* — Sic Brunck. e Regg. Schuetz. pro *κομπάσμασι ἢ τ' ἄν — ἢ γ' ἄν* Schuetz. Scribendum videtur *ἢ τᾶν.*

V. 527. 28. *ἔστιν — ἔστι* Ald. Rob. „Ttetz. Chil. IV. 994 *σοῦ μὲν ἀκόμπαστος, χεῖρ δ' ὄρᾳ τὸ δράσιμον*” Abresch. Schuetz. conj. *χεῖρα δορυ τε δράσιμος.* Sed cf. 238. *παλινστομεῖς θιγγάνουσα.* 597. *ποδῶκες ὄμμα.* Oed. C. 1709 sq. *ὄμμα στένει δακρύον.* H. Grot. Cui lingua reticens, agere sed novit manus.

V. 530. *ἐργμάτων* de operibus intellectum h. l. optime convenit.

V. 532. *ἐχθίστου — ἀδίκου.* Rob. „bestiae inimicissimi morsus imaginem” Stanl. *τοῦ μεμισημένου θηρίου* Σφίγγος pro *θηρὸς* conj. Schuetz. Schol. Guelf. *ὅστις οὐκ*

οὐκ ἔάσει τὴν γλῶσσαν τοῦ Παρθενοπαίου τὴν χωρὶς ἔργων
 ῥέουσιν ἤτοι πολλὰ λέγουσαν αὐξάνειν τὰ κακά, ἃ λέγει,
 ἐλθεῖσαν εἰς τὴν πυλῶν, ἤτοι αὐτὸν τὸν Παρθενοπέϊον φέ-
 ροντα ἐπὶ τῆς πολεμίας ἡμῖν εἰκόνα τοῦ μεμισημένου θηρίου
 τῆς Σφίγγος οὐκ ἔάσει εἰσαμεῖψαι ἤτοι εἰσελθεῖν.

V. 534. ἔξωθεν — ἢ ἔωθεν Glasg. Copula hanc sen-
 tentiam cum praecedente conjungens, tantum abest ut
 concinniore reddat orationem, ut potius vim ejus
 infringat, nisi puemus, partem toto majorem vel for-
 tiorem esse. ἔξωθεν δ' εἰς τὴν Guelf. φέροντε — φ. δὲ
 Bar. 4.

V. 535. κροτισμοῦ — κροτισμοῦ Brunck. e Regg. κρο-
 τισμ. barbarum judicans, Schuetz. Glasg. η cum i fae-
 pissime confusum, sed a κροτίζω derivandum, cf. αὐλισ-
 μός, λοιδορισμός, κροταλίζω, τυμπανίζω, κυμβαλίζω,
 πλαταγέω, πλαταγίζω, κρεμβαλίζω, κέρκω, κερκίζω, ὠθεω,
 ὠθίζω, ὠθισμός conf. cum ὠθησμός Liban. Antioch. p.
 355. ed. Reisk.

V. 536. κᾶν — Sic Ven. apud Burt. Schuetz. Glasg.
 ᾶν Reg. A. Vienn. A. B. D. Ald. δῆτ' ᾶν Brunck.
 δ' ᾶρ' conj. Pauw. δ' ᾶν vulg.

V. 637. ἰκν. λ. δ. στ.] Ἀντισπαστικὰ κᾶλα ε'. τὰ μὲν
 δ' τρίμετρα βραχυκατάληκτα· τὸ δὲ ε' ἡμιόλιον. ἔοικε δὲ καὶ
 ταῦτα ἑτέροι εἶναι στροφῆ. ἔχει γὰρ καὶ ἀντιστροφὴν τὰ
 κᾶλα τοῦ ἑξῆς χοροῦ. ἔχει δὲ καὶ ταῦτα πεντασυλλάβους
 καὶ ἑξασυλλάβους πόδας. Schol. Metr.

V. 539. 40. Cf. Seidler. p. 43. 160. κλύων cf. Oed.
 C. 1676. ibique Schol. Med. 318 sq. &c. εἶθε γὰρ. —
 Sic Brunck. e Regg. Glasg. Schuetz. Mosqu. 1. εἶθ' οἱ
 Vienn. A. εἶθε οἱ vulgo. εἶθ' εἶθε conj. Pauw. in anti-

Hh

stro

stroph. ἐκτασθε legens. Suspicio est εἴθε δὴ veram lectio-
nem esse. Oed. T. 80. εἰ γὰρ gl. εἴθε δὴ.

V. 542. σωφρ. — Sic Ald. Rob. Turn. Viet. Mosqu.
2. Schuetz. cit. σωφρονέστατον. μαντιν — μ.τ' Ald. Odysf.
XV. 244. ἔτικτεν — Οἴκλειης λαοσσόδον Ἀμφιάραον κ. τ. λ.
Isthm. VII. 45 sq. Meleager, Hector et Amphiarus
celebrantur. Olymp. VI. 28 sq. Nem IX. 30 sqq. X. 16.
Oed. C. 1313. 1323.

V. 544. 5. Hi duo vss. desunt Ox. Ald. cf. Phoenisf.
1119. ὁμολ. — ὁμολαῖσι Vienn. Schol. β. βάζει — βιά-
ζει Rob.

V. 546. 8. ταρακτορα — σπαρακτορα Reg. A. κακῶν
τ' — κακῶν δ' Vienn. D.

V. 550. 2. πρόσμορον ἀδελφ. δις τ' ἐν τ. τοῦν. — ἀδελ-
φὸν Rob. πρόσμορον in Regg. adnotatur c. gl. τὸν ἐκ
τοῦ αὐτοῦ σπόρου, ἐκ τῆς αὐτῆς σπορᾶς γεννηθέντα. ὁμόσπο-
ρον κακοῦρθων Brunck. ὄσμορον ἐς ἀδελφεὸν ἐξ. ὄμμα, π.
β. δυσεκτελές θ' οἱ τοῦ. ἐνδ. Schuetz. εἰς ὁμόσπορον κάστιν
ἐξ. ὄμμα, π. β. δις τ' ἐν τελευταίῃ τοῦν ἐνδ. Herm. obf.
50. πρόσμορον γ' ἀδελφεὸν Pauw. προσμ. ἐς ἀδ. Glasg.
πρόσμορον metri causa suspectum, cetera sanissima sunt,
ἐξυπτιάζων explicatur δις ἐνδατούμενος, quod ita intel-
ligenda, Amphiarum exclamasse πολὺνεικες, νεῖκος πο-
λὸν, major audacia est Suppl. 46 sqq. cf. 580. Recte
monuit Schuetz. Graecis omnia ominosa fuisse, unde
patet quid Brunckii iudicio ad Aj. 430. tribuendum
sit cf. Schlegel. praelect. dram. tom. III. p. 64. Phoe-
nisf. 636 sq. 1494 sq. Siquidem omnia hujus generis
familia essent Iph. T. 1420 sqq. jure damnarentur. ἀδελ-
φεὸν — cf. Seidler. ad Eur. El. 134. ὄνομα non semel
in ὄμμα mutatum. Hec. 438. ed. Herm. ubi voce ὄνομα
signi-

significatur Polyxenam rei jam renuntiare. Orest. 1075. cf. Seidler. ad Iph. T. 875. Choeph. 235 ὄμμα non mutandum. ἐνδατούμ. cf. Brunck. ad Trach. 791.

V. 553. 4. λέγει — λαλεῖ Vienn. B. τοῦτ' ἔπος — τοῦπος Vienn. A. Ald. τοῦτ' ἔπος ὁ Turn. τοῖον — θεῖον Rob. Schuetz. quod pro τοῖον facillime scribi potuit, non vice versa. τοῖον elliptice, τοῖον ἔργον οἷον δεῖ. cf. Aesch. Suppl. 403. Bacch. 928. οἷα Iph. T. 332. ed. Seidler. Spanh. ad Call. hymn. in Dian. 146., unde patet τοῖον h. l. iroice dictum esse, προσφιλές, — Comma omisit Schuetz.

V. 556. 7. Cf. Antig. 198 sqq. ἐμβεβληκότα — ἐμβεβηκότα Mosqu. 2. et supra ἐπαγαγόντα.

V. 558. τε πηγῶν. — δε π. Brunck. e Pauwii sententia πηγῆ Schuetz. πηγῶν Vienn. A. δίκη — δίκην Schuetz. „Matris vero (caesae) vindictam num fons aliquis restinguet?“ τις δίκη poetice dictum pro τις εὖν δίκη — μητρὸς de patria intelligendum. cf. supra 16. Oed. C. 392. 1480 sq. Helen. 40. &c. de fontium sanctitate cf. Oed. C. 1333. Philoct. 1215. &c.

V. 559. πατρίς τε — π. δὲ codd. Regg. πατρός τε Turn. Vienn. C. H. Grot. vert.

Egregius ille scilicet, gratus Deis.

Dignusque fama posteris tradi labor,

Urbis paternae folia et indigenas Deos

Vastare faevo marte peregrini agminis,

Quae poena lacrymas matris extinguet tuae?

Excisa ferro patria conatu tuo

Ut tibi sit aequa et fida qui fieri potest?

V. 561. δὴ abest Ald. cf. Pers. 803. πικρὰ βοιωτῶν

τῶν χθονι, quae verba etiam de flumine intelligi possunt. cf. Hec. 450. Bacch. 534.

V. 562. Hunc versum damnat Schuetz. „quod nimis clare tangi videtur mortis genus, quod Amphiarao impendebat.” Cur videatur, non video. Oed. T. 968. κεύθει κάτω γῆς sepultus est. Antig. 911. Electr. 868. et ita saepius. Vatem offendere, immo mortis ejus auctorem esse, Graecis magnum facinus videbatur, quam ob rem in nomine μάντις hic magna inest vis, neque minor in verbis sequentibus, nam extra patriam sepultum esse infortunium grave censebant, cujus rei exempla permulta exstant. Oed. C. 402. ὁ τύμβος δυστυχῶν, quare in terra hostili sepultum esse, longe majus infortunium judicatum sit, necesse est. εὐκυκλον — „Alii εὐκηλον” H. Steph.

V. 564. 5. νέμων — νωμῶν Mosqu. I. (confus. Pyth. VIII. 66.) ἔχων Ald. Rob. cf. Phoenisf. 1111 sq.

V. 566. 8. ἄριστος — Plutarch. Aristid. C. III. tom. II. p. 242. ed. Cor. δίκαιος quod Glasg. recepit. (cf. Ruhnken. ad Tim. p. 58.) et ita citant Lips. Politic. VII. init. Gatak. ad Antonin. VIII. 1. p. 237. Hujusmodi tamen allegationes nihil ad rem faciunt, neque in Aeschilo δίκαιος legi potest, Amphiarao non idem ac ceteri videri studente, id nominetur necesse est, quod ceteri videri volunt, qui praeter unum, nondum tamen descriptum, Polynicem, fortitudinem, non justitiam adfectant. De Aristide (cf. Boekh. de Trag. p. 56.) apud Plutarch. ἄριστος aequè bene dici potuit, neque in hac voce acumen sententiae positum est, sed in oppositis δοκεῖν, εἶναι cf. Liban. epist.

epist.

epist. 579. 1037. et quem Stanl. cit. Sallust. Catil. c. 54. de Catone, esse, quam videri bonus malebat. Agam. 788. Troad. 397. δοξας ἀνὴρ ἄριστος. Herc. fur. 180 sq. ἀνδρ' ἄριστον — εἶναι δοκεῖν; et alia. ἄλοκα — αὐλακα Vienn. A. C. Φρενῶν καρπὸς Pyth. II. 134. Nem. X. 21. &c. ἐξ ἧς — ἀφ' ἧς Plut. Aristid. Glasg. vulgatam Plato satis tuetur, cf. Ruhnk. l. c. H. Grot.

Namque elaborat esse, non credi optimus;

Sulcos profundos corde demersos gerens,

Unde illa sese pulchra consilia exserunt.

V. 571. 2. Cit. Thom. M. v. Ὅρνιθες ubi ξυναλλαξάντος legitur. Leid. pr. συναλλάσσοντος et ita Schol. β. δυσσεβ. — δυσσεβεστάτοις Mosqu. 1. Rob. Schuetz. Ad sententiam cf. Eur. Suppl. 225 sqq.

V. 574. καρπὸς οὐ κομιστέος — καρπὸν οὐ κομιστέον Schuetz.

V. 575. Uncis inclus. Glasg. Si abesset, non desideraretur. Cf. Ag. 510. Pers. 818 sq.

V. 576. 8. ἡ γὰρ — ἡ γὰρ Rob. πανουργ. τ. — πανουργίαν τίνων Schuetz. κἂν πανουργίᾳ τινί. Stanl. in Comm. Ms. teste Burt. καὶ πανουργαῖσιν τισί conj. Arnald. πανουργίᾳ pro πανουργοῖσι positum, quae est Pauwii explicatio aut de facinore nautarum intelligendum. θεοπτυστῶ — θεομίσῳ Ald. cf. Eur. El. 1354.

V. 579. ξυμπ. — ξυμπολίτης Schuetz. ξὺν πολίταις Turn. e correctione ut videtur, Vict. Stanl. Construendum. κυρήσας ταυτοῦ ἀγρεύματος ξυμπολίταις κ. τ. λ. De ξυμπολίτης vid. Pollux. III. 17. Phrynich. 72. Herodian. ad calcem Phrynichi 212. Thom. M. v. Δημότης Πολίτης. ἀνδράσιν — ἀνδράσι Ald.

V. 581. ταυτοῦ κ. ε. αργ. — ταῦτον. Ald. ἐκδίκως
Hh 3 Schol.

Schol. β. Ald. Turn. Stanl. Glasg. ταυτῶ κ. ἐν Δίῳ
 ἄγρευματι Schuetz. ἐνδίκως juxta sensum Graecorum,
 qui omnia Deorum facta justa appellant optime se
 habet. ἄγρευμα de reti ter ex Aeschilo attulit Schuei-
 der Ag. 1046. Choeph. 990. Eum. 454.

V. 582. Ἰάμῃ — δάμῃ Ald. Rob. Vict. Stanl. Schol.
 β. Ἰάκη Vienn. D. c. gl. ἠφάνισται. cf. Prometh. 682,
 Il. XII, 37. H. Grot. vertit.

Quam tristis heu fortuna servantem pii

Atque innocentem pessimis jungit viris!

Adeo malorum scilicet commercio

Nil pejus usquam est: oritur infelix seges;

Nam sceleris arvum nil nisi mortem parit.

Aut justus aliquis nave conscensa simul

Cum navitarum perfido audaci grege

Obruitur undis, hostibus Divum additus.

Aut innocens sanctusque populares habens.

Injuriis hospitibus, immemores Deum,

Implicitus isdem casibus venaticis

Una flagellum patitur ultoris Dei.

V. 583. 4. Οἰκλέους — Οἰκλέως Schol. β. Porson.
 praef. ad Hæcub. p. IX. Pierfoni notam ad Mocr. p.
 275. continuans, Οἰκλέους scribendum putat, sed hac
 in descriptione in nomine proprio Aeschylum ab usu
 epico recessisse, omnino non probabile est. εὐσεβῆς —
 εὐγενῆς Rob. Schol. β.

V. 586. ἀνδράσιν — Sic Glasg. pro ἀνδράσι. Φρ.
 βία — βία Φρενῶν Vienn. Schuetz. Φοίτῳ Φρενῶν expli-
 cans ad θραυστόμ. trahit, oblitus tamen explicatio-
 nem inauditam vel uno exemplo communire.

V.

V. 587. πάλιν — πόλιν. Ald. Rob. Schol. β. πομπ. μακρὰν Pauw. de morte intelligit, Schuetz. cum Heath. de fuga. Eteocles oraculo de morte Amphiarai audito (cf. 591 sq.) speransque fore ut ceteri multo minus illo fervarentur, nihil aliud dicit, quam Amphiarum, liceat pius sit, cum ceteris, de reditu post urbem captam cogitantibus interiturum esse.

V. 590. ἄθυμον — ἄθυμος. Vienn. A. B. D. Ald. Rob. Bene.

V. 592. καρπὸς — κάρτος conj. Cant., Schuetzio probatur, sed cf. Heyne ad Isthm. VIII 101. et Schneider. Eum. 704. θεσφ. — θεσφάτοις Vienn. B. D. θεσφάτοις τοῦ Rob. Schol. β.

V. 593. Stanl. in comment. Ms. conj. Φιλεῖ δὲ σιγῶν ἢ λέγειν τὰ κάρια. cf. Choeph. 577.

V. 595. 6. ἀντιτάξ. — ἀντιτάξομαι Rob. Φέρει — Φύσει Ag. Rob. Schol. β. alteram lectionem memorans. τρέφει conj. Brunck.

V. 597. 8. Pauw. construendum putat δόρυ ἀρπάσσει παρ' ἀσπίδος γυμνωθέν. Abresch. τὸ δὲ δόρυ (τὸ μετὰ τὴν) χεῖρα οὐ βραδύνεται ἀρπάσαι (τὸ τοῦ σώματος μέρος τὸ) παραγυμνωθέν τῆς ἀσπίδος. Burton. (κατὰ) χεῖρα δὲ οὐ βραδύνεται ἀρπάσαι δόρυ παρά τὸ μέρος τοῦ ἀντιπάλου. Schuetz. conj. τὸ παρ' ἀσπίδος γυμνωθέν ἀρπάσαι δορί. five explicandum putat cum Brunckio et Bothio: manu vero haud cunctatur a sinistro latere nudatum gladium educere. Il. XVI. 400. et pasim βάλε — γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα. Intelligi etiam potest, hastam a scuto celeriter nudare, ut γυμνωθέν effectus sit verbi ἀρπάσαι cf. Ag. 794. ἀγέλαστα βιαζόμενοι. 817. πληρουμένω Eur. El. 635. θερμὰ Ernest. ad Call. hymn. in Del.

Del. 117. Seidler. ad Eur. El. 442. ἀρπάσας δόρυ occurit Troad. 754. et saepius Phoenisf. 1404. Av. 359. sub scuto gestabant arma. Il. XIII. 612. Quint Smyrn. I. 158.

V. 599. H. Grot. vertit: Felicitas hominibus est munus Deum.

V. 600. 4. κλύοντες θ. δ. λ.] Ἀντισπαστικὰ κῶλα ἐ. ἴσομετρα τοῖς πρὸ αὐτῶν. ἔοικε δὲ εἶναι ταῦτα ἀντιστροφῆ. Schol. Metr. δικ. λ. ἡμετ. — δικαίους λ. ἡ. Vienn. A. C. D. δικαίας λ. ἡμετέρας. Et adscriptum γρ. λόγους. In C. margine δικαίους λόγους ἡμετέρους. δικαίους λόγους ἐμοῦς Rob. τελεῖθ' — εὖ τελεῖτε πόλιν εὐτυχεῖν Rob. δορίπ. — δορύπ. Vienn. B. D. Schol. β. γᾶς — εἰς Seidler. p. 44. ἐπιμόλους — πρὸς ἐπ. Vienn. A. C. Ald. Turn. Vict. Stanl. Schol. β. Glasg. τῶνδ'. επ. Rob. δ' ἔκτοσθεν — ἔκτοσθεν Ald. δ' ἔκτοσθεν Rob. Turn. Ζεῦς — ὁ Ζεῦς Vienn. A. C.

V. 605. τόνδε — νῦν Brunck. conj. cf. v. 384. de porta Phoenisf. 1123. 1570.

V. 606. τὸν αὐτοῦ σοῦ — αὐτοῦ σου five τὸν σὸν αὐτοῦ legendum putat Burgesf.

V. 607. οἷας γ' ἄρ. — οἷας ἄρ. Vienn. A. C. Turn. οἷα γὰρ ἄρ. B. οἷα γ' ἄρ. D. οἷα ἄρ. Ald. τύχας — πύλας Ald.

V. 609. ἐπεξιακχ. — ἐξιακχ. Ald. Turn. Vict. Schol. α. παίανα π' ἐξιακχ. in marg. Ald. apud Burt. τε παιᾶν' Stanl. in Comment. Ms. ἐξιακχεύσας Rob.

V. 610. 11. ξυμφ. — συμφ. Ald. Rob. Turn. Vict. Schol. α. β. κτανὸν θανεῖν — κτανεῖν θανῶν et ζῶν pro ζῶντ', conj. Schuetz. Neque alius sensus e vulgata elici potest. τῶς σ' ἀνδρ. — τ' ὡς ἀνδρ. Rob. πως Both. τῶς

„ τὰς ἰ. q. οὕτως construendum cum ἀτιμαστ. ” Schuetz. ad 608. 9. Pauw. refert „ τῶς, sine relato ὡς, cujus vicem sustinent verba τὸν αὐτὸν τρόπον ” Brunck. ad Oed. T. 80. Simpliciter pro ὡς cf. τοὶ Pers. 422. Aj. 1404. quae Koen. ad Greg. Cor. p. 111. corrigenda putat, quod nullo modo probandum. ἀνδρ. — ἀνδρηλατεῖν suspicatur Schuetz.

V. 613. 5. αὔτεϊ — αἰτεῖ Rob. γῆς — γῶς Rob. βία — βία Ald. Rob.

V. 616. εὐκυκλον — εὐθετον Ar. Rob. Brunck. Schuetz. Glasg. memorat Schol. α.

V. 617. 8. προσμεμηχ — προσμεμηχανημένον Mosqu. I. cf. v. 515. τευχ — τευχιστήν Vienn. B. C. Ald. Rob. Turn. τευχιστὸν Vit. cf. Spanh. ad Call. hymn. in Jov. 77. de scuto Polyvicis Phoenisf. 1224.

V. 619. 20. ἄγει — ἄγοι Ald. φησιν — φασίν Vit.

V. 621. Κατάξω δ' — κ. τ' Brunck. e Reg. κ. γ' Schuetz. Ag. 1607. de Aegistho. τραφέντα δ' αὐθις ἢ δίκη κατήγαγεν:

V. 622. ἔξει Ald. ἔξει πατρώαν Glasg. quam lectionem si in codicibus nonnullis legeretur, non praeferrem. Debetur forsan copulae post secundum verbum posttae, cujus exempla congescit Herm. ad Hec. 77. δωμ. τ' επιστρ. — δωμ. επιστρ. Vienn. B. D. cf. Eum. 538.

V. 623. 4. ἐστὶ — εἰσὶ Vit. ἐκείνω γ' ἐστὶ conj. Pauw. δοκεῖς — δοκεῖ σοι Ald. B.

V. 625. 6. τῶδε — τῶνδε Vit. μεμψει — Sic Schuetz. Glasg. pro μεμψῆ.

V. 627. 8. θεομ. cf. Ag. 1140. ὠμδν — Sic Ald. Schuetz. ἐμδν Rob. vulg. ὀμδν, quod hic valde languidum recte judicat Schuetz. Homines vehementer

commotos execrationibus contra se ipsos non abstinere satis notum.

V. 629. δὴ — δε. Vit. νῦν ἀραὶ — ἀραὶ νῦν Vienn. A. C. Ald. Rob.

V. 630. 1. κλαίειν — κλάειν Schuetz. Glasg. τεκνωθῆ — τεκνοθῆ Ald. δυσφορώτερος — δυσφορώτατος Vienn. B. D. Schol. β.

V. 632. 3. Πολυνείκει — Πολυνείκη Ald. Rob. Turn. Vict. Stanl. Glasg. εισόμεσθα — εισόμεθα Vienn. Ald. τούπισ. — τούπισ. Ald. Vit. Vienn. B. C. D. τὸ 'πισ. Vienn. A. ὄπη — ὄποι Rob. Turn. Stanl. Schol. β.

V. 635. Φοίτῳ — τύφῳ Ald. Turn. Vict. Stanl. συμφοίτῳ Rob.

V. 636. 7. παρθ. Δ. — παρθένου δίκην Ald. Φρεσὶν — Φρεσὶ Ald.

V. 640. 1. ξυλ. — Sic Glasg. Schuetz. pro συλ. προσεῖπε — προσεῖδε Schol. α. legisse Stanl. putabat; Martin. v. L. p. 243. defend., Brunck., Schuetz. recepp. quod quomodo melius sit, non intelligo. πρόσειπεῖν signum et honoris et amoris cf. Orest. 510. Med. 374. Acharn. 590. 99. Plut. 786. et multa alia, homicidas nemo alloquebatur.

V. 642. 3. οὐδ' — Sic Brunck. e Regg. Schuetz. pro οὐτ'. συμπαρ. — νῦν συμπ. Ald. νῦν παρ. Rob. Regg. Mosqu. 2. Bar 4. Ven. Glasg. συμπαρ. Prom. 218. Oed. C. 1340. Philoct. 675. Plut. 326. Ran. 387. Ecclesiast. 15. συμπαρσίλους Eupol. apud Polluc. IX. 37 &c.

V. 648. Hanc figuram verborum Aeschylum valde amare, Schuetz. ad Prometh. 19. observavit. cf. ibid 192. 671.

V. 650. πετρῶν — πτερῶν Rob. Vienn D. γρ. πτε-
ρῶν. memorat Schol. β. qui legit αἰχμῆ; κ. πετρ προβλ.

V. 652. ζ. ὁμοῖος — ὁμοίως Ald. ὁμοιος Burt. mavult.
τῷ κακιστ' αὐδωμένω. Heath. vertit pessime loquenti.
Schuetz. simi is eorum, qui pessime audiunt: vel uni-
verse dictum, vel cum respectu ad Polynicem, simul-
que respici posse opprobria ab Amphiarao in Pol. con-
jecta, putat. Schol. β. τῷ κακωνύμω. cf. Choeph. 822.
πατρὸς αὐδᾶν. Sed optime explic. Schol. α. ἄλις —
ἄυτις Ald.

V. 655. αὐτοκτόνος — αὐτοκτόνωσ Bar. 4. αὐτόκτονος
Schuetz. Coray. ad Heliod. p. 7. in Antig. 56. αὐτοκ-
τονοῦντε (ἢ ἐστὶν Ἐαυτοκτονοῦντε, ἢ γουν Ἀλληλοκτονοῦντε)
scribendum putat, quod omnino non probandum,
propter exempla, quae docent αὐτὸς hoc in verbo
de consanguinitate sumendum esse. Cf. Suppl. 66.
αὐτοφόνως. Med. 1244. χέρ' αὐτοκτόνον· 1259. αὐτοφόν-
ταις. Aj. 841. αὐτοσφραγεῖς Aesch. Suppl. 9. αὐτογενῆ
idem quod συγγενῆ Prometh. 855. Ag. 1089. 1574. αὐθέν-
ταισιν Eum. 207. Herc. fur. 879.

V. 666. γῆρας — πέρας Ald. Vienn. A. C. Mosqu.
2. Vienn. D. et supra τέλος Vienn. B. πέρας γρ. γῆρας.
πεῖρας Both. Cf. Suppl. 452 sqq.

V. 657. „Quaedam exemplaria huic versui non ha-
bent praefixam personam Eteoclis, usque ad τι μέ-
μηνας” H. Steph. Φέροι — Φέρει. Vienn. Ald. Rob.
Turn. optativo significatur Eteoclem dubitare, id fieri
posse, de quo, si indicativus reciperetur, non dubi-
taret. Lectio, Eteoclis animum a Chori sententia quam
maxime recedentem ostendens, praeferenda. Cf. Soph.
El. 1082. τις — Schuetz. vulg. τὶς.

V. 658. ἐν — ἐν Vienn. Schol. α. Pro κέρδος, κῦδος conj. Pauw. Hunc vs. post sq. ponendum, Φερέτω post ἄτερ supplendum et ἔστω formulam in proposito perseverantis, putat Schuetz. Eteocles valde commotus, mortem ipsius et fratris sui inevitabilem videns, quod ex omnibus, quae sequuntur, patet, nihil aliud habet propositum quam sine dedecore interire. Post ἔστω, oratio abrupta: quod perinet ad me, cui id non contigit, sola mihi mors optanda. cf. Ag. 1300. 4.

V. 659. Καίσχρῶν — Καίσχρῶς Rob. H. Grot. vertit: Ch. Rex chare nobis, inclytum Oedipodae genus, Ne clamitanti dira te facias parem.

Armis quod arma objiciat Argivis fat est
Cadmi nepotum, sanguine expiabili.

Fratrum sed alter scelere si fratris cadat,
Crimen vetustas nulla tam saevum obruet.

Et. Si quis miserias toleret absque infamia,
Toleranda res est, mortuo lucrum est honos:

At misera simul et foeda nil decoris ferunt.

660. τί μέμνηας, τέκνον;] Ἀντισπαστικὰ κῶλα γ'. τὰ δύο, τρίμετρα βραχυκατάληκτα ὅμοια τοῖς πρὸ αὐτῶν τὸ δὲ τρίτον, ἡμιόλιον. ἔοικε δὲ στροφῇ. ἰσόμετρα δὲ εἰσι τοῖς προῤῥηθεῖσι, εἰ καὶ πλείω συλλαβὰς ἔχει. Schol. Metr. τί μέμνηας Vienn. B. D. Vict. Stanl. Schol. α. β. (qui et alteram l. citat sine iota subscripto) Ald. Turn. τί καὶ μεμονοας Rob. καὶ μέμονοας Glasg. Schuetz. Eadem confusio Philoct. 515. Iph. T. 639. Schuetz. explicat, quid perseveras, sed pro ὀρμαῖς positum est, cf. Hesych. Schneider. Markl. ad Iph. T. μή τι σε — μή τις σε Vienn. A. B. C. μήτις σε Vict. Stanl. σὲ ante Schuetz. legebatur. θυμοπλη — θῆς — θυμοπλήθους Rob. Schol. explic. πλή-

ρης θυμοῦ. Ita γυναικοπληθῆς Pers. 120. Alcest. 968. ἀρ-
 σενοπληθῆ Aesch. Suppl. 30. δημοιοπληθῆ Ag. 129. λευ-
 κοπληθῆ Eccles. 410. χαλκοπληθῆ Eur. Suppl. 1227.
 μυριοπληθῆς Iph. A. 561. κενταυροπληθῆ Herc. fur. 1244.
 &c. Minus bene active intelligeretur propter sequens
 δορίμαργος.

V. 661. δορίμαργος — δορύμαργος Vienn. B. D. ἄτα —
 ἄτη Ald.

V. 663. 5. Cf. Phoenisf. 624. Pyth. v. 130. Hem-
 sterh. ad Call. hymn. in Del. 128. de Ἰτω disseruit.

V. 665. Ωμ. σ' ἀγαν] Αντισπαστικὰ κῶλα γ' ἰσόμετρα
 τοῖς ἄνω Schol. Metr. Ἰμερος — Schuetzius lectionem
 θυμὸς notavit.

V. 666. 7. πικρόκαρπον — πικρόκακον Rob. ἀνδρ. αἴμ.
 Ag. 1390. αἴμακτος σφαγῆν, de genitivis absolutis non
 cogitari potest cum Schuetzio. οὐ θεμιστοῦ — οὐ θεμιτοῦ
 ante Brunck. qui Pauwii conjecturam recepit. In cod.
 Reg. B. γρ. ἀθεμιστεῦ. ἀθεμιστως pro οὐ θεμιστως lege-
 batur Choeph. 640. In Tragicorum senariis θεμιστὸς
 non occurrere observat Erf. ad Oed. T. 993.

V. 668. 9. ἐχθρὰ — αἰσχρὰ Ald. Turn. Vict. Stanl.
 Glasg. „ Alii legunt ἐχθρὰ pro αἰσχρὰ, et fortasse haec
 ita inter se opposita emphasin majorem habeant, φίλου
 πατὴρ ἐχθρὰ ἀρά.” H. Steph. Eadem commutatio Aj.
 1059. καὶ ἐχθρὰ Rob. Seld. Vienn. B. et in marg. γρ.
 αἰσχρὰ. τέλει — τελεῖν Turn. τελεῖ marg. Bar. 4. Ald.
 Recte cit. H. Steph. infra 729. 795. adde Ag. 1434.
 τέλειον Ἐριννύν. Eum. 374. Orest. 379. ὀμμάτων ξηραῖς
 κόραις. l. n. ad Oedepi caecitatem procul dubio spec-
 tat. μόρου — μόρον Ald. Turn. ὕστερον μόρον conj. Pauw.
 προτέρου κέρδος ὕστερον μόρου. Schuetz. pr. μερ. de Laji

eum Jocasta concubitu, ὅστ. κ. de mutua caede Oedipi filiorum intelligit Anonym. apud Burgesf. vertens. Mihi denuntians me prius victorem fore, licet postea occubiturum. Sensus est, mortem celerrimam quam maxime mihi praeferendam esse. cf. Schol. β. Herc. fur. 1145. νεωτέρων κακῶν ὕστερος ἀφίγμαι.

V. 670. 2. κηκός — δειλός Seld. Rob. οὐ — δ' οὐ Vienn. B. C. D. μελαν. — πρὸς μελαν. Vienn. B. D. οὐκ — Sic Glasg. Schuetz. e Pauwii sent. pro δ' οὐκ. μελαναιγίς nigro vestimento induta, hic pro μέλαινα cf. 922. Ita Pers 112. μελαγχλίτων Φρήν. quocum comparandum Suppl. 788. μελανόχρως καρδία. αἰγίς vestimentum Cycl. 360. &c. Idem epitheton est Bacchi et vini. cf. Schneider. Olymp. XIII. 100. κυαναιγίς de Minerva dictum. Huc non trahendum videtur Orph. hymn. 69(68)7. θηρόπεπλοι, sed potius 70(69)6. κυανόχρωτοι ἄνασσαι, et si μελαναιγίς de veste intelligendum, 22(21)2. 35(34)1. Adjectiva composita, orationem graviolem reddentia, pro simplicibus, frequentant Tragici. Prom. 364. στενωποῦ sc. ὁδοῦ. (Oed. T. 1399.) 765. θέορτον Pers. 765. πεζονόμοις 365. ἀλιβρόθους (Aj. 412.) 557. ὁμόπτεροι; ubi Schuetz. Choeph. 171. Eur. El. 526. Aesch. Suppl. 330. afferre potuisset. Choeph. 316. ἰσόμοιρον 486. εὐμόρφον, quod minime mutandum. Suppl. 610. δεξιωνύμοις 798. οἰόφρων Aj. 222. αἰθοπος 564. τηλωπός 892. πάραυλος Oed. C. 730. νεωρή 1055. διατόλεις. 1112. ἀμφιδέξιον El. 1104. κοινόπουν Iph. T. 232. et passim δίπτυχοι Jon. 1010. δίπτυχον Troad. 281. δίπτυχον Herc. fur. 458. τριπτύχοις Iph. T. 432. ἀντιπάλους 977. κοινόφρων Hel. 357. τριζύγοις 1567. μονάμπυκον et multa alia. Huc etiam per-

per-

pertinet κελαινέφης δόμων — Sic Reg. A. δόμους Brunck. Schuetz. Glasg. δόμον vulg. contra metrum. Cf. supra 140 ἔρχεται. ὄταν — Sic Seld. Schuetz. οὐτ' ἄν Ald. vulg. οὐτ' ἄν contra metrum quod ἐρινύς et δομ' scribendo restituere putabat Pauw. ἐκ χειρῶν ὄταν Glasg. δέχονται — δέχονται Rob.

V. 672. 3. παρημ. — παρημ. Ald. θαυμ. — εὐ θαυμ. Vienn. A. H. Grot. vert. Miranda crescet fama post mortem mihi. Anonymus Anglus: si ex morte nostra aliquid boni accesserit, id in pretio erit. Schuetz. cum Schol. α. recte: unum est, quod a nobis diis gratum fuerit, interitus noster.

V. 675. 7. Νῦν ο. σ. π.] Ἀντισπαστικὰ κῶλα γ' ἰσό-
μετρα τοῖς ἄνω τοῦ χοροῦ κώλοις. Schol. Metr. ὅτε — ὅτι
Rob. Pauwio probatum. δαιμων — θυμός Schol. α. le-
gisfe videtur. Schuetz. locum ita refinxit. Νῦν τοῖδε σοι
παρέστακεν ἔπη θυμός· Λῆμα δ' ἄν ἐν τροπαίᾳ χρονία με-
ταλλ — λακτὸν ἔσως ἀνέλθοι· θαλερωτέρῳ Πνεύματι νῦν ἔτι
ζεῖ. Oed. C. 434. ὀπηνίκ' ἔξει θυμός. Hec. 1031. θύμῳ
ζέοντι. Eur. El. 1203 sq. Idem de daemone. Iph. T.
956. δεινὴ τις ὄργη δαιμόνων ἐπέζεσεν. Aeschin. dial. III.
20. Ag. 879. Ἄτης θυέλλαι &c. Troad. 102. πλεῖ κατὰ
δαίμονα, Hec. 578. πῆμα ἐπέζεσεν πόλει. Eteocles dix-
erat, interitum sibi nunc adesfe, cui Chorus respondit:
Nunc quidem adest, sed furore cesfante, daemon im-
petus finem faciet. νῦν ὅτε. cf. Suppl. 633. hoc quidem
tempore, sed non omni tempore, nisi post δαιμων in-
terpungendum, distinctione post παρεστ. sublatā. ἐν-
τροπαία — ἐν τροπαίᾳ Ald. Turn. cf. Schneider. ἀντρο-
παίου Mosqu. 1. c. gl. τοῦ ἰσχυροῦ. χρονία — χρονία
Seld.

Seld. Bar. 4. Ald. Turn. Vict. minus bene. ζεῖ — ζῆ
Rob. Cf. Herc. fur. 213.

V. 678. 9. ἐξέζεσεν — ἐξέζεσαν Ald. Rob. Turn. ἐξέ-
ζεσε Schol. β. ἐν. Φαντ. — ἐν. Φαντασμάτων Ald. Φα-
σμάτων ἐν. Schol. β. Rob. Brunck. e Reg. A. cf. Porf.
ad Orest. 401. Φάσματα Ag. 145. 281. 422. Iph. T.
1228. &c. cf. Thom. M. v. Φάσματα ibique intpp.
Perf. 516 sq. Pro ἐνωπύων ἐνούπιον. i. e. κατ' ἐν. conj.
Abresch. δατήριοι — δατήριον Ald.

V. 680. Καίπερ οὐ — κ. μὴ Rob. de πείθου vide
Brunck. ad Soph. El. 1015.

V. 681. ἄνη τις — ἄνυσις Vienn. ἄνυτις e gl. cf.
Schol. Call. hymn. in Jov. 90. Ald. Rob. Turn. Vict.
quod Pauw. ab ἀνύτω derivat e gl. et lectione genuino
confusum ut videtur. Si vulgata suspecta videatur, fa-
cile mutari posfit. οὐ δὲ — Schuetz. vulg. οὐδὲ. μα-
κράν — μακρὰ Rob.

V. 684. Cf. Prom. 311. 866. Aj. 584. Orest. 1620.
Valk. ad Hippol. p. 239. Cor. ad Hel. lib. II. 2. Erf.
ad Antig. 1301. Thom. M. v. κολουέει ibique Oudendorp.

V. 685. H. Grot. Victoriam ultor sequitur injustam
Deus. Schuetz. e Stanl. et Burt. sent. recte: Atta-
men ignavam quoque victoriam honorat Deus. δίκην
v. l. apud Schol. α. minus bene propter vs. sq.
Schuetz. 686. 5. 4. transponendos et Eteocli tribuen-
dos putat contra usum et elegantiam.

V. 686. 7. στέργειν — στέγειν cf. 196. ἔπος — τέπος
Vienn. B. τοῦπος Vienn. C. ἐκφύγοι — ἐκφύγη Ald.

V. 688. Πέφρικα τὰν] Οὗτος δ' χορὸς συνέστηκεν ἐκ κώ-
λων οβ'. ὧν τὰ πρῶτα ἰδ' ἰ ἀναπαιστικά· τὰ μὲν δίμετρα
βρα-

βραχυκατάληκτα, τὰ δὲ ἀκατάληκτα, ἤτοι ἑφθήμερη· τὰ δὲ ἕξῃς πάντα, χοριαμβικὰ καὶ ἀντισπαστικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικὰ καὶ ἡμιόλια, καὶ τρίμετρα βραχυκατάληκτα. Schol. Metr. ὦλεσ. — ὄλεσ. Vienn. Ald. Schol. β. ὠλεσίδομων Morell. in Marg.

V. 689. θεὸν — θεῶν Seld. Post h. v. in Ald. exstant οὐ γὰρ νύκτωρ παρελεύσατο καὶ γέγωνε. In Rob. ἃ γὰρ ν. π. κ. γέγωνε. In Turn. et Vienn. ἃ γ. ν. παρεκελεύσατο καὶ γέγωνε. In Vict. Ar. Ox. ἃ γ. ν. παρεκελ. καὶ γέγωνε. „ In margine autem libri cujusdam veteris adnotatum reperi, οὐκ ἦν ταῦτα ἐν ἑτέροις. „ H. Steph. Sustulit Cant.

V. 690. 1. κκκομ. cf. Perf. 10. πατρ. ευκτ. Ερ. — (ἔρινυν Ald.) Schuetz. „ furiam a patre Oedipo invocatam.” Sed cf. supra 70. Ἐρινυὺς πατρός. infra 842. Ag. 1482. Phoenisf. 624. Med. 1379. Oed. C. 1298. Odysf. XI. 280. Musgr. ad Med. 171. Beck. ad Av. 1058. Neque εὐκταίων χάριν Ag. 1388. cum Schuetzio explicandum videtur optabilis. Adde intpp. ad Thom. M. et Moer. f. v. εὐκταῖον.

V. 692. 4. περιθύμους — ὑπερθ. Askew. A. C. οἶδα πῶδα — οἰδίποδος Bar. 4. Ald. παιδ. δ' ἔρ. — παιδολέτω ἔρις Ald. δ' abest Bar. 4. Rob. Turn. ἃδ' — τὰδ' Schol. α. Vict. Stanl. Alio sensu παιδολέτωρ occurrit Rhéf. 545.

V. 695. 6. ξένος — ξένους Ald. Schol. α. κλήρους — κλήροις Vienn. Ald. Turn. qui κλήροις χάλυβος conjungit, Mosqu. 2. κλήρος Rob. ἐπινωμᾶ — ἐπικ. Mosqu. 2. c. gl. μεγαλοφρονεῖ χάλυβος — χάλυψ ὁ. conj. H. Steph. sed χάλυβος nominativus esse potest. Alcest 994. ἐν χάλυβοισι. ἐπινωμᾶ recte expl. Schol. β.

V. 697. 8. χρημ. — χρηματόδοτας Seld. Post πικρός
K k com

comma fustuli. σίδαιρος — σίδηρος Ald. Turn. σιδαιρόφρων
Φόνος Phoenisf. 672.

V. 700. ὄπισσαν — ὄπισσιν Ald. Turn. ἄν· abest Seld.
Φθιμένοις — vulg. Φθιμένοισι quod jam Pauw. contra me-
trum esse vidit. Φθιμένους γε conj. Stanl. in comm.
Ms. Φθιμένους Brunck. Schuetz. inversionem poetis fa-
miliarem hic non agnoscentes. Cf. Oed. C. 790.

V. 702. 3. επειδάν — ἐπεὶ δ' ἄν conj. Casaub. et
Stanl. et sic Mosqu. 2. αὐτοκτόνως — αὐτοὶ κτάνωσι.
Vienn. Vit. Mosqu. 2. c. gl. φονεύσωσιν ἑαυτούς, α-
κτάνωσιν Ald. Turn. Vict. αὐτοὶ κτανόντες vel αὐτοκτο-
νοῦντες conj. Pauw. Variæ lectiones procul dubio
inventæ ad pleonasmum vitandum, de quo supra v. 7.
Trach. 608. legendum φανερός ἐμφανῶς. Bacch. 1149.
αὐτοδ. — αὐτοδαίκτως. Askew. A. C. θάνωσι — Mosqu. 1.
supra ἀπό. θανῶσι Mosqu. 2.

V. 704. 5. Pro Choriambo in antistr. dijambus,
ἄ τε vel δὲ χθ. conj. Pauw. contra Aeschyli morem
μελαμπ. — μελαμπάχνης conj. Pauw. Cf. Ag. 399.
ubi conjecturis minime opus. Φόλιον — Φόνιον Vienn.
Mosqu. 1. 2. Vit.

V. 706. 8. καθαρμ. — καθαρούς Mosqu. 1. ex rasura.
καθαροῦν Mosqu. 2. Vienn. C. Bar. 4. λούσειεν — λαι-
σειεν Ald. παλαιοῖσι — Sic Mosqu. 1. Schuetz. Glasg.
ut Pauw. voluerat pro παλαιοῖς. συμμ. — Sic Mosqu.
1. 2. Schuetz. Glasg. ut Pauw. voluerat pro ξυμμ. κα-
κοῖς — κακοῖσι Mosqu. 1.

V. 710. παραβ. — παραιβ. vulg. παρβ. Schuetz. ex
Erf. conj. (Eum. 543. Herm. παρβάταν scripsit ubi for-
san παρβάδαν legendum Suppl. 1053. πάρβατος nunc
legitur. ἀντρέψη Persf. 161. recte se habet.) Recte ut vi-
de

de

detur, licet *παρβασιαν* metrum non presumdet, cf. Seidler. p. 44. sed forma vulgaris a librariis saepius posita, ubi metrum non fert, ut e. c. *πανόδωτος* pro *πάνδυτος* Soph. El. 1077.

V. 711. 13. *μένει* — *μέν* Ald. Pro *βίχ, εβα* conj. Pauw. sive *δ'* post *κρατηθείς* defendendum putat, constructionem propter interjecta mutatam suspectam habens; sed audacia in sermone soluto occurrens, poetis licita sit, necesse est.

V. 714. 6. *μετομΦάλοια* — *μετομΦάλοιν* Rob. *θυάτη.* — *θυήσκ.* Vit. Ald. Rob. Turn. *γέννας* — *γέννας* Mosqu. I. 2. *ἄτερ* — *ἄτερ* Ald.

V. 716. *ἐκ Φ.* — *ἐκΦ.* Ald. Rob. Turn. Vict. In Reg. B. *Φίλων* explicatur *ἡδονῶν.* „Conjicere quis posset scriptum hic olim fuisse *δ' ἡδονῶν.* Sed nihil mutandum.” Brunck. *δ'* omis. Glasg. e Pauwii sententia. *ἀβουλίαις* — *ἀβουλίᾳ* Vit. *ἀβουλίας* Vienn. A constructionis causa ut videtur. *ἐκ Φίλων* intelligi potest, profectis ab amicis Choeph. 417. Erf. ad Antig. 1219. Seidler. ad Iph. T. 178. Soph. El. 124 sq. sive post *Φίλων* comma ponendum et *αβουλ.* ad Laium referendum, sive Dativus „propter” reddendus Antig. 391. 691. sive *αβουλ.* positum ut *σοφία* Antig. 620. sive denique, quod melius, duae constructiones conjunctae *κρατηθείς ἐκ Φίλων* et *κρατηθείς Φίλων ἀβουλίαις* cf. Erf. I c. (1204 ed. min.) qui vertit: temere vinci se passus cupiditate, cf. Phoeniss. 21. Antig. 23. *σὺν δικῇ χρησθείς δικαίᾳ* Soph. El. 47. *ἄγγελλε δ' ὄρασι προστιθείς.* Audacior constructionum duarum conjunctio est Aj. 80. *ἐμοὶ μὲν ἄρκει τοῦτον εἰς δόμους μένειν.* De metro cf. Herm. Metrik. § 200.

V. 717. *ἐγείνατο* — Sic Mosqu. 1. Schuetz. Glasg. ut Pauw. conjecerat pro *γείνατο*. αὐτῷ — αὐτῶ. Mosqu. 1. 2.

V. 718. Vulgo duos facit versus, et *Οἰδιπόδαν* a Bruncio receptum e Reg. B. quem secuti sunt Schuetz. Glasg. ὅστε — ὅς γε Mosqu. 1. cf. Herm. ad Oed. T. 695. (Erf. ed. min.) *μὴ πρὸς* — *μητρὸς* Turn. Vict. Stanl. Schol. α. Schuetz. *πρὸς μὴ ἀγνάν*. immo potius: *μὴ πρὸς ἀγνάν, ἀλλὰ πρὸς μὴ ἀγνάν*.

V. 719. 21. *σπέρας ἔτλα* conjungi debent, neque Persf. 835. Schuetzii explicatio verborum *κλύων ἀνέξε-ται* probanda videtur.

V. 721. *ἔτλα* — *ἔτλη* Mosqu. 1. *σύναγε* — *σύν γε* Ald. δὲ *συνάγαγε* Rob. Sic δὲ omisso Mosqu. 1. Schol. β. *συνάγει* et supra *ἐνώσαι*, *συνάξει* Mosqu. 2. Haec de Lajo et Jocasta accepit Schuetz. Schol. recte de Oedipo, quod ingenio Graecorum optime convenit, et verbo *ἐπίφρων* v. 741. fatis confirmatur.

V. 723. 5. Allegoria frequentissima Prometh. 1015. Persf. 463. quem locum vereor ut Schuetz. recte interpretatus sit, (cf. 709. Hel. 303.) Suppl. 126. 472. Jon. 927 Troad. 698. Eur. Suppl. 826. Herc. fur. 1060. &c. „*κακῶν θάλασσα* jungendum” Pauw. *ἄγει* non a *παράνοια* pendet, quod Schuetz. vult. *πίπτον* — Sic Ald. Schuetz. vulgo *πιπνόν*. *πίπτον* Vienn. B. D. Confusio frequens. Persf. 504. *πίπτον* recte se habet. De differentia amborum vide Herm. ad Herc. fur. 1371. *τρίχαλον* — *τροχαλόν* Vit. Vienn. D. propter nimiam audaciam vulgatae ut videtur. „Triplo major” Schuetz. citans Prometh. 1015. adde Hippol. 1203. Troad. 83. ibique intpp. Rhef. 246 sq. Cf. Schneider.

V. 726. *ἀλλὰ* — *ἀλλάν* Mosqu. 2. Schuetz. ut Burgesf.

gesf. conj. qui vertit: In medio vero brevi intervallo latitudine sua turris praesidium praebet. ἐν εὐρεί — ἐνεύρει Mosqu. 1. 2. ἀλλή δι' ὀλίγου Phoenisf. 1098. τείνει intransitive. Cf. Persf. 64. Ag. 1108 Suppl. 93. Bacch. 594. Phoenisf. 435. Brunck. ad Oed. C. 74. ad εὐρεί supplendum videtur κακῶν.

V. 729. τέλειαι — τέλεια Turn. Vict. Stanl. Reg. B. Schol. α. in antistr. v. 1. forsitan exstabat ἄνδρα. παλαίφατοι — παλαιφάτων Ald. e παλαίφατον ortum videtur cf. Nem. II. 25.

V. 731. τελλόμεν' — τελομέν' Seld. Bar. 4. Ald. τελομένα Mosqu. 1. οὐ παρέρχεται τελούμεν' οὐ παρέρχεται Mosqu. 2. τελούμεν'. Vienn. A. C. cf. Schol. α. Minus bene. τελλόμενα pro ἀνατελλόμενα cf. Soph. El. 699.

V. 732. 3. πρόπρυμνα — πρόπρυμναν Ald. Rob. πρόπρυμνον Turn. minus poetice. ἀλφιστῶν — ἀλφιστάων Vienn. B. D. Reg. B. unde Brunck. Schuetz. Glasg. ἀλφιστῶν pro ἀλφιστῶν.

V. 734. Cf. Ag. 1006 sqq. ubi πημονῶς minime sollicitandum. Jon. 966. Pyth. III. 189 sq. ubi Heyne cit. Orest. 330. H. Grot. vert.

Facile in planum felix sese
Fortuna tulit, cum jam nimia
Mole laborans ipsa incepit gravis esse sibi.

V. 737. πολ. κ. τ. λ. — πολυβοστος Mosqu. 2. πολύβοτοι γ' αἰῶν' ὅσον τότε Οἰδίπου βροτοί τιον. Schuetz. πολυβ. αἰῶν Schol. β. recte de vita beata Oedipi intellexit, (Schol. α. πάντες αἱ ἄνθρωποι) βροτῶν est, inter homines. Persf. 708. βλοτον εὐαίωνα Πέρσαις, ὡς θεός, διήγαγες i. e. inter Persas. neque abhoriet Eur. El. 704 sq. ματέρως Ἀργείων ὀρέων. τιον (vulgo τῶν, τῶν Glasg.)

ad schema referendum, quo verbum uni rei proprium pluribus conjungitur cf. Brunck. ad Oed. T. 271. El. 435. Aj. 1035. et αἰών personam induere videtur, ut Trach. 34 sq. τοιοῦτος αἰών εἰς δόμους τε κῆρ δόμων αἰὲ τὸν ἀνδρ' ἐπέμπε Nem. II. 11. Pyth. V. 18. eadem de Oedipo leguntur Oed. T. 1196 sqq. Aliter sensit Aeschylus apud Arist. Ran. 1212 sqq.

V. 739. 19. ἀναρπ. — ἀναρπαξάνδρα Ald. Potter. ad Lyc phr. 1294. τὰν ἀρπαξάνδραν legendum suspicatur Herm. cf. Seidler. p. 190. Ag. 696. ἔλανδροσ, sed ἀναρπαξ. ad normam nominis κασσάνδρα et aliorum formatum videtur. Cf. Porf. praef. ad Hec. X. id. ad Med. 822. Seidler ad Eur. El. 457. Aj. 173. ταυροπόλα Jon. 1479. γοργοφόνα &c. Phoenisf. 1021. καδμείων ἀρπαχά, 46. κῆρ — θῆρ' conj. Stanl.

V. 742. ἐγένετο — γένετο Vienn. A. ἐγέντο conj. Arnald. ἀρτίφρων ad supra 721 sq. dicta pertinere videtur μέλεος γάμων cf. infra 890. Soph. El. 1075. πατρὸς δειλαία ibid 1209. Hec. 650. τάλαινα βοῆς; Orest. 827 &c. Matthiae bene interpunxit.

V. 744. 5. μαιν. κραδία — καρδία Vienn. A. B. D. μαινομένη καρδία Ald. cum iota subscripto Rob. μαινομένη καρδία Turn. ἐτέλεσεν. Sic Schuetz. προ ἐτέλεσε, γ' ἐτέλεσσε Heath. conj. Brunck. recep. melius tamen putans ἀπετέλεσσε. ἐτέλεσεν. Glasg.

V. 746. χερὶ τῶν — Sic Schuetz. e Pauw. sententia χερὶ τῶν vulgo. τε χερὶ articulo abjecto conj. Schuetz. ne mentio esset excaecationis Oedipi, quamobrem etiam vs. 19 sq. κρ. γ' ομμ. scripsit, aberravit quidem ab oculis potentiorum filiorum h. e. potentiorum filiorum oculis se subduxit. Nisi potius ita scripserit Aeschylus: κρεῖσσοτεκνῶν

δουμάτων ἐπλάγχθη" δίδυμα κάκα accepit de exilio Oedipi et devotione filiorum. Sed exaccatio Oedipi tam nota fuit, ut summo jure miraremur, nisi Aeschylus h. l. eam attigisset, et attigit disertis verbis. De δίδ. κάκ. propter vicinitatem vocis δουμάτων non dubitari potest. πατροφόνω valde otiosum esset si de imprecatione ageretur, ad oculos relatam maxima huic epitheto gravitas inest. Supra 668 ad eandem fabulam alludit. Cf. Phoeniss. 870.

V. 747. κρείσσ. — κρείσσω τέκνον Ald. κρείσσόνων τέκνων Rob. Askew. A. C. κρισσοτ. Mosqu. 1. κρείστων τ. Mosqu. 2. et supra τῶν κρείττόνων τῶν. Φρισσοτεκ. conj. Stanl. Sed cf. Ag. 393. Choeph. 312. Eur. Suppl. 629. El. 738. &c. δ' ὄμιμ — δ' ὄπ' ὄμιμ ante Brunck. δ' omis. Glasg. ἐπλάγχθη — ἐπλάχθη Mosqu. 1.

V. 748. 9. ἀραίας ,, diras" Schuetz. sed ἀραίας ἀράς construendum. ἐφῆκεν — ἀφῆκεν Turn. Mosqu. 2. c. gl. ἐπεμψεν. ἐπικ. τρ — ἐπικότους τροφᾶς vulg. i. e. ,, precatus est, ut infelici fato educarentur" Pauw. ἐπικότας Ald. ἐπικωτος τροφᾶς Heath. Brunck. ira incensus propter victum, quae lectio Schuetzio placet, qui tamen explicat, indigne ferens se tales filios educasse. Sed τροφᾶς de victu accipi debere e Sophocle patet cf. Oed. C. 352. 444. et totam illam orationem 1265. 1365. sqq. 1375 ibique Brunck. 1614. ἐπικότους ἀράς non audacius dictum quam Hor. Sat. II. 6 30. Iratis precibus Oed. C. 1376. ἀράς ξυμμάχους Suppl. 389. δυσπαράθελκτοις οἴκτοις. 590. νόσους ἐπιβούλους. 617. Φυγῆ δημηλάτῳ. Prom. 602. ἐπικότοισι μῆδεσιν 675. ἐμμανεῖ σκιρθήματι Ag. 1647. πρευμενεῖ τύχη. 822. 1194. Aj. 935. ἀριστόχειρ ἄγαν Oed. C. 1309. προστροπαίους Eur.

λιτάς. 1200. βαθείαν τέρψιν. Perf. 608. et passim πρευμενεῖς
 χοάς (485) Soph. El. 440. δυσμενεῖς χοάς. Eur. El. 52.
 πονηροῖς κἀνόσιν ibique Seidler. vide eundem. ad Iph.
 T. 9. supra 250. 325. &c., ἀρὰ saepissime personam
 induit.

V. 750. I. πικρογλ. — πικρογλώσσου Ald. σιδαρ — σι-
 δηρ. Turin. Mosqu. I.

V. 752. διαχείρια — Nisi glossa sit haec vox, scri-
 bendum cum Glasg. διὰ χειρὶ. Schuetz. ed. χειρὶ ποτὲ
 διαλαχεῖν. Pauw. aut ποτὲ ejiciendum, aut in Stroph.
 ετελησε legendum putat. cf. Phoenisf. 67 sq.

V. 754. τελέση — τ. τὰ Arnald. metri causa. καμ-
 ψιπους — „Pedes mobilis” Schuetz. γ’ ἀκαμψίπους
 sive τελεσει’ ἀκ. conj. Pauw. Cf. Schneider. Forſan
 explicandum genua hominum flectens. Hel. 1448 sq.
 οὐκ ἀεὶ πράσσειν κακῶς, ὀρθῶ δὲ βῆναι ποδί, ubi pars pro
 toto, ut χειρὶ Jon. 1336.

V. 755. Θ. Π.] Εἰσθεσις μερικῆς διπλῆς. οἱ δὲ στίχοι
 εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι λ’. Schol. Metr.

V. 755. 7. δούλειον — δούλιον Vit. cf. supra 75.
 ομβρ. — ὄβρ. Rob. et codd. praeter Vienn. B.
 Glasg. Brunck. monet ομβρ. nec meliores libros nec
 veteres grammaticos agnoscere. Herm. de emendanda
 rat. gr. gram. P. I. p. 20 sqq. aliter judicat. Origo
 vocis nihil ad lectionem nostram facere potest, sed
 definitio aetatis, qua ομβρ. primum coeptum est usur-
 pari, inter duas enim formas in Aeschilo plenior
 praefenda.

V. 760. I. στέγει — στένει Rob. στέργει, Mosqu. 2.
 Vienn. B. D. cf. supra 196. ἐφραξάμεσθα — ἐφραξα-
 μεθα Mosqu. 1. 2. Vit. Vienn. Ald. Rob.

V.

V. 762. κ. ε. — κ. δ' ε. Rob. πλ. ἐν. ἔξ — πλεῖστα
ἔξ Vit. et Mosqu. 1. c. gl. ἐν.

V. 763. 4. ἑβδομαγέτας — ἑβδομαγέτης Mosqu. 1.
Schol. explicat Apollinis epitheton ἑβδομαγέτης cf.
Schneider. et intpp. ad Thom. M. p. 258. Hemst. ad
Plut. 1127. Explicatio nominis ἑβδομαγέτας huc non
pertinet, Aeschylus enim pro nostro loco adhibuit,
ut τέλειε. Ag. 973. cf. ibid 695 sq. &c. Cf. Spanh. ad
Call. hymn. in Del. 251. Οἰδίπου — Οἰδίπους Mosqu. 1.
post γένει comma, Ald. Rob.

V. 766. πρῶγμα — πρῶγος Vienn. B. D. Ar. Rob.
Glasg. Schuetz. Cf. supra 2. Perf. 246. Lyfistr. 707.
Beck. ad Av. 112. νεόκοτον — νεόκητον Mosqu. 2. c. gl.
νεωστὶ κατεσκευασμένον. Cf. Coray ad Heliod. 163. Perf.
254. pro νεόκοτα Rob. νεότοκα forf. e correctione. πόλει
παρὸν — π. καὶ πλέον Rob. π. πλέον Mosqu. 1. Vit.
ubi superscriptum παρῶν.

V. 767. Schuetz. uncis inclusit. βασιλέες — βασιλεῖ
Ald. βασιλεῖς Rob. Mosqu. 1. 2. Guelf.

V. 768. 9. χερῶν — χειρῶν Ald. Rob. τί δ' εἶπας —
τί δ' ἔπος Vienn. A.

V. 770. 2. γένος... — Sic Schuetz. vulgo γένος. αἱ
ἔγω — αἱ ἐγὼ ante Stanl. μὴν — νῦν Mosqu. 2. Vienn.
A. Guelf. Vit. Rob.

V. 773. 3. βαρέα. — Sic et βαρέως Mosqu. 1. Com-
ma post οὔν tollendum, cf. Herm. ad Eur. Suppl. 843.
ἠναίροντ' — ἠνήροντ' Turn.

V. 775. 6. Οὔτως — ὄντως Vienn. A. C. Schuetz.,
ne, quod Tragicis valde usitatum, idem verbum repe-
teretur. ἀναλοῖ — ἐναλοῖ Mosqu. 2. c. gl. ἠφάνισε.

V. 777. 82. Φορούμενοι. Choro tribuuntur in Vit.

χαίρ. κ. δ. — χ. καὶ κ. δ. Vit. χ. κ. κ. δακρύσεσθαι
Mosqu. I. χ. καὶ δακρύσεσθαι Vienn. B. D. δακρύεσθαι
Ald. Rob. Glasg. Schuetz. Schol. β. Quod cur alteri
lectioni substitutum sit, facile ad antelligendum, non
vice versa.

V. 780. Cit. St ph. Byzant. v. Σκύθης. παμπησίαν —
παμπησίας Mosqu I.

V. 781. Cf. Oed. C. 789 sq. ταφῆ — τάφω Rob.
χθονός — χθόνα conj. Brunck. Schuetz. παμπησίαν subin-
telligendum putat. παμπησίαν quam accipiunt ἐν ταφῆ
χθονός, non aliam esse quam χθόνα ipsam, unusquisque
facile intelligit, unde patet vulgatam exquisitiorem es-
se, quippe quae nobis ad supplendum relinquit, de
quo nulla dubitatio oriri potest.

V. 783. 4. βασιλέσιν — βασιλεῖσιν Mosqu. I. Ald.
πέτωκεν — πέπτωκεν Vienn. A. Mosqu. I. Vit. Ald.
πέπωκται Rob. γαῖ — γᾶ Mosqu. I. γᾶν Vit.

V. 785. Ω μεγάλε Ζεῦ] Ὁ χορὸς οὗτος συνίσταται ἐκ
κόλων καὶ στίχων μέ. ὧν τὰ πρῶτα δέκα, ἀναπαιστικά.
τὰ μὲν πρῶτα δύο δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ γ' μονόμε-
τρον· τὸ δὲ ι, δίμετρον καταληκτικόν, ἤτοι ἐφθήμερες,
δ. καλεῖται παρσιμακόν. εἶτα μεταβάς εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν,
καὶ τὸ μέτρον ἐνῆλλαξεν· εἶσιν οὖν τὰ ἐξῆς δύο κῶλα, τρο-
χαϊκά· τὸ πρῶτον, δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ δὲ δεύτερον,
ἐφθήμερες. ὁ ιγ', ἰαμβικὸς στίχος τρίμετρος ἀκατάληκτος.
τὰ ἐξῆς β' κῶλα, τροχαϊκὰ ἐφθήμερη. τὰ ἐξῆς δύο κῶλα,
ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὰ ἐξῆς γ', τροχαϊκά· τὸ α',
δίμετρον ἀκατάληκτον, τὰ δὲ β', ἐφθήμερη. ὁ κᾶ, ἰαμ-
βικὸς στίχος τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὰ ἐξῆς δ', ἰαμβικὰ
δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ δὲ ε', τροχαϊκὸν ἐφθήμερες. ὁ κζ'
ἰαμβικὸς στίχον τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὰ ἐξῆς δ' κῶλα,
ιαμ^α

ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ δὲ ε', τροχαϊκὸν ἐφθήμε-
μερές. εἶτα μεταβάς εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν, καὶ τὸ μέτρον
ἐνῆλλαξεν· εἰσὶν οὖν στίχοι ἰαμβικὸί τρίμετροι ἀκατάληκτοι
ε'. ἐν ἐκθέσει δὲ κῶλον ἀναπαιστικὸν ἐφθήμεμερές, ὁμοίον τοῖς
ἑξῆς. ἔθος γὰρ ἐστὶ τοῖς ποιηταῖς ἐν ταῖς ἐκθέσει τῶν μελῶν
τσιαῦτα κῶλα τίθεναι ὁμοία τοῖς ἑξῆς. εἶτα μεταβάς εἰς ἑτέ-
ραν ὑπόθεσιν, καὶ τὸ μέτρον ἐνῆλλαξεν αὖθις. καὶ εἰσι κῶλα
ἀναπαιστικά θ'. τὰ μὲν ἑπτὰ, δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ ἢ
μονόμετρον, ὃ καὶ παρατελευταῖον ὀνομάζεται. ἔθος γὰρ ἐσ-
τιν ἐν ταῖς ἐκθέσει τῶν μελῶν ὡς ἐπιτοπλεῖστον, τὸ παρα-
τελευταῖον κῶλον, μονόμετρον τίθεναι· τὸ δὲ θ' κῶλον ἐστὶν
ἐφθήμεμερές, ὃ κκεῖται παροιμιακόν. σύνηθεσ γὰρ τὸ ἐφ-
θήμεμερές ἐν τῷ τέλει κεῖσθαι τοῦ μέλους. Schol. Metr.
πολιοῦχοι. δ. — Sic Brunck. Glasg. Schuetz. e Pauwii
conjectura pro πολισσοῦχοι Tzetz. ad Hes. Erg. 122.
πολισσοῦχοι θεσί.

V. 787. τοῦσδε ῥύεσθε — τ. ῥύεσθαι Mosqu. 1. τοῦσδ'
ἔρῦεσθε Mosqu. 2. c. gl. φυλάσσετε. Cf. Seidler. p. 80.

V. 788. 9. κἄπ. — κ' ἀπ. Vict. κ' ἀπ. Glasg. Schuetz.
σωτήρι — σωτηρία Vit. Vienn. A. C. σωτηρία Mosqu. 1.
c. gl. ἐπὶ τῇ ἀβλαβῇ. (ἀβλαβεῖ.) Idem numerus Ag.
373. Suppl. 8. Explicans: Jovi Servatori urbem inco-
lumen praestanti. Nisi σωτηρία penultimam producit ut
ὑπεροπλίαις Antig. 130. suspicor glosfam esse vocis
quacum ασινεῖ epitheton πόλεως conjunctum, ut in ex-
emplis supra v. 749 allatis. Cf. Ag. 1342.

V. 791. πολεμάρχας — Sic Brunck. e v. l. Reg. B.
Schuetz. pro πολεμάρχους. Utraque forma Tragicos
promiscue uti metrum cogebat, formam poeticam non
ubique ferens. Cf. Persf. 351. 554. 989. Oed. C. 1085.
Aj. 390. An. 1212. &c.

V. 792. κατ' — καὶ κατ' Ald. Rob. ἐπωνυμίαν — ἐπωνυμίην Turn. Vict. Stanl. πολυνεικεῖς, duobus tribuit, quod unius est Polynicis. Cf. Choeph. 129. Non enim cum Stanl. et Schuetz. fingendum, versiculum ἐτεοκλεῖς excidisfe.

V. 796. τ'. omisf. Rob. γ' conj. Stanl. gl. cod. B. τὸ τε παρέλκει. Schuetz. praeferret, si in cod. inveniretur τελεία γ' Ἐρινός, O. τ' ἀρά. Sed ἀρά de dea imprecationes Oedipi exaudiente intelligi potest, si quem offenderet nominativus alio sensu ad priorem genitivum, alio ad posteriorem relatus.

V. 797. με — μου Mosqu. 1. Vienn. A. Ald. Vict. μοι Vit. καρδίᾳ — Sic Mosqu. 1. Vit. Seld. Bar. 4. Ald. pro καρδίᾳ* καρδίαν Brunck. Schuetz. Glasg. περιπιτνεῖ — πέρι π. Ald. Rob. περιπνεῖ sine τί Vienn. A. κρύος — κρῦος Ald.

V. 799. ὡς omittunt Vienn. A. B. D. ὡς βόκχι θυάς C. θυιάς — Sic Brunck. Schuetz. pro θυάς. αἱματοσταγεῖς — αἱματοστρυγεῖς. Ald. Rob.

V. 800. κλύουσα de visu non auditu intelligendum videtur. δυσμόρως — Sic Mosqu. 2. Vienn. C. c gl. κακοθανάτους. δυσφόρους Mosqu. 1. Vit. Ald. δυσφόρως Vienn. A. δυσμόρως ceteri. quod ut magis poeticum praeferri debet.

V. 800. ἄπιστοι — ἄπιστοι Vienn. D. ἄπειστοι Schuetz. ἀπίστα Rob. Confusio frequens. Cf. Aj. 151. „β. ἄπειστοι signif. Laji oraculum Apollinis contemnentis contumaciam. β. ἀπίστοι perfida amicorum Laji consilia” Schuetz. Sed cf. Antig. 199. 655. Seidler. ad Iph. T. 1443. &c.

V. 805. 7. μέρ. — μέριμναι Ald. πτόλιν — πτόλιν Vienn.

Vienn. B. D. Ald. καὶ abest in Vienn. εἰργάσασθ' legendum esse pro εἰργάσασθε Stanl. vidit ἄπιστον — ἄπυστον conj. Schuetz.

V. 808. Idem numerus Perf. 1060 et antea. ἦ. δ' α. Δε π. aut ἦ. δ' α. Τὰ π. conj. Pauw. Post λόγῳ comma ponendum putat Schuetz.

V. 809. 10. προῦπ. — τρεπτὸς Ar. διδυμ. — Sic Brunck. e Reg. A. Schuetz. Glasg. διδυμ' ἀνορέα Mosq. 1. 2. Vienn. Ald. cum iota subscripto Turn. Vict. quod Pauw. praeferendum judicat. διδυμανόρεα Rob. Stanl. Heathio defendente. Cf. Ag. 62. Philoct. 208. Schneider. „Poëtice dictum pro διδυμοὶ ἄνδρες κακῶς ἀλλήλους φονεύσαντες” Schuetz.

V. 811. 12. Post αὐτ. punctum habet Rob. τὰδε πάθη. — Sic Rob. Brunck. e Reg. A. Schuetz. Glasg. τὰ π. Vienn. B. C. D. Turn. Vict. Stanl. τε π. Vienn. π. Ald.

V. 813. 14. πόνων. deest in Rob. Schuetz. explic. „τί δ' ἄλλο γέ φῶ, ἢ ὅτι πόνοι &c. alias ex aliis calamitates” Sed explicandum: quid aliud dicam, quam verba πόνοι &c. sive quod verum videtur, quid aliud est quam &c. π. π. summae calamitates Perf. 664. 678. 1035. Suppl. 527 sq. Oed. T. 465. ibique Brunck. Oed. C. 1238. Trach. 331. Iph. T. 742. Seidlerio assentior. δόμων — δομάτων Rob.

V. 815. γόων — Sic Rob. Brunck. e Reg. B. Schuetz. Glasg. pro γόον. οὔρ. — οὔριον conj. Pauw. κρ. — κράτα Vienn. D. Troad. 280. ἄρασσε κράτα. 1225. sed nil mutandum. cf. Perf. 1039. Suppl. 544. Antig. 158. Aj. 251. Philoct. 1135. Iph. A. 138. Troad. 571. 1249. &c. πομπ. cf. Trach. 560 sq. πικ. cf. Troad. 817. Heraclid. 829. Perf. 972. Hippol. 1454. Alcest. 815.

δεσ. αἰέν — αἰεί Vienn. C. D. αἰεί Vienn. A. [B. ἀμείβ. „transire facit, ita sumitur aliquando” Pauw. Loca mihi ignota sunt, suspicari igitur liceat vs. ἰσχυροῦστος legendum esse, et aliae conjecturae in proclivi sunt.

V. 818. 9. ἄστ. μ. ν. θ. — α. μελόσκαρον ν. θ. Ald. α. μ. ἄστολον θ. Rob. τ. α. μ. — Ν. θ. Vict. Brunck. Glasg. duobus vss. τ. ἄστολον, μ. θ. Schuetz. e Stanleji sententia, afferentis Schol. Arund. ἄστονον, ἔτοι κακοστένακτον, ἢ ἄστολον καὶ κακῶς ἐσταλλμένον. Thom. M. f. v. θεωρὸς cit. verba. μ. ν. θ. alii exhibent. ν. με. θ. Casaub. conj. νεκρόστολον. Quae lectio sit genuina, difficile expeditu. ἄστονον (cum α interfivo) θ. non male se habent cf. Ag. 1073. 77. Ἀπολλ. — ἴπολλ. Glasg. e Pauwii sententia.

V. 822. 3. τ' ἢ δ' — θ' ἢ δ' Ald. θ' ἢ δ' Turn. θρ. ἰδ. Stanl. ad praecedentia refert.

V. 826. 9. πρ. Φήμης. Schol. β. explic. πρὸ τοῦ κλαύσαι ἐκεῖνας, quod Schuetzio probatur, sed rectius videtur, priusquam locutae fuerint cf. Phoenisf. 1218. (ed. Matth.) δυσκ. θ' — θ' deest in Rob. Vienn. A. Ἰδα — Ἰδα Glasg. non male. ἐπιμ. „Alii ἐπιμάρπτειν” Turn.

V. 830 3. ἰὼ δ.] τὸ πρῶτον, ἰαμβικὸν μονόμετρον· τὰ δὲ δ', ἀναπαιστικά. Schol. Metr. ἐσθ. — Sic post Pauw. editum pro ἐσθῆσι. ἐσθῆτα Rob. κλαίω — κλάω Glasg. μη ἴκ — μὴ ἐκ Ald. 830 — 3. Choro tribuenda esse Pauw. sensit, in Glasg. tamen ut olim Semichoro tribuuntur.

V. 834. 5. De voce. ἡμιχ. vide Seidler. ad Troad. 154. ἰὼ ἰὼ δ.] τροχαϊκὰ τὰ γ', τὸ δὲ β', ἰαμβικὸν τρίμετρον. Schol. Metr. Haec antistrophica esse, Herm. vidit. Φίλων — Φίλον Ald.

V. 836. 8. αἰχμῆ. — Sic Vienn. A. C. (memorant Turn. Steph.) Schuetz. pro ἀλλῶ. εὗροντο — εὗραντο Ald. λύμα Brunck. e Reg. B. Schuetz. pro λύμη.

V. 839. 41. δωμ. — δάμων Ald. ἐρειψ. — ἐριψ. Vit. Ald. Rob., ἐρειψιτόλχους conj. Schuetz. πικρᾶς — πικρᾶς Ald. Rob. ἤδη. deest in Turn συν — Brunck. auctoritate Reg. A. Schuetz. omisf. metro invito. Glossema οὐκ ἔτ' ἐπὶ Φιλίᾳ Ἄλλ' ἐπὶ Φόνῳ διεκρίθητε quod deest in Seld. Herm. tollendum jussit quem Schuetz. sequutus est.

V. 842. 3. ἀλ. — ἀληθῆς Schuetz. οἶδ. — οἶδ. κκτεδύματα Rob. Vict. Stanl. Glasg. ἐπέκρανευ Ald. Schuetz. Glasg. pro ἐπέκρανε.

V. 844. Stroph. 849. Antistr. 854. Epod. Ita Schuetz. metro minime salvo. Ratio quam inii, neque omnia expedit, neque Stroph. et Antistr. inter Semich. distribuit, quamobrem aliis locum constituendum relinquo. V. 844. deest in Seld.

V. 845. 8. τ. δ] Ἀντισπαστικὰ ἡμιόλια β', καὶ ἐν μενόμετρον. Schol. Metr. δῆθ' — δῆ τὰδ' Rob. θανάτων — Sic Turn. quod metri causa praetuli. θανάτων Ald. θανάτων cit. Eum. 968. ἀντιφόνους ἄτας.

V. 849. διαντ. — δι' ἀντ. Ald. δ. μοι Schuetz. Antig. 1307. ἀνταίαν ἐπαίσειν [c. πλόγαν unde conjici possit ἀνταίαν λέγεις, v. 856 post 859. posito.

V. 850. σώμασιν — Sic Pauw. voluit pro σώματι. πέπλ. — πεπληγμένους Ald. σωμ. de familia sumendum putat Vosf. (Cur. Aesch. 25.) sine ulla causa. Ag. 948. Schuetz. recte emendasse videtur δαματοφθορεῖν.

V. 851. 3. Α. μ.] Ὅμοια ἡμιόλια γ'. Sch. Metr. διχ.

διχ. πότμω. i. e. διχοφροσύνης π. Ag. 269. εὐαγγέλοισιν
ἐλπίσιν. Ran. 760. Ὁμόγνιε Ζεῦ. &c.

V. 154. 9. δ. δ. κ. π] ὅμοια ἐφθημιμερῆ δ', καὶ ἡμιό-
λια β', καὶ πενθημιμερές ἐν Schol. Metr. καὶ abest
Vienn. B. D. στεν. π. — στ. δὲ π. Turn Vict. Stanl.
,, forte τε" Stanl. ἔβα. Cf. Nub. 30. ibique Ernest.
τέλος — In Mosqu. i. notatur γρ. μένος.

V. 860. 1. ἐμοιρ. — ἐμοίρασαν ποδ' Ald. Eupolis in
fabula Δημοι. ὄξουμοίσις (Harpoer. ὄξουμος) ὥστ' — ὡς
Vienn. B. D. ἴσον — Sic Vienn. B. D. Brunck. Schuetz.
Glasg. pro ἴσον.

V. 862. 3. ο. ἀμ — οὐ καμεμφία Ald. ἐπιχ — ἐπι-
χαρῆς Vienn. B. D.

V. 865. σιδαρ. — σιδηρ. Turn. σιδηρόπληκτοι Vit. σι-
δηρόπλακτα Ald. II. XIX. 25. χαλκοτύπους ὠτειλάς.

V. 866. 8. Ημιχ. cum Ar. Schuetz. omisi. σιδ. — σιδηρ.
Ald. σιδαροπλάκτους Schuetz. olim corrigendum putans
σιδηροπλάκτοι. εἶποι — εἶπη Vit. τάχ' — τάχα δ' ἄντις
Ald. τίνες; — τίνες, Schuetz. Ante τίνες Ἡμιχ. Pauw.
e Schol. reponere iussit. Ante τὰΦων cum Ar. Schuetz.
omisi. λαχαὶ — λάχη Schuetz. Schol. β. recte expli-
cat κληρώσεις cf. Hesych. 610. τ. π. λ. Enallage apud
Tragicos satis frequens. Choeph. 181. δίψιοι (nisi acti-
ve sumendum, effectus enim rei saepius fit epitheton.
cf. Perf. 103. πολέμους πυργοδαϊκτους Suppl. 9. Φυξάνορα
γάμον 112. δακρυοπετῆ Ag. 243. ἀναύδω 246. Φιλοίκτη
338. νῆστις Iph. T. 904. αἱματηρά &c.) 25. λινοφθόροι
(Aliam rationem iniit Erf. ad Antig. 1022.) 1061. Eum.
288. Λιβυστικοῖς. 708. Prom. 855. (non Perf. 591.) Ag.
49. 153. 1510. 1535. Pac. 155. Bacch. 821. 1091.
1159.

1159. Ran. 248. 250. Av. 1198. Hor. Od. II. 1. 42. &c. et ita τοιάνδε Choeph. 40. τοιάςδε Prom. 112. tuenda sunt.

V. 869. 70. δ. μ.] ὁμοια δίμετρα ἀκατάληκτα ἕξ. τὸ δὲ ζ' ἐφθήμερες. Schol. Metr. δ. μ. α. — δ. μ. αὐτὸς α. Vienn. A. α. αὐτοῦς Vienn. C. ἀρχὴ — ἀρχὴν. Ar. Rob. δεινὰν μ. α. δ' ἐπ' αὐτοῖς conj. Schuetz. cum quo et Ar. Ημιχ. omisi. αὐτόστονος κῦτ. cui gravitati Aristoph. passim irrisit (e. c. Ran. 841.) hic non magis otiosa quam αὐτοξυλὸν Philoct. 35.

V. 971. δαϊόφρων — Sic metri causa scripsi pro δαϊφρων. Nullo modo huc trahendum nomen proprium Τηρείας Suppl. 60., quod Herm. Seidlero teste (Troad. 249.) in Τηρείας mutandum putat, nescio an recte. αὐ Φιλόφρων. Schuetz. Φιλογ. — Sic Brunck. Schuetz. Glasg. ut jam Pauw. voluerat pro Φιλαγ. — Φιλομαθής Vienn. C. In Vienn. D. glosa Φιλόγεως, γήθω γὰρ ἐστι χαίρω. ἐτύμως — Abest Rob. Suppl. 80. ἐτύμως στυγῶντες, ubi nil mutandum, δακρ. — δάκρυ χέων Ald. δ. δ' Vienn. Vit. Rob.

V. 872. 3. κλαιομ. — κλαομ. Glasg. μου — μου Ald. δυοῖν — δυεῖν Brunck. e Reg. B. Schuetz. quod ubique restituendum putat Seidler. ad Eur. El. 95. Mihi tamen videtur, hac de re nihil certi statui posse.

V. 874. 7. πάρεστιν δ' εἶπ.] ὁμοια ἐφθήμερῃ ε'. Schol. Metr. Ημιχ. — Rob. Schuetz. παρ. — πάρεστιν Vict. Stanl. πολίτας Brunck. Schuetz. πολιητας Pauw. conj. cf. Perf. 234. Trach. 997. et ita jam II. X. 52. Od. IV. 690. &c. δε παντ. — Sic Brunck. e Reg. B. Schuetz. pro τε π. τ' ἐς π. Vit. Rob. δαῖ — Sic Schuetz. pro δαῖδι. Alii δαῖ' H. Steph. δαῖσι Vienn. B. D. δαῖω Vienn. A. C. c. gl. ἐν τῷ ἀφανιστικῷ πολέμῳ.

V. 878. 9. Ημιχ. omisi cum Vict. Schuetz. προ π. — προπ. Glasg. κεκλ. — κεκλυντ. Ald.

V. 880. 1. αὐτᾶς — αὐτᾶς Ald. Rob. αὐτῆς Vit. αὐτᾶ — αὐτῆ Rob. αὐτῆ Ald. αὐτῆ Vit. θεμένα — θεμένη Rob. έτελ. — Sic Brunck. e Regg. Schuetz. προ έτελεύτησαν — έτέλεσαν Rob. άλλ. — Sic Brunck e Regg. Schuetz. προ άλληλοφόνους. άλληλοφόνουσι Rob.

V. 883. Ομ. δ.] Ἄντισπαστικοὶ θ' ἡμιόλιοι. Schol. Metr. Haec ante Schuetz. Ismenae tribuebantur. De his et antecedentibus vide Boekh. de Tragg. p. 73 sq. πανωλ — πανωλ Ald. πανώλεθροι Vienn. B. D. Schuetz. metri causa, sed vide ad antistr. Pers. 560 legendum πανωλέθροισιν. Nescio quo casu duos versus in unum contraxi. Leg. Ο. δ. τ. π. Δ. ο. Φ. Sive ἀφίλας legendum (Prom. 185. ἀπαρ. alii οὐ παρ. Choeph. 512. 640.) sive, quod minus bene videtur ἀχθέων in antistr.

V. 886. 7. ζωᾶ — ζωῆ Vit. φον. — Sic, metro flagitante scripsi pro φονορρ. — Cf. Seidler. p. 12. Commutatio frequens Prometh. 434. Troad. 1060. &c. κάρτα δ' ε. δ. Haec verba alterum Semich. priori accinere putat Schuetz. εἶσ' — Sic Brunck. e Regg. Schuetz. Mosqu. 1.

V. 888. 90. πικρ. λ.] ὅμοια ε' καταληκτικά. τὰ δὲ ε' ἐφθημιμερῆ. Schol. Metr. Ἡμιχ. — Sic Ar. Schuetz. vulgo χορ. συθείς — σεισθείς Mosqu. 1. Cf. Phoenisf. 68. V. 892. 3. δατ. — δ' ἀητᾶς Mosqu. 2. c. gl. ἀφανισμὸν ποιήσας. διαιτητῆς Ald. δαητᾶς Rob. δατητῆς Turn. ἀληθῆ — ἀλαθῆ Vienn. A. C.

V. 894. ε. μ.] ὅμοια δ'. τὸ πρῶτον, τρίμετρον καταληκτικόν, τὸ δὲ γ', ἐφθημιμερές. Schol. Metr. Ante Schuetz. Antigoniae tribuebantur. μέλεσι synizesi pronuntiandum ut supra 834. Cf. Herm. ad Eur. Suppl. 626. Seidler. ad Eur. El. 134. Adde El. 203. (1161

Mat.

Matthiae Seidlero suadente mutavit. 442. Eum. 946. Perf. 94. 155. 402. 690. Suppl. 300. (658 Schuetzii versuum distinctio non probanda videtur) 939. Iph. T. 632. ibique Seidler. et de vss. dochm. 49.

V. 895 διαδ. — διοδότην Schuetz. quod recipere debam. ἀχέων vide supra 883. ἄχη et ἄχη permutata Perf. 637. 663. Ag. 1099. (ubi ἄχος legendum. cf. Perf. 630. et ita legendum Ag. 1252. 1481. 1580. Choeph. 581. 630.) Seidler. ad Iph. T. 1336. Eum. 140. τύχη et τυχθῆ Suppl. 403.

V. 895. σωμ. — σώματος Ald. Turn. ὑπὸ σ. γ. Or- eum significare, Pauw. putat cum Schol. β. Toup. in Suid. III. 12. ἐστὶ pro ἔσται conj. interpretationem il- lam amplectens. Recte Schol. α. quem Heath. Schuetz. sequuti sunt Magna vis verbo γᾶς inest, quum de ter- ra contendissent Pol. et Eteocl.

V. 896 7. ἰὼ π. ε.] ὁμοια δέκα· τὰ μὲν δίμετρα ἀκα- τάληκτα, τὰ δὲ ἐφθήμερη, τὰ δὲ πενθήμερη, τὰ δὲ ἡμέλια. Schol. Matr. Ante Schuetz. Ismenae tribue- bantur. π. γ. — πόνοις αἰ Schuetz. δομ. — δύμοις Ald. δόμους Vienn. B. D. τε δόμοι Vienn. A. C. π. γενεάν e cod. Mediceo Herm. praefendum putat, teste Seid- lero p. 12. et sive ita sive δόμους legendum videtur.

V. 898. sqq. ἐπηλ. — ἄπηλ. Vienn. B. D. τετρο. — τετραμμένον, Rob. ἐθείνοντο — ἐθείναντο Vit. quod recte forsan praeferreretur. ἔληξε — ἔληξ' ὁ Brunck. e Regg. Mosqu. 2. Schol. β. Schuetzio probatum, in textu ta- men non expressum.

V. 905. sqq. Schuetz. Hermannum sequutus sequen- tia transposuit, ut antistrophica essent. Π. ἐπ.] τὰ ἐξ ἑ- ταῦτα, ἰαμβικὰ ἐ. τὸ α. τρίμετρον, τὰ δὲ γ. δίμετρα·

τὰ γὰρ β' πρόσωπα ἔν προῦσι κῶλον* τὸ δὲ πέμπτον, ἐΦ-
θημιμερές. Schol. Metr. V. 955. 6. trimetrum efficiunt
quod H. Steph. vidit. κατακτ. — κτ. Vienn. A. δο-
ρι — δορδ Ald.

V. 909. ἴτω γ. ι. δ. Sic Brunck. e Regg. Vi.
Mosqu. 1. 2. Schuetz. hiatus vitandi causa, qui hic
forfan ferri potest, in oratione interrupta et excla-
mante. Trach. 208. ἴτω κλαγγά. Av. 857. ἴτω — βοά.
V. 911. ἦε ἦε μ. — Ἰσμ. ἦε, ἦε. Αντ. μ. Rob.

V. 912. δὲ — σὲ Schuetz. nihil monens.

V. 915. π. φ.] τροχαϊκοὶ β' ἰθυφαλλικοί. Schol. Metr.
φ. γ'. — φ. τ' Vienn. B. D. Omisso γ vs. dochm.
foret, et ita mallet Pauw. cui assentior.

V. 917. 9. δ. λ.] ἰαμβικὰ δίμετρα γ'. Schol. Metr.
διπλῶ — Schuetz. suspicatur ὀλοά. ἀχέων — γόων Ar.
Rob. Schol. β. ubi et ἀχέων memoratur. „τάδε ab
Antig. δεικτικῶς pronunciatum, pro ἡμεῖς." Schuetz.
Haec explicatio vs. sq. aliquatenus commendatur.

„Tales dolores adsunt et sese offerunt hic" Pauw.
Forfan: calamitates, de quibus querimur, ante ocu-
los sunt, aut: calamitates Polynicis propinquae sunt
calamitatibus Eteoclis. αἰδ' — δ' εἰδ' Schuetz. αἰδ. —
Ἰσμ. πέλας τῶν δ' ἀδελφῶν Schuetz. Antigone haec
continuat in quibusdam libris teste H. Stephano,
confusio personarum durat usque ad ἰὼ ἰὼ πρόσω γ' ἐμοί.

V. 920. M. β.] τροχαϊκαὶ β' Schol. Metr. ἰὼ — ἰὼ ἰὼ
Rob. μ. βαρ. Eum. 920. βαρέων ubi Schuetzii coniec-
tura πράων facile caremus. Suppl. 25. θεοὶ βαρύτιμοι
χθόνιοι H. I. 97. βαρέιας κῆρας. Orph. Arg. 354. Ἐριν-
υῖες αἰνοδότειραι ubi vid. Herm.

V. 921. Scholiis fides hic non habenda est. Cf. 950.

V. 922. M. τ' E. — μέλαιν', Er. Glasg. μ. τ' Ερινὺς Brunck. Schuetz. Cur dochm. tribus jambis adjunctis, displiceat, equidem non assequor. τις — deest in Ald.

V. 923. ἤε ἦ.] Τροχαικὰ γ' Schol. Metr. ἤε — femel in Ald. ἐμοί — deest in Rob. Antig. praefix. in Ald. ἐμοί οὐδ' &c. Si verba ἐδ. ἐκ φ. cum Schol. β. ad solum Polynicem referenda sunt, Antigoniae tribuantur necesse est.

V. 924. 5. οὐδ' ἰκ.] Ιαμβικὰ ζ'. Schol. Metr. Hinc usque ad vs. 946. Ar. invertit personas. κατ. — vulgo κατέκτανε. σωθείς — συθείς conj. Stanl.

V. 926. τὸ τοῦδ' — τόνδ' Ar. Ox. Ald. Turn. ἐν. — vulgo ἐνόσφισε. Vs. constat e dochm. et tribus jambis.

V. 927. ταλ. κ. π. Sic Turn. ταλαιναὶ κ. π. Ald. τάλανα κ. πάθεν Rob. Vict. Stanl. Glasg. τάλανα πάθη Reg. B. τ. παθόν Reg. A. Brunck. Schuetz. Optime. τ. κ. ἔπαθεν conj. Pauw.

V. 928. δύστ. — δίστ. conj. Schuetz. δυσστ. faltem scribendum putans. cf. Brunck. ad Oed. C. 986. „Alii δύστηνα ut et in v. 944.” H. Steph. κήδε' — καὶ κ. Turn. „κ. sunt fratres. ὄμ. quia ambo fratrum nomine compellandi erant” Schuetz. „dolores sibi similes” Pauw. κε ὄμ. pro κ. ὁμωνύμων i. e. fratrum.

V. 929. τρ. — διπ. Schuetz. ex Hermannii emendatione. διπλόαν et τριπ. confus. Nem. v. 96. τριπάλτων recte explicatur a Schol. (cf. Persf. 1027. Jani. ad Hor. Od. I. 1. 8. Beck. ad Av. 1256.) Pauw. putat, et cum emphasi accipi posse de Laio, Oedipo et fratribus duobus. Satis dure.

V. 930. M. B.] ὁμοία τοῖς ἄνω. Schol. Metr. Cf. Oed. C. 141. vss. sqq. Brunck. Glasg. ediderunt ut supra μελ. — μέλαιν τ' Ald.

V. 934. 5. σὺ τ.] ἰαμβικὰ θ'. Schol. Metr. διαπερ.
 „ huc proficiscens" Schuetz. „ trajiciens Acheronta"
 Pauw. Melius expl. [Schol. β. ὕστ. — ὕστερος Ald.
 Rob. Schol. β. Guelf.

V. 937. τῶδ' — τῶ γ' Stanl. „ Omnes ante Can-
 terum recte τῶδ' " Pauw. Schuetz. addit Αντ. πρόκεισαι
 Φονευθείς. Ισμ. πρόκεισαι κατακτὰς omisso v. 910.

V. 939. 42. Sic Ald. Turn. (ubi tamen ut in Ox.
 ἰὼ nonnisi semel exstat.) Regg. Brunck. Schuetz. ι. π.
 ἐφ' ἡμῖν ἐξημιμένος (ἐξ. et Schol. β.) Vienn. B. D. ἰὼ
 ἰὼ π. ὁ. ἐφ. ἡ. ἐξ. καὶ τῆ χθ. Rob. ὁ ἐφ ἡμ. et in Ar.
 leguntur Αντ. ι. π. ὄυφ' ἡμῖν. Ισμ. ἰὼ ἰὼ κ. Vict. Stanl.
 Duos vss. aequales faciunt apud Schuetz. assentiente
 Seidlero p. 84. Sed duos versus non cohaerentes in
 unum conjungentes quid lucratur, nescio.

V. 943. κ. π.] κῶλα β' τὰ πρῶτα, ἰαμβικὴ βᾶσις
 τὰ δὲ β', τροχαϊκὰ ἐφθημιμερῆ. Schol. Metr. Ante Schuetz.
 Antigonaē tribuebantur. κ. τὸ π. γ' Ald. Turn. Schol.
 β. κ. τ. π. τ' Rob.

V. 944. ἰὼ semel positum Schuetz. δυστ. — Sic Ald.
 Reg. B. ubi γρ. δυστόνων πημάτων Vienn. δυστήνων Vit.
 δυστόνων vulgo δυσπότμων. Schol. β. Schuetz. κακῶν —
 πημάτων Vienn. B. C. D.

V. 945. Deest in Reg. B. „ E. ἀρ. In Victorii libro
 margini adscripta sunt ut Scholium" H. Steph. ἀρχηγ. —
 ἀρχαγ. Vienn. A.

V. 946. 8. ι. π. π. — Sic Ar. Ox. Regg. Ald.
 Turn. πουλ. Brunck. Schuetz. (Permutatio eadem Hel.
 199.) πολυστ. Victor. Stanl. ι. πολυστ. π. Rob. ι. πο-
 λυπ. π. Vit. δαιμ. — δαιμονῶντος. Rob. ἐ. ἄ. — ἐν ἄτα
 Ald. σφε θ. — σφετήσομεν Ald.

V. 949. *ἰὼ, ἰὼ* — Sic Rob. cert. semel tantum.

V. 951. *δοκ. κ. δ.]* Εἴσθεσις διπλῆς μονοστρωφικῆς καὶ συνεχοῦς. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν Ἰαμβικοὶ τρίμετροι μθ'. Schol. Metr. *δοξ.* — *μελούντ'* Brunck. e Reg. A. ,, *δοκ. sunt ea, quae facienda esse censuit Senatus, δοξ., quae decrevit*" Schuetz. Pleonasmus non prorsus otiosus, quo scilicet decretum firmissimum esse, designatur. *ἀπαγ.* — *ἀπαγγεῖλαι.* Vienn. B. D.

V. 953. 4. *εὖν. εὐνοία* Ald. *εὔ, ἐπ' εὖν.* Arnald. conj. *γῆς φ.* — *ταῖς φ.* Vienn. B. D. Ag. 515. *Φιλτάτου τάφου.* Eur. El. 7. 8. *γῆς* — *τάφω.* Minime cum Pauwio enallage statuenda.

V. 955. 6. *εἰργων* — *στρυγῶν.* Ox. Turn. Vict. *ἱερῶν π. δ' ὄσιος.* Non cum Schol. supplendum ὑπὲρ. Cf. Eur. El. 308. *ἀνέορτος ἱερῶν* ibique Seidler. Soph. El. 232. *ἀνάρθμος ᾧδε θρήνων.* 1075. *πατρὸς δειλαία* Hippol. 146. *ἀνίερος ἀθύτων πελάων* Hec. 650. *τάλαινα σῆς κικρογλώσσου βεῆς;* Antig. 1035. *μαντικῆς ἀπρακτος.* Av. 1431. Hor. Od. I. 22. 1. II. 2. 6. &c. Sat. II. 2. 66. *cultus miser.* ibique Heindorf. Stanl. dictum putat ut 963. *ἄγος θεῶν.*

V. 958. *ἐπεστ.* — *ἐντετ.* Vienn. C.

V. 961. 3. *καδ.* — *καδμείας* Brunck. e Reg. A. Schuetz. *ἄγος* — *ἄτος* Mosqu i. c. gl. *ὄνειδος.*

V. 965. *ἦρ. π.* — *ἠρόπολι* Ald. ,, Absque figura legendum esset *ἦται πόλιν.*" Pauw. Oed. T. 1454. *οἱ μ' ἀπωλύτην,* qui me perdere voluerunt ubi vide Brunck. Phoenisf. 1601. Jon. 1501. 2. &c.

V. 966. *οὔτω* — *τούτου* Schuetz. *ὑπὸ πετ. οἰωνῶν* ,, sub aperto aëre" explicat Pauw. canibus enim cadaver jam concessum esse putat. Sed cf. Il. I. 4. *αὐτοῦς δὲ ἐλάρια τεύχε κύνεσσιν Οἰωνοῖσι τε πᾶσι.*

V.

V. 968. τυμβ. χ. Dupliciter intelligi potest: aut de tumulo: cf. Il. XXI. 323. Antig. 848. Orest. 1580. Eur. Suppl. 51. aut de libationibus. cf. Choeph. 85. Soph. El. 406. Hec. 523 sq. Solger. ad Antig. 126. Troad. 1075. si vera est Seidleri interpretatio.

V. 970. ε. δ' ἄτ. — Sic Brunck. Schuetz. ἀτίμον Glasg. ἄ. δ' εἶναι Ald. Turn. ἄτ' ε. δ' vulgo.

V. 971. τ. ε. — ταῦτ' ἀμφὶ τοῦδ' ε Schuetz. Sed τᾶδε de absente dici potest cf. supra 384.

V. 972. 3. γε — deest in Ald. ἦν μή — εἰ μή Ald.

V. 974. κ. κίνδ. — κἄν ἀκίνδ. Mosqu. 1. 2. Vienn. B. D. κἄνακ. Vienn. A. C. κανὰ ακ. Ald. κἄν εἰς κ. Rob. βαλῶ — βάλλω Mosqu. 2. βάλω Ald. λάβω Mosqu. 1. (Eadem permutatio Oed. C. 475. Herc. fur. 298 &c.) De ἀναβ. κίνδ. cf. Schneider. E lect. εἰς κ. suspicari licet. κἄμὲ κινδύνω βαλῶ cf. infra 994.

V. 975. οὐδ' αἰσχ. — δ' οὐκ αἰσχύνομεν Rob.

V. 977. 8. δεινόν — δ. γὰρ Rob. κἄπό — καὶ τὸ conj. Pauw. quo facile caremus. Ag. 546. Ἀχαιῶν τῶν ἀπὸ στρατοῦ. Antig. 193. παιδων τῶν ἀπ' Οἰδίπου. Sentent. occurrit Prometh. 39. Androm. 967 &c.

V. 979. κακῶ — κακῶν Ar. Schuetz. Minus poetice, κακῶ hic positum ut supra 950 πῆμα 928. κήδεα. H. Grot. vertit:

Vis magna vinculum generis atque exordium

Commune, mater misera et infelix pater:

Libens quod odit anima participat malum

Germanitatis mortuo servans fidem.

V. 981. 2. τούτου — τούτῳ Vienn. B. D. κοιλ. — κοι-
λογάστερες Vit. σπασ. — Sic Regg. Mosqu. 1. 2. Vit.
Schol. β. „Alii σπασ.” Turn. Schuetz. πασ. vulg.

V.

V. 983. 4. αὐτῶ — αὐτῇ Schuetz. e conj. Pierf. Verifim. p. 41. et Vienn. A. C. „κατασκ. fossa, ex qua terra egeritur, ut ea obtegatur cadaver in terrae superficie jacens: Quin imo κατ. ipsam terram egestam denotare potest, ut Φερ. κόλπῳ ad κατ. se referat” Pauw. τῶδε ad κόλπῳ referendum putat Brunck. cum Pauwio.

V. 986. 7. μηδέ — μὴ δέ Turn. τῶ — σοιδ. πόλιν Brunck. e conj. θαρσεῖς π. Sic Schuetz. θ. π. vulgo.

V. 988. τῶδε — τὰδε Ar.

V. 989. Haec et vss. 991. 993. Ismenae tribuuntur in Ar.

V. 990. H. Grot. vert. Res dura populus salvus ex discrimine.

V. 990. 1. τράχυν' — τραχύνεσθ' Ald. τραχὺς Rob. Sed vulgata optime se habet, narra populum asperum, Stanl. vert. ex aspera et tu! Non longe abhorret supra 454. κόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ. — συ τιμ. — σὺ μὴ τιμήσῃς Vienn. D. μ. σ. τιμήσεις Vienn. A. σ. τιμήσειας. Vienn. A.

V. 992. ο. δ. θεοῖς; — ο. τετίμ. θ. Vit. οὐδ' ἦτετ. Brunck. e Grotii conjectura. οὐκ ἦτ. Schuetz. ex Heath. conj. Ἡ δὲ τὰ τοῦδ' ο. δ. θ. Casaub. conj. aut λεῶν aut τέως pro θεοῖς propos. Pauw. E vs. sq. patet, Antigonom deos accusare. Cur eum non honorem? Nonne jam a diis quam maxime honoratus est? Ironice eadem, qua praeco usus fuerat, voce utitur. Mortui diis sacri. Cf. Antig. 77. &c.

V. 995. ἀντημ. — ἀντιμ. Ald. H. Grot. vert. Pr. Tumulone honoras civitas quem edit sua!

Ant. Inhonorus at non ille coelitibus Deis.

N n

Ant.

Pr. Sane priusquam patriae incusfit metum,

Ant. Malum rependit ipse tractatus male.

Pr. Petebat omnes iste non unum furor,

V. 997. In Ald. Praeconi tribuitur, περ. — περαίνου

Ald. ὑστάτη θεῶν. „ Quae Deorum postrema est et

postremam esse meretur.” Pauw. Sed ὑστάτη magis ad

περ. referendum, quam ad θεῶν. Disputando lites non

dirimuntur. Hic tamen vs. in ore Antig., sequente

altero, displicet.

V. 998. 9. θάψω — θάψων Ald. ἴσθ' — ἦσθ' Rob.

Schol. β. Vienn. A. C. D. ἴστ' Vienn. B.

V. 999. Φ. Φ. ᾧ μ.] διπλῆ ἐν ἐκθέσει τοῦ δράματος,

ἀμοιβαίας τὰς περιόδους ἔχουσα. τὰ δὲ κῶλά εἰσιν, ἀναπαι-

στικὰ δίμετρα ἑκατάληκτα καὶ καταληκτικά. ἦτοι ἐφθιμι

μερῆ δ', μονόμετρα κς'. ᾧν τὸ κέ, μονομετρὸν, παρατελευ-

ταῖον ὀνομαζόμενον. τὸ δὲ κς', τὸ κατακλυσθῆναι ταμάλι-

στα, ἐφθιμιμερές. καὶ ἐξῆς ἡ κορωνίς ἢ τὸ δράμα ἀποπε-

ρατοῦσα. Schol. Metr. Hunc et seq. vs. Vulgo in unum

contrahunt praeter Schuetzium.

V. 1000. 1. φέρεσ. — φαρσ. Rob. κῆρες E. Cf. Eum.

226. Eur. El. 1000.

V. 1002. ᾧλ. — De ultima b. v. ante mutam cum

liquida, producta vide Seidler. p. 21.

1003. 8. Sic Schuetz. in Ald. Turn. Regg. Ismenae

tribuuntur, quod Brunckio probatur, observanti Antig,

cui vulgo tribuebantur, recitato vs. 998. e scena dis-

cessisse. τί πάθω; τί δὲ μήσομαι Trach. 972. μήσῶ. —

μήσο. Vienn. B. C. D.

V. 1004. 5. πῶς. — bis Ald. μήτε — μή ποτε Ald.

Turn. μή Rob. κλάειν — κλάειν. Ald. Rob. Brunck. e

Reg.

Reg. A. Schuetz. Glasg. μήτε πρ. — μήποτε σε πρ.
 Ald. Rob. Turn. μήτε σε πρ. τύμβου — Sic Mosqu. 2.
 Reg. A. Brunck. Schuetz. τύμβων Rob. τύμβω; Vul-
 go. „Inde ab hoc vs. Vienn. A. finitur, ultimum
 quippe folium periit” Schuetz.

V. 1006. κάποτρ. — Porson. ad Orest. 64. statuit
 in compositis vocabulis, praecipue ubi praepositio
 verbo jungitur brevem vocalem ante mutam cum li-
 quida rarissime produci. Sed cf. Seidler. p. 22. et Ad-
 denda Eur. Suppl. 176. ἀπὸβλέπειν. ibid 320. (415) 422.
 746. Hippol. 710. Erf. ad Oed. T. 640. (ed. min.) &c.

V. 1008. 9. Ημιχ. — χορ. Ar. neque Ημιχ. agnos-
 cit ante vs. 1018. πενθ. — πενθητηρίων. Vienn. B. D.
 τεύξει — τεύξη Ald.

V. 1010. 11. μ. ε. τρ. — μ. τρ. ε. Ald. Rob. μονό-
 κλαυστον θρ. ε. Vienn. B. D. εἶσιν — Sic Brunck.
 Schuetz. pro εἶσι. τίς ἄν οὖν ταῦτα. — Sic Ar. Regg.
 Brunck. Schuetz. τίς ἄ, οὖν τά. Turn. τίς οὖν τὰ Vienn.
 C. Schol. β. τίς οὖν ταῦτα. vulgo. πῖθ. — πείθ. Vienn.
 B. D. C.

V. 1012. τέ — Sic Brunck. Schuetz. e Cantari
 emend. vulgo abest. δε Turn. Pauwio assentiente.

V. 1013. 4. κλαι — κλα. Glasg. μὲν — γὰρ Ald.
 Turn. μ. γ. Rob. ξυθ. — συθ. Ald. Rob. Schol.

V. 1016. ἄχος — ἄχθος Vienn. Rob. ἄκος. Stanl.
 vitium typograph. ἄλλως — οὐκ α. Rob.

V. 1018. τε — τις Ald.

V. 1022. ἴνατρ. — ἀνατρ. Rob. Schol. β. ἀνατροπ.
 Ald. ἄλλοδ. — ἄλλοδαπῶ Vienn. B. D.

V. 1024. ταμ. — τὰ μ. Vienn. B. D. Schol. β. Ald.

COR-

C O R R I G E N D A.

In textu.

V. 36.	κἀγῶ	1. κἀγῶ et sic 66.
65.	λαβέ	1. λάβε
323.	ανα [μὲν] ἄσ.	1. ἀν' ἄσ.
330.	καλεῖ	1. καλεῖ
395.	in duos vss. dividendus. αἵματι — Φόρ.	et sic in Antistr.
406.	προσῆ.	1. προσεί.
420.	ἐξῆ	1. ἐξει
446.	τύχη δὲ τῶ	1. τύχη δὲ τῆ
483.	ἄνηρ	1. ἀνὴρ
490.	ἤσσημ.	1. ἤσσωμ.
505.	βία	1. βίᾱ
526.	θ'	1. τ'
532.	εἰσαμεῖψαι	1. εἰσαμεῖψαι
549.	κακῶν	1. κακῶν
577.	πανουργία	1. πανουργίᾱ
630.	κλάειν	1. κλαίειν
636.	Δίκη	1. Δίκη
735.	ποσ.	1. τοσ.
788.	κἀπ.	1. κἀπ.
830.	τας.	1. πασ.
883.	in duos vss. dividendus. 'Ο.	— Διατ. et sic in Antistr.
907.	Ισμ. Δ. δ' ἔκτ.	1. Ισμ. Δ. δ' ἔθ.
920.	βαρυδότιρα	1. βαρυδότειρα.
921.	πότνια	1. πότνια
923.	Φυγας	1. Φυγᾶς
929.	Διυγρα	1. Δίυγρα
978.	καπό	1. κἀπὸ
983.	αὐτῶ	1. αὐτῶ
1006.	κἀπ	1. κἀπ.

Λδ.

ADDENDA IN SCHOLIIS PRAECIPUE E PAUWII NOTIS.

- α. 97. Ὅμηρ. (forf. Il. VI. 90.)
 α. 99. Ante Ηκουτ. (Pac. 1124. unde Ωρέου legend.)
 Εὐριπ. (Phoenisf. 344. ed. Matth. ubi legitur
 ἐγὼ δ' οὔτε σοι)
 α. 100. Ἀρη (Ἀρες?)
 β. 105. μὴ (με)
 α. 107. Comma post καχλ. delendum.
 α. 135. Ὅμηρ. (Il. V. 838.)
 α. 142. ὁ ἐν πολ. Φον. (ὁ Φον., ἐν π.)
 α. 165. ἀναφαιρεθῆ (imo ἀφ.)
 α. 185. τὴν ναῦν (διὰ τ ν.)
 β. 191. σωρείας (σωρείαν)
 β. 224. μὲν συναπ. (μὴ συνάπτε τὸ)
 α. 240. σοι τὸ σιωπᾶν (συ τὸ σιωπᾶν)
 β. 275. καὶ τὰ (κατὰ τὰ)
 β. 285. πέρκτι (σπέρματα?)
 β. 288. παραλάττειν (παραλάττει)
 β. 363. Φωλίδας (Φολ.) Φωλίδα (Φολ.)
 α. 371. γύη (γυῖον suspic. Steph.)
 β. 439. ῥώθοισι (ῥώθωσι)
 β. 532. ἂν τὸ (αὐτοῦ vel αὐτο)
 β. 550. Φερᾶ (Φθερᾶ)
 α. 563. θέλουσι (θανοῦσι susp. Steph.)
 β. 586. ἄκοντα (ἄκων)
 β. 643. αὐτὸν (αὐτήν)
 ρ. 156. lin. 1. ἐπαγαγῶν (επαγαγεῖν)
 α. 731. τελλομ. ἀντὶ τ. omitt. Rob. Vict.
 β. 800. συμβουλήν. (συμβολ.)
 β. 817. lin. 2. ἐν (εἰς)
 β. 892. lin. 5. post ἄδη comma delendum.

ADDENDA IN SCHOLAE RECTORIS & FACULTATIS NOTIS.

- a. 27. Opus. (fort. II. VI. 20.)
- a. 29. Actus. (Pac. 1. 24. un. 2. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Lit. Gracia A. 771.

OTTO & LEHMANN
DRESDEN-NEUSTADT
HEINRICHSTR. 7.

SLUB DRESDEN

3 2375756

Lit. Graeca A. 771

